

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In qua tractatur de Virtute ac Sacrameto Pœnitentiæ

Bosco, Jean a

Lovanii, 1670

Index Rerum Præcipvarvm Quæ in hac tertia Parte contenentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73393](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73393)

INDEX RERUM PRÆCIPVARVM

Quæ in hac tertia Parte continentur.

A

ABL UERE.

Poenæ temporales Purgatorii rectè dicuntur ab aliis. pag. 122. n. 330
Justificatus ante Baptismum propriè dictus per Baptismum absuere peccata. ibid.
ABSOLVERE. ABSOLUTIO.
Soli Absolutioni competit definitio Sacra-
menti. p. 891. n. 9
Ex iusta causa potest absolvere Sacerdos sub condi-
tione. p. 462. n. 135
Absolutio potest dari dormienti, sacerdoti &c. p. 281. n. 10
Absolutio Sacerdotis non est nudum ministerium
annuntiandi Euangelium vel declarandi remissa
esse peccata. p. 405. n. 159
Absolutionem Sacerdotis remittere peccata, probatur
ex Conc. Trid. & Florent. p. 406. n. 160. & seqq.
Non semper ante Absolutionem peccata sunt remissa
à Deo. ibid. n. 162. & seqq.
Videtur sententia D. Bonaventura, per Absolutio-
nem solum remitti penam temporale. p. 407. n. 171
Explicatur mens D. Bonaventura. p. 408. n. 172. & seqq.
Quomodo potestas Clavum excendat se supra culpam,
ibid. 174
Reprobatur sententia quæ docet per Absolutionem so-
lam penam temporalem relaxari. ibid. n. 175
Ad quid sit instituta Absolutio in Sacramento Peni-
tentia. p. 409. n. 182. & seqq.
Scotus nupciam negavit, Absolutionem semper infinita
remittere penam, quando prima non remiserat
toram. p. 426. n. 51
Scotus docet, Clave non erant per primam Absolu-
tionem remitti totam penam, Clave autem ei-
stante penitentem posse absolvit à pena ab alio.
ibid. n. 52
Ad Absolutio à censuris aliquando sit deprecatoria. p. 549. n. 72.
Hæc verba: *Dens ignosce illi*, non significant formaliter
voluntarem absolvendi. p. 450. n. 74
Absolutio Conc. Trid. vocatur actus judicialis: fecit
Contritio aut Confessio. p. 431. n. 75
Absolutio non operat sine applicatione obiecti per
dolorosam Confessionem. ibid. n. 76
Ly Absolutio aliquando significat grālam iuxta institu-
tionem humanam. p. 534. n. 94. & seqq.
Videtur sufficere significatio indirecta & per accidens.
ibid. n. 97.
Ad Absolutionem sacramentalem requiriuntur verba
realia & propriè dicta. p. 459. n. 117. & seqq.
Cur portius Christus hic requiriuerit verba propriè di-
cta, quād in Matrimonio. ibid. n. 119
Non valere Absolutionem absenti datum probatur ex
Constitutione Clementis VIII. p. 460. n. 125
Olim Multi contrarium docuerant. p. 461. n. 126
Judicavit Pontifex, Absolucionem in absenti non va-
leret etiam in necessitate. ibid. n. 127
Qualis & quanta præfentia requiriatur. ibid.
An Scotus ante Clementem VIII. docuerit Absolu-
tionem inter absentes non valere. ibid. n. 158

Thomas Cantuariensis non perficit absens Absolutionem
sacramentalem, sed à ius penitentie. ibid. n. 129
Respondeatur ad cap. *Quagli dicitur*, 30. q. 5. ibid. n. 130.
& seqq.
Solvitur obiectio desumpta ex verbis Cypriani. p. 462.
n. 133.
Prima ratio Vasquez, quare Absolutio sub conditione
de futuro non valeat. p. 463. n. 140. & seqq.
Secunda ratio Vasquez, quā probat non valere Absolu-
tionem sub conditione de futuro, rejicitur.
p. 464. n. 145. & seqq.
Ratio de quaum Lugo negat Absolutionem conditiona-
tam de futuro. p. 465. n. 147. & seqq.
Ex Conc. Florent. colliguntur differentia inter Matr-
rimonium & alia Sacraenta quoad conditiones
de futuro. ibid. n. 149
Eam etiā colligit Arriaga ex Decreto Clem. VIII. ibid.
Dux congruentia ex cod. Eccl. Autore. ibid. n. 150. & seqq.
Ad dimidiatu possit Absolutio sacramentalis circa pec-
cata rite confessa. p. 467. n. 158. & seqq.
Non licet dimidiatu Absolutio. p. 469. n. 164
Plures ministri possunt successivè eundem absolvere ab
iisdem peccatis, & simul à diversis, etiam morta-
libus. ibid. n. 165
Possunt simul ab iisdem absolvere diverso tempore con-
fessi, quo eau erit duplex Sacramentum forma.
liter. ibid. n. 166. & seqq.
An idem contingat in aliis Sacramentis. p. 470. n. 167.
Est contra praxis Ecclesie, quod moribundus sapit
successivè absolvatur, nisi de novo confiteatur. ibid.
n. 170.
Unus processus & una accusatio solum inchoat unum
iudicium, unus autem iudicium terminatur per
unum sententiam. ibid. n. 171
An absolutus simul à duobus, debeat dici bis absolvitus.
p. 472. n. 181
An plures ministri simul absolventes, possint singuli uti
hac formâ: *Nos te absolvimus &c.* ibid.
An ex duabus formis Absolutionis possit aliquando co-
flari una forma totalis ad aquata. p. 473. n. 182.
An verba in prima persona numeri pluralis significant
partiale, am verbo totalem concussum. ibid. n. 183
Exempla in quibus significant concussum totalem. ibid.
Exempla in quibus significant concussum partiale.
n. 184
Christus sic videtur instituisse Sacramentum Peni-
tentia, ut plures ministri absolventes singuli debent
absolvere totaliter. ibid. n. 185
Oppotuit videtur probabile Arriaga, si utraque for-
ma simul finiatur. p. 474. n. 186
Quid dicendum si unus citius altero finiat formam.
ibid. n. 188. & seqq.
An forma Absolutionis significet remissionem culpæ
& peccati in iure. p. 493. n. 83. & seqq.
An forma Absolutionis significet remissionem obliga-
tions confitendi. ibid. n. 87
Non potest Sacerdos valide absolvere ab uno peccato
ex duabus formis confessi, nisi illud determinet.
p. 511. n. 170.
An possit diffiri Absolutio quando penitentis est di-
spositus. p. 537. n. 296
Proba.

I i i i i

I N.

INDEX RERUM.

- Probatur posse differri ex justa causa. p. 538.n.297.
 An tres Absolutiones sacramentales in statu peccati
 mortalium sint tantum unicum peccatum. p. 826.n.123
 Absolutionis sacramentalis est actio personalis. p. 460.n.123
 Ecclesia potest obligare ad id, quod necessarium est,
 ut validè suscipiat Ab solutio. p. 571.n.73
 Ostenditur licet usus quendam Religionum ab
 solvendi itinerantes à casibus reservatis, cum
 onere posita se Superioribus manifestandi. p. 575.
 n. 85.
 An illa obligatio se manifestandi sit gravis, ibid. n. 86
 An Superior tali casu posset imponere penitentiam
 sacramentalem. ibid. n. 87. & seq.
 An illa obligatio contrahatur ab ignorantie, p. 575.
 n. 89. & seqq.
 Illa obligatio oritur aliquo modo ex precepto hu
 mano. p. 576.n.93
 An ex Decreto Clementis probetur invaliditas Ab
 solutionis date in absentia. p. 613.n.93.8. & seq.
 Absolutionis sacramentalis non est actus meritorum
 jurisdictionis. p. 460. n. 123.
 Finis mortalium invalidat Absolutionem. p. 614.n.93
 Quid sit directa Absolutione. p. 662.n.138. & p. 667.
 n. 162
 Confessio peccati venialis in genere per se est suffi
 ciens materia Absolutionis, etiam extra necessi
 tam. p. 704.n.114
 An illa absolutione licet. ibid. n. 115. & seq.
 Absolutionis sacramentalis est actus jurisdictionis volun
 tariae. p. 718. n. 171
 Christus noluit, ut minister posset Absolutionem lu
 spendere à conditione de futuro. p. 463.n.138
ABSOLUTIO MORIBUNDI.
 Vide *Infirmus*.
 Recensentur plures Auctores, qui docuerunt vitam
 Catholicę actam est sufficientem materiam Ab
 solutionis in articulo mortis. p. 713.n.150. & seq.
 An Clemens VIII. praticaverit illam sententiam,
 ibid. n. 151. & seq.
 Potest fieri ut morbo oppressus aliquod signum edat,
 est in cognitum Confessario. p. 714.n.154
 An tale signum requiratur, ibid. n. 155
 Confessarii Calentrem absolvunt milites in pugna ca
 dentes non exceptato ullo signo doloris. p. 716.
 n. 161
 Homo baptizatus vitam Christianam tacite ordinat
 ad suscipiendum Sacramentum Penitentie in
 articulo mortis. ibid. n. 163
 Quare minus sufficiat implicita Contritio, quam
 implicita Confessio. p. 717.n.164
 Peccatio tamdiu manet, quando res peccata non est
 concessa. ibid. n. 165
 Vita Catholica est sufficiens fundamentum praesumenda
 in articulo mortis legitimam dispositionem
 ad Sacramentum Penitentie. ibid. n. 168
 Quid dicendum de Sacerdote, qui dicta Confessione
 generali in Missa latine obmutescit. p. 718.n.170
 An possit in periculo mortis conditionate absolvit, qui
 ante scelerat vixisset. ibid. n. 172
 An possit absolvit, qui solummodo potest dicere, se
 peccasse. p. 700. n. 98. & seq.
 Talis Confessio est vera materia Sacramenti Peni
 tentie. ibid. n. 101
 Quem efficiunt habeat accusatio de peccato in com
 muni. p. 701. n. 101
 An in tali Confessione aliqua peccata directe remi
 tantur. ibid. n. 103
 Penitentis debet absolvit ad quodcumque signum exter
 num Contritionis, quando exhibetur cum ordi
 ne ad Claves. ibid. n. 104. & seq.
 Quid si ponatur sine ordine explicito ad Confessio
 nem. p. 702. n. 106. & seq.
 An quando constat signa Contritionis oriunt ex vera
 interna penitentia, si apponenda conditio in
 Absolutione. p. 703. n. 110. & seqq.
- ABSTINENTIA.
 An sit duplex virtus abstinenz. A B U S U S. p. 674.n.14
 Non omnis abusus rei facte est mortalit. A C C E P T A T I O. p. 614.n.98
 Quid Scopus intelligat per acceptationem Dei, quam
 affirmat necessarium ad rationem meriti con
 digni. p. 356.n.13
 Non tenet Deus acceptare opera hominis nulli ad
 premium. Ibid. n. 19
ACCUSATIO.
 Non est peccatum mortale factio se accusare de peccato
 mortali tamquam semel directe remisit. p. 513.
 n. 181
 Regulariter in iudicio humanis requiritur accusatio.
 p. 431. n. 77
 Accusatio in iudicio humano non sufficit ad figura
 candom remissione. p. 433. n. 88
ACTIO.
 Quando actio pendat à subiecto. p. 271. n. 303
 Actio unitiva aliquando est creatio. Ibid. n. 304.
 & seq.
 Actio quā Deus agit cum causa secunda pendat à sub
 jecto. Ibid. n. 305
ACTUS.
 Actus naturalis & supernaturalis possunt habere idem
 objectum. p. 113. n. 44
 Actus possunt specie distinguui in ordine ad principia
 ibid. & n. 45
 Actus naturalis & supernaturalis non distinguuntur
 specie ratione propositionis naturalis & hypo
 naturalis. p. 142. n. 3
 Non valit, idem actus non potest habere plures specie
 bonitatis, ergo nec malitiae. p. 834. n. 67
 Ut actus sic malus non requiriatur, quod sit malus in
 volita. p. 835. n. 67
 Ut actus sit bonus requiratur, ut ipsa objectiva bonitas
 moveat voluntatem. Ibid.
 Non sequitur, unus numero actus non potest habere
 plures numero bonitatis, ergo nec malitiae. Ibid.
 n. 68. & seq.
 Sententia Felicis, eundem actum posse habere plures
 specie bonitatis, probatur ex Scoto & ratione
 Ibid. n. 70
 Idem actus potest habere plures bonitatis numero
 Ibid. n. 71. & seq.
 Actus ex objecto bonus, manens talis, potest exire
 ex voluntate. p. 809. n. 38
 Actus intellectus & voluntatis distinguuntur specie,
 etiam penes objectum materiale. p. 111. n. 76
 Actus voluntatis distinguuntur specie penes objecta
 secundaria. p. 112. n. 75
 Explicatur mens Philosophorum, distinguuntur actus
 specie per sola objecta motiva. p. 158. n. 2
 Aliud est quod requiritur ut actus sit laudabilis, alio
 quod sufficit ad ejus bonitatem. p. 173. n. 85
 Transtulit actus non manet actus formaliter vel inter
 liter voluntarius. p. 297. n. 43
 Idem actus potest esse intrinsecus bonus & extrinsecus
 malus. p. 615. n. 101
 Actus necessarius potest esse formaliter honestus. p. 617.
 n. 109
 Actus imperatus est verè imputabilis. Ibid.
 Imputabilitas alia interna, alia externa actus. Ibid. n. 112
 Idem actus potest esse meritorius ex objecto, & dem
 ritorius ex circumstantia. p. 618. n. 117. & seq.
 Actus redditus simpliciter malus ex malo effectu.
 Ibid. p. 619. n. 119.

INDEX RERUM.

M.
 NENTIA.
 invenit. p. 67 n. 18
 S U S.
 est mortalis. p. 614 n. 78
 T A T I O.
 accepationem Dei, quan
 m ad rationem mentis co
 p. 356 n. 13
 pte opera hominis sibi ad
 dicit. n. 19
 A C C U S A T I O.
 se habo se accusare de peccato
 emel direcere remissio. p. 513.
 humanis requiritur accusatio.
 manu non aliuminur ad agn
 im. p. 433 n. 38
 T I O,
 subiecto. p. 271. n. 39
 est creatio. ibid. n. 34
 m causa secunda pender a sibi
 ibid. n. 305
 T U S.
 naturalis possunt habere idem
 p. 11 n. 44
 tingui in ordine ad principia
 naturalis non distinguuntur
 positionis naturalis & spe
 p. 14 n. 6
 on potest habere plures spece
 malitias. p. 834 n. 67
 quiritur, quod ista malitia
 p. 835 n. 69
 tur, ut ipsa obiectiva bonis
 ibid.
 nero actus non potest habere
 malitiae, ergo nec malitia ibid.
 item actum posse habere plures
 probatur a Scoto & ratione
 re plures bonitatis numero
 manens talis, potest extrin
 p. 309 n. 38
 suntis distinguimus specie
 um materiale. p. 112 n. 27
 guntur specie penes object
 p. 113 n. 27
 phorum distinguntur auct
 etea vel principiis primaria
 p. 113 n. 38
 & distinguuntur specie prope
 tendi. ibid. n. 286 & p. 116.
 objectorum distinguuntur specie
 in coru non unificari actus
 per objecta moria. p. 153 n. 2
 ut actus sit laudabilis, aliud
 bonitatem. p. 173 n. 85
 & actus formaliter vel virtus
 p. 297 n. 43
 intranscendit bonus & extrin
 p. 615 n. 101
 te formaliter honestus. p. 67.
 apurabilis.
 alia extenui actus. ibid. n. 111
 & actus ex objecto & de
 mentia. p. 618 n. 117 & seq
 er malus ex malo effectu.
 Actus

Actus malus potest imperare actum supernaturalem,
 ibid. n. 121. & seq.
 A quo specificetur a clus bonus & malus, p. 720 n. 7
 Idem actus potest esse effectus & objectum aliquis
 virtutis, p. 28 n. 18
 Actus voluntatis imperatus habet se per modum exter
 ni, si comparatur ad cum, a quo imperatur, & in
 hoc sensu detectatio peccati potest dici actus ex
 tenuis, ibid. n. 182
 Quis actus sit materialiter tantum malus, p. 46 n. 225
 Non est vindicabilis nequidem negativae. p. 47 n. 225
 Generat habitum vitiosum, ibid. n. 226
 Oditum eius non est actus directus proximus & imme
 diatus iustitiae vindicativa, ibid.
 Nequit probari ex Scriptura aut ratione, non posse dari
 actus moraliter bonos sine speciali gratia Christi,
 p. 66. n. 37
 Actus imperatus habet bonitatem moralem propriam,
 p. 839. n. 86
 Probatur ex D. August. quem Varii variè explicant,
 sed rejiciuntur, ibid.
 Actus imperatus habet duplum bonitatem, p. 85 n. 136
 Obliguitas in actu non propriè manet post actum,
 p. 280. n. 349.
ACTUS EXTERNUS.
 An actus externus habeat meritum distinctum, p. 617.
 n. 111
 Actus externus sibi est occasio majoris aut extensis
 bonitatis vel malitiae in actu interiori, p. 837 n. 78
 Actus exterior superaddit interiori bonitatem vel ma
 litiam objectivam, p. 838 n. 79
 Multi docent actum exteriorum non superaddere for
 malem bonitatem vel malitiam actu interiori,
 ibid. n. 80
 Quid Scotus de hoc sentiat, ibid. n. 81. & seq.
 Actus exterior peccati sibi non est causa, ut interior
 intendatur vel magis perseveret, p. 839. n. 89
 Eadem numero malitia que est in actu interiori, est
 per extensum in exteriori, p. 840. n. 91
 Scotus admittit propriam imputabilitatem in actu ex
 teriori, p. 841. n. 95
 Admittit etiam distinctam rationem, voluntarii, ibid.
 n. 96
 Quid requiratur ut actus sit formaliter bonus vel ma
 lus, ibid. n. 97
 Scriptura & SS. PP. non negant actibus exterioribus
 bonitatem aut malitiam formalem, p. 142. n. 99
 Opus externum & internum prohibentur diversi pre
 ceptis, ibid.
 Sententia Pilosi, actum externum peccati distinguunt ab
 interiori Theologice, rejiciuntur, p. 842. n. 105. & seq
 Cur SS. PP. minus frequenter meminerint malitiae
 actus exterioris, p. 842. n. 101
 Actus internum & externus liber circa idem objectum
 sum unum peccatum in morali ultimatione, p. 843.
 n. 104
 Omnes admittunt actum internum & externum, esse
 physice duo peccata, p. 844. n. 107
 An actus extenuis liber debat in Confessione expli
 cari, p. 847. n. 126
ACTUS HUMANUS.
 Quid requiratur ut actus aliquis dicatur esse humanus,
 p. 166. n. 72
 Actio humana fundat propriam laudabilitatem vel vi
 superabilitatem, p. 867. n. 76
ACTUS INTERNUS.
 Actus internum non participat ab actu imperante nisi
 bonitatem extinsecit, p. 86. n. 140
 Actus internum imperatus potest subire habere major
 rem bonitatem, quam actus imperans, p. 617. n. 113
 Deus potest præcipere & punire actus meritis internum,
 p. 630. n. 4.
 Diverso modo participant malitiam actus internum &
 externus, p. 764. n. 186
 Deus potuit elevere actum internum ad effectum sacra
 mentalem, p. 921. n. 142

ACTUS SUPERNATURALIS.
 In actu supernaturali est specialis aliqua conditio, scil
 licet quid sit specialiter acceptabilis Deo, p. 106
 n. 248.
 Illam conditionem accipit ab habitu supernaturali, ibid.
 Quis dicitur actus supernaturalis in sublantia, ibid.
 n. 249.
 Actus supernaturalis specie distinguitur ab actu nat
 urali, p. 107. n. 251
 Supernaturalitas actus non facilè cognoscitur pro hoc
 statu, p. 123. n. 337.
 Non datur actus supernaturalis nisi circa objectum
 supernaturale, p. 161. n. 20
 Actus supernaturalis potest extrinsecè vitari, p. 165.
 n. 37.
 Quomodo Deus possit & debet concurrere ad actum
 supernaturalem extrinsecè vitiatum, ibid. n. 38
 Actus supernaturalis Speci sufficit ad excludendam om
 nem omnino voluntatem peccandi, p. 174. n. 86
 Contrarium videatur Ecclesia damnasse in Lutheris,
 ibid. n. 87. & seq.
 Actus Speci imperatus à Charitate est perfectior actu
 Speci non imperato, secundum actu elicito Charita
 tis, p. 86. n. 143
 Perfectio actus desumitur non tantum à multitudine
 sed etiam à præstantia virtutum imperantium vel
 eliciuntur, ibid. n. 144
 Quantus ex pluribus virtutibus & perfectioribus actus
 elicitor, tanto est melior, p. 85. n. 138
 An actus elicitor à virtute Speci, & imperatus à Charita
 te, sit perfectior actu Charitatis, ibid. n. 139
 Ex quo colligatur, quod actus Fidei, Speci & Charitatis
 sine supernaturale in sublantia, p. 176. n. 5
 Cur Trident. Penitentiam adjungat ceteris actibus
 supernaturabilibus in sublantia, ibid. n. 6
A D A M.
 An Peccatum Adamu cantu fuerit gravitatis, ut propter
 illud hominibus subtrahatur gratia sufficiens,
 p. 234. n. 117
 Quales vires habuerit voluntas primi hominis, p. 258.
 Deus peccatum ejus preselevit, non ad id coegerit, ibid.
 Adam non indigebat adjutorio ad resistendum mori
 bus concupiscentiarum, ibid. n. 233
 Aliqui per bonam voluntatem, quam Deus dederat
 primo homini, intelligentiam gratiam habitualem,
 ibid. n. 234. & seq.
 Contrarium probatur illa mens D. Aug. p. 259. n. 237
 Facultatem bene agendi omnes amiserunt in Adamo,
 ibid. n. 240
 Quia fuerit causa peccati primi parentis, p. 260. n. 246
 Quare inobedientia Adæ fuerit gravis, p. 940. n. 218
 Dona gratiarum a deo in creatione collata, p. 256. n. 223
A D J U T O R I U M.
 Discursus D. Aug. de adjutorio siue quo non, p. 256.
 Distinctio inter adjutorium quo, & sine quo non, ibid.
 n. 224
 Existimant Aliqui August. per adjutorium siue quo non
 intellectu gratiam habitualem, ibid. n. 225
 Ester S. August. per adjutorium siue quo non intellectu
 gratiam voluntatis, non ideo negat esse gratiam
 sufficiens.
 Varia explanationes illocum verborum D. Aug. lib.
 de corrept. & grau. cap. II. *Nunc autem quibus
 deest &* ibid. n. 266
A D U L T E R I U M.
 Adulterium ex parte utriusque debet distincte expli
 cari in Confessione, p. 836. n. 73
 Disparitas inter hunc calum, & illu, quo aliquid duplicit
 præcepto ex codice motivo prohibetur, ibid. n. 74
 An in casu illo adulterii sit duplex species malitia, ibid.
 n. 75. & seq.
 In casu illo adulterii est duplex præfata malitia inju
 stitia, p. 837. n. 77
 Malitia adulterii exterioris præcipue desumenda est
 ab actu interiori, p. 843. n. 103
 Ii iiii 2 A D U L

INDEX

RERUM.

- ADULTUS.
- An adulitus possit acquirere regnum celorum sine merito de condigno. p. 179. n. 113
- Regula ex qua possit cognosci, quod aliquis sit adulatus, p. 545. n. 22
- ÆGROTUS.
- Ægrotus amans medicinam, non ideo amat morbum. p. 35. n. 167
- AFFEKTUS.
- Non sufficere ad mutationem priorum affectuum, alios in futurum habere. p. 72. n. 67
- Affectus efficiat contrahit omnem malitiam, que est in objecto. p. 730. n. 48
- ALBEDO.
- In primo instanti, quo aliqui rei unitur albedo vel color, est alba vel calida. p. 419. n. 12
- ALENSIS.
- Aleensis solùm requirit sumnum dolorem appretiavum. p. 109. n. 266
- Quando secundum Aleensem displicentia peccati excedat displicentiam amissione oboli: p. 110. n. 267
- AMICITA.
- Virtus amicitiae dolet de damno illato amico inadvertenter. p. 47. n. 227.
- Potest dari amicitia ad propriam personam. p. 53. n. 257.
- AMOR. AMARE.
- Non omne quod respicitur ab actu amotis, est objectum amatum. p. 10. n. 39
- An amor supernaturalis prærequisitat cognitionem supernaturalem. p. 13. n. 54
- Amor concupiscentiae & amicitiae non habent idem specie physica objectum motuum. p. 53. n. 258
- An amor, quo meipsum amo, sit specie distincta ab amore proximi. ibid. n. 255.
- Siné amore Creatoris nullus bene utitur creaturis. p. 65. n. 31.
- An amor Dei super omnia sit valde difficilis. p. 84 n. 132.
- In memoria peccatorum regulariter non invenitur amor Dei super omnia, absque explicita penitentia. p. 90. n. 166
- Amor Dei propter se super omnia est actus amicitiae. p. 91. n. 172.
- Non potest quis velle diligere Christum, nisi etiam vellet, saltem implicite ab illo diligi. ibid.
- An amor Dei super omnia necessariò causet dolorem de peccatis remissis & peccatis alienis. ibid. n. 175. & seq.
- Quomodo amor super omnia virtualiter continetur dolorem. p. 92. n. 179
- Amor Dei non super omnia nullatenus cogit ad dolendum de omnibus peccatis, adeoque non sufficit ad justificationem. ibid. n. 180. & seq.
- Amare honestatem generalem in una specie, est amare ipsam speciem. p. 95. n. 197
- Non potest quis vero amore amicitiae amare Deum, & simul velle peccare mortaliter. p. 100. n. 221
- Quid sit Deum amare super omnia intensivè & extensivè. p. 105. n. 242
- Differentia amoris in servientem & fortiorum. ibid.
- Amor Dei, & amor proximi propter Deum distinguuntur specie. p. 112. n. 278
- Sicut Deus essentialiter excedit omne objectum, ita etiam amor Dei excedit essentialiter omnem dilectionem objecti creati. p. 117. n. 301
- Alla est intensio amoris sensuiva, alia intellectiva. ibid. n. 303.
- Intellectiva alia secundum portionem inferiorem, alia secundum superiorem. ibid.
- Perfectus amor Dei potest esse sine lacrimis. p. 125. n. 346
- Amor retributionis æternæ, est amor concupiscentiae. p. 172. n. 75
- Datur amor iustitiae imperfectus, quo non sit statim iustus homo. p. 175. n. 98.
- ANGELUS.
- An in Angelis densus vera virtutes morales, p. 58. n. 280. & seq.
- In Angelo potest esse simplex complacencia penitentia, ibid. n. 282
- Angeli non accepterunt suam beatitudinem, proper merita propria futura. p. 149. n. 473
- An Angeli boni & mali habuerint omnino modum qualitatem gratie in actu secundo, p. 229. n. 97
- Stetit Angelus per liberum arbitrium, sed adjunctorum speciali; p. 230. n. 100
- An bona voluntas bonorum Angelorum sit facta cum ipsis, p. 265. n. 156
- Angeli non fuerunt facti meliores à seipso, sed operante adjutorio Creatoris, ibid.
- Angeli sancti numquam fuerunt sine bona voluntate p. 263. n. 249.
- Omnes Angeli simul ut facti sunt, lux facti sunt, ibid. n. 260
- In quo confusat beatitudo Angelorum. ibid. n. 261
- Mali Angeli non fuerunt certi felicitatis æternæ, ibid. n. 262.
- S. August. de Prædestinatione Angelorum obficiuntur, dubit fuit locutus, ibid. n. 263
- De sanctis Angelis dici potest, quod Charis Dei diffusa sit in eis per Spiritum sanctum, ibid. n. 264
- ANIMA.
- Anima mittitur ad inspirandum corpus, eo fine ut ipsi compareat ælestis incorruptionis locum, p. 245. n. 168.
- Dedit Creator animæ facultatem bene operandi & vian Fidei, ibid.
- Non abstulit Creator animæ voluntatem perendi & quærandi & conandi, ibid. n. 169
- Animæ rationalis est pax præcipua hominis, p. 436. n. 5
- An animæ in Purgatorio possint peccare venialiter p. 351. n. 131
- Animæ in Purgatorio non satisfaciunt, sed satisficiuntur, p. 364. n. 63
- ANNIHILATIO.
- Annihilare nequit creatura & quare, p. 270. n. 398
- ANTIOCHUS.
- Quare oratio Antiochii 2. Machab. 9. non fuerit exaudita, p. 212. n. 14
- APOSTASIA.
- Apostasia à Fide non est explicanda in Confessione, p. 792. n. 312
- Perinde est Fides suscepta fuerit in Baptismo vel ex parte, p. 793. n. 313
- OBEDIENS.

INDEX RERUM.

- est reciprocus, scilicet incommuni
alis beneficium est amor amicorum, p. 315. n. 527
specialis non considerat bonum suum, p. 116. n. 13
habet aliquam difficultatem, p. 283. n. 371
absolutè propter bonitatem, p. 34. n. 152
sub conditione, p. 34. n. 152
circumstantia, sine quibus
et amabilis, p. 35. n. 167
solucere possit amare Deum, ut
licito dolore, p. 90. n. 159
suntur ex obligacione amandi
gradualiter, quam credam
aliquam creaturam ex ea, p. 117. n. 155
et amare Petrum, quem heil
chiram, & tamen in le morte
ore Dei nulla prævia confi
tia in specie vel in numero,
e virtutes morales, p. 38
ex complacencia ponit, ibid. n. 328
am beatitudinem, propter
eum, p. 149. n. 473
saberine omnino modum equa
secondo, p. 219. n. 57
cum arbitrio, sed adiutorio
p. 230. n. 100
Angelorum sit facta cum
melhores a seipsum, sed op
erari, ibid. sicut sine bona voluntate
sunt, lux facti sunt, ibid.
Angelorum ibid. n. 161
enti felicitatis extrema, ibid
Angelorum obscurè &
ibid. n. 262
quod Charitas Dei di
trum sanctum, ibid. n. 264
M A.
dum corpus, ex fine ut ipsi
corruptionis locum, p. 245.
ultatem bene operandi &
ibid.
ne voluntatem petendi &
ibid. n. 169
equipa hominis, p. 436. n. 8
possunt peccato veniales,
satisfaciunt, sed latif
p. 84. n. 63
AT I O.
& quare, p. 270. n. 398
H U S.
achab. non fuerit exau
p. 212. n. 14
S I A.
plicanda in Confessione,
venit in Baptismo vel ex
p. 733. n. 313
Obedientia
- Obedientia debita Ecclesiæ ex Baptismo non est spe
cialiter explicanda, ibid. n. 314.
A P O S T O L U S.
Apostoli non habuerunt omnem potestatem remitten
di peccata, quam habuit Christus, p. 390. n. 55
Apostoli accepunt potestatem Ordinis in ultima co
ena, Juridictionis vero Joannis 20. p. 544. n. 21
A P P E T I T U S.
Culibet principio cognoscitivo correspondet appeti
tus clivis sui ordinis, p. 620. n. 123. & seq.
A P P R E T I A T I O.
Appreciatio est ipsa substantia specifica actus, orta ex
modo attingendi objectum, p. 117. n. 301.
Explicita appreciatio inter peccatum gravius & leuis,
non est necessaria ad Contritionem justificati
vam extra Sacramentum, p. 137. n. 410.
A Q U A.
Cur aqua recuperet frigiditatem depeditam, p. 152.
n. 489.
A Q U A B E N E D I C T A.
Quomodo aqua benedicta sanctificet & mundet, p. 346
n. 99 & seq.
A R B O R I.
Arbor sterilis apud Deum non est bona, p. 65. n. 312
A R G U M E N T U M.
Non semper valet argumentum à physiis ad moralia,
p. 457. n. 110.
Non valet in omnibus argumentum à iudicio sacra
mentalium ad iudicium humanum & vice versa,
p. 459. n. 120. & p. 493. n. 88
Non est in omnibus argumentum à Matrimonio ad
alii Sacramenta, p. 509. n. 161.
Non valet argumentum à permissione alieni peccati ad
permissionem proprii peccati, p. 531. n. 267.
Non valet argumentum ab impossibilitate physica vi
tandi occasione proximam peccati ad impossibi
litem moralem, p. 533. n. 275.
An valeat argumentum ab Absolutione à censura du
bia, ad Absolutionem à peccato dubio, p. 662
n. 143.
An valeat argumentum ab Absolutione à censura pos
sibili, ad Absolutionem à peccato possibili,
p. 663. n. 145.
Non valet semper argumentum à propria iustitia ad
infamam complicitis, p. 681. n. 244.
Assensus Fidei semper est universalis virtualiter, p. 93.
n. 187
Assensus Fidei est maximè liber, saltem quod exerci
tum, p. 94. n. 121. & seq.
Assensus Fidei in uno articulo credit virtualiter om
nes alios, p. 95. n. 195.
A T T R I T I O.
Ad attritionem requiri Concilium Trident. actum posit
ivum Spei, p. 88. n. 153
Quare in Martyrio & Sacramento sufficiat Attrit
io, p. 89. n. 581
Scorsus per Attritionem intelligit aliquando Contritionem
Charitate perfectam, p. 146. n. 453
Quid sit Attrito, & quam vim habeat, p. 158. n. 1
Attrito specie distinguuntur à Contritione Charitate
perfecta, ibid. n. 2
Trident. per Attritionem intelligit quasi materialiam
Sacramentum, ibid. n. 4
Attrito debet esse dolor cum aliquo respectu ad
Deum, p. 159. n. 7
Quid Concilium Trident. scilicet 14. cap. 4. intelligat per
turpitudinem peccati, ibid. n. 8
Non sufficit ad Attritionem conversione ad Deum, ut lo
lummodo est caput naturæ rationalis, p. 160. n. 9
Non omnis Attrito disponit ad gratiam impetrandam
in Sacramento, ibid. n. 12
Attrito concepta ex speciali turpitudine furti ut oppo
natur iustitia, non excludit voluntatem pec
candi, ibid. n. 14
Concilium Trident. loquitur de Attritione ut est elicita
- aut imperata ex motivo virtutis Spei, ibid. n. 15
Non potest quis sufficienter attiri, nisi credat se posse
obtinere veniam, p. 162. n. 21
Attrito est Contrito veri nominis & rationis sufficiens,
p. 163. n. 30
Attrito de qua Trident. debet esse actus elicitus aut
falsum imperatus Spei, p. 164. n. 32
An illa Attrito sit timor servilis, ibid. n. 33
Vitatio penitentia non est illa ultima Attritionis, ibid. n. 35
Auctoritates D. Augusti pro Attritione, p. 171. n. 72
& seq.
An Attrito sit dilectio Dei super omnia, p. 174. n. 89
& seq.
Quæritur quomodo Attrito non sit perfecta dilectio,
p. 175. n. 93
Addicuntur decreta Alex. VII. contra sufficientiam
Attritionis, p. 184. n. 141
Explicatur doctrina Scoti, p. 176. n. 95. & seq.
A quo actu Attrito dicatur involuntaria secundum
quid, p. 178. n. 104
Diversitas inter projectionem mercium in periculo
nausfragii & Attritionem, ibid. n. 105
Attrito non debet esse multum accepta Deo, ibid. n. 106
Secundum Scotum Attrito sufficit cum Sacramentum,
ibid. n. 107
Scotus aperte distinguunt inter Attritionem & voluntaria
tem sufficiendi Sacramentum, ibid. n. 109
Impugnatur probatio Poppii adducta contra sufficientiam
Attritionis, p. 180. n. 117. & seq.
Responsio pro Poncio rejicitur, p. 181. n. 121
Adfertur S. Bonaventura contra sufficientiam Attritionis,
p. 182. n. 129
Sed contrarium ostenditur ex ipsius verbis, ibid. n. 130
An Attrito justificet cum Sacramento in articulo
mortis, p. 183. n. 133
An Attrito cum Sacramento sit medium cerissimum
salutis, ibid. n. 136
Explicantur verba quadam Didaci Stellæ, quæ ab
Adversariis affectum contra sufficientiam Attritionis,
p. 185. n. 143
Quomodo Attrito possit transire in Contritionem,
ibid. n. 148
Attrito seu Contrito informis potest fieri formatus,
p. 186. n. 149
Quomodo in Confessione Attrito sit Contrito,
ibid. n. 150 & seq.
Attrito est actus imperfectæ dilectionis excludens
omnem voluntatem peccandi mortaliter, p. 202.
n. 91
Attrito justificativa extra Sacramentum, non est ne
cessaria in Sacramento, p. 292. n. 408
Illa Attrito, quæ requiritur in Sacramento est mer
itum congium, ibid.
Attrito peccatoris non remittit venialia extra Sacra
mentum, secus Attrito hominis iusti, p. 339. n. 67
An Attrito extra Sacramentum remittat omnia ve
nialia, ad quæ se extendit, ibid. n. 68 & seq.
Ponitens cum imperfecta Contritione est dignus Ab
solutione & gratiæ justificante, p. 406. n. 165
Attrito supernaturalis est detestatio peccati propter
Deum, p. 339. n. 64
An finis vanæ gloriæ impedit Attritionem superna
turalem, p. 614. n. 99 & seq.
A V E R S I O.
Aversio à natura rationali non vocatur propriæ pecca
tum, sed malitia moralis, p. 160. n. 10
A U G U S T I N U S.
D. August. lib. de Spiritu & lit. cap. 33. non tradic
sentientiam Pelagianorum, sed propriam & ve
ram, p. 222. n. 60
Explicantur verba D. August. Deo Autore nemo fit
deterior, p. 280. n. 348
Dicitum August. quantumcumque Carthagenum pro
ficiat &c. explicatur de necessitate præcepti,
p. 126. n. 351

INDEX RERUM.

- Explicatur ex D. August. locus Apost. Rom. 1. *Quia cum cognoverint &c.* p. 247. n. 180
Peccata de quibus ibi loquitur Apost. fuerunt Technicis
imputata, *ibid. n. 181*
- A U R U M .
Aurum & argentum specie dilinguntur si physice
considerentur, secus si Theologicè, p. 52. n. 251
D. August. per potentiam & importunitatem spē intel-
ligit actum & negationem actus, p. 251. n. 198
& seq.
Quare S. August. reprehendat eos qui dicunt: *Ego
peccata dimitto,* p. 450. n. 76
D. August. de civitate cap. 13 per illustrationem &
accensionem voluntatis, intelligit ipsum amorem
Dei, non autem motum inde liberatum, p. 260.
n. 247. & seq.
- B A P T I S M U S . B A P T I Z A R E .
Effectus proprii Baptismi non recipitur ante receptio-
nem Baptismi, p. 126. n. 352
Omnia peccata simul remittuntur in Baptismo, p. 268
n. 288. & seq.
Baptismus mundat ab omni culpa & pena, si non in
hac vita, saltem in alia, p. 343. n. 83
Per Baptismum non restituatur iustitia originalis,
p. 366. n. 73
Ostenditur memoriam Baptismi non esse remedium
remissionis peccatorum, p. 385. n. 29
Contra rationem est. quod filius remittit peccata
post Baptismum commissa, quam ante, *ibid.*
Recordatio Baptismi non est fructus dignus penitentie,
ibid. n. 31
Pates nupsiā meminerunt recordatio Baptismi,
tamquam modi remissivi peccatorum, *ibid. n. 32*
Baptismus remittit omnem culpam originalem &
actualē, p. 387. n. 40
Pro remissione peccatorum præcedentium Baptismum,
est institutus Baptismus, p. 417. n. 5
Rejicitur sententia Angeli, peccatum commissum ante
Baptismum esse confitendum, *ibidem*
An Scopus docuerit peccatum commissum ante Bapti-
sum esse confitendum, *ibid. n. 6. & seq.*
An peccatum commissum in ipso instanti Baptismi sit
materia Confessionis, p. 418. n. 9
Illo instanti vel tempore quo homini imprimatur
Character Baptismi est Christianus & fidelis,
p. 419. n. 11. & seq.
Nupsiā aliquod Concilium, dixit, ablutionem in
Baptismo præparare ad remissionem peccati ori-
ginalis, aut disponere ad impetrandum Dei gra-
tiam in Sacramento Baptismi, p. 432. n. 81
Quare invocatio SS. Trinitatis magis sit necessaria in
forma Baptismi, quam Penitentia, p. 437. n. 8
Forma Baptismi sumpta est ex verbis Christi, *ba-
pitizantes eos &c.* p. 440. n. 24
Qui in confiando Baptismate misceret aqua naturali
gutram aqua rofacea, per se loquendo non pec-
caret mortaliter, p. 511. n. 173
Quare portus sufficiat probabilis Confessio, quan-
probabilis Baptismus, p. 639. n. 130
Baptismus sufficiens cum peccato veniali causat gra-
tiam sanctificantem, p. 909. n. 87
An Paulus fuerit iustificatus ante Baptismum, p. 122
n. 331
Non licet parvulum rebaptizare ad majorem securita-
tem quando non subest morale dubium, p. 183.
n. 137
- B E A T I T U D O . B E A T U S .
In hac vita non habetur illa dilatio beatitudinis, quæ
in altera vita, p. 161. n. 17
- Ex desiderio beatitudinis potest voluntas libi impetrare
actum dilectionis Dei super omnia, p. 165. n. 40
Voluntas efficax beatitudinis inficit voluntatem effic-
acem non peccandi, p. 166. n. 42
Beatus si per possibile vel impossibile deberet peccare
vel amittere Beatitudinem, deberet postremum
- cligere,
Multi beati carent multâ gloria, quam potuerunt ha-
bere ex meritis negligens, p. 103. n. 134
B E N E F I C I U M .
Ad compensationem beneficij, nullatenus requiri-
endum beneficij, p. 358. n. 27
Aliqua beneficia Dei sunt omnibus hominibus com-
munia, p. 62. n. 17
- B I B L E R E .
Paret aliquis intemperante bibere sine privatione
usus rationis, p. 673. n. 127
- B L A S P H E M I A .
Quid sit blasphemia, & an possit dari blasphemia
non hereticalis, p. 103. n. 38
Cur difficultius dimititur blasphemia in Spiritum
sanctum, quam verbum in filium hominis, p. 12
n. 12
- Quid sit blasphemia in Spiritum sanctum, *ibid.*
Dignitas persona tribuit blasphemie speciem actus,
p. 320. n. 555
Verba blasphemie materialiter prolati nullam habent
malitiam, p. 755. n. 145
Quid sit blasphemia, p. 788. n. 192
Divisio blasphemie, *ibid.*
An omnes blasphemie sint ejusdem speciei, *ibid. n. 294*
Locutio injuria de Sanctis secundum se considerata
non est propriæ blasphemie, *ibid.*
Blasphemia in Sanctos, prout in ipsis relucet Deus;
est ejusdem speciei blasphemia immediata
contra Deum, p. 789. n. 137
Blasphemia hereticalis & non hereticalis sunt ega-
dem speciei in ratione blasphemie, *ibid. n. 198*
Blasphemia enunciativa, impetrativa & dehonestati-
va sunt ejusdem speciei, *ibid. n. 299*
Quare omnes blasphemie sint ejusdem speciei, p. 790.
n. 300
- An in Confessione deberet explicari, quod blasphemie
sunt directe volta, p. 791. n. 307. & seq.
Quod blasphemia ordinetur ad alium finem, non po-
test mutare ejus speciem, p. 791. n. 310
- An qui sepius blasphemat in eodem colloquio uno
iracundia calore debet numerum blasphemie
rum explicare in Confessione, p. 816. n. 31
- B O N U M . B O N I T A S .
Verus sensus hujus principi: *Bonum ex integra de-*
p. 36. n. 170. & p. 615. n. 102
An bonum compensationis sit objectum formale po-
nitentiae, p. 36. n. 172. & seq.
Quid Trident. sess. 14. c. 4. intelligat per bonum
iustum, sufficiens, p. 478. n. 18
Quid sit bonitas moralis ex Scoto, p. 840. n. 97
Bonitas actus est quodammodo bonitas objecti, *ibid.*
n. 93
- B R E V I A R I U M .
Qui Breviarium projicit in mare hoc necessario di-
cere deberet in Confessione specificando tempus
navigationis, p. 812. n. 406
- C E C U S .
Non omnis cæsus oculis carnis carer omni modo pec-
cata videndi, ut nec omnis cæsus oculis cordis,
p. 254. n. 210
- Quomodo intelligenda verba D. August. *Qui nesci-
cæsus est corde &c.* *ibid. n. 211*
Nesciis est ut ex cæsus corde offendat, sed necessitate
dependente à libera voluntate, *ibid. n. 212*
Paret fieri, ut qui cæsus fuit, non sit cæsus, p. 255.
n. 214
- C A L O R .
Introductio caloris est causa formalis expulsionei fa-
goris, p. 299. n. 445
Non posse calor in aqua non constitue formicile
frigus, *ibid.*
- C A L V I N U S .
Calvinus non negat adiutoriorum gratie, p. 120. n. 34
Calvinus non negavit, hominem gratie pedilu-

INDEX RERUM.

- à gloria, quam possunt habere, p. 151. n. 124
 FICUM, p. 318. n. 17
 neficii, nullatenus requirentur, p. 37. n. 171
 aut omnibus hominibus, p. 61. n. 17
 BERE, p. 61. n. 17
 anter bibere sine privatione, p. 673. n. 17
 P H E M I A, & an possit dari blasphemia, p. 201. n. 17
 taur blasphemia in Scriptura, p. 201. n. 17
 etrum in filium hominis, p. 112
 Spiritum sanctum, p. 112
 it blasphemia species acti, p. 788. n. 17
 rialiter prolati nullum habent, p. 751. n. 145
 p. 788. n. 17
 ne ejusdem speciei, ibid. n. 174
 tis secundum se considerant, p. 788. n. 174
 blasphemia, ibid. n. 174
 prout in ipsis reliqua Deum, p. 788. n. 174
 cum blasphemia immundus, p. 788. n. 174
 & non heretica, p. 788. n. 174
 non blasphemia, ibid. n. 174
 impetrativa & dechoniu-
 sica, ibid. n. 174
 sunt ejusdem speciei, p. 788. n. 174
 et explicari, quod blasphemia, p. 791. n. 307 & seq.
 alia in alio finem, non pos-
 sunt, p. 791. n. 310
 pat in eodem colloquio mo-
 debet numerum blasphemie-
 sione, p. 816. n. 31
 BONITAS.
 p. 816. n. 31
 Bonum ex integra causa, p. 816. n. 102
 non sit obiectum formale pa-
 cium, p. 36. n. 172, & seq.
 c. 4. intelligat per bonum
 m., p. 478. n. 18
 ex Scoto, p. 849. n. 31
 modo bonitas obiecti, ibid.
 A R I U M.
 et in mare hoc necessarii di-
 fessione specificando tempus
 p. 812. n. 401
 U S.
 carnis carec omni modo por-
 c omnis carnis oculis cordis,
 verba D. August. *Qui nesci-
 e offendit, sed necessitate
 voluntate,* ibid. n. 113
 fuit, non sit *cetus*, p. 255.
 C O R.
 uia formalis expulsione filii,
 p. 299. n. 442
 uia non constituit formularis
 ibidem
 I N U S.
 orum gratiae, p. 120. n. 54
 hominem gratiae prede-
 quid
- quia voluntate consentire, p. 221. n. 55
 Quo sensu Calvinus negaverit, benè & male agere
 esse in nostra potestate, ibid. n. 56
 Calvinus agnoscit actiones spontaneas, ibid. n. 57
 Calvinus admittit liberum arbitrium si coactioni op-
 ponitur libertas, p. 220. n. 54
 C A S T I T A S.
 Non omne peccatum contra Castitatem est fornicatio,
 p. 673. n. 186
 Virtus Castitatis non viderit obligare, saltem graviter,
 ut opositum vitum in aliis impediatur,
 p. 731. n. 53
 An qui se accusat locationis de rebus turpibus debeat
 explicare qualitates personam que aderant,
 p. 734. n. 64
 An debeat explicare eorum numerum, p. 735. n. 65
 Distinctiones inter Castitatem & pudicitiam ex Cara-
 mule, ibid. n. 66
 Secundum D. Thomam eadem est virtus castitas &
 pudicitia, p. 736. n. 69
 Quomodo castitas nequeat vi violari nec in carne, nec
 in animo, p. 737. n. 72
 Eadem castitas detestatur propriam & alienam fornicationem,
 p. 742. n. 92
 Non est simpliciter castus, qui alteri desiderat luxu-
 riam, ibid. n. 93
 Bona dispositio ad generandum non est regula casti-
 tatis, p. 800. n. 245
 Alio modo privat castitatem peccatum contra naturam,
 alia fornicatio, p. 724. n. 20
 C A T E C H I S M U S R O M A N U S.
 Catechismus Rom. docet paucissimos posse sperare
 veniam per Contritionem, p. 124. n. 341
 Catechismus Rom. docet Contritionem Charitate
 perfectam etiam extra necessitatem justificare,
 ibid. n. 342
 Catechismus Rom. non satis clara & distincte explicat
 naturam Contritionis, p. 125. n. 343
 Videtur Catechismus Rom. distinguere Contritionem
 perfectam ab imperfecta per lacrymas, ibid. n. 345
 Per veram Contritionem statim remittuntur peccata
 iuxta Catechismum Rom. ibid. n. 347
 C A T E C H U M E N U S.
 Olim Catechismi non baptizabantur, nisi in Pa-
 schate & Pentecoste, p. 194. n. 45
 C A U S A.
 Eadem causa potest habere plures effectus, p. 146. n. 461
 In causa principali non requiritur illa dispositio qua
 est in instrumento, p. 63. n. 23
 Due cause totales possunt eundem effectum divisi-
 ponere, p. 146. n. 461
 Singularitas effectus non dependet ex singularitate
 causa, sed ex determinatione Dei, ibid.
 n. 462. & seq.
 Posse aliqua sibi invicem esse causa quod ad eum se-
 cundum quid, p. 151. n. 487
 Non est efficiens causa mala voluntatis Angelorum,
 sed deficit, p. 228. n. 92
 Quia sit causa bona voluntatis Angelorum, ibid. n. 92
 Causa formalis potest separari ab effectu suo pri-
 mario, factus a secundario, p. 276. n. 328
 Defectus contingit quandoque ex una causa & non ex
 altera, licet effectus sit communis, p. 273. n. 108
 Omnis causa activa propter voluntatem est naturaliter
 activa, p. 839. n. 84
 In aliquo sensu Deus potest suppler genus causa ma-
 terialis, in aliquo sensu non potest, p. 297. n. 430
- C E N S U R A.
 Quomodo censura sit pena medicina, p. 850. n. 133
 Absoluto à censura non est fori sacramentalis, p. 599
 n. 33
 An ad incurram censuram sufficiat actus externus
 necessarius, p. 849. n. 131
 Oppugnatur distinctio inter forum internum & exter-
 num, ibid. n. 132
- Probatur sententia que docet in omni foro incurri
 censuram, ibid. n. 133
 C H A R I T A S.
 Bona creata tantum sunt obiecta secundaria Charita-
 tis, p. 8. n. 31
 Ad primum actum Charitatis justificativum prære-
 quiritur actus Fidei supernaturalis, p. 13. n. 55
 An actus Charitatis in via specie distinguitur ab actu
 Charitatis in patria, ibid. n. 57
 Ad Charitatem magis spectat imperare actus aliarum
 virtutum, quam è contra, p. 38. n. 185
 Charitas detestatur omne peccatum, similiter Speces &
 Amor honesti in genere, p. 39. n. 188
 Charitas est de peccato ut est offensa, p. 40. n. 172
 Charitas magis inclinat ad amandos nosipios, quam
 proximum, p. 53. n. 256
 Sola Charitas ex se refert actus bonos immediate in
 Deum, p. 65. n. 30
 Ex conforio Charitatis habitualis omnia opera bona
 hominis iusti accipiunt rationem meriti de con-
 digno, p. 81. n. 114
 Per Charitatem habitualis constituitur homo filius
 adoptivus Dei, ibid. n. 115
 Quid Cone. Trident. sess. 14. c. 4. intellexerit per
 illam parcellam Charitate perfectam, ibid. n. 116
 Aliqui actus Charitatis specie differunt propter di-
 stinctionem obiecti materialis & modi tendendi,
 p. 82. n. 126
 Charitas imperata non potest dare actui imperato su-
 pernaturalitatem, p. 86. n. 140
 Habitus Charitatis recte dicitur contineat eminenter
 habitus aliarum virtutum, p. 88. n. 156
 Charitas Dei est amicitia latè cam accipiendo, p. 91.
 n. 171
 Scriptura aliquando tribuit remissionem peccatorum
 Charitati, nulla facit mentione Poenitentia, p. 92. n. 178
 Charitas non potest inclinare ad offendendum Deum, p. 102. n. 231
 Non est necesse, quod per Charitatem detestemur
 peccata super omnia mala in hypothesi impo-
 bili, ibid. n. 232
 Non oportet habentem Charitatem velle mori pro
 Christo, p. 103. n. 236
 Quod obiectum primarium, & quod secundarium
 Charitatis, p. 112. n. 279
 Qualiter Scopus neget proximum & secundarium ob-
 jectum Charitatis, ibid. n. 280
 Charitas solum Deum habet pro objecto quietario, ibid.
 Petrus quando Dominum negavit non habuit parvam
 Charitatem, quam antea habuerat, p. 116. n. 297
 Non peccat contra Charitatem, qui actu graduatius
 magis intenso amat patrem, quam Deum, p. 118.
 n. 308
 Per habitum Charitatis non contemnit vita, sed
 magis per actum, & actus est, qui procedit de
 corde puro, p. 119. n. 312
 Non precipit habitus Charitatis, sed actus, ibid.
 n. 313
 Charitati in Scriptura promittitur sine illa limitatio-
 ne remissio peccatorum, ibid. n. 314
 Charitas habitualis non opponitur peccato physicè,
 sed tantum moraliter, p. 128. n. 365
 Per minimam Charitatem habitualis tolluntur omnia
 peccata mortalia, uti etiam per minimum Cha-
 ritatem actualem, p. 129. n. 366
 Perfectioni substantiali Charitatis adscribitur reconci-
 liatio, non ad aquationi seu intentioni acciden-
 tali, ibid. n. 368
 Id magis amat Charitas, quod Deus vult me magis
 amare, p. 142. n. 438
 Qualiter externe virtutes formentur à Charitate habi-
 tuali, p. 146. n. 460
 Explicantur verba Joannis 1. c. 4. In hec est Charitas
 &c.

INDEX RERUM.

- &c. de dilectione Dei, p. 157. n. 513
 Motivum Charitatis non includit in proposto
 emendationis, p. 164. n. 31
 Discursus Januenii de imperfecto actu Charitatis,
 p. 175. n. 91
 Non dantur plures habitus Charitatis specie aut nu-
 mero diflent, p. 181. n. 126
 Ex praecpte Charitatis Dei & proximi, Scotus col-
 ligit Praeceptum Confessionis, & Auctor praec-
 pte Peccantie, p. 189. n. 14. & seq.
 Charitas ergo nosipios non semper obligat ad vitan-
 dum quodcumque malum, etiam grave, p. 197.
 n. 61
 Trident. nupsiā docet, Charitatem ex natura sua
 expellere peccatum, p. 287. n. 383
 Quare Charitas magis obliget ad evitandam occasio-
 nem peccati, quam Cattica, p. 732. n. 55
CHRISTUS.
 Benedictio Christiatis aut confessio panis non debet
 fieri ex intentione Sacramenti, p. 500. n. 120
CHRISTUS.
 Quare Christus non dicatur ex parte peccantium,
 quamvis satisfecerit pro peccatis nostris, p. 48.
 n. 235
 In Christo ponitur scientia beata & per se insula re-
 spectu ejusdem objecti, p. 51. n. 248
 Voluntas Christi est subiectum penitentiarum, p. 57.
 n. 278
 Christus pro omnibus hominibus, nomine excepto,
 mortuus est, p. 230. n. 101
 Justitia nostra non tribuit ius ad gloriam, nisi ex me-
 ritis Christi, p. 275. n. 323
 Omnes ante Baptismum sunt subditi Christi, p. 417.
 n. 4
 Sanguis Christi est pretium universale, Baptismus &
 alia Sacraenta ejus applicatio, p. 422. n. 31
 Quomodo secundum Alios Christus mortuus sit pro
 parvulis, qui abesse Baptismo moriuntur, p. 237.
 n. 133
 In operibus Christi potest distingui ratio satisfactio-
 nis & meriti, p. 292. n. 405
 Christus non meruit suam gratiam, p. 318. n. 543
 Quomodo intelligendi PP. qui dicunt Christum mor-
 tum pro omnibus quo ad causam communitate, p. 246. n. 174
 Positiva Christi oblatio pro omnibus probatur ex Scri-
 ptura, ibid. n. 173
CIRCUMSTANTIA.
 Circumstantiae mutantes speciem sunt explicande, p. 632. n. 11
 Quid Scotus sententia de circumstantiis peccatorum, p. 633. n. 17
 Quas Scotus vocet circumstantias notabiliter aggri-
 vantes, ibid.
 Quid sit circumstantia, p. 634. n. 21
 Quae circumstantia mutet speciem peccati, ibid. n. 22
 Quae circumstantia mutet numerum peccati, ibid. n. 23
 An Quoties, sic circumstantia, ibid. n. 24
 Quae circumstantiae aggravant aut minuant intrā can-
 dem speciem, p. 635. n. 25
 Circumstantiae minuentes non sunt explicande, ibid.
 n. 26. & seq.
 Incertum est si circumstantiae notabiliter aggravantes
 sunt explicande, ibid. n. 29
 Non est confundenda videtur sententia D. Thomae &
 D. Bonaventuræ, quos Alii multi sequuntur, p. 636. n. 30. & seq.
 Opposita sententia nec constat ex Scriptura, nec ex
 natura institutionis hujus Sacramentorum ex defini-
 tione aliqua Pontificis aut Concilii, ibid. n. 32
 Solvuntur objectiones, p. 637. n. 33. & seq.
 Potuit Christus velle abesse ullo inconvenienti, ut
 explicaretur species vel numerus peccatorum, est
 non circumstantiae aggravantes, p. 638.
 n. 38
- Circumstantiae minuentes possunt extrahere auctum ab
 ordinario modo peccandi, ibid. n. 33
 Circumstantiae notabiliter aggravantes non esse con-
 tendas, offenditur esse Probabilis, ibid. n. 44
 Penitens interrogatus de circumstantiis aggravanti-
 bus, an teneat eas explicare, p. 641. n. 50
 & seq.
 Circumstantiae non mutantes speciem non semper de-
 serviant ad variandum iudicium circa penitentia-
 tiam, ibid. n. 51
 An quando deserviunt, Confessarius habeat quis in-
 terrogandi, ibid. n. 52
 Quae sit circumstantia notabiliter aggravans, p. 642.
 n. 54. & seq.
 Explicantur aliqua loca D. Augusti, in quibus videtur
 requirere Confessionem haun circumstantia-
 rum, p. 643. n. 58. & seq.
 An circumstantia aggravans, Propter quam Peccatum
 est reservatum, aut habet annexam confusio-
 nem in Confessione explicari, ibid. n. 60. & seq.
 Non est circumstantia actus moralis, quod sit liber, nec
 ex consideratione bonitatis, p. 725. n. 24
 Recensentur secundum circumstantiae, ibid. n. 27
 An status Religiosus si circumstantia notabiliter ag-
 gravans peccatum fornicacionis, p. 727. n. 31
 An Sacerdos Religiosus confessus peccatum luxuri-
 possit alterutram circumstantiam subiecere, p. 728.
 n. 37
 Ut circumstantia tribuatur cui malitiam, sufficit quod
 sit cognita, p. 756. n. 45
 Quid intelligatur per circumstantiam Cor, p. 83.
CISTERCIENSIS.
 An Cisterciensies debent peccata, etiam alia
 confessia, semel in anno Praelato conficeri, p. 57.
 n. 81. & seq.
CLAVIS.
 Potestas Clavium excedit se ad penam temporalem,
 p. 425. n. 46
COGNITIO.
 Cognitio supernaturalis, non requirit voluntatem su-
 pernaturalis, p. 13. n. 56
 Quae voluntio supernaturalis prærequirat cognitionem
 supernaturalis, ibid.
COMESTIO. COMEDERE.
 Potest quis in uno prandio bis comedere cates,
 p. 82. n. 55
 Aetus confessionis accepit malitiam formalem a cog-
 nitione praecipi non comedendi, & voluntate
 comedendi, p. 814. n. 46
COMMUNIO.
 Prævidens impedimentum, debet prævenire Commu-
 nionem annuum, scilicet Pachalem, p. 591. n. 55
 Perinde est siue impedimentum præsumit si volunt-
 erium, siue non, ibid. n. 62
 Excusatus hoc anno à Communione, non hoc ipso est
 liber à Confessione, p. 592. n. 164. & seq.
 Cessatio à Communione potest esse ponata, p. 918.
 n. 126
 Abstinentia à Communione potest aliquando expe-
 dire, p. 519. n. 70
 Canones prædictives prescribunt abstinentiam à
 Communione, p. 520. n. 76
COMPLACERE. COMPLACENTIA.
 Aliud est complacere sibi in peccato praecerto, aliud
 non retractare illud, p. 194. n. 49
 Complacentia ineficax mutuat malitiam ex ob-
 jecto formalis, p. 800. n. 49
 Simplex complacentia potest esse intensior graduliter,
 quam voluntas efficax, p. 111. n. 17
COMPLEXUS.
 Quare teneatur penitens explicare complices, quan-
 do potest, p. 687. n. 46
 Major est ratio revelandi complices in articulo mor-
 tis, quam extra, p. 688. n. 48. & seq.
 Recita-

INDEX RERUM.

- Revelatio complicis in Confessione finē necessitate est
injusta, p. 689.n.102
Posse esse detracio levis & alia mortalis injusta dam-
nificatio, ibid.n.53
An licet confiteri peccatum veniale, quando non po-
test explicari finē gravi peccato complicis, p.691.
n.53. & seq.
Quid dicendum de revelatione terrie personæ qua-
non est complex, p.692.n.66. & seq.
Aliqui caus in quibus Guerres putat, Confessarius
posse obligare penitentem ad revelationem
complicis, p. 693.n.71
Quid de hac re fenserit Doctor Seraphicus & Doctor
Subtilis, p.694.n.72. & seq.
An sigillum resipiciat etiam complicem, p.686.n.82
Ostenditur ex revelatione peccati complicis apud fol-
lum Confessarius non ori vetau infiamam,
p. 684. n.33
Minor inferior infamia complici per revelationem in
Confessione quam extra, p.685.n.37
An magis per se connectatur cum Confessione infamia
penitentis, quam complicis, ibid.n.38. & seq.
Neutra infamia universaliter connectatur, frequentius
autem infamia penitentis, quam complicis, p.686.n.40
Ostenditur probabilitas ex ratione pofe revelari com-
plicem, quando alter penitentis non potest inter-
grē confiteri, p.687.n.45
CONCIONATOR.
Concionator agit officium Praeconis, Confessarius au-
tem officium Judicis, p.324.m.22
CONCURRENS. CONCURSUS.
Deus supernaturaliter concurrens ad Consecrationem ex
fine extrinsecus malam, p.616.n.102
Concursus Dei non est de formalis ratione hominis
etiam ut exsistit, p.299.n.445
CONDONATOR.
Deus per condonationem vult destruere jus ortum ex
peccato præterito, p.299.n.447
Condonatio peccati non haber pro objecto adicatum vo-
luntatis divinae, p.300.n.448. & seq.
An Deus possit condonare peccatum antequam fiat
vel etiam quando fit, p.301.n.453. & seq.
Quid sit condonare culpam, p.376.n.120
CONFESSARIUS.
Confessarius potest ad vindictam peccatorum imponer
orationem mentalem, p.323.n.15
Nullus Confessarius debet petere a penitente, an mal-
let potius mori, quam peccare, p.299.n.218
Confessarius potest indispicere imponere minas cum
illa oratione: Misericordia Dei, p.450. n.75
Non est necesse quod Confessarius possit omnia pecca-
ta determinare demonstrare, que vult ablo-
vere, p.510.n.169
An Confessarius possit absolvere penitentem, qui si
interrogatur, responderet se nolle relinquere
peccatum, p.516.n.194. & seq.
Confessarius per se loquendo non tenetur singulariter
interrogare, p.517.n.198
Confessarius potest obligare penitentem ad satisfacio-
nem ante Abolucionem, p.518.n.298
Confessarius aliquando potest differe Abolucionem,
etiam si penitens sit dispossitus, p.537.n.296
Oppositorum docet Joannes Saneius, p.538.n.300
Confessarius non habet ius interrogandi de omnibus
illis, qui aliquo modo possent esse utilia ad in-
structionem penitentis, p.539.n.304
An Confessarius propter majorē utilitatem peniten-
tis possit differe Abolucionem, p.540.n.306
An Confessarius possit imponere opus præceptum,
p.879.n.131
Non debet Confessarius judicare de equalitate inter
penam Purgatorii & sui satisfactionis, p.879.n.34
Confessarius non cognoscunt de pena alterius vice,
neque ad forum suum spectat, ibid.n.35
An opus præceptum etiam ex malitia Confessarii in-
positum, conferat effectum ex opere operato, p.913.
n.104
An etiam opus merē internum, ibid.n.105
Regulariter imponendum esse opus externum probabat
ex SS. PP. ibid. n. seq.
Item ex Conc. Trident. & exemplo satisfactionis Chri-
sti, ibid. n. 107
Confessarius deber dare eam penitentiam, qui omnibus
confessariis magis congruit, p.914.n.110
Scotus non negat Confessario omnem potestatem
ligandi, p.933.n.187
Christus voluit ut Confessarius imponeret penas vin-
dicatorias, & per conqueles ut penitentia eas ac-
ceptaret, p.934.n.190
Respondetur ad fundamēntū opposite sententia &
solvuntur objectiones, ibid. n.192. & seq.
Sacerdos habet potestatem ligandi propriæ dictam,
p.935.n.197
An Confessarius possit leviter obligare in materia gra-
vi, p.944. n.226
Confessarius per se loquendo non potest obligare ad
executionem satisfactionis ante Abolucionem,
p.947.n.247
An Confessarius possit penitentem invitum obligare
ad iteratam Confessionem peccatorum morta-
lium, p.955. n.285
Confessarius pro penitentia licet aliquando imponi-
at opus præceptum, p.910.n.92
Opus simpliciter impositum à Confessario intelligetur
de indebet, ibid. n.93
Quid si confitenti in Quadragesima Confessarius im-
ponat dicas jejunii, ibid.n.95. & seq.
Quid si dubitetur de mente Confessarii, ibid.n.97
Sicut Confessarius potest præcepere eleemosynam con-
poralem, ita & spirituali, p.922.n.97
In spirituali eleemosynam imposita à Confessario difini-
guitur satisfactio in materia eleemosynæ, ib. n.145
An Confessarius peccet mortaliter, qui in initio imponit
satisfactionem solum implendam si convoluerit,
p.938. n.169
Ratio a priori quare Confessarius non peccet mortaliter,
si pro parvis peccatis non imponat satis-
factionem, ibid. n.170
Quare potius semper peccet mortaliter, si imponat par-
tem essentialem, ibid. n.171
Probatur peccare mortaliter Confessarium, qui non im-
ponit satisfactionem pro peccatis mortalibus, p.936.
n.176. & seq.
Confessarius non debet ferre judicium de speciebus
enit, sed de meritis, p.518.n.188
An Confessarius debet scire peccatum in individuo,
p.638.n.41
Confessarius est arbiter inter Deum & peccatorem,
p.895.n.27
Confessarius non alio modo præcepit jejunium, quam
Ecclesia, p.909.n.88
Confessarius potest imponere unum opus vindicati-
vum, & aliud præservativum, p.919. n.152
CONFESSIO. CONFITERI.
Ad Confessionem & equitutem recitatatio singulorum
peccatorum, p.96.n.201
Patiens qui videntur requirent dolorem de singulis pec-
catis in particulari, loquuntur de eo quod melius
est, ibid. n.203
Probatur necessitas Confessionis ex Conc. & SS. PP.
p.393.n.74. & seq.
Contrarium nesciunt docent Scotus, p.394.n.96
In lege natura non erat Confessio facienda homini
sed soli Deo, ibid.n.99 [p.395.n.100]
Quia Confessio sicut a Sacerdotio in lege Mosi.
Ex lege natura est Deo confitendum, ibid.
Præceptum Confessionis non est tantum de jure Ca-
nonico, ibid. n.105
Oppositorum docet Glossa de Penit. dist. 5. quod me-
riti diplicer Scotus, p.396.n.106. & seq.
K k k k k Confite

INDEX RERUM.

- Consuetudo Graecorum non confundi ante celebrationem Missae confirmari sententiam Scotti, scilicet Confessionem non esse tantum juris Canonici, *ibid.* n. 109
 Probatur in Ecclesia Graeca semper permanuisse usum Confessionis, *ibid.* n. 110
 Rationalibus videtur Scotti quod Confessio sit juris divini positivi, *ibid.* n. 111
 Probatur ex Joan. 20. Confessionem esse juris divini positivi, *ibid.* n. 112
 Objectio contra hanc probacionem solvit ex Scotto, p. 397. n. 113. & seq.
 Alia probatio Scotti defumpta ex precepto Chartarum Dic & suipius, *ibid.* n. 116. & seq.
 Preceptum Confessionis est valde rationabile pro multitudine, p. 398. n. 118
 An preceptum Confessionis habeatur ex verbis Jacobi Apostoli, *ibid.* n. 119. & seq.
 Putat Scottus, necessitatem Confessionis non evidenter probari ex Joannis 20. *ibid.* n. 123
 Contra necessitatem Confessionis adducitur auctoritas D. Chrysostomi, *ibid.* n. 124
 Item auctoritas Celsiodori & S. Augusti, p. 399. n. 125. & seq.
 S. Chrysost. agnoscit necessitatem Confessionis, *ibid.* n. 127
 Utieriam D. August. & alii PP. p. 400. n. 128
 Explicantur aliqua verba D. Ambrosii, *ibid.* n. 130. & seq.
 Petrus non tenebatur ad Confessionem abnegationis Christi, uti nec alii Dictpi ad Confessionem infidelitatis, *ibid.*
 An Neckarius Patriarcha Constantinopolitanus abrogavit Confessionem, *ibid.* n. 134
 Duplex est Confessio, laudis & fraudis, p. 403. n. 149
 Non alter tollitur obligatio confidendi per Absolucionem, quam obligatio Baptismi per Baptismum, p. 409. n. 181
 Probatur ex D. August. peccatum commissum in Baptismo esse materia Confessionis, p. 419. n. 17
 Objectio ex D. August. solvit, p. 420. n. 18. & seq.
 Peccatum veniale non est materia necessaria Confessionis, neque mortale penitentie directe absolucionem, p. 427. n. 6. & seq.
 Peccata obliqua debent exprimi in alia Confessione, ut erat peccata remissa per Contritionem, *ibid.* n. 58. & seq.
 Solum peccatum mortale est materia necessaria Confessionis, p. 428. n. 60
 Quid intendat Scottus quando dicit, Confessionem, quia sit simul pluribus Sacerdotibus, non esse sacramentalem, p. 472. p. 180
 Confessio non debet procedere ex perfecto & absoluto odio delicti, p. 496. n. 101
 Vita Christiana acta potius est vocanda Confessio explicativa, quam interpretativa, p. 501. n. 126
 Quare potius Confessio debet procedere ex intentione Sacramentum, quam dolor, p. 502. n. 128
 An peccata reservata absoluta sacramentaliter a Superiori, debent confiteri inferiori, p. 504. n. 140
 Sententia negans probatur ex Concil. Trid. *ibid.*
 Rejecit fundamentum oppositae sententiae, p. 505. n. 141
 Cur eadem Confessio non possit deserire ad duplum Absolucionem, *ibid.* n. 145
 Confessio summe utilis est ad curando spirituales morbos, p. 546. n. 27
 Confessio est satisfactio pro offensio divina, *ibid.* n. 28
 Confessio est medium a Deo ordinatum ad recuperandam primam gratiam, p. 549. n. 43
 Potest aliquis habere vorum Confessionis, eti auctu non confiteatur dum potest, *ibid.* n. 44
 Vorum Confessionis solum probat simplicem obligationem, *ibid.* n. 45
 Frequens Confessio non est medium communiter necessarium ad evitanda peccata mortalia, p. 554. n. 66. & seq.
 Ostenditur quā sit difficultas Confessio, p. 556. n. 20
 Multiplex utilitas Confessionis, *ibid.* n. 21
 In Confessione secunda evitanda peccatum, non sunt omnes utilitates, que in prima, p. 551. n. 24
 Itera Confessio evitanda peccatum mortale, non potest principi, etiam in aliqua Religione, sub mortali, p. 574. n. 43
 Obligatio per se confidendi iterat peccata mortalia non potest provenire ex solo precepto humanum, p. 576. n. 96
 Difficultas Confessionis patet ex Trident. p. 597. n. 13
 Sententia affirmans valere Confessionem factam absenti, defensio fuit Lovani per Decretum Clementis, p. 613. n. 41
 Confessio propter finem venialiter malum, non est peccatum mortale, p. 614. n. 97
 Inanis gloria non excludit a Confessione spem remissionis, *ibid.* n. 98
 An si intentione vanæ glorie pro eodem instanti effacerit imperaret Confessio extrema, & dolor interius Confessio fortis valida, p. 618. n. 115 & seq.
 Potestas confidendi est favorabilis, obligatio videretur odiosa, p. 646. n. 73
 Concilium Trident. nusquam colligit materia necessaria Confessionis, *ibid.* n. 74
 An quia iutius est aliquid confidiri, ideo si etiam obligatorum, p. 651. n. 95. & seq.
 Qui soler facere bonas Confessiones, in dubio te peccati alicuius Confessionis, potest premitre Confessionem, p. 657. n. 111
 An iterato reuerat confidiri aliquod peccatum, quando tantum est probabile, quod fuerit illud confitendum, *ibid.* n. 123. & seq.
 Defectus satisfactioonis non inducit obligacionem iterata Confessionis evitandam peccatorum, p. 660. n. 133
 An sufficiat confidiri peccatum secundum omnes suas circumstantias, non distinguendo utrum faciat mortale vel veniale, p. 663. n. 148. & seq.
 Sufficit in Confessione exprimere numerum magis verisimilem, quando praesia eius notitia non est possibilis, p. 665. n. 133
 Quis numerus intelligatur sub his verbis, p. 666. n. 133
 ibid. n. 154. & seq.
 Non est exprimendum major numerus postea occurrere, nisi notabiliter excedere, *ibid.* n. 156
 Non debet reperi peccata, nisi manifeste confiteatur invaliditate prioris Confessionis, p. 671. n. 61
 Peccatum mortale qui confidetur peccatum mortale vel unicum veniale sine debito dolore, p. 681. n. 155. & seq.
 Non omnia subjecta malitia sunt explicanda in Confessione, p. 689. n. 139
 Quid fatendum si pernitens nullum prorsus veritatem numerum possit exprimere, p. 696. n. 157
 In tali casu Confessarius plus debet effe sollicitor de serio proposito emendations, quam de materiali integrat Confessionis, *ibid.* n. 158
 Notabile pro pernitentibus in tali casu, *ibid.* n. 159
 Diversitas verorum ex parte materie non explicanda in Confessione, nisi materia afflunde sit praecepta, p. 683. n. 164
 An si vera haec Confessio a Veneri resum in regnum, non specificando materiam, *ibid.* n. 165. & seq.
 Ab imprudenti errore Confessarius non dependet veritas Confessionis, p. 699. n. 169
 An qui furatus centum, ex obliuione confiterit tantum quinquequaginta, satisfactio explicando in sequenti Confessione alia quinquequaginta, *ibid.* n. 170. & seq.
 An in eadem Confessione possum dividere meum peccatum, p. 670. n. 171
 Quare non sufficiat confidiri, offendit Deum in materia gravi, p. 671. n. 177
 Con-

INDEX RERUM.

- Confessio potest ordinari ad alios fines honestos præ-
ter justificationem penitentis, p. 696. n. 82
- An vita Christianæ acta ante peccatum admittimur sicut
sufficiens Confessio pro articulo mortis, quando
alia Confessio est impossibilis, p. 715. n. 119
& seq.
- Vita Christianæ acta non est Confessio, nisi in articu-
lo mortis, ibid. n. 120
- Non sufficit ad Confessionem Contrito, qui fuit
ante peccatum, p. 706. n. 122
- Satis est ad Confessionem, quod exiit dolor ante
Absolutionem, ibid. n. 123
- An ex Conc. Trident. & aliis Concilii probetur, vi-
tam Christianæ actam non esse Confessionem, ibid. n. 124. & seq.
- Concilium Aromaticum loquitur de Absolutione ab-
soluta, ad eoque nullum hic est periculum ha-
refis, p. 707. n. 127
- Respondetur ad Conc. Trident. ibid. n. 128
- Confessio latè accipitur pro quolibet externo deside-
rio Confessionis, p. 708. n. 130
- Tale desiderium est vita Christianæ acta ex S. August.
ibid. n. 131
- Ostenditur S. August. non fuisse locutum de responso
verbali, ibid. n. 133
- Ostenditur S. August. non fuisse locutum de pecca-
to, qui penitentias Canonum exercebat, ibid. n. 135
- Per vitam Christianæ actam sensibiliter imploratur of-
ficium judicis, p. 710. n. 137
- An alia signa externa requirantur ad Confessionem,
quam ad extremum Unctionem, ibid. n. 138
- Peccata commissa ante institutionem Sacramentum, aut
etiam ante promulgationem novæ legi, non
erant materia necessaria Confessionis, p. 544.
n. 17
- An fuerint materia sufficiens, ibid. n. 18,
& seq.
- An Confessio corundem peccatorum sit medicina quo-
tidiana, codem omnino modo, quo Eucharistia
est panis quotidianus, p. 904. n. 64.
& seq.
- An pueri vel rusticorum obligantur ad iterata Confessio-
nem, si ignorantia, vel inadvertentia non fa-
cilius exprimere numerum magis
quam species, non est, p. 663. n. 142
- Qui oblitus circumstantiarum voti confessus fuit forni-
cationem, non teneat iterata fornicationem
confiteri, p. 668. n. 164
- Quid si confiteri sua peccata ex S. August. p. 336.
n. 47
- Non oportet in speciali confiteri peccata precedentia
tamquam circumstantias aggravantes, sed ne-
que in generali, p. 372. n. 102
- Difficilis videtur singulis annis confiteri, quia semel
tantum in fine vite, p. 560. n. 18
- Aut si facileius posuit seorsim confiteri sacramentum,
p. 674. n. 190
- Quid si confiteri Sacerdoti absenti, p. 715. n. 156
- Vita Christianæ acta saltem est dubia Confessio, p. 716.
n. 160
- Duplex est integritas Confessionis, materialis & for-
malis, p. 630. n. 4
- Jure divino confienda sume omnia peccata mortalia,
etiam mere interna, ibid. n. 2. & seq.
- Contrariam doctrinam Petri de Osma, damnavit Si-
xus IV, p. 630. n. 4
- Non suffici unum peccatum mortale confiteri uni Sa-
cerdoti, & alterum alteri, ibid. n. 5
- Quid de hac re senserit Durandus, ibid. n. 6.
& seq.
- An impicit hoc Sacramentum aliter fuisse institu-
tum, ibid. n. 9
- Etiam peccata quæ aliunde novit Confessarius sunt
confiterenda, p. 631. n. 10
- Compendium totius doctrinae Catholicae de integri-
tate Confessionis, p. 632. n. 12
- Lutherus erravit circa integratatem Confessionis, ibid.
n. 13
- Integritas Confessionis probatur ex Florent. ibid.
- Doctrina Scotti de integritate Confessionis, ibid.
n. 14
- Integra Confessio quamvis difficultis, tamen possibi-
lis, p. 634. n. 20
- CONFESSIO INTEGRA.**
- Integra Confessio non obligatur, quando physicè vel
moraliter est impossibilis, p. 676. n. 1
- Diversæ circumstantiae in quibus integra Confessio est
physicè impossibilis, ibid.
- Quando integra Confessio sit moraliter impossibilis,
ibid.
- Impotentiam excusare ab integra Confessione proba-
tur ex communis sensu Ecclesiæ, ibid. n. 2
- Incipendum tunc est a peccato mortali non confessio,
& adveniente possibilitate pergendum in Con-
fessione incepta, ibid. n. 3
- Aqua est essentia materia Baptismi, secundus integra
Confessio Sacramenti Penitentiae, p. 677. n. 5
- Rationes congruentia, ibid. n. 6
- Non est veritatem quod Deus voluerit obligare pre-
ceptum integræ Confessionis contra Charitas
tem, ibid. n. 7
- Grave damnum excusans ab integræ Confessione est
mors corporalis & spiritualis, p. 678. n. 8
- An etiam peccatum Confessarii, ibid. n. 9
- Regula generalis quæ hic debet considerari, ibid.
n. 10
- Quid si timetur scandalum etiam ex omissione Con-
fessionis, ibid. n. 11
- Quid si urgeat præceptum divinum aut humanum
Confessionis, p. 679. n. 11
- Grave etiam damnum hic est fundatus timor revela-
tionis signi, sive facienda a Confessario, sive
a penitente, ibid. n. 12. & seq.
- An penitens in casibus prædictis teneatur dimidiatæ
confiteri, si urgeat præceptum Confessionis,
ibid. n. 13
- Qui iustè racet aliquod peccatum, omnia confitetur
quæ memorie occurunt, p. 680. n. 17
- An si necesse elicere Confessionem Charitatem perfe-
ctam de peccato quod iustè omittitur, ibid.
n. 18
- Damnum intrinsecum Confessioni non excusat ab in-
tegritate, p. 681. n. 20
- Propria infamia non excusat ab integratæ, ibid. n. 21
- An obligat integræ Confessio cum infamia Complicis
ibid. n. 22. & seq.
- Bonum integræ Confessionis prævalit famæ compli-
cis, p. 682. n. 22
- Infamia complicis non excusat ab integratæ est
sententia D. Thomæ & D. Bonav. D. Bernardi
& Scotti, p. 683. n. 29. & seq.
- Declaratur bonum notabile integræ Confessionis, ibid.
n. 31. & seq.
- Sæpe potest penitentis integræ confiteri, et si non tene-
atur, p. 687. n. 45
- Offusio integræ Confessionis in articulo mortis afferre
novum detrimentum spiritualis, p. 688. n. 50
- An difficultas iterata Confessionis sit causa sufficiens
dimidiandi Confessionis, p. 699. n. 94
- CONFESSIO PUBLICA.**
- Probatur valor Confessionis publicæ, p. 596. n. 15
- Publicæ Confessio aliquando licet, ibid.
- Publicam Confessionem non obligare, probatur ex
Trident, ibid. n. 17
- Confessio publicæ, aut per interprætem sufficit ad va-
lore Sacramenti, oppositum nupsiam docuit
Soror, p. 594. n. 8. & seq.
- Probatur Deum Confessionem publicam non præce-
piles, ibid. n. 10

K k k k k z C O N-

INDEX RERUM.

CONFESSIO SACRAMENTALIS.

- Quam Scorus vocet Confessionem sacramentalem,
p. 596. n. 16
- Quare Confessio sacramentalis premittenda suscep-
ti in Eucharistia, p. 123. n. 336. & seq.
- Sufficit aliquando Confessio in voto, p. 393. n. 72
- An requiratur tali casu votum explicitum, ibid. n. 73
- Confessio sacramentalis non est de jure natura, p. 394.
n. 99
- In I ege Moysis non siebat Confessio sacramentalis,
p. 395. n. 100
- Quid sit Confessio sacramentalis, p. 472. n. 179
- Pratice ex vi praecepti divini Confessionis, non est
obligatio confidendi per interpretem in articulo
mortis, p. 600. n. 35
- An saltum ex praecepto Charitatis sit obligatio, ibid.
n. 36
- Confessio vocalis non est necessaria ad valorem Sacra-
menti, ibid. n. 37. & seq.
- An confitudo confidendi vocaliter obligata sub mor-
tali, p. 601. n. 39. & seq.
- Confiditur Confessio vocalis, ibid. n. 41
- Sufficit ad vocalem Confessionem, quod penitentia dic-
cat: *Accus me de his omnibus*, postquam Sacerdos
legit peccata, p. 602. n. 42
- An etiam sufficiunt haec verba antequam Sacerdos le-
git peccata, ibid. n. 43
- Fortè sufficiunt, si mortaliter simul daret schedulam in
qua scripta sunt peccata, p. 603. n. 46
- Confessio realis in defectum vocalis est praecepta, ibid.
n. 48. & seq.
- Modus confidendi per scriptum Confessario presenti,
per se non est publicus, ibid. n. 49
- Differentia inter modum confidendi per interpretem,
& per scriptum, p. 604. n. 51
- An valeat Confessio per scriptum facta ab initio, ibid.
n. 52.
- Confessio absenti facta extra necessitatem est graviter
peccaminosa, ibid. n. 53
- An propter Decretum Clementis VIII. Confessio ab-
senti facta semper sit invalida, ibid. n. 54
- Responso Suarii ad illud Decretum, p. 605. n. 55
- An fuerit ejus responso censurata à Sede Apostolica,
ibid. n. 56
- Quo sensu declaratio Suarii fuerit reprobata, ibid. n. 59
- Ante Decretum Clementis VIII. aliqui Theologi
affiruerunt valorem Absolutionis date absenti,
p. 606. n. 61
- Cur Christus propterea requireret Absolutionem in pre-
sencia, quam Confessionem, p. 607. n. 66.
& seq.
- Confessionem posse fieri absenti probatur ex Ritu-
Romano & aliis antiquis Rituibus. Item ex
D. Leone, Conc. Arai. Carthag. 3. & 4. ibid.
n. 68. & seq.
- Quia sit pura Confessio, p. 614. n. 96
- Quia sit Confessio fidelis & quia infidelis, p. 620.
n. 125
- Peccat mortaliter, qui confitetur peccatum mortale
quod non fecit, ibid.
- An contrarium insinuat Sylvester, ibid. n. 126. & seq.
- Quare peccat mortaliter, qui confitetur peccatum mor-
tale fictum, p. 621. n. 127
- Qui confitetur veniale fictum, non pervertit iudicium
in re gravi, ibid. n. 128. & seq.
- Quando levitas materie faciat peccatum veniale, ibid.
n. 130
- An peccat mortaliter qui confitetur peccatum mortale
fictum: tamquam prius confessum, p. 622. n. 161.
& seq.
- Non peccat mortaliter, qui primo Confessario confi-
tetur sola mortalita, secundo autem sola venialia,
p. 624. n. 171. & seq.
- Non peccat mortaliter, qui simpliciter confitetur sua
peccata, tacendo quod fuerint, vel non fuerint
- prius directe absoluta, p. 625. n. 174
- Argumenta Ludovici de Torres pro opposita sententia
voluntur, ibid. n. 175. & seq.
- Peccatum de se, idem est tam ante, quam post Con-
fessionem, p. 626. n. 178
- Non peccat mortaliter, qui in Confessione generali
confitetur nova peccata, ibid. n. 179
- Similiter si aliqua antiqua omittatur, ibid. n. 180
- An sit mortale affirmare peccatum mortale confessum
quod non fuit confessum, & contra, p. 627.
- An sit peccatum mortale exprimere peccatum mortale
tamquam heri commissum, quod hodie fuit
commisum, ibid. n. 181.
- An Confessio sacramentalis possit imponi pro peni-
tentia, & arguitur quod non, p. 915. n. 111
- An possit imponi Confessio sub conditione re ipsius in
idem peccatum, ibid. n. 112
- An Confessio ejusdem venialis, aut novi mortalium,
ab initio possit imponi, ibid. n. 114
- An etiam ejusdem peccati mortalis, ibid.
- Affirmat Joannes Sanchez, ibid. n. 115. & seq.
- Fundamentum ejus rejecit, ibid. n. 116. n. 117

CONFESSIO SECRETA.

- Quia sit secreta Confessio, p. 592. n. 2
- Modus secreti confidendi habetur ex traditione divi-
na vel Apostolica, p. 593. n. 3
- Concilium Trident. Confessionem publicam multum
vocat sacramentalem, ibid. n. 4
- Probatur secreta Confessio testimonio Originis, ibid.
& n. 6.
- Ex secreta Confessione processit olim publica peni-
tentia, ibid. n. 7
- Obligatio secreta Confessionis, probatur ex prae-
Ecclesia, ibid. n. 7
- CONFESSIO VENIALIUM.**
- Confessio venialis aliquando per accidens obligata, p. 555. n. 19
- An Ecclesia possit præcipere Confessionem peccato-
rum venialium, p. 576. n. 46. & seq.
- Per tale præceptum non fieret peccatum veniale ma-
teria necessaria, p. 577. n. 48
- An Ecclesia possit directe obligare ad Confessionem
peccati venialis, ibid. n. 39. & seq.
- In extrema necessitate sufficit Confessio unici peccati
veniali in particula, p. 699. n. 33
- Perinde est, siue necessitas proveniat ex parte infirmi-
tive ex parte Confessio, ibid.
- Confessio venialis in genere, quamvis speculativi for-
re sufficiens, non tamen practicè, p. 705. n. 17
- CONFESSIONIS PRÆCEPTUM DIVINUM.**
- Quas personas obliget præceptum divinum Confessio-
nis, p. 540. n. 1
- Præceptum divinum Confessionis obligat sub mortalium,
ibid. n. 2
- An infideles teneantur præcepto divino Confessionis,
ibid. n. 3. & seq.
- An præceptum divinum Confessionis obligat fidèles
iudeos, p. 541. n. 5. & seq.
- Quare potius infideles obligantur præcepto Eucharistia-
tis, quam Confessionis, ibid. n. 7
- Præceptum Confessionis latum videatur pro certo statu
hominum, alioquin etiam pueri forent obligati,
p. 542. n. 10
- Præceptum divinum Confessionis tantum obligat
illos, qui tenentur adhibere omnia necessaria
ad suscipiendum Sacramentum, ibid. n. 11
- An fideles non suscipiendo Baptismum peccant contra
præceptum Confessionis, p. 543. n. 12
- An Apostoli post Baptismum lapsi in peccatum mor-
tale, fuerint obligati ad Confessionem, ibid.
n. 13. & seq.
- Nulla certa etas requiritur in personis, quae obligan-
tur præcepto Confessionis, p. 545. n. 13

INDEX RERUM.

- Torres Pro opposita sententia p. 547. n. 174.
ibid. n. 175. & seq.
qui tam ante, quam post Confessionem p. 656. n. 178
qui in Confessione generali
omittuntur, ibid. n. 179
peccatum mortale confituntur, ibid.
etiam, & contra, p. 657.
exprimere peccatum mortale
mortalium, quod hodie huius
ibid. n. 180
alii possunt imponi pro penitentia
quod non, p. 915. n. 121
sunt conditiones ut apostoli in
ibid. n. 112
penitentia, aut novi mortalis,
ibid. n. 114
moralis, ibid. n. 115
et, ibid. n. 115. & seq.
p. 916. n. 119
SECRETA.
p. 592. n. 1
habetur ex traditione dini.
p. 593. n. 2
Confessionem publicam nupculam
ibid. n. 4
testimonio Originis, ibid.
p. 594. n. 3
p. 595. n. 4
p. 596. n. 5
p. 597. n. 6
ibid. n. 7
VENIALIA.
quando per accidentem oblitus
p. 555. n. 59
Confessionem peccatorum
p. 576. n. 66. & seq.
sunt peccata veniales ma-
jores, p. 577. n. 68
obligare ad Confessionem
ibid. n. 69. & seq.
sunt Confessioi unici peccatorum
p. 699. n. 32
proveniunt ex parte inferni
ibid. n. 33
et, quinvis speculatorum
etiam practice, p. 705. n. 117
PRÆCEPTUM
NUM.
peccatum divinum Confessio-
nem, p. 540. n. 1
tions obligat sub mortali,
p. 541. n. 2
cepto divino Confessionis,
Confessionis obligat fidicem
p. 541. n. 5. & seq.
genitum præcepto Euchari-
tatis, ibid. n. 7
etiam videtur per certo statu-
tum pueri forent obligati,
Confessionis tantum obligat
liberis omni necessitate
mentum, ibid. n. 11
Baptismum peccatorum
p. 543. n. 12
etiam lapsi in peccatum mor-
tale ad Confessionem, ibid.
etiam personis, quae obligan-
tis, p. 545. n. 22
An propter
An præceptum divinum Confessionis plures obligant in
vita, ibid. n. 23. & seq.
Conveniens fuit ut Ecclesia determinaret aliquod
tempus, in quo obligaret Confessio, ibid. n. 26
Qui non confiteute annue non infingit præceptum
Christi, p. 546. n. 30
Qui alterum Confessionem ex jure divino obligare ex-
tra articulam mortis, multiplicant obligations
fine necessitate, ibid. n. 31
Scotus docet obligare præceptum divinum Confessio-
nis, I. in articulo mortis, II. quando est su-
menda Eucharistia, p. 547. n. 33
An Confessio ex jure divino obligat in receptione
omnium Sacramentorum, ibid. n. 34. & seq.
An Confessio statim post peccatum obligat, ibid.
n. 36. & seq.
Præceptum divinum Confessionis non potest aboliri
confundit, p. 551. n. 54
An præceptum divinum Confessionis obligat, quando
quis habet copiam Confessarii, quā postea
per totam vitam non habebit, p. 552. n. 56. & seq.
Satisfactio sententia negative, & affirmativa probatur,
ibid.
Christiani non tenentur communiter plus quam semel
in anno confiteri, p. 554. n. 64. & seq.
Non est proponenda penitentia obligatio, sapientia
communiter confundi singulis annis, p. 555.
n. 70
An satisfactio præcepto Confessionis per absolutionem
validam, sed informem, p. 571. n. 74. & seq.
Aliqui docent Confessionem per interpretarem esse ne-
cessariam iure divino, secus Ecclesiastico, p. 596.
n. 18
Arguitur contra, p. 597. n. 19. & seq.
Probatur Confessionem per interpretarem non obligare
ex jure divino, ibid. n. 22
Aliqui causis, in quibus oportet Superiori et inferiori
manifestare suum peccatum, non probant ne-
cessitatem confundi per interpretarem, p. 598.
n. 24. & seq.
Per Confessionem peccati in genere, aut unius in
specie non satisfic præcepto divino, p. 667.
n. 163
CONFESSIO PRÆCEPTUM
ECCLESIASTICUM.
An Ecclesia præcipiat Confessionem venialium in
defectum mortali, p. 568. n. 57. & seq.
An per Confessionem venialium in Paschæ latissimam
præcepto Ecclesiastico confundit, p. 569. n. 60
An satisfactio præcepto Ecclesiastico confundit per Con-
fessionem peccatorum mortali dubius, ibid. n. 61
An satisfactio præcepto Ecclesiastico Confessionis per
Confessionem certò invalidam, etiam ex defectu
soli doloris interni, ibid. n. 62
Teneat præcepto Ecclesiastico Confessionis qui haberet
sola peccata merita interna, p. 570. n. 64. & seq.
Pontifex tenet præcepto annuam Confessionis quad-
vam direcit, idque direcit & per se sub ea-
dem obligatione, quā alii, p. 566. n. 47. & seq.
An Christus præcepit Ecclesia, quā determinat
tempus Confessionis, p. 567. n. 54
Ecclesia non præcepit Confessionem peccatorum ve-
nialium, ibid. n. 55
An Confessio venialium possit præcipi sub gravi pec-
cato, p. 578. n. 104
An Ecclesia præcepit sub gravi peccato Confessio-
nem venialium in Clement. IV. agro Domini-
co, ibid. n. 105. & seq.
An illa Clement. concernat omnes Monachos, ibid.
n. 108
An Ecclesia possit præcipere Confessionem venialium
pure internorum, p. 579. n. 109. & seq.
Cur potius possit præcipere Confessionem mortalis in-
terni, quā venialis, p. 580. n. 111
Homo non baptizatus non tenetur præcepto annue
Confessionis, estò aliquo modo obligaretur pre-
cepto divino, p. 582. n. 30
Præcepto Confessionis annua potest satisficer quic-
unque tempore anni, ibid. n. 112
Huic doctrina non repugnat Scotus, ibid. n. 113
Confutatio fidelium confundi circa festum Pascha-
tis pia est, sed non obligans, p. 581. n. 114
Qui semel confessus fuit peccatum mortale tameti re-
cidat, non tenetur eodem anno iterum confi-
teri, ibid. n. 115. & seq.
Oppositum docet Suanus, & varie probat, ibid. n. 117.
& seq.
An tenetur iterum confiteri, si aliquod peccatum
omisit confiteri inculpabiliter, p. 582. n. 120.
& seq.
Quis sit proprius Sacerdos in ordine ad præceptum
annua Confessionis, p. 583. n. 126. & seq.
Probabile est quid faciescere præcepto annua Con-
fessionis, qui confessus est mortale non refer-
atum, omisso referendo ob defectum poterit in
Confessari, p. 584. n. 130
Qui solus confessus est peccatum veniale, ignorans
se habere mortale non satisficer præcepto annua
Confessionis, ibid. n. 131
Quomodo compundans si annus quad præceptum
annua Confessionis, ibid. n. 132. & seq.
Ecclesia non exigit Confessionem in Paschæ de-
bitam præcisè ex vi præcepti annua Confessio-
nis, p. 585. n. 133
Explicatio Extravag. Sixti quarti de træga & pace,
ibid. n. 134 & seq.
Per accidentem planè est quod aliquis differat Con-
fessionem suam per duos fecerit annos, ibid. n. 137
Qui usque ad Pascha non peccavit mortaliter, si po-
ste peccet, tenetur confiteri in reliqua parta anni,
p. 586. n. 138
Non est annus præscriptus pro Confessione compun-
dus à primo peccato mortali, neque ab ultima
Confessione, aut à principio rationis, ibid. n. 139
An qui non est confessus intri annum, tenetur statim
post annum etiamp confiteri, ibid. n. 141
Divertit quod hoc punctum inter Confessionem &
auditionem Missæ, p. 587. n. 142
Stricta obligatio non satis probatur ex verbis legis,
ibid. n. 144
Per Confessionem, qui sit ex obligatione anni prece-
denti potest satisficer etiam obligationi anni
currentis, ibid. n. 145
Perinde est quod peccatum mortale exprimitur hujus
vel alterius anni, ibid. n. 146
An particularis Ecclesia possit præcipere Confessionem
pro tempore Paschæ, ibid. n. 147
Finis præcepti Confessionis annua est, ne diutius quam
par est diffundatur Confessio, p. 589. n. 154
Unica Confessione facit plibus obligationibus præ-
cedentium annorum, p. 590. n. 158
An ille, qui distilic Confessionem ex concilio Con-
fessarii posuit unicam Confessionem satisfacere præ-
cepto præsenti anni & precedenti, p. 591. n. 159
Prævidit se impedendum à Confessione reliquo
tempore anni, tenetur nunc confiteri, ibid.
n. 160
Ecclesia præcipit Confessionem annuam, p. 556. n. 21.
& seq.
Durans videat subdubitate de hoc præcepto, ibid.
n. 4. & seq.
Confessio non fuit instituta, nec potuit institui iure
puro humano, p. 557. n. 5
Ecclesia non potest constare de obedientia, vel in-
obedientia hominis respectu præcepti Confessionis,
ibid. n. 6
Confessio per se præcipitur, & non solum est ne-
cessaria ad dignæ communicandū, ibid. n. 8
An incurreret peram constitutum cap. Omnis urbis
fons, qui omittit solam Confessionem, ibid. n. 9
K k k k k k k 3 Osteo-

INDEX RERUM.

C O N S I L I U M.

Consilium fornicationis facileg[er]e contrahit malitiam
facileg[er]i. p. 73. n. 49
Consilium est affectus efficax. ibid.
Deus plus estimat physice actum remissum quo implo-
tur preceptum, quam actum intensus consilii
plus in ordine ad preceptum. p. 124. n. 178

C O N S U E T U D O.

An ponitens interrogatis debet dicere confundi-
nem prateritam peccandi. p. 538. n. 301. & seq.
An sententia negans sit contra proximam Ecclesie sui
hunc Sacramenti, p. 539. n. 305
Quid sit confutatio, p. 751. n. 329
Aliqui docent confutudinem esse explicandam in
Confessione, ibid. & n. seq.
Contrarium probatur, p. 752. n. 331. & seq.
Confutatio peccandi formaliter nihil est distinctum
ab ipsis peccatis, ibid. n. 334
Per accidentem potest esse necessaria explicatio con-
futudinis in Confessione, ibid.
Confutatio jurandi se sola non arguit virtutem ac-
tuationem vel intentionem in peccante, p. 754. n. 344

C O N T A C T U S.

Contractus physicu[m] instrumentorum probabiliter non
est actio sacramentalis, p. 500. n. 118
A signatur disparata inter contractum physicu[m] in-
strumentorum & dolorem, ibid. n. 120

C O N T E M P T U S.

Infusio alzap in necessitate non est signum con-
tritus, p. 143. n. 445
Contemptus virtualis non est peccatum distinctum
a simplici transgressione, p. 770. n. 212
Quid sit contemptus virtutis, p. 788. n. 392
Aliud est fieri contemptibilem, aliud actualiter con-
temni, p. 802. n. 356

C O N T I N E R E. C O N T I N U I T A.

Aliud est concineri in aliquo ut in causa vel applica-
tione, aliud ut in voluntate exiguntate, p. 50
n. 168.
Quid sit implicita continentia unius verbi in alio,
p. 444. n. 42

C O N T I N U A T I O.

Quando fiat continuatio moralis plurium actuum in-
teriorum, p. 822. n. 4
Sententia negans quancumque minimam interrup-
tione esse moralem, probatur & exemplificatur,
ibid. n. 5

Oppugnatur a Suario, ibid. n. 6

C O N T R A C T U S.

Non irritatio non ingreditur formaliter rationem con-
tractus moraliter permanentis, p. 298. n. 445

Quid sit contractus, ibid.
Moralis permanentia contractus aut peccati nihil est
distinctum ab ipsis contractu aut peccato pen-
itentiae, p. 299. n. 446

Contractus possunt aliquando celebrari solam in for-
mo externo sine consensu interno ad extrandum ga-
ve malum, p. 507. n. 161

C O N T R I T I O.

Quid sit Contritio remissiva peccatorum, p. 70. n. 57
Contritio est derelictio formalizer, dolor autem ca-
sualiter, ibid.
Contritio Charitate perfecta justificat antequam Sac-
ramentum actu sufficiatur, non tamen sine
eius uoto, p. 78. n. 58
An requiriatur uotum explicitum, ibid. n. 55
Quandocumque sufficit implicitum propostum, ei-
am sufficit implicitum uotum, ibid. n. 56
Utrum Contritio Charitate perfecta sit formalis adus
Charitatis, ibid. n. 57
Ut Contritio justificat non requiriatur actu dilectionis
distinguitur per se iustificativus, p. 81. n. 115
Contritio non est actu imperfectior Charitate, p. 82.

Idem

Ostenditur Durandum nimis leviter dubitasse de prae-
cepto annu[m] Confessionis, p. 558. n. 10
Peccata cap. *Omnis utriusque*, videtur obligare etiam non
confidentes, ibid. n. 11

Si Christus non instituisset Sacramentum P[ro]ximitatis,
Ecclesia non potuisset praecepere Confessionem
hodie preceptam, p. 559. n. 14. & seq.

Non valer argumentum a precepto Confessionis an-
nuit, ad preceptum Confessionis simpliciter, p. 560. n. 18

Non obligat Confessio, si sciam Confessarium vel uni-
cuntum revelaturum ea peccata, p. 561. n. 22.
& seq.

Quare Ecclesia potius posuit praecepere tempus confi-
tendi, quam ipsam substantiam Confessionis, p. 562. n. 26

Quare Ecclesia potius posuit praecepere Confirmationem
et extremitatem Unctionem, quam Confessio-
nem, ibid. n. 27

Praeceptum Confessionis annu[m] tantum est determina-
tio precepti divini, ibid. n. 28

Per Confessionem factam ultimo die hujus anni, non
potest satisfaci obligationi anni sequenti, p. 589.

n. 151

Per hoc quod unicā Confessione satisfiat dupli ob-
ligationi, Ecclesia nullum patitur detrimentum, ibid. n. 154

n. 154

ibid.

n. 154

INDEX RERUM.

L I U M.
 cilege contrahit malitiam
 p. 731. n. 49
 actum renissum quo implo-
 vum actum intensum contum-
 cium, p. 334. n. 57
 E T U D O.
 s debeat dicere confundendi-
 andis, p. 538. n. 303. & seq.
 contra praxem Ecclesie, p. 539. n. 391
 inem esse explicante in
 ibid. & n. seq.
 p. 752. n. 131. n. 69
 maliter nihil est diligendum
 ibid. n. 124
 necessaria explicatio confu-
 sione, p. 571. n. 129
 non arguit virtualem men-
 tis in peccante, p. 754. n. 144
 A C T U S.
 mentorum probabilitas, n. 100
 , p. 500. n. 112
 ex contextum physiscum ha-
 cem, ibid. n. 110
 P T U S.
 e non est figura contem-
 p. 143. n. 46
 est peccatum diligendum
 p. 770. n. 123
 , p. 788. n. 124
 em, aliud actualiter con-
 p. 802. n. 356
 CONTINENTIA.
 uo ut in causa vel ap-
 proximate aequivalente, p. 50
 nia unius verbi in 200,
 U A T I O.
 oralis plurorum actum in-
 p. 910. n. 4
 que minimam interrup-
 robatur & exemplificatur,
 ibid. n. 6
 C T U S.
 r formalem rationem con-
 nentis, p. 298. n. 44
 ibid.
 etis aur peccati nihil ex-
 tratu aut peccato pema-
 p. 295. n. 446
 lo celebrari solum in for-
 nento ad evitandum, p. 561
 I T I O.
 peccatorum, p. 70. n. 17
 , dicitur, dator auctor ex-
 aliter, ibid.
 justificare antequam sa-
 piatur, non ramen sine
 p. 78. n. 94
 um, ibid. n. 95
 olicium propositum, ex-
 cimum, ibid. n. 96
 perfecta sit formalis adus
 ibid. n. 97
 equitur actus dilectionis
 tivus, p. 81. n. 112
 effectio Charitate, p. 82.
 Idem

Idem actus Contritionis est recessus à peccato & ac-
 ccessus ad Deum, ibid.
 Quid intendant Theologi quando dicunt, mortuum
 Contritionis esse Deum summe dilectum, ibid.
 n. 118
 Summa Dei dilectio non est objectum Contritionis,
 sed summa Dei bonitas, ibid. n. 119
 Contrito est actus amoris Dei per modum fugae, ibid.
 n. 120
 Ad iustificationem extra Sacramentum præter de-
 cessionem peccati propter Deum, non requiriunt
 alius actus amoris, ibid. n. 121
 Scriptura aliquando soli Contritioni promittit re-
 misiōnem peccatorum, ibid. n. 122
 An sufficiat ad Contritionem charitate perfectam im-
 perium charitatis, p. 85. n. 126
 Contrito non distinguuntur ab Attritione per imperium
 Charitatis, p. 87. n. 149
 Explicatur haec verba Trident. sess. 14. cap. 4. *Etsi*
Contritionem hanc &c. ibid. n. 151
 Contrito charitate perfecta debet esse actus elicitoris di-
 lectionis Dei super omnia, p. 88. n. 152
 An ad Contritionem charitate perfectam sufficeret
 detestatio unius peccati ex plurimis, que mem-
 morior occurrit, p. 93. n. 184. & seq.
 Contrito charitate perfecta necessarii detestatur
 omnia peccata mortalia, falso virtualiter, p. 95.
 n. 194. & 198.
 Ad Contritionem charitate perfectam non requiriunt
 dolor de singulis peccatis in particulari, five
 per unum, five per diversos actus, p. 96. n. 200
 Scriptura quia, in contrarium allegantur soli signifi-
 canci utilitatem, non necessitatem, ibid. n. 201
 Contrito potest esse actu rancium de uno mortali, sed
 habitu necessarii est de omnibus mortalibus, p. 98.
 n. 213
 Contrito charitate perfecta detestatur peccata mor-
 talia super omnia alia mala, p. 99. n. 216. & seq.
 Ad Contritionem perfectam non requiriunt explicite
 comparatio inter malum culpa & mala tempora-
 lia, ibid. n. 218
 Contrito debet esse summa appetitiva, non inten-
 siva, ibid.
 Contrito detestatur peccatum etiam super penas in-
 ferni, p. 101. n. 225
 Contrito charitate perfecta justificare quantumcumque
 imperfecta sit in intensione accidentalis, p. 103.
 n. 237
 Contritionis dolor quoad sensum non debet esse ma-
 ximus, ibid.
 Neque secundum diligenter rationis absoluto, ibid.
 Contrito secundum diligenter rationis debet esse
 dolor maximus in comparatione ad alios dolores,
 p. 104. n. 238
 An intentio debet juxta Scorum intelligi inter cate-
 ras circumstantias Contritionis, ibid. n. 240
 Contrito charitate perfecta non confundit in eo, quod
 homo nunquam amplius, vel vnde detestatur sit
 peccatorum, p. 114. n. 289
 Contrito habet vim justificandi à perfectione sua
 essentiali, p. 115. n. 292
 Contrito non dicitur charitate perfecta, quia impe-
 dit peccatum crastinum, p. 116. n. 297
 Contrito charitate perfecta etiam minima intensio-
 nis remittit peccata extra calum necessitatis aut
 Martyris, ut ostenditur ex Trident. & Bull. Pii V.
 p. 118. n. 310. & seq.
 Causa aliqui, in quibus secundum Etsium Contrito
 remittit peccata sine Sacramento, p. 119.
 n. 316. & seq.
 Non est certus aliquis gradus intensiois, ad quem
 cum pertigerit Contrito, perpetua lege remittat
 peccata secundum Etsium, p. 120. n. 318
 Contrito charitate perfecta non remittit omnem pa-
 nam peccatis debitam, uti nec ipsum Sacramen-
 tum Penitentia, ibid. n. 319
 Remittit stabili lege peccata quoad culpam, non ex
 natura sua, sed ex misericordia Dei, idque pro-
 pter merita passionis Christi, ibid. n. 320
 Contrito non remittit peccata sine ordine ad Claves,
 ibid. n. 321
 Non magis derogat præcepto Confessionis, stabilis re-
 misio peccatorum per Contritionem, quam in-
 stabilis, p. 121. n. 322
 Gratis aliter, Contritionem remittere peccata in
 necessitate, & non extra necessitatem, ibid. n. 323
 S. Bernardus cum Augustino & Ambrolio docet suffi-
 ciente Contritionem in necessitate, sed non ideo
 negat can sufficere extra necessitatem, ibid.
 & n. seq.
 Exempla, quibus Etsius conatur probare Contritionem
 non justificare extra necessitatem, p. 122.
 n. 328
 Respondeat ad exemplum Genesii & Emerentianæ,
 ibid. n. 329
 Responsum ad exemplum Pauli, ibid. n. 330
 Actus Contritionis charitate perfecta satis ardus est,
 nec semper adit, dum adesse videtur, p. 123.
 n. 337
 Actum Contritionis charitate perfecta non esse adeo
 infrequentem probatur ex praxi & sensu concus
 Ecclesie, ibid. n. 338
 Sacerdos cum solo Contritione charitate perfecta po-
 test administrare Sacramenta, ibid.
 Fideles cum solo Contritione charitate perfecta pos-
 sunt suscipere Sacraenta, excepta Eucharistia,
 p. 124. n. 339
 Ante legem Evangelicam satis frequens fuit Contritio
 charitate perfecta, p. 124. n. 340
 Quomodo paucissimi sint, qui eleclunt Contritionem
 charitate perfectam, ibid. n. 343
 Vera Contrito non corporis sensu, sed dolore animi
 est metuenda, ibid.
 Contritio vehementissimum animi dolorem conjon-
 cum habet, ibid.
 Contritio potest esse vera & efficax, eti non perfecta,
 ibid. n. 345
 Quia sit illa vera & non perfecta Contritio, ibid.
 Trident. non lacrymis, sed charitate dicit perfici Con-
 tritionem, ibid. n. 346
 Paucissimi pervenient ad illam vehementiam Con-
 tritionis, quia sufficiat ad defendam culpam &
 omnem penam, p. 126. n. 348
 Facillior ratione obtineatur plena & integra peccato-
 rum remissio per Sacramentum, quam per for-
 lam Contritionem, ibid. n. 349
 Quomodo sententia Petri precedat sententiam excli-
 etiam dum quis justificatur per solam Contritionem,
 ibid. n. 350
 Contritionem charitate perfectam justificare statim,
 etiam extra necessitatem, probatur auctoritate
 Scriptura & SS. Patrum, ibid. n. 353. & seq.
 Responsum Adversariorum rejicitur, p. 127. n. 358. & seq.
 Deus censetur omnem Contritionem charitate perfe-
 tam accepere tamquam solutionem aequivalen-
 tem, p. 128. n. 362
 Non cunctum Contritioni promittitur reconciliatio,
 sed tantum excellenti, p. 129. n. 370
 Scotus non docet Contritionem justificare require-
 re certam durationem, p. 130. n. 372
 Loquitur Scotus de Contritione in fieri, non in facto
 esse, ibid. n. 374
 Contrito charitate perfecta magis detestatur pro-
 prium peccatum actualis seu personale, quam pro-
 prium peccatum originale, p. 137. n. 411
 Contrito charitate perfecta dicitur magis detestatur
 proprium peccatum veniale, quam originale por-
 se sumptum, ibid. n. 414. & seq.
 Contrito charitate perfecta potest stare cum veniali,
 secus cum originali, p. 140. n. 429
 Con-

INDEX RERUM.

- Contritio charitate perfecta est dispositio ad gratiam
 sanctificantem ex Scoto, p. 145. n. 457. & p.
 148. n. 471
 Ostenditur ex Scoto habitum gratiae non causare
 Contritionem perfectam, p. 146. n. 460
 Secundum Scotum idem numero actus est. Contritio
 informis & formata, ibid. n. 461
 An Scotus docuerit Contritionem charitate perfectam
 aliquo tempore vel momento separari a gratia,
 p. 147. n. 465. & seq.
 Quomodo Contritio charitate perfecta praecedat &
 sequatur deletionem peccati ex Scoto, ibid. n. 466
 Sententia Richardi, Contritionem charitate perfecta
 etiam posse definire antequam infundatur gratia
 reprobatur a Scoto, ibid. n. 467. & seq.
 Quae sit causa physice efficientis Contritionem charita-
 te perfectam, p. 149. n. 475
 Contritio charitate perfecta meretur gratiam justifica-
 tionis, p. 150. n. 481
 Contritio disponit tam ad receptionem gratiae, quam
 ad infusionem, p. 153. n. 494
 Contritio est dispositio etiam ad ipsas virtutes, ibid.
 n. 495.
 Nulla necessitas afferendi mutuam causulariem Con-
 tritionis & gratiae secundum esse simpliciter,
 p. 154. n. 502
 Quare Deus noluerit ut Contritio in peccatorum pro-
 duceretur a principio habituali, ibid. n. 503
 Contritio charitate perfecta est effectus gratiae actu-
 lis, p. 155. n. 504
 Explicantur verba Cont. Arau. c. 4. de gratia actu-
 li, ibid. n. 505
 Explicantur verba Cont. Trident. less. 6. c. 7. de do-
 no habituali, ibid. n. 506
 Conc. Trident. non exprimit morivum charitatis in
 descripitione neque Contractionis in genere, ne-
 que Contritionis imperfecta, p. 163. n. 30
 Cum vera Contritione potest stare voluntas peccandi
 venialiter, p. 164. n. 36
 Motivum intrinsecum Contractionis Charitate perfecta & Attritionis, p. 166. n. 43
 Metus gehennae probatur esse objectum extrinsecum
 Contractione charitate perfecta, ibid. n. 44
 Scopus Contractionis charitate perfecta vocat me-
 ritum de conguo, p. 180. n. 114. & seq.
 Contritio perfecta & Attritione aliqua secundum Pon-
 cium possunt esse ejusdem speciei, & possunt esse
 ejusdem intensio gradus, p. 181. n. 122
 Distinctio Poncii inter Contractionem & Attritionem,
 ibid. n. 124
 Experientia communis probat sollicitudinem Con-
 fessorum circa Contractionem perfectam, p. 184.
 n. 140
 Excitandi sunt fideles ad Contractionem charitate per-
 fectam etiam extra articulum mortis, p. 185.
 n. 146. & seq.
 Trident. less. 14. cap. 4. vocat Contractionem dispo-
 sitionem, p. 311. n. 505
 Homo potest justificari subito per Contractionem per-
 fectam, p. 312. n. 509
 Nemo accipit veniam peccatorum, nisi impetraram
 per Contractionem, p. 313. n. 511
 Dignitas peccati non tollitur ad aequalitatem per di-
 lectionem vel perfectam Contractionem, p. 316.
 n. 533
 Moralis permanentia peccati non tollitur per Contri-
 tionem, nisi accessit remissio Dei, p. 317.
 n. 534
 Contritio maiorem habet valorem ad merendum pra-
 xium, quam ad satisfacendum, p. 324. n. 574
 Contritio charitate perfecta non delet peccata venia-
 lia de quibus non dolet, p. 336. n. 49
 Quomodo Contritio delectat peccata venialia, de qui-
 bus dolet, ibid. n. 50
 Contritio non opponitur ex natura sua peccato venia-
 li habituali, ibid.
- Contritio justi videtur Aliquis esse condignus
 tisatio pro peccato veniali, p. 337. n. 51
 Contritio charitate perfecta remittit omnia venialia
 ad quae se extendit, p. 338. n. 47
 Contritio charitate perfecta potest stare cum aliis
 peccato veniali, ibid. n. 48
 Contritio tollit culpam & unitat penam aeternam in
 temporalem ante alias partes sacramenti Posi-
 tivit, p. 373. n. 105
 Ante legem novam peccato tritacionem remittitur
 culpa & pena aeterna, etiam danni, p. 407.
 Tanta potest esse Contritio, ut delectat omnem penam,
 p. 412. n. 195
 Contritio non delet penam aeternam ex natura ista,
 neque de condigno merito illam remittit, ibid. n. 196
 Deus potuisset quamlibet Contractionem acceptare ad
 remissionem omnis penae, sed non confidit
 specifico, ibid. n. 197. & seq.
 Quare qualibet Contritio potius remittat omnia
 culpam, quam omnem penam, p. 413. n. 212
 Quomodo Contritio peccatoris delectat penam, p. 413.
 n. 213. & seq.
 Peccata feni remissa per Contractionem, possunt esse
 objectum novae Contractionis, p. 457. n. 116
 Definitio Contractionis ex Trident. p. 475. n. 1
 Quomodo intelligentius, quod ait Trident. less. 14.
 cap. 4. *Hoc timore &c.* ibid. n. 1
 Necesaria est Contritio etiam ad valorem Sacra-
 ti Poenitentiae, p. 494. n. 51
 Quare potius Contritio debeat precedere Abstinen-
 tem, quam satisfactio, ibid. n. 52
 Quare potius ablutio in Baptismo possit sequi formam,
 quam Contritio in Sacramento Poenitentiae,
 p. 495. n. 95
 Contritio sic debet referri ad Confessionem, ne
 debitum tempus dolor precedens significetur per
 subsequentem Confessionem, p. 501. n. 150
 Quid si illud tempus debitum, ibid. n. 151
 Quantum temporis possit intercedere inter dolorem &
 Confessionem, explicatur exemplo, ibid. n. 152
 Quando cencatur nimis intercedendo tempus, p. 502.
 n. 153
 Eadem Contritio physice perseverans, potest subser-
 vire duplici Confessioni, p. 504. n. 158
 Quid si solum moraliter perseveret, ibid.
 Sententia affirmans illam perseverantiam suffici-
 probatur ex communis praxi in tribus casibus, ibid.
 n. 154
 Contritio, quae solam removet force libera, disponeat
 ad gratiam in Sacramento Poenitentiae, p. 511.
 n. 110
 Per imperium necessitatis non minuitur formalis hor-
 tas Contractionis, p. 518. n. 114
- CONTUMACIA.
- In quo consistat consummatio & inobedientia contra
 Ecclesiam, quae requirit ad incurrendum re-
 communicationem, p. 772. n. 223
- CONTUMELIA.
- Contumelia si ab ebrario proferatur, non est commu-
 lia, p. 753. n. 139
 Omnes contumelias sunt ejusdem speciei, p. 755.
 n. 280. & seq.
 Multi docent qualitatem contumeliz & deracionis
 esse explicandam in Confessione, p. 786. n. 221.
 & seq.
 Per accidentem aliquando debet exprimi in Confessione
 materia contumeliz aut deracionis, ibid.
 n. 285
- CONVERSIO.
- Quantum malum fuit peccatum avertens a Deo, tan-
 tum bonum est convertio ad Deum ex Chari-
 tate, pag. 318. n. 541
- COPUL.

INDEX RERUM.

C O P U L A.

Verius videtur tactus & copulam non habere malitiam
specie distinctorum, p. 763. n. 183
Hinc tamen non sequitur, cum, qui habuit copulam
satisfacere confitendo solos tactus, sicuti non
sufficiat explicare solum actum intemum, ibid.

n. 184. & seq.

Sufficit Confessio copula, ut etiam Confessio actus
externi, p. 64. n. 187

An sufficiat dicere: *Exposui me periculis proximo copulae*
per secula, amplexus &c. ibid. n. 188. & seq.

Non est similis ratio parts inchoative & consummative
peccati, ibid. n. 189

Quare non sufficiat dicere in Confessione: *Commis*

peccatum grave contra castitatem cum solita, p. 765.

n. 191

Nou valit hoc Confessio: *Commis* grave peccatum in
matre simplicis fornicationis, ibid. n. 193

C O R R E C T I O.

An notitia confessionalis sit conveniens medium ad
correctionem, p. 694. n. 74

Probatur ex Suario talem usum notitia confessionalis
non esse contra iustitiam aut Charitatem, ibid.
n. 75

Explicatio doctrinae Scoti, p. 695. n. 77

Scientia extra Confessionem aptior est ad finem corre
ctionis, ibid. n. 79

Ponitentia posse dare scientiam confessionalis affer
rit Lugo & probat, ibid. n. 80

Peccatum futurum est materia corripionis, & non
omnino praetitum, p. 198. n. 67. & seq.

Non tenor proximum corripere, quando ipso posset
corripionem respire, ibid. n. 68

Præceptum corripionis fratrum obligat ad corripio
nem secerat, p. 594. n. 11

Omitit corripionem fratrum non debet in Con
fessione explicare speciem peccati, p. 732. n. 55

Aliqua differentia inter cum qui omittit corripionem
fratrum, & cum qui dat occasioneum per acci
dens peccati, ibid. n. 56

Prælatus ex iustitia teneat corripere suos subditos,
p. 745. n. 103

C R E A T I O. C R E A R E.

Quid sit creatio & annihilation, p. 270. n. 298

Quare potius gratia habitualis creatur, quam actus su
pernaturalis, p. 271. n. 306

C R E D E R E. C R E D I B I L E.

Deo aliquid revelanti possum credere Fide naturali &
bonitatem ejus naturaliter sperare & diligere,
p. 11. n. 46. & 47

An judicare Deum vera dixisse, sit illi credere, p. 102.
n. 90

Quomodo illi, qui non audierunt Euangelium possent
credere, si vellet, p. 227. n. 81

Quare Judæi non poterint credere, p. 250. n. 196

Aliquando apud D. August. distincta sunt nolle cre
dere, & non posse credere, p. 251. n. 200

Credibilis sunt in triplici differentia, p. 59. n. 286

C R E D I T O R.

An creditor posse secundum idem debitum condonare,
p. 45. n. 217. & seq.

C U L P A.

Culpa & gratia non sunt formaliter opposita nec for
maliter repugnantia, p. 269. n. 296

Expulso culpe nullum habet causam formalem, p. 287.
n. 381

Scotus sedep distinxit inter culpam & reatum peccati,
p. 309. n. 494

Concilium Trident. distinguit inter culpam & reatum
peccati, ibid.

Quomodo culpa dicatur peccata ex Scoto, p. 333.
n. 31

Culpa remittitur ante deflationem ad locum Purga
torii, p. 353. n. 136

C U L T U S.

Disparitas inter cultum divinum, qui singulis diebus
præcipitur Clericis, & qui omnibus fidelibus
præcipitur diebus Festivis, p. 818. n. 424

D

D A M N A R E. D A M N A T I O.

D A M N A T U S.

E Clesia oraret pro conversione eorum, quos sci
ret dannando properat peccata subiecunda, p. 526. n. 244

An aliquis possit eligere æternam damnationem, ne
committerat novum peccatum, p. 101. n. 226

& seq.

Nulla de facto est necessitas eligendi malum culpæ
ad evitandam damnationem, p. 102. n. 230

A damnatione nemo liberatur nisi per Fidem Christi
p. 227. n. 85

Per damnationem non tantum accedit scientia impos
sibilis, sed etiam ipsa impossibilis æterna
salutis, p. 234. n. 116

Nihil damnationis est iis, qui vere sunt baptizati,
p. 241. n. 153

An dannati debant puniri si possint, p. 191. n. 28

Justissime derelinqui dannatos in sua malitia exem
pli declaratur, p. 333. n. 31

Dannatus est continuè in aliquo malo vellic, ibid.
n. 32

Dannatus potest habere actum bonum ex genere, ibid.

n. 33

Non constat, quod dannatus continuè de novo com
placatur sibi in peccatis venialibus præteritis

ibid. n. 34

Peccata dannati non creditur intensi, sicut nec gloria
beati, tamen mali corum actus non erunt impu
niti, nec boni iremuntur, ibid. n. 35

Dannatus per complacitam in peccatis præteritis
non meretur novam peccatum, p. 334. n. 36

An dannati sint capaces aliquid refrigerari, p. 335.
n. 43

Peccata dannatorum non sunt factisatio reconciliativa;
ibid. n. 45

D A M N U M.

Quare peccatum mortale sit grave damnum spirituale,
p. 195. n. 54

Non easdem gravitas damni excusat ab omnibus præ
ceptis, p. 678. n. 7

Quid sit damnum emergens & lucrum cessans, p. 749.
n. 119

D E B E R E. D E B I T U M.

Debitum iustitiae strictè dictæ potest non obligare pro
aliquo tempore, p. 28. n. 131

Nihil habemus, quod non sit debitum. Deo aliquo
modo, p. 318. n. 540

Justa ratio differendi solutionem debiti, non est faci
per justa ratio numquam solvendi debitum, p. 688.
n. 49

Ly Debet, non semper importat præceptum, p. 173.
n. 84

Potest oriri majus debitum ad præsumum ex opere ex
tempore, p. 864. n. 65

DELECTARE. DELECTATIO.

Explicatio illorum verborum Divi Augusti. *Quod am
plus nos delectat &c.* p. 116. n. 298. & seq.

Homo creatus est cum possibilitate fixandi delecta
tionem ab illicito, p. 227. n. 85

DELECTATIO MOROSA.

Delectatio morosa prohibetur in Decalogo, p. 738.
n. 75

Religiosi vovent abstinentiam à delectationibus mo
rosis, ibid. n. 76. & seq.

Abita.

L I I I I I

INDEX RERUM.

- Abstinentia à mortis delectationibus est moraliter
possibilis, *ibid.* n. 78
Quid sit delectatio morosa, *P. 793. n. 315*
Est peccatum mortale de opere mortali, *ibid.* & p. 737.
n. 74
Delectari cogitatione rei malae per se non est malum,
p. 793. n. 316
Differentia inter delectationem de cognitione, & de re
cognita, *P. 794. n. 317*
Quare una sit mala, & alia non, *ibid.*
Objectum delectationis morosa est ipsa res mala, *ibid.*
n. 318
Licit delectari de modo indifferenti alicuius actio-
nis mala, *ibid. n. 319*
Ex quo delectatio morosa desumit suam speciem, *ibid.*
n. 320
Delectatio morosa sumit speciem & specie distingui-
tur, cum ex oppositione cum virtute, cum ex
objeto formalis, *p. 795. n. 322*
Quid sit delectatio libidinosa, *p. 796. n. 325*
Est illicita illi, cui non est licitus actus, ad quem di-
spicit, *ibid. n. 327*
Ut delectatio morosa de copula cum conjugia non sit
injusta, sufficit quod negativè praecindatur in-
justitia, *ibid. n. 328*
Utrum omnes delectationes morosa sine ejusdem spe-
ciei, *ibid. n. 330*
Utrum omnes delectationes in materia luxuri sint
ejusdem speciei, *P. 797. n. 331*
Sententia Felicis, delectationem venerem in volun-
tate aut appetitu videtur de copula praeferita non
esse peccatum mortale, *ibid. n. 333. & seq.*
Hec sententia rejicitur, *p. 798. n. 338*
An sicur delectatio voluntaris potest esse de objecto
conditionali, ac à malitia præcio, ita etiam de-
lectatio appetitus, *ibid. n. 333*
Delectatio venera non solum in appetitu, sed etiam
in voluntate est mortalis, *ibid. n. 337*
Differentia inter delectationem & desiderium, *ibid.*
Delectatio venera est affectus & propensio in copu-
lam carnalem presentem, *ibid. n. 338*
Plus est delectari, quam desiderare, *ibid.*
An licet delectari de actibus ex se mortalibus, excus-
satis à culpa ratione somni, ebrietatis &c. *p. 8. n. 347*
DESIDERARE.
Possum illicita aliqua desiderare sub conditione, si
michi licent, *p. 799. n. 341*
Regulariter plus meretur, qui martyrium patitur,
quam qui tantum illud interius efficaciter desi-
derat, *p. 838. n. 79*
DESPICERE.
Prudentes non adeo despiciunt hominem ex peccato,
quam imprudentes, *p. 684. n. 34*
DETESTARI. DETESTATIO.
Homines timorati sepius detestantur actus tantum
materialiter malos, & damnum proximo inad-
vertentes illatum, item negligenter inculpabile
bilem in vindicando peccato commisso, *p. 48.*
n. 231
Potest detestari culpa, etiam si non privaret aeternam
beatitudine, *p. 172. n. 75*
Detestatio peccati à SS. Patribus appellatur peni-
tentia, *p. 38. n. 183*
An detestatio sit actus elicitus penitentia, *ibid.*
n. 184
Aliqua peccata detestatur amor proprius, *p. 39.*
n. 188
Aliud est detestari peccatum, quia est malum Dei,
& aliud detestari, quia offendit Deum, *p. 40.*
n. 193
Quid sit detestatio peccati, *ibid. n. 196*
Detestatio peccati potest esse actus imperatus specialis
virtutis penitentia, *p. 41. n. 198*
Forte etiam actus elicitus, sed secundarius tantum,
ibid.
Probatur necessitas detestacionis ex ratione naturali,
p. 72. n. 65
Eadem detestatio peccati potest esse amor & odium,
p. 79. n. 98
De hac detestatione verificantur Scripturae & au-
thoritates Patrum, que videntur requirere ad Con-
tritionem amorem Dei, *ibid. n. 99*
& seq.
Qui detestatur unum peccatum mortale proper time-
rem aeternam peccatum, viritate detestatur omnia morta-
lia, *p. 94. n. 187*
Quid sit detestari peccatum super omne aliud malum,
p. 101. n. 223
Quid sit detestari peccatum super aeternam damnationem & malum Dei interinsecum, *p. 101.*
n. 230
Detestatio super omnia respicit etiam peccatum pra-
teritum, *p. 103. n. 234*
An detestatio efficax peccatorum non habeat appre-
hensionem & firmitatem nisi ab intusione gra-
duali, *p. 110. n. 270*
Detestatio peccati non solum debet esse maxima, sed
etiam vehementissima ex Catechismo Romano,
p. 225. n. 344

D E T R A C T I O.

- Discrimen aliquod inter impositionem criminis falsi
& revelationem criminis veri, *p. 682. n. 35*
Detractio & contumela habent distinctum objectum,
p. 685. n. 35
Peccatum mortale, qui coram uno solo imponit crimen
falsum, *ibid. n. 35*
Formalis detractio est peccatum contra iustitiam,
p. 688. n. 51
Malitia detractionis consistit in voluntate profundi
illa verba cum cognitione gravis documenti,
p. 814. n. 407

D E U S.

- Quidquid Deum decet, iustum est ex Divo Antistitio,
p. 22. n. 100
Deus tenet ex iustitia aut fidelitate reddere vitam
aeternam pro bonis operibus, *ibid. n. 101*
Deus non censetur exigere aetum præceptum secundum
quam debutum ex stricta iustitia, *p. 23.*
n. 105
Quid Deus significat per haec verba: *Ego Dominus*
ibid. n. 106. & seq.
Deus habet ius dominii in omnes nostros actus, *ibid.*
n. 109
An Deus possit cedere illo iure, *ibid. n. 110.*
& seq.
An Deus habeat strictum ius iustitia ad suam amici-
tiam, *p. 24. n. 115*
Deus habet iustissimas causas non impediendi peccata,
p. 27. n. 128
Deus potest in homine conservare gratiam, tamen si ve-
lit peccare mortaliter, *p. 273. n. 210*
De potest Dei absoluta potest quis esse ordinatus ad
vitam aeternam, tamen si non sit iustus, *p. 288.*
n. 386
An Deus habeat aliquem affectum erga peccatum pre-
teritum, *p. 34. n. 159. & seq.*
Quomodo Deo placet bonitas punitionis, *ibid. n. 161*
An Deus habeat odio nostrum, quia præcedit pecc-
atum, *ibid. n. 164*
Deus licet puniat peccatores, non tamen dicuntur pe-
nitere, *p. 37. n. 179*
Aliud est habere Deum placatum; aliud habere am-
icum, *p. 40. n. 194.*
Quomodo Deus dicatur iatus, *p. 42. n. 206*
Cur unus mandata Dei obseruer & alias contemnatur,
p. 231. n. 106
An Deus in Sacramento Penitentia capitis remittat
eadem peccata, *p. 45. n. 217. & 219*
Deus

M I N D E X R E R U M

Deus cognoscit creaturas etiam in seipsis, p. 51. n. 247

In Deo potest admicri actus aliquis virtutis specialis

Penitentia, à quo tamen non bene dicereur

Deus ponens, ibid. n. 249

Fieri potest, ut, quae bona conscientia omnifimus, poss

ea teneamus Deo reddere, p. 65. n. 128

Deus potest rem ex se bonam, suo precepto facere ma

lam, p. 76. n. 208

Deus non necessitatur ad productionem gratiae, p. 272.

n. 309.

Dependens accidentalis absolute potest supponeri à

Deo, ibid.

Deus non deserit justificatum, nisi prius ab eo de

ratur, p. 522. n. 221

Quod natum est prohiberi à Deo sub gravi obligatio

ne, multò magis sub levi, p. 267. n. 285

D I E S.

An ultimus dies antecedentis mensis, sit primus sub

sequentis, p. 588. n. 150. & seq.

D I F F E R E . D I F F E R E N T I A.

Ternarius hominum & ternarius equorum differunt

specie physica secus arithmeticam, p. 52. n. 251

Differencia specifica, que dicatur, ibid.

An qui differunt penitentiam exponat se morali per

culeo damnationis, p. 204. n. 101

D I G N U S . D I G N I T A S.

Homo non est simul dignus gloria & privatione glo

rie pro codem tempore & immediate; secus

pro diverso tempore & mediate, p. 242.

n. 156

Utrum dignitas persona peccantis aggraver peccatum,

p. 744. n. 98. & seq.

D I L E C T I O . D I L I G E R E.

Dilectio nostra Dei penitent est, ut physice nos

convertat ad Deum, quam fuerit peccatum Adas,

ut physice avertat nos à Deo, secus ut moraliter,

p. 317. n. 536

Entitas dilectionis physice tantum placet, quantum

dilectus peccatum, p. 324. n. 572

Honestas in diligibili & redamatio in dilectio sunt

conditiones per se in diligibili, equalitatis in

illis condito concomitans, p. 91. n. 171

Quid sit diligere Deum super omnia p. 104.

n. 238

Quis diligat Deum super omnia intensivè secundum

Scotum, p. 105. n. 244

Scotus non docet nos teneri ad dilectionem Dei gra

dulariter intensivorem omni alio, ibid. n. 245

Ratio naturalis dicit bonum infinitum esse summum

dilectionum, p. 117. n. 301

Tenemur plus diligere Deum, quam patrem aut ma

ternum secundum portionem superiorem; secus se

condum portionem inferiorem, ibid. n. 304

Quid sit plus diligere Christum, quam divitias ex

D. Augusto, p. 118. n. 306. & seq.

Dilectio actus significat, & non habitum tantum,

p. 119. n. 313.

Deus liberaliter absolvit peccatores, qui Deum pro

pter se simpliciter & absolute super omnia diligit,

p. 129. n. 371

Deus diligit hominem etiam per infusionem gratiae

actualis, p. 157. n. 516.

An Conc. Trid. sess. 6. c. 6. per ly. Diligere incipiunt

intelligat actum dilectionis Dei propter se,

p. 168. n. 53. & seq.

Quid sit Deum plus diligere, quam scipsum, & vice

versa plus scipsum, quam Deum, p. 185.

n. 144

Cur Deus Jacob dixerit, Esau autem odio habuerit,

p. 241. n. 149

Quomodo ille, cui plus Deus donavit, plus diligit, &

quomodo non, p. 371. n. 98. & seq.

D I L I G E N T I A.

Non tenerur homo ad diligentiam metaphysicam circ

ea, quae spectare salutem eternam, p. 204.

n. 102

D I L U V I U M.

Bonitas Dei non defuit impensis ante diluvium, p. 255.

n. 219

D I S C U R S U S.

Quare aliquis discursus vocetur disputatio, p. 220.

n. 50

D I S P E N S A R E.

Deus potest aliquo modo dispensare in praecipis pri

ma tabule, p. 75. n. 80

Quā ratione praecipia primæ tabule dicuntur à Scoto

indipendibilis, p. 191. n. 25. & seq.

Potest Deus dispensare in praecipio penitentia, ibid.

n. 27

D I S P L I C E N T I A.

Quid sit displicentia virtualis, p. 2. n. 4

Apud homines aliquando sola displicentia imperat

veniam, p. 75. n. 80

An similes displicentia peccati habeat bonitatem

candem inspecie & objecto, quam habet voluntas

eticas, p. 110. n. 27.

An Scoto præter voluntatem suscipendi Sacramen

tum, requirat aliquath displicentiam peccati,

p. 178. n. 108

D I S P O S I T I O.

Dispositio prævia ad deletionem peccati, informis,

concomitans, formata ex Scoto, p. 148.

n. 469

Homo caulet dispositiones, quæ necessariò exigunt in

fusionem animæ rationalis, p. 272. n. 310

Dispositio ad formam debet esse ejusdem ordinis cum

formā, p. 480. n. 26

Dispositio distinguitur à formā, ad quam dispositus

p. 311. n. 503

Conc. Trident. mensuram justitiae tribuit, non soli

dispositioni, sed etiam voluntati Spiritus sancti,

p. 365. n. 68

Melius dispositio confert remissio majoris penae,

p. 833. n. 20

Forma non dependet à suis dispositionibus, quod esse

simpliciter, p. 152. n. 488

D I S P U T A T I O.

Non est completa disputatio quæ caret solutione,

p. 220. n. 50

D I S S E N T I R E . D I S S E N S U S.

Potest homo dissentire gratia interiori si velit, p. 220.

n. 52. & seq.

An negatio sit objectum in dissensu, p. 7. n. 22

D I S S I M U L A R E.

Aliud est dissimulare aliquid, aliud simulare, p. 624.

n. 173

Quid sit dissimulare veram fidem, & quid simulare

falsam fidem, p. 625. n. 173

D I S T A N T I A.

Distantia inter malos homines & demones ex sancto

Prophero, p. 233. n. 112. & seq.

Quæ sit distantia inter homines reprobos & dæmon

es, ibid. n. 114

Quæ sit distantia inter homines reprobos in hac vita,

& inter homines damnatos, ibid. n. 115

D I S T I N C T I O N U M .

A quo desumatur distinctione specifica & numerica peccatorum,

p. 819. n. 1

Ad numericam distinctionem actuum meritorum

sufficit secundum Suarez & Vasquez quilibet

minima interrupcio, ibid. n. 2

Quæ

1. 1111 2

INDEX RERUM.

Respondeatur ad tertiam rationem.

p. 834. n. 63

DOLOR. DOLERE.

An præter defecationem peccatorum fit necessarius dolor aliquis intellectivus sive sensivus, p. 71. n. 60. & seq.

Debet admitti ad Penitentiam, qui dicit, se molle peccasse, & dicit, se dolere, quod non possit dolere, ibid. n. 61

Ex quo cognosci possit summa appetitio doloris, p. 100. n. 219. & seq.

Dolor quantumcumque sit parvus sufficit, sicut sensu informatus, p. 104. n. 228

Distinctio doloris appetitivi non enervat solitudinem Peccatorum, p. 109. n. 262

Inconvenientia, que sequuntur ex necessitate doloris summe intensi graduatice, ibid. n. 264

Non sufficit ad contritionem dolor quantumcumque parvus, p. 116. n. 268

Dolor magis intensus, magis conductus ad vindictas tentationes, p. 114. n. 250

Non omnis dolor efficax iustificare extra Sacramentum, p. 115. n. 251

Quis sit dolor & amor efficax, ibid. n. 295

Dolor & timor impedit liberum arbitrium rationis, p. 132. n. 380

An dolor venialis malus sufficiat ad iustificationem, ibid. n. 383

Quo modo possim magis dolere de peccato mortali alieno, quam de veniali proprio, p. 144. n. 412

Quis sit dolor formalis, p. 476. n. 7

Quis sit dolor efficax, p. 477. n. 7

Ad efficaciam doloris requiritur propositum emendationis formale vel virtuale, p. 514. n. 187

Quid sufficiat ad efficaciam doloris circa præteritum, ibid. n. 188

An sufficiat propositum generale cavendi peccatum, p. 515. n. 188

Alius sufficiat propositum generale, quod virtualiter se extendat ad singula in particulari, ibid. n. 191

Trident. requirit positivam exclusionem voluntatis peccandi, p. 516. n. 195

Saltem requiriunt libera exercititia voluntatis peccandi, ibid. n. 193

DOLOR SACRAMENTALIS.

Quis sit dolor sacramentalis, p. 475. n. 3

Quod dolor sacramentalis debet esse supernaturalis, ibid.

probatur ex Trident.

Quod dolor sacramentalis debet esse formalis, probatur ex Conc. Florent. & Trident. p. 476. n. 7

An Scotus docerit dolorem sacramentalem non debere esse formalem, ibid. n. 9

Probabile putat Tamburinus in Confessione venialium sufficere dolorem virtualem, p. 478. n. 17

Rejicitur ejus fundamentum, ibid. n. 18

Tamburinus falso allegat Suarium pro sua opinione, ibid. n. 20

Suarez loquitur de remissione venialium, quatenus est effectus Sacramenti, p. 479. n. 21

Sacramentum Penitentiarum præcisè ad effectum remissionis venialium non requirit formaliter Antititionem, ibid. n. 22

Suarez putat probabile, quod valeat Ab solutio venialium ab aliisque Attritione supernaturali, ibid. n. 23

Rationes propter quas illa opinio displacebit, ibid. n. 24. & seq.

Dolor de venialibus debet esse efficax, p. 480. n. 19

An sufficiat ad dolorem sacramentalem dicere, Dolo, quid dolere non possum, ibid. n. 20. & seq.

Dolor sacramentalis debet esse universalis de mortibus, secus de venialibus, p. 481. n. 23

An

INDEX RERUM.

- tionem, p. 346.
DOLERE.
peccatorum fit necessaria
cœtivus aut sensitivus, p. 71.
sentiam, qui dicit, se nolle
se dolere, quod non possit
ibid. n. 61
summa appetitio doloris,
parvus sufficit, si sit gravis
p. 104. n. 128
activi non ercent dolorem
p. 105. n. 129
nem dolor quantumcumque
p. 110. n. 128
agis conductus ad vincendas
p. 114. n. 129
justificata extra Sacra-
menta, p. 115. n. 129
ax, ibid. n. 129
liberum usum ratione
sufficiat ad justificationem,
solere de peccato momi-
li proprio, p. 144. n. 41
p. 476. n. 7
p. 477. n. 11
sunt propositum emendi-
ale, p. 514. n. 127
doloris circa præteritum,
generale cavendi peccati,
generale, quod virtualiter se
particulari, ibid. n. 191
in exclusione voluntatis
p. 316. n. 192
entia voluntatis peccati,
AMENTALIS.
is, p. 475. n. 3
beat esse supernaturalis,
ibid.
beat esse formalis, pro-
Trident, p. 476. n. 7
sacramentum non de-
ibid. n. 9
in Confessione venialium
ibid. p. 478. n. 17
ibid. n. 18
parium pro sua opinione,
ne venialium, quare
p. 479. n. 11
excise ad effectum remi-
requisit formalis Autem
ibid. n. 25
ad valeat Absolutionem venia-
c supernaturali, ibid.
in dijicit, ibid. n. 24
e efficax, p. 480. n. 19
mentalem dicere, ibid.
ibid. n. 30. & seq.
sue universalis de morti-
is, p. 481. n. 33
An
- An dolor universalis de venialibus restringatur per pec-
catum veniale subsequens, ita ut Absolucionem non
valeat, p. 482. n. 39. & seq.
Sententia Suarri, non semper esse nullam Confessio-
nem, qua fieret cum Attritione particulari,
p. 484. n. 44. & seq.
Quare ad effectum Sacramenti Penitentiae potius re-
quiratur dolor universalis, quam Confessio uni-
versalis, ibid. n. 47
Aliqui casus, in quo secundum Aliquos requiritur
dolor in dispositio ad effectum, & non ut pars
Sacramenti, p. 486. n. 57. & seq.
Responso ad illos casus, p. 487. n. 59
Nullus dolor est pars, qui non sufficit ad effectum,
& nullus requiritur ad effectum, qui non sit pars,
ibid. n. 60
Objectiones solvuntur, ibid. n. 61. & seq.
Tam facile est iuxta Aliquos elicere dolorem ex mor-
tivo universalis Charitatis aut Spei, quam ex mor-
tivo particulari hujus vel iutius honestatis, ibid.
Quæ difficilis est elicere propositum universale, quam
dolorum universalium, ibid.
Deus non supplet defectum doloris in Sacramento
Penitentiae, sicut nec defectus materis aut
formæ in aliis Sacramentis, p. 488. n. 62
Dolor sacramentalis debet ex se rendere efficaciter ad
reconciliationem, ibid. n. 64
Dolor sacramentalis debet, virtualiter saltem, deter-
stari omne peccatum quod impedit reconcilia-
tionem, p. 489. n. 67
Talis non est dolor præcisè properiusitudinem furti,
ibid.
An requiritur major extensio propositi, quam doloris,
ibid. n. 68. & seq.
Requiritur carentia actualis propositi peccandi, ibid.
Gratis videtur requiri bona fides, ut dolor particula-
ris valeat, p. 490. n. 69
Quare Christus potius requiritur dolorem universale,
quam Confessionem materialiter integrantem
ibid. n. 70
Diferentia inter dolorem & propositum quo ad univer-
salitatem ex Lugone, oppugnat, ibid. n. 71.
& seq.
Propositum universale videtur supponere dolorem uni-
versalem, ibid. n. 72
Dolor ex natura sui potest implicitè ferri ad illud pec-
catum, quod non occurrit, ibid. n. 73
An Aliquis dolor sit necessarius ad essentiam Sacra-
menti Penitentiae, p. 493. n. 88
Probatur ex praxi penitentium & Confessoriorum dou-
lorem sacramentalem non posse subsequi Absolu-
tionem; ratio à priori est, voluntas Christi,
p. 494. n. 92
An dolor tempore debet procedere Confessionem,
p. 495. n. 96
Confessati solent excitare penitentes ad exhibenda
signa doloris post Confessionem, ibid. n. 97
Quare potius Contritio debet præcedere Absolutionem,
quam Confessionem, p. 496. n. 99
Dolor subsequens sit sensibilis per Confessionem pre-
cedentem, ibid. n. 102
An penitens, qui non cogitat de dolore quando con-
fiteretur, mentitur, ibid. n. 103
Periculorum est in praxi differe dolorem usque ad finem
Confessionis, p. 497. n. 104
Item differe dolorem usque ad finem Absolutionis,
ibid. n. 105
An sufficiat quod dolor concomitet Absolutionem,
ibid.
Diversi modi, quibus dolor potest referri ad Con-
fessionem, ibid. n. 108
Dolor sacramentalis potest tempore antecedere Con-
fessionem, p. 498. n. 109
An debet procedere ex intentione formalis aut virtu-
ali confitendi, ibid. n. 110
- Probatur sufficere relatio consequens ex communi
seni fidelium, p. 499. n. 113
Non est omnimoda paritas inter dolorem baptismati-
alem & penitentialem, ibid. n. 115
Quare potius requiritur relatio aliqua doloris ad Sa-
cramentum Penitentiae, quam relatio aliqua
benedictionis Christi ad Sacramentum Con-
firmationis, p. 500. n. 121
An modus procedendi à dolore ad Confessionem sit
magis connotaturalis, quam vice versa, p. 501.
n. 122
Probatur sufficere relatio consequens doloris ad Sa-
cramentum, exemplo satisfaciōnis, ibid. n. 124
Diferentia inter satisfaciōnem & dolorem, ibid. n. 125
Sufficit habitualis permanentia doloris, p. 503. n. 134
Cur magis requiritur virtualis intentio, quam virtua-
lis dolor, ibid. n. 135
Probatur ex ratione, unicum dolorem posse subser-
vire dupli Confessioni, p. 505. n. 142. & seq.
An unus dolor possit subseruire dupli Confessioni de
iudicis peccatis, p. 506. n. 147. & seq.
Novus dolor elici potest ex eodem motivo, p. 507.
n. 151
An qui initio anni habuerit dolorem de aliquibus
peccatis, possit singulis diebus confiteri illa pec-
cata in virtute illius doloris, ibid. n. 154
Non esse mortale confiteri unicum veniale sine debito
dolore, probatur quadrupliciter, p. 508. n. 157.
Quæ sit materia, quæ hic debet considerari, p. 508.
n. 158
Rejicitur quadrupliciter illa probatio, p. 509. n. 160
Probatur esse peccatum mortale confiteri plura venia-
lia, cum dolore tantum de uno, ibid. n. 162
Probatur non esse mortale, ibid.
An sit aliquod peccatum confiteri unicum peccatum ve-
niale absque debito dolore, p. 511. n. 171. & seq.
Ad Confessionem veniale requiritur dolor superina-
aturalis, formalis, & efficax, p. 477. n. 13
Potest dari dolor sensibilis de uno peccato veniali,
qui non sit virtualiter de alio ejusdem speciei,
p. 482. n. 36

DOMINIUM. DOMINUS.

Quid sit dominium, p. 639. n. 51

Homo est dominus vita spiritualis, secus corporalis, p. 195. n. 51

DUBIUM. DUBIUS.

Dubium aliud est de substantia, aliud de qualitate,

aliud negativum, aliud positivum, p. 644. n. 63

Quid sit dubium positivum & negativum, ibid. &

& seq.

Si sit dubium de substantia actus secundum Marchan-
tium nulla est obligatio confitendi, p. 647. n. 76

Sententia Regii de hac re, ibid. n. 77

Auctor amplectitur sententiam Marchant, ibid. n. 79

Peccatum sic dubium non debet simpliciter dici pec-
catum, p. 647. n. 80

In dubio an casus sit reservatus, non tenuerit penitentes

adire Superiorem, p. 648. n. 81

Adversariorum disparitas inter reservationem & obli-
gationem confitendi rejicitur, ibid. n. 82. & seq.

An Lutherus docuerit peccata dubia non esse confi-
tenda, p. 649. n. 87. & seq.

Concil. Trident. per peccata oculissima non intel-
lexit peccata dubia, p. 650. n. 91

Penitentes stupidus qui dubitat de qualitate delicti,

tenuerit dubium suum Confessario, vel alieri viro

docto aperire, p. 651. n. 93

An praxis confitendi peccata dubia induxit obliga-
tionem, ibid. n. 94

In dubio juris potest eligi pars minus tuta, p. 652.

n. 97

An possit aliquis absolviri à peccato dubio, et si non re-
satur illud confitendi, p. 653. n. 105. & seq.

An peccato dubio in Confessione debet adjungi ali-
quod certum, ibid. n. 104. & 105

Obligatio

INDEX RERUM.

Obligatio confitendi peccata dubia probatur ex praxi, p. 654. n. 108.
 An sit possibilis casus, in quo aliquis dubitet de Confessione alicuius peccati mortalis, p. 656. n. 117.
 An possit aliquis esse certus de peccato commisso, & dubius de Confessione, ibid. & n. seq.
 Ex quo proveniat, quod homo dubitet, ac confiterit in aliquo delectationem, ibid. n. 119.
 In tali dubio homo timorat conscientia potest presumere parcer benignorem, homo perdit conscientia, debet presumere severiorum, ibid.
 Quod in Capitibus Cone. Trident. est dubium; refundendum est ex Canonibus, p. 311. n. 524.

E

EBRIETAS. EBRIUS.

E Brieras est peccatum mortale contra sobrietatem, p. 193. n. 39.
 An ebrietas, in qua pravidetur homicidium sit contra iustitiam, p. 734. n. 62.
 Pravidens homicidium in ebrietate, peccat graviter contra iustitiam se inebriando, p. 753. n. 136.
 Nunquam licet se inebriare, p. 800. n. 344.
 Quare potius licet sumere potum inebriantem usque ad violentiam privationem usus rationis, causam fanaticis, quam ad eundem finem procurare pollutionem, ibid.

ECCLESIA.

Qui peccat in Ecclesiam, v. g. occidendo in Ecclesia, non defenditur ab illa, p. 212. n. 13.
 Ecclesia permittit alium Sacramentalium peccatoribus, p. 328. n. 7.
 Ecclesia potest interpretari praecepta divina, p. 551. n. 55.
 Aliqui actus polluunt Ecclesiam quia sacrilegi sunt, p. 801. n. 352.
 Ejiciuntur ab Ecclesia qui defunctorum oblationes detinent, p. 869. n. 84.
 Ecclesia fert leges suas etiam pro subditis futuris, p. 419. n. 14.
 Ecclesia Graecorum poruit & potest in multis errare, p. 449. n. 68.

An Ecclesia praepiciat res difficultiores Confessione, p. 560. n. 19.
 Ecclesia potest facere materiam liberam Sacramenti necessarium, p. 578. n. 101.
 Dantur aliqui actus, qui ex natura sua repugnant facultatibus Ecclesie, p. 803. n. 358.
 Probatur ex Scriptura & Jure Canonico, ibid. n. 359.
 Res accommodata Ecclesia quasi sacra reputatur, p. 866. n. 373.

Probatur ex Conc. Tolentino, quod Ecclesia habeat potestatem in actis meritorum, p. 571. n. 71. & seq.

In Ecclesia est potestas praepiciendi usum Sacramentorum, p. 556. n. 1.

Ecclesia sapientia, de quibus non facile cognoscit in foro externo, p. 558. n. 10.

ELECTIO. ELIGERE.

Sola electio nata est generare virtutem, p. 58. n. 282.

Sancti prius sunt electi, quam vocati a Deo, p. 236. n. 125.

Deus his quos elegit sine meritis, dat unde orientur & meritis, ibid. n. 126.

Per electionis propositum non laxatur liberis arbitrii devotio, ibid.

Deus elegit fidèles sed ut sint, non quia jam erant, ibid. n. 128.

Nemo de facto potest eligere peccatum ad evadendam penam, p. 163. n. 27.

ELEEMOSYNA.

Non magis amor eleemosynæ ex natura sua respicit

bonitatem ut sic, quam odium eleemosynæ, p. 94. n. 193.

Qui diligat eleemosynam super omnia, necessitatem ad dandum omnem eleemosynam possibiliter, p. 95. n. 196.

Obligatio justitiae non semper evanescit rationem eleemosynæ, p. 350. n. 155.

Eleemosyna exterior imperata ab actu malo, resinet suam bonitatem objectivam, p. 618. n. 117.

Quomodo eleemosyna, quæ sit post mortem, sit post mortalis defunctio, p. 869. n. 36.

ENS RATIONIS.

Ens rationis aliquando inferit mutationem, p. 301. n. 461.

E R R O R.

Error ex crassa ignorantia non expellit habitum fidei, secus error ex scientia circa unum tantum articulum, cum quo non confitit alienum.

Fidei circa alium articulum, p. 760. n. 171. & seq.

Illi errores non sunt peccata specie distincta, ibid. n. 173.

E S A U.

Quomodo intelligendum quod Apostolus Heb. 11. 13. scribit de Elia, p. 212. n. 15.

E S S E N T I A.

Deus non potest mutare essentias rerum, p. 266. n. 178.

An omne illud finè quo aliquid non potest concepi, finè de ejus essentiâ, p. 279. n. 347.

Non omne id, finè quo aliquid non potest exire, finè de ratione ejus formalis, p. 299. n. 444.

In moralibus sapientia manet essentia sue passionibus, p. 332. n. 30.

E V A.

Eva non stulte egisset, si rogasset Deum pro gratia effectu, p. 230. n. 39.

E V A N G E L I Z A R E.

Precetas Evangelizandi data est, Matth. 16. p. 383. n. 21.

E V E N T U S.

An eventus necessitatis ex causa voluntaria non tervus, causa sit peccatum in sua causa, p. 844. n. 109.

Quid si prior voluntas fuerit revocata? ibid. n. 110. & seq.

An reiactio prioris voluntatis facit effectum nisi raliter subsequenter voluntarium, p. 845. n. 120.

E U C H A R I S T I A.

Quantitas materiarum in Sacramento Eucharistie non est determinata jure divino, sed per intentionem ministri debet determinari; secus materiam Particulae, p. 468. n. 159.

Forma Eucharistie per primò significativa, & illam designata & effectum circa illam significans, p. 511. n. 173.

In Eucharistie tot sunt Sacraenta; quorū sunt distincte hostie, que concreantur, p. 513. n. 179.

Prætextum Eucharistie comprehendit inefables, p. 541. n. 4.

Alia Sacraenta non sunt omnino similia Eucharistie, p. 548. n. 41.

Ecclesia videtur significare, ad alia Sacraenta, præter Eucharistiam, non esse necessariam Confessionem, p. 449. n. 42.

An plures distributiones Eucharistie in statu peccati mortalis sint unicum peccatum, p. 826. n. 30.

Sumpcio Eucharistie est actus medicinalis & vindictivus, p. 916. n. 126.

An Eucharistie remittat venialia ex opere operio, p. 344. n. 89.

E X A M E N.

Quod sit diligens examen regutum ad Confessionem legitimè inserviendum, p. 632. n. 14.

Non requiritur exactissima & extraordinaria diligētia, p. 633. n. 16.

Prætextu insufficiens examinis non sunt facile evades homines remittendi, ibid.

EXCOM.

INDEX RERUM.

EXCOMMUNICATIO.

- Potest contingere, quod iustificatus à peccato incurrit excommunicationem, p. 848. n. 128
 Contrarium Aliquis placet, saltem pro foro interno, ibid. n. 129
 Privatio passiva Sacramentorum est effectus Excommunicationis, p. 918. n. 126
 Excommunicatione est pena medicinalis, si lo separet à percepcione Sacramentorum, p. 920. n. 135
 An penitentia in Confessione debet explicare circumstantiam excommunicationis, p. 772. n. 224

EXTREMÆ UNCTIO.

- Ad valorem Extremæ Unctio neccedit si explicitum nominari peccata, p. 441. n. 30
 Ad Extremam Unctionem sufficit vita Catholicæ acta, p. 710. n. 136
 Forma Extremæ Unctio apud Græcos, item forma Ambrosiana, p. 441. n. 31
 Extreme Unctio remittit peccata venialia ex opere operato, p. 343. n. 87
 Ad hunc effectum non est opus novo aliquo fervore vel devotione, p. 344. n. 88

EXTREMA.

- Difficile est in extremis habere veram penitentiam, p. 131. n. 377
 An requisitorius intensior displicetia peccatorum in extremis, ibid.
 Cur Ecclesia nolit in extremis ministri penitentiam a pluribus ministris, p. 471. n. 174

F

FAMA.

- Quid sit fama, & quid sit bona fama, p. 684. n. 33
 Modus restituendi famam, p. 689. n. 53. & seq.

FEMINA.

- Femina quæ peccavat cum Sacerdote satisfacit dicendo: Peccavi cum habente rotum Cœstatis, p. 730. n. 46
 Femina non tenetur conservare omnia, quibus potest magis placere viro, p. 749. n. 120
 Integrus corporis non est medium necessarium ad placendum viro, ibid.
 Peccat mortaliter vir qui videt feminam totam nudam, ramet sciat se ex tali conspectu non moveri ad libidinem, p. 846. n. 120

FICTIO.

- Quomodo se habeat fictio ad Baptismum & ad Penitentiam, p. 418. n. 16
 Quid per fictionem intelligatur, ibid.
 Peccatum exterrum fictionis necessarii coincidunt cum punto Baptismi, scilicet internum, p. 422. n. 28
 An peccatum fictionis minus pertinet ad Penitentiam, quam alia peccata, p. 423. n. 36. & seq.
 Peccat mortaliter qui fidei confitetur peccatum mortale ut nunquam remulsum, p. 513. n. 18

FIDES. FIDUCIA.

- Quomodo habitus & actus Fidei possint dici principia naturalia, p. 62. n. 12
 Non euicunque fiducia promittitur translatio monitum, sed tantum excellenti, p. 129. n. 369
 Ostenditur ex D. August. Fidem peccatoris mercede remissione peccatorum, p. 150. n. 482
 An per feloquendo citius debet elici prius actus Fidei, quæm Charitatis, p. 201. n. 83
 Quomodo Fides sit cultus intellectus, ibid. n. 84
 Actus Fidei per se & intrinsecus est honestus, ibid.
 Sicut Charitas est virtus distincta à Religione, ita & Fides, ibid. n. 85
 An sit eadem obligatio elicendi actum Fidei post amissam Fidem per infidelitatem, & elicendi actum Charitatis post amissam Charitatem per peccatum mortale, ibid. n. 86. & seq.

EXCOMM.

Error Massiliensem, Fidem esse ex nobis, quem refellit D. August. lib. de spir. & litt. c. 33. p. 222. n. 61. & seq.
 Perperam dicitur, Augustinum ibi solum voluisse significare, contentus & dissentire esse officia voluntatis, ibid. n. 64

FIERI.

Procurans aut præcipiens aliquid fieri, sèpè dicitur causa effodiens, p. 447. n. 60. & seq.
 Quid dicatur regulariter fieri, p. 90. n. 165
 Aliquid posse fieri, ramei nonquam fiat, non debet videtur absurdum, p. 521. n. 218

FISSI.

Filius habet venum dominum & proprietatem bonorum caffrensum & quasi caffrensum, p. 25. n. 120
 Homo justus est filius Dei adoptivus, non naturalis p. 275. n. 321

FORNICATIO.

Fornicatio cum concubina quæ mala est sive conjungatur Baptismo parvuli jām morientis, sive non p. 534. n. 278
 Fornicatio sacrilega quamvis sit physicè unicus actus, tamen mortale duplex est, p. 671. n. 175
 Qui vult efficiatur forniciari in ebrietate, peccat, p. 800. n. 348
 Non valet: Occulta forniciatio non polluit; ergo non est sacrilega, p. 801. n. 353
 Tres fornicationes successivæ debent explicari in Confessione, p. 825. n. 28

FRATER MINOR.

Franciscanus frangens jejunium in Quadragesima peccati duplicitate, p. 774. n. 233
 Regula FF. Min. præcipit jejunium Quadragesima, p. 775. n. 234
 Præcepta Regule FF. Min. non esse vota, afferit Rodriguez, & probat ex Concil. Viennensi, ibid. n. 235

Oppositum ostenditur ex eodem Concil. ibid. n. 236
 Qui transgreditur præceptum expressum in Regula FF. Min. facit secundum D. Thomam contra obedientiam votum, p. 776. n. 238

An idem significat apud Dominicanos: Promoto obedientiam secundum Regulam, quod apud nos: Promoto Regulam, ibid. n. 240

Frater Minor tenetur ad præcepta, consilia &c. modo, quo in Regula traduntur, & non alio, p. 777. n. 242

Præcepta Regule FF. Minor. sunt aliquo modo vota solemnia, ibid. n. 243

In præceptis Regule FF. Min. dispensare potest Pontifex, immo etiam in votis effectualibus, ibid.

Præcepta Regule FF. Min. non sunt vota primaria, à quibus dependet effectio statutus Religiosi, ibid. n. 244

Præcepta formalia Regule FF. Min. non possunt à Superioribus relaxari, p. 778. n. 247. & seq.

An omnia præcepta Regule FF. Min. sunt imposita per obedientiam, ibid. n. 250. & seq.

Omnia præcepta Regule FF. Min. sunt leges propriæ dictæ, p. 779. n. 255

Frater Minor peccat speciali peccato contra virtutem paupertatis, p. 780. n. 256

Omnia præcepta Regule FF. Min. tradita sunt per obedientiam, ibid. n. 257

FRIGUS.

Expulso frigori non est causa introductionis caloris,

p. 152. n. 491

FRUSTRUM.

INDEX RERUM.

- F R U I T I O . F R U I I .**
 Fruitione Dei non denominat hominem beatum, nisi
 adiutori sanctitatis subiecti, p. 313. n. 516
 Fruitione Dei propriè est vita eterna, p. 360. n. 36
 Gracia sanctificans est causa partialis fruitionis ex
 Scoto, p. 364. n. 65
 Fruitione non est à gratia ut causa totali, p. 365. n. 65
 Quid sit frui bono creato, p. 65. n. 30
- F U G A .**
 An possit dari actus merita fugae, p. 6. n. 20. & 21
 Actus merita fugae in voluntate potest esse honestus,
 p. 8. n. 27
 An Contrario sit actus honestus merita fugae, ibid.
- F U R A R I . F U R T U M .**
 Explicatur illud Philos. *Qui furatur propter mechari &c.*
 p. 86. n. 142.
 Furtum, homicidium & similia peccata previsa in causa per se, sunt eisdem rationibus cum furto, homicidio &c. expresse intenti, p. 734. n. 61
 Ad furtum sufficit voluntas dominii, quā vulnus retinere ius ad rem, quam videt furtpi, p. 26. n. 125
 An per furtum fiat injuria Deo, p. 203. n. 95
 In furto, jejunio, voto & similibus potest certè affi-
 gnari materia gravis, p. 207. n. 115.
 An furtum iolum sit complexum aliquod ex pluribus levibus furti, p. 267. n. 283
 An observatio pacis sit finis intrinsecus legis humanae
 prohibentis furtum, p. 767. n. 203
 Quare furtum autem non sit diversum specie à furto ar-
 genti, p. 790. n. 302
 Quot modis committatur furtum sacrilegium, p. 805.
 n. 369
 Ex furto rei in ædeme sacram deposita non est actio
 sacrilegia, ibid. n. 371
 An peccet mortaliter qui furatur rei levem à Con-
 fessario, siq; etiam eam assumptam tamquam me-
 dium, p. 807. n. 379.
 Est cadem mortaliter actio furti, quā aufertur verum
 aurum, & quā aufertur plumbum, quod puta-
 tur aurum, p. 814. n. 408
- G**
G A U D E R E .
 Possum gaudere de aliquo, quam non possum pro-
 curare, p. 799. n. 342
 Non possum gaudere de venera delectatione, que
 concomitatur pollutionem naturalem, ibid. n. 343
G E H E N N A .
 Quid Conc. Trident. sess. 14. cap. 4. intelligat per
 gehennam & penas, p. 159. n. 6
 Metus gehennæ secundum Trident. potest excludere
 omnem voluntatem peccandi, p. 162. n. 24.
 & seq.
 Fructus timoris gehennæ, p. 169. n. 62. & seq.
 De bonitate & honestate timoris gehennæ non est du-
 bitandum, p. 170. n. 66
 Contrarium errore dannavit Leo decimus, & ex
 naturali ratione reprobatur, ibid. n. 67
 Non potest effugere dolores gehennæ, qui tantum
 absint à peccato externo, ibid. n. 68
 De timore neficii gehennæ loquitur passim D. Au-
 gustus, tamquam de frequentiori, ibid. n. 69
G R A E C I .
 Multa laudabilis omiscentur Graci, postquam defec-
 runt ab Ecclesia Romana, p. 396. n. 128.
G R A T I A .
 Sinè gratia actualibus non potest homo sufficienter
 bene vivere, p. 62. n. 16
 Gratia specialis non est omnibus communis, p. 63.
 n. 17
 Quā ratione dona gratiae necessaria ad justificationem
 possint dici dona generalia, ibid. n. 19. & 20
 Gratia efficax penitenti est specialis benevolentia,
 ibid. n. 21
- Duplex acceptio gratiae ex D. Thoma, p. 64. n. 25
 Secundum D. Thomam ad habendam gratiam sancti-
 ficantem potest se homo praeparare ex solo libero
 arbitrio, ibid.
 Sinè gratia, non tantum monstrante, sed etiam ad-
 juvante nihil sit boni, cui debetur merces exter-
 na, p. 67. n. 49
 Gratia data antiquis Patribus non fuit causa physica
 & efficientis meritorum Christi, p. 149. n. 475
 Expulso gratiae non est causa introductionis peccati,
 p. 152. n. 490
 Gratia non existit physice, nisi sit recepta, ibid. n. 493
 Infuso gratiae & receptio non sunt causalitatis in re
 distinctæ, p. 153. n. 493
 Quid sit gratia actualis prevenientia, p. 156. n. 507
 Non est necessaria gratia habitualis, ut velutus pur-
 gari à peccatis, ibid. n. 492
 Explicatur aliqua verba S. August. & S. Prospere de
 gratia actuali, ibid. n. 509
 Physica ablatio gratiae tantum ad aliquod tempus, non
 est grave damnum, p. 155. n. 54
 An carentia gratiae habitualis adferat novum peccatum
 mortale actuali, p. 199. n. 71. & seq.
 Peccatoribus non semper deest, gratia ad implenda
 omnia mandata divina, ibid. n. 74
 Hominibus iustis magis debetur gratia actualis, quod
 peccatoribus, ibid. n. 75
 Recuperatio gratiae per Sacramentum Penitentiae, et
 alia à receptione gratiae per Baptismum, p. 210.
 n. 4
 An aliquando resistatur gratiae insufficientia, p. 223. n. 65
 Quid sit resistere, ibid.
 Non resistere, qui tamdiu cedit, quamdiu impellitur,
 ibid. n. 66
 Voluntas fæpè differt gratiae sufficientia, ibid. n. 67.
 & seq.
 Homo potest diffondere gratiae efficaci, eto illi quæ tal
 nuncquam diffentias, ibid. n. 69
 Ut voluntas liberè contentia huic gratiae, non ex
 necessitate ut eadem vel alia voluntas eidem gratiae
 aliquando diffentias, ibid. n. 70. & seq.
 Hominem aliquando diffondere gratiae sufficientem, pro-
 batur auctoritate D. August. D. Amb. D. An-
 gel. & S. Propl. p. 224. n. 73. & seq.
 Secundum D. August. datur gratia mere sufficientem,
 p. 225. n. 77
 Efficacia gratiae non appetit, nisi ex voluntate, p. 228.
 n. 90
 Tamecum admittetur Angelos bonos steriles per libe-
 rum arbitrium sine efficaci gratiae, quidem de
 hominibus in statu naturæ lapideis ad admittendum
 potest, p. 229. n. 94. & seq.
 August. lib. 12. de Civit. Dei cap. 6. vel loquitur de
 hominibus in statu naturæ integræ vel de equa-
 li affectione tantum in actu primo, ibid. n. 95
 Quare passus S. August. inculcat gratiam efficacem,
 p. 231. n. 104
 Quare S. August. non attribuit efficaciam gratiae di-
 vine voluntari humano, ibid. n. 105
 Deus nemini negat auxilium, falso remotè sufficientem
 ad salarem, p. 234. n. 118
 Deum non dare omnibus gratiam proxime sufficientem
 probatur exemplo hominis iusti, p. 235.
 n. 121
 Deus operatur in nobis victorianam tentationis per auxi-
 lium gratiae efficacem, ibid. n. 123
 Apostolo datum est auxilium gratiae efficacis abhinc
 propria oratione, sed non sicut oratione altera,
 ibid. & n. seq.
 Probatur defectus gratiae proxime sufficientem exemplo
 infidelium & parvulorum, p. 236. n. 120. & seq.
 Causa parvulorum movit S. August. ut dictum Apo-
 stoli: *Quoniam homines &c. non intellegunt de*
 omnibus omnino hominibus, p. 237. n. 121
 Carentia gratiae efficacis non est damnatio, p. 242. n. 128
 Solia

INDEX RERUM.

H

HABITUS.

I Den habitus virtutis inclinat ad actum liberum & necessarium, p. 52. n. 25
 Habitus inclinat ad entitatem physicam, & non tantum ad moralēm, ibid
 Idem habitus potest producere actum bonum & malum, ibid
 Major familias propriæ penitentie oriunt ex alio habitu adjuncto. p. 53. n. 25
 Habitus est perfectio simpliciter, quam in uno concepitu essentiali non involvit voluntas. p. 54. n. 26
 In Deo habitus superadditi forent superflui. p. 55. n. 26
 Habitus non generatur in naturaliter inclinatis ad unum, ibid. n. 26
 Habitus non tantum danur ad faciliterendum, sed etiam ad quandam perfectionem individualium. p. 56. n. 27
 Differencia inter habitum principii & conclusionis ex una parte, & habitum Charitatis ex altera. p. 122. n. 28
 Habitus virtutis & vitiis in gradibus remissis simul consistere possunt in eadem voluntate. p. 128. n. 36
 M m m m m Secundum

INDEX RERUM.

Secundum Aliquos habitus supernaturales amoris optime componuntur cum habitu intensissimo odii, ibid.

Habitus malus continuatus usque ad finem vite multum retrahit ab actu penitentie, p. 131. n. 379 Non infunditur habitus Fidei ante primum actum Fidei, nec habitus Spei ante primum actum Spei, p. 155. n. 153

Per habitus perfectius participamus naturam divinam, quam per actum, p. 315. n. 525 Magis convenienter fuit, quod vita supernaturalis consideraret in principio operationum supernaturalem, ibid. n. 526

Habitus malus continuatus usque ad finem vite multum retrahit ab penitentie, p. 131. n. 379 HABITUS INFUSUS.

Ratione naturali non potest probari habitus infusus

Fidei, neque Spei, neque Charitatis, p. 11. n. 42

Multo minus virtutum moralium, ibid. n. 43

Potest per ulteriorem intentionem, quam dat habitus infusus Charitatis actu, intelligi ratio meriti, p. 106. n. 249

HABITUS SUPERNATURALIS.

Ex nullo actu nostro vel circumstanti ejus probari potest dari habitus supernaturalem, p. 105. n. 246

Qualiter habitus supernaturalis sit ratio acceptandi naturam & actum ex Scoto, p. 106. n. 250

Habitus supernaturalis concurreat efficienter ad actum, p. 107. n. 250

Habitus supernaturalis specie physica distinguitur ab habitu naturali, ibid. n. 251

Habitus supernaturalis est principium connaturale potentie, p. 364. n. 64

Scots per intentionem ulteriore, quam docet habitum supernaturalem dare actu, non intelligi gradulalem, p. 105. n. 246

HÆRESIS. HÆRETICUS.

Non licet legere libros hereticorum, eti hic & nunc non sit periculum perversionis, p. 697. n. 88

An sit differentia specifica inter heresim & errorum ex culpabili ignorantia, p. 759. n. 169. & seq.

Quis sit hereticus, p. 760. n. 170

Omnis heres sunt ejusdem speciei, p. 790. n. 303

Quis sit præcisa malitia heresis, p. 792. n. 311

An hereticus ceneatur precepto annuæ Confessionis, p. 562. n. 30

Perfecta cognitio non est circumstantia substantialiter requita ex parte objecti in peccato heresis, p. 761. n. 176

HOMICIDA. HOMICIDIUM.

Denominatio homicida est valde inpropria, similis denominationi patris, p. 348. n. 127

Cur portus quando plures homines occiduntur uno ictu sint plura homicidia, quam plura fura quando quis furatur simul integrum millionem, p. 639. n. 43

Quid si aliquis furaretur millionem pertinente ad diversos dominos, ibid. n. 44. & seq.

An homicidium commissum in ebrietate sit distincte explicandum in Confessione, p. 844. n. 108

An homicidium in ebrietate sit formaliter peccatum, p. 145. n. 114. & seq.

An qui venenum dedit dicatur vere homicida, si dormiat quando venenum bibitur, p. 867. n. 76

Tria homicidia successiva debent explicari in Confessione, p. 825. n. 28

An sit obligatio confitendi homicidium, de quo dubitatur, an fuerit perfectè deliberatum, p. 652. n. 101. & seq.

HOMO.

Homo potest resistere male voluntati, p. 243. n. 162

Homo in multis deficit, nisi speciali auxilio Dei salvetur, p. 69. n. 51

Homo creatus & generatus sunt ejusdem speciei, p. 107. n. 252

Homo in puris naturalibus est placitus Deo, non men acceptus specialiter, p. 314. n. 515

HONESTAS.

Honestas, quæ moveret ad propriam & alteram resistentiam, est ejusdem speciei, p. 52. n. 310

Major est honestas operantis bonum internum & exteriorum, quæ solum bonum internum, p. 264. n. 64

HONOR.

An unus honor per alterum possit compensari, & ea fama per altam, p. 286. n. 184

Æquales bonitatis est honor, qui defuerit Deo in eis, & prout reuertetur in Sanctis, p. 787. n. 216

HORÆ CANONICÆ.

Unica recitatione Matutinaram & Laudum, non potest satisfieri obligationum duorum diuinorum, p. 589. n. 153

Qui primò manè recitat Horas Canonicas, perficit impletum votum eas recitandi singulis diebus, p. 34. n. 30

I

JACTANTIA.

Ex quo sumatur deformitas mortalis in peccato jactantia, p. 287. n. 215

Sæpè est obligatio explicandi in Confessione speciei peccati mortalis, de quo quis se jactavit, ibid. n. 287

Quod si objectum jactantia quæ talis, ibid. n. 287

Jactantia opponit vel humiliat, vel reveretur Deo debito, ibid. n. 289

Jactantia non est formalis contemptus virtutis, p. 258. n. 292

IDOLOLATRIA.

Idololatria defruat unitatem Dei, p. 402. n. 33

Qui ex metu mortis exterius tantum colit idola, gemitus in honorat Deum, ibid. n. 283

An teneatur ad restituendum honoris divini translati idololatria, ibid. n. 284

JEJUNARE. JEJUNIUM.

Faber ferrarius sive lignarius eti dives sit non tenetur die jejuniū cessare ab opere, ut possit regnare, p. 533. n. 273

Idem jejuniū potest deferre pro materia integræ duplicitas Sacramenti, p. 505. n. 244

Lex jejuniū potest me hodie obligare, scilicet certi die, p. 473. n. 184

Jejuniū vigilie aliquis Sancti non precepit ut immediate per illud aut Deum aut Sandium comamus, p. 273. n. 238

Quod sit motu intrinsecum illius jejuniū, ibid.

Si ad votum jejuniū accedit preceptum Superioris transfigentis peccat duplice peccato, p. 774. n. 31

Idem dicendum si accedit preceptum Confessarii, ibid. n. 232

IGNIS.

Essentia ignis non est aëritas, p. 432. n. 83

IGNOMINIA.

Quomodo Deus tradat in passione ignominia, p. 247. n. 182

IGNORANTIA.

Ignorantia non est peccatum propriæ dictum in pueris, sed magnum aliquid malum, organum primo parentis, p. 244. n. 165

Ut circa ignorantia & concupiscentia in quibusdam baptizatio, ibid. n. 216

Cur Deus laudandus, eti ignorantia & concupiscentia forent hominis præteritia, ibid. n. 187

Quamquam anima in ignorantia & difficultate nata sit, non tamen ad permanendum in ea cogitare, ibid.

Tamen Deus nulli homini lapsu dedidit facultatem liberandi ab ignorantia & difficultate, non potest iniquus, p. 245. n. 171

Quæ

INDEX RERUM.

M.
is est placit Deus, non
sacerdotis, p. 316. n. 14.
ESTAS. p. 316. n. 14.
d Propriam & alienam rei
specie, p. 152. n. 170
nis bonum internum & ce-
m bonum internum, p. 164
N O R.
um possit compensari, & cu-
or, qui defertur Deus in e-
m, p. 152. n. 170
A N O N I C A.
naren & Laudum, con-
gatiori duorum deum,
Horas Canonicas, perfec-
tandi singulis diebus, p. 164

N T I A.
mitas mortalis in penit-
to, p. 158. n. 170
di in Confessione spem
quo quis fecerat, ibid.
qua talis, ibid. 170
municari, vel reverie
ibid. 170
contemptus virtutis, p. 170

A T R I A.
n Dei, p. 170
is tantum colit idola, gr-
i, p. 170
in honoris divini transi-
ibid.

J E J U N I U M.
us celi dives sit non tem-
ab opere, ut possit je-
p. 533. n. 273
erite pro matre quam
p. 501. n. 44
ie obligare, fons credi-
p. 673. n. 14
Sancti non precipi te
Deum aut Sandum e-
p. 773. n. 113
um illius Jejunii, ibid.
e praeceptum Superioris
lii peccati, p. 774. n. 21
praeceptum Confessio-
n. S.
as, p. 442. n. 23

N T I A.
in proprio dictum in pa-
riquid malum, oritur
concupiscentia in quodlibet
ibid. 166
concupiscentia & concupi-
scencia, p. 167
concupiscentia & difficultate
naturae & difficultate na-
turenaturae in ea cognoscere
pfo dedisset facilius
ia & difficultate, non
p. 245. n. 171
Quo

Qua sit ignorantia venialiter culpabilis, & qua mor-
taliter, p. 755. n. 147
Datur ignorantia mortalis respectu juris divini, quia non
est talis respectu juris humani, ibid.

n. 148
Ignorancia mortalis non est specialiter explicanda in

Confessione, p. 756. n. 150
An sit explicanda ignorantia affectata, ibid. n. 151

Peccatum ex ignorantia mortali est ejusdem speciei

cum peccato scienter commisso in eadem materia,

ibid. n. 152
Qua sit differentia inter illa peccata, ibid. n. 153

An sit necessaria distinctio inter ignorantiam juris &

facti, juris potestivi, & naturalis, ibid. n. 157.

& seq.

Qualiter sit confundendum peccatum ex ignorantia,

p. 758. n. 160
An ignorantia sit speciale peccatum oppositum studio-
ficii, ibid. n. 161

Sententia negans, quando ignorantia versatur circa

res operabiles, probatur & confirmatur, ibid.

& n. seq.

Ignorancia que est privatio scientie speculativa, op-
ponitur studioficii, ibid. n. 164

An talis sit ignorantia Mysteriorum Fidei, ibid. n. 165

Ignoranta peccatorum Decalogi non est speciale

peccatum, p. 762. n. 117

Distincta sunt ignorare fornicationem eis peccatum, &

dicere fornicatio non est peccatum, ibid. n. 178

Ignorantia alia cit pure privationis, alia prava disposi-
tionis, ibid.

Neccesarium est explicare in Confessione cujus pra-
cepti Decalogi sicut ignorantia, secus cujus

Mysterii Fidei, ibid. n. 180

An ignorare plures Articulos Fidei sint plura peccata

numero, ibid. n. 181

I M A G O .

Imago Dei non omnino delecta in Gentibus, p. 68,

n. 43

I M P E D I R E.

An tenere impedit, ne aliquis auferat bona mea cor-
poralia, p. 195. n. 52

I M P E R A R E . I M P E R I U M.

Actus imperans proprii non imperat, nec imperatus

proprii obedit, p. 39. n. 186

Imperium voluntatis ordinarii non tollit libertatem,

p. 616. n. 108

I M P O E N I T E N T I A.

Impenitentia finalis est speciale peccatum, p. 192.

n. 33. & seq.

Differentia inter impenitentiam finaliem & alia pec-
cata, p. 193. n. 40

Non distinguuntur specie impenitentia penes peccatum,

ibid. n. 42

Impenitentia arguit multitudinem peccatorum, non

infinitudinem, ibid.

I M P O S S I B I L E .

Scriptura non horatur ad id, quod impossibile est,

p. 210. n. 5

Explicatur locus Apost. ad Hebr. 10. *Voluntariè enim*

peccantibus, &c. p. 211. n. 6

Deus non praecepit impossibilia, p. 234. n. 119

I M P U D I C I T I A.

Impudicitia ordinatur ex natura sua ad delectationem

concupiscentiae, p. 736. n. 70

I N C A R N A T I O.

Possibile fuit Filium Dei non fuisse incarnatum,

p. 318. n. 541

An sit diversa specie peccata, negare Deum exis-
te, & negare Incarnationem, p. 791. n. 305

I N C E S T U S.

An incestus cum parentibus specie distinguatur ab in-
cestu cum aliis consanguineis, p. 724. n. 23

I N D I V I D U U M.
In rebus moralibus pro nihilo reparatur quod sit hoc
vel illud individuum planè simile, p. 628. n. 189
Error in tali individuatione, non invalidat Confessio-
nem, ibid. n. 190

I N D U L G E N T I A.

An sit explicanda ignorantia affectata, ibid. n. 151

Peccatum ex ignorantia mortali est ejusdem speciei

cum peccato scienter commisso in eadem materia,

ibid. n. 152

Qua sit differentia inter illa peccata, ibid. n. 153

An sit necessaria distinctio inter ignorantiam juris &

facti, juris potestivi, & naturalis, ibid. n. 157.

& seq.

Qualiter sit confundendum peccatum ex ignorantia,

p. 758. n. 160

An ignorantia sit speciale peccatum oppositum studio-
ficii, ibid. n. 161

Sententia negans, quando ignorantia versatur circa

res operabiles, probatur & confirmatur, ibid.

& n. seq.

Ignorancia que est privatio scientie speculativa, op-
ponitur studioficii, ibid. n. 164

An talis sit ignorantia Mysteriorum Fidei, ibid. n. 165

Ignoranta peccatorum Decalogi non est speciale

peccatum, p. 762. n. 117

Distincta sunt ignorare fornicationem eis peccatum, &

dicere fornicatio non est peccatum, ibid. n. 178

Ignorantia alia cit pure privationis, alia prava disposi-
tionis, ibid.

Neccesarium est explicare in Confessione cujus pra-
cepti Decalogi sicut ignorantia, secus cujus

Mysterii Fidei, ibid. n. 180

An ignorare plures Articulos Fidei sint plura peccata

numero, ibid. n. 181

I M A G O .

Imago Dei non omnino delecta in Gentibus, p. 68,

n. 43

I M P E D I R E.

An tenere impedit, ne aliquis auferat bona mea cor-
poralia, p. 195. n. 52

I N F E R N U S.

Quomodo intelligendum, quod in inferno nulla sit

redemptio, p. 332. n. 28

In inferno nulla est satisfactio reconciliativa, p. 334.

n. 37

Non est inconveniens, quod, quantum ad aliquid ac-
cidentale, penes inferni minuantur, p. 335. n. 44

Pena peccati venialis & pena temporalis pro mortalit
remittuntur in inferno, p. 902. n. 56

I N F I D E L I S . I N F I D E L I T A S.

Aliquando filii infideli præstatur gratia Baptismi,

filii autem fidelium non, p. 239. n. 148

Tenerit infidelis ad legem Euangelicam suscep-
tum, p. 541. n. 4

Infidelitas Iudorum veniebat de libera cotum vo-
luntate, p. 251. n. 197

Qua de Iudais, eadem est ratio de Pharaone, p. 254.

n. 201

Infidelitati potest adjungi alia specie malitia, p. 791.

n. 304

I N F I N I T U M.

Nullum malum est formaliter infinitum, p. 321.

n. 556

Quid sit malum simpliciter infinitum, ibid.

Peccatum ideo dicitur infinitum, quia avertit a ter-
mino infinito, ibid. n. 557

Si infinitum corrumperetur, illa corruptio foret in-
finita, non simpliciter, sed ratione terminata quod

ibid.

Nullum peccatum in sua specie est infinitum, ibid.

n. 558

Carentia unionis hypotheticæ non est pena infinita,

ibid. n. 559

Pena inferni est infinita extensiva, p. 322. n. 561

Utrum etiam peccatum mortale in inferno, ibid.

Pena infinita intenta per unam horam non est simplici-
ter infinita, ibid. n. 562

M i m m m m z

Æterna

INDEX RERUM

INTELLECTUS.

Intellectus per sensum secundum scientie formulam habet
Conclusioni, quam per intensum secundum opinacionis
p. 118. n. 307

INTENSIO.

Quid sit intensio essentialis, p. 106. n. 147
Explicatur Scriptura & auctoritates SS. Patrum, que
videntur requirere certainam intensiōnem gradus
Iem ad perfectam Contritionem, p. 107. n. 153
& seq.

Explicatur Conc. Trident. quod videtur requirere ad
perfectam Contritionem intensiōnem gradus
P. 109. n. 261. & seq.

Intensio & remissio aliquando possunt & debent de-
minare speciem, p. 110. n. 153

Intensio gradualis in actu sit ex vehementia objecti
moventis, p. 118. n. 157

INTENTIO.

Efficax intentio finis inferi electionem mediū necesse
est, p. 161. n. 13

Quam intentionem debet habere Sacerdos, quando
proficit verba Absolutionis, p. 444. n. 45

Intentio virtualis sufficit ad Sacramentum missi-
orum, secundum habitus, p. 464. n. 141

Diverso modo concurrit intentio penitentis ad Abso-
lutionem, quam infimam ad Extremam Ubi-
tatem, p. 471. n. 175

Ab intentione penitentis pendet, ut accusatio facta
coram pluribus hominibus una vel multiplex ex-
statio, p. 471. n. 175

Intentio communicans nec physice nec moraliter
multiplicabit mandationes, p. 177

Non requiritur alia intentio in fulcidente Ordinatio-
nem more Latino, quam more Greco, p. 500.
n. 117

An intentio interpretativa sufficit in aliis Sacramentis
à Penitentia, p. 501. n. 116

Intentio obtinendi Absolutionem, saltem habitus,
debet durare à primo verbo essentialis Absolu-
tionis usque ad ultimum, p. 502. n. 119

Ad satisfactionem non requiritur intentio satisfaciendi,
quod probatur ex Conc. Trident. & natione,
p. 879. n. 133

Confirmatio exemplo meriti, ad quod non requiri-
tur intentio meriti, p. 822. n. 113

INVIDIA.

Si ex invidia peto à Deo ut occidat Joannem, non po-
test Deus me exaudire, p. 616. n. 105

IRASCIA.

Aliquando potest accidere, ut qui ex majori passione
ira faciat, facilius mutet animum, p. 822. n. 113

IRREGULARITAS.

Lex infideli ponam irregularitatis propter homici-
dium est purè penalis, p. 746. n. 107

Ad incuriam irregularitatem sufficit actus externus
neccesariorum, eti præcessisse refractatio, p. 848.
n. 130

IRRELIGIO.

Irreligio non est species atonae, p. 672. n. 180

IREVERENTIA.

Deus ab absolute potentia possit non prohibere
irreverentiam, p. 150. n. 13

Non potest eam principere, ibid. n. 24

An irreverentia contra Deum specie differat ab irre-
verentia contra hominem, p. 770. n. 214

& seq.

JUDEX. JUDICARE.

Judex tener peccatum punire, etiam ex iustitia com-
mutativa, p. 22. n. 99

Quid sufficiat ad portentum judicativum, p. 391.
n. 63

Peccatum judicari debere ab homine, non est ius
nature, p. 395. n. 145

la judi-

teria duratio poenae non arguit simpliciter infinita-
tem in culpa, ibid.

INFIRMUS.

Quis infirmus indiget intensiori dispensacioni, p. 131.
n. 328

Infirmus, qui in absentia Confessarii dedit signa poenitentiae,
non solù potest, sed etiam debet
absolvi, quando de tali signo constat per testes,
p. 609. n. 76

Sufficiunt unus testis, etiam infidelis, dummodo sit fide-
dignus, ibid. n. 77. & seq.

Non requiritur testimonium immediatum, neque
quod detur in praesentia infirmi, p. 610.
n. 79

An in tali casu fiat Confessio absenti, ibid. n. 80

An infirmus tunc conspicatur in praesentia quasi per in-
terpretem, ibid. n. 8

Non ducitur efficax argumentum à matrimonio per
interpretem, ad Confessionem per interpretem,
ibid. n. 85

An qui restatur infirmum dedit signa poenitentiae
confessantur ejus interpretes, p. 611. n. 86

An Decreto Clem. VIII loquatur tantum de Con-
fessione stricta, p. 612. n. 87. & seq.

Clem. VIII. noluit prohibere Absolutionem, quando

infirmus dedit signa poenitentiae in absentia Con-
fessarii, ibid. n. 90

INFLUENTIA.

Quia sit communis influentia, p. 62. n. 13

INFUNDERE.

Actus minus usitatè dicitur infundi, p. 313. n. 516

INQUISITAS.

Iniquitas persequentium Christum non est orta ex Dei
consilio, p. 249. n. 189

INJURIA.

Non omni peccato mortali fit injuria notabilis Deo,
p. 23. n. 104

Ad veram injuriam sufficit voluntas retinendi jus in-
rem ablatam, p. 26. n. 126. & seq.

Nullus est, qui faciat alteci injuriam, nisi qui fieri sibi
nolit, p. 69. n. 47

Judex occidens reum in Ecclesia, facit ei injuriam,
p. 673. n. 192

Transgressio legis humanæ aliquando est injuria per-
sonalis, ut etiam transgressio legis divinae,
p. 25. n. 118

INJUSTITIA.

Qui confiterit injusticiam mortalem, hoc ipso satis
exprimit malitiam gravem contra Charitatem,
p. 196. n. 66

INNOCENTIA.

Majus est beneficium confervare innocentiam, quam
inspirare penitentiam ex Scoro, p. 61. n. 9. &
p. 370. n. 90

Homo magis ingratus est cadendo ab innocentia,
quam à penitentia, p. 371. n. 96

Aliorum sententia, gravis esse relati post justificationem,
quam recedere ab innocentia, p. 372.
n. 100

INOBEDIENTIA.

Ad peccatum inobedientiae sufficit voluntas obligandi,
etiam Legislator desideraret inobedientiam, p. 26.
n. 126

An inobedientia in Deum specie differat ab inobe-
dientia in hominem, p. 770. n. 214

& seq.

Inobedientia non confiterit positiva in honore Super-
ioris, si defit formalis contemptus, p. 771.
n. 217

INSTRUMENTUM.

Usus instrumenti ad finem suum potest esse malus ma-
terialiter, p. 828. n. 82

BOSCO

INDEX RERUM.

- In iudicis humanis verba interpretativa equivalent
enuntiativis, p. 446. n. 55
- Quando iudicandum pro libertate, & quando pro
lege, p. 656. n. 116
- Aliqua disparitas inter iudicium secularis & sacramen
tale, p. 964. n. 320
- J U L I A N U S.
- Julianus ut sit vera virtus, attendendum dicit, quid,
non propter quid agatur, p. 66. n. 35
- J U R A R E. J U R A M E N T U M.
- An iuramenta omnino indelibetata orta ex consuetu
dine jurandi, sive peccata in sua causa, p. 783.
n. 140. & seq.
- Disparitas inter iuramentum falsum in ebrietate, & ex
inadventitia, ibid. n. 142
- Iuramenta sunt ejusdem speciei, sive iuratur per Deum
in se, sive in Sancto reliquentem, p. 783.
n. 296
- Quando homines iurant per Sanctos, eorum intentio
soler dirigi in Deum, ibid. n. 297
- Juramentum falsum prolatum ab eo, qui invincibiliter
ignorat substantiam iuramenti, nullus habet
malitiam objectivam, p. 735. n. 146
- An qui eandem rem plurimis iuramenti falsis confir
mat in eodem colloquio uno iracundia calore,
debeat numerum iuramentorum in Confessione
explicare, p. 826. n. 31
- J U R I S D I C T I O.
- Prælatus Religionis gaudet duplicitate potestate, juris
dictionis videlicet & dominativa, p. 779. n. 252
- Quid sit potestas jurisdictionis, ibid.
- Potestam jurisdictionis accipit Prælatus Religionis à
Pontifice, ibid. n. 253
- J U S T I F I C A T I O.
- Enumerantur à Conc. Trident. sess. 6. c. 6. plures
actus preparati ad justificationem, qui tamen
non omnes debent esse distincti & formales, p. 76. n. 85. & seq.
- Docent Aliqui ad justificationem extra Sacramentum
sufficere desolationem peccati ex motivo ob
eidentia, Religionis, aut penitentia specialis, p. 83. n. 124
- Durandus dicit, sufficere dolorem ex motivo Spei, ibid. n. 125
- Hec doctrina minus consonat Conc. Trid. ibid. n. 127
- Illi actus certius & proximius disponit ad justificationem,
qui perfectius avertit a peccato, & con
vertit ad Deum, p. 84. n. 129
- Quod aliquis actus justificet, non haber ex natura sua,
sed ex liberali Del voluntate, ibid. n. 130
- Conc. Trident. sess. 14. c. 4. loquitur de Charitate
actuali, ibid. n. 133
- In Sacramento Penitentia inferior dolor disponit ad
justificationem, ibid. n. 133
- Scotus non docet actum Spei sufficere ad justificationem
extra Sacramentum, p. 85. n. 135
- Aliquid plus requiritur ad actum meritorum prius ju
stificationis, quam secunda, p. 87. n. 147
- Fides, quæ credo me posse justificari, non est ipsæ ve
nit, p. 88. n. 154
- Amor Dei propter se super omnia absque explicito do
lore justificat extra Sacramentum, p. 89. n. 160
- Scriptura, que videntur requirere ad justificationem
penitentiam, intelligenda sunt de penitentia
explicita vel acta equivalentia, ibid. n. 162
- Homo immemor peccatorum potest justificari, ibid.
n. 163
- Incertitudo justificationis ostenditur ex Apostolo, p. 133. n. 386
- Homo non justificatur sine omni dispositione, p. 148.
n. 472
- Quid sit justificatio, p. 161. n. 16
- Verba Conc. Trident. sess. 6. cap. 6. possunt accom
modari justificationi impii intrâ & extrâ Sacra
mentum, p. 168. n. 56
- Conc. ibi non intendit enumerare omnes & solos actus
omnino necessarios ad justificationem, ibid.
n. 57
- Conc. describit ibi dispositionem, que optima est,
ibid. n. 58
- Ily, Diligere incipit, ibi non significat imperfectionem
sed novitatem actus, ibid.
- Justificationis exordium sumendum est à Dei gratia,
p. 149. n. 474
- In justificatione justitiam in nobis recipimus, p. 272.
n. 308
- Conc. Trident. non negat aliquem favorem Dei con
currete ad justificationem, p. 287. n. 381.
- & seq.
- Favor Dei, qui concurreat ad justificationem, non se
quitur gratiam jam infusam, ibid. n. 384
- Unica est causa formalis justificationis, sed non indi
cibilis, p. 288. n. 389
- Duplex mutatio in justificatione varie probatur, p. 289.
n. 391. & seq.
- Scotus non est primus inventor meritii congrui justifi
cationis, p. 292. n. 407
- An bene sequatur : expulso culpe est prior; ergo
gratia non est unica causa formalis justificationis,
p. 287. n. 380
- Per gratiam justificationis aliquando intelligitur tota
series auxiliorum, quibus ad justificationem di
sponimur, p. 295. n. 422
- An Trident. sess. 6. c. 8. illam seriem intellexerit,
ibid. n. 423
- Alius locus Trident. ostendit non repugnare merito
congruo justificationis, ibid. n. 424
- Utrum peccatum, per quam remittuntur peccata, sit
forma justificationis, p. 309. n. 495
- Quia sit causa formalis justificationis, ibid. n. 496
- Probatur adulterum extra Sacramentum justificari gratia
habituali tamquam formâ, p. 310. n. 498
- Prima ratio Adversariorum deluptum ex Scriptura,
solvitur, ibid. n. 499. & seq.
- Dilectio & Contritus sunt causa instrumentales justifi
cationis, ibid. n. 501. & seq.
- Dilectio est dispositio ad justificationem, p. 311. n. 503
- Gratis afferitur alia forma justificationis praeter gratiam
habitualem, ibid. n. 506
- In justificatione adultri non necessariò infunditur actus
Spei, p. 313. n. 516
- Scotus nusquam agnoscit duplē formam justificationis,
p. 314. n. 520
- Nihil clarius est in Scoto, quia[m] Contritionem cha
ritate perfectam esse solum dispositionem pre
viat ad justificationem, ibid. n. 521
- An ad justificandum sufficiat, salem amor beatifi
catus, p. 315. n. 524
- Conc. Trident. tantum meminit justificationis impi,
qua est digna gloriâ tamquam hereditate, p. 316.
n. 530
- Justificatio est distinctum beneficium post Contritionem,
p. 317. n. 537. & seq.
- Deus dispositus nos gratia justificare, p. 325. n. 578
- Quid sit gratia justificari, ibid.
- Aliqua Contrito aut dilecto possunt esse forma ju
stificationis, de facto nulla est, p. 326. n. 580
- Neque ex Scriptura, neque ex Conc. neque ex SS. PP.
probatur duplex forma justificationis, p. 326. n. 580
- n. 512. & seq.
- Modus disponendi se ad justificationem ex Trident.
p. 130. n. 374
- Non possumus esse certi de nostra justificatione, p. 132.
n. 383
- Causa aliquæ ex quibus oritur haec incertitudo, ibid.
n. 384
- J U S T I T I A.
- Penitentia specialis distinguuntur à justitia tam com
mutativa, quam distributiva, p. 20. n. 90
- M i m m m m 3 Jutuita

INDEX RERUM

- Justitia duplex legalis & particularis, hæc etiam duplex, *ibid.* n. 93
 Justitia ad alterum dividitur in commutativa & distributiva, *ibid.*
 Medium justitia commutativa non consistit in individuali, *ibid.* n. 809.
 Justitia commutativa non potest esse simpliciter in Deo reipædu creature, *p. 20.* n. 9
 Quis actus inter omnes actus justitia sit nobilior, *p. 22.* n. 98
 An justitia Dei sit virtus distincta ab ejus voluntate, *ibid.* n. 102
 An decur justitia strictè dicta, hominis ad Deum, *p. 25.* n. 119
 Datur justitia strictè dicta inter Patrem & Filium, *ibid.* n. 120
 Justitia inclinat ad servandum jus Dei circa bona extrinseca, *ibid.* n. 121
 Quæ sit latitudo modii justitiae commutativa ex Scoto, *p. 899.* n. 42
 Justitia vindicativa etiam est in ministro exequente penamquamvis minus principaliter, *p. 29.* n. 136
 Quomodo possit eadem carentia justitia esse culpa & pena, *p. 31.* n. 145
 Justitia vindicativa assimilatur gratitudini, *p. 33.* n. 157
 Non potest habere actum absolutum & efficacem ante peccatum, *ibid.* n. 158
 Potest habere actum inefficacem, *p. 34.* n. 159
 Obligatio justitiae, obediencie &c. per primum actum perfectè extinguitur, *p. 44.* n. 212
 Quæ sit latitudo modii justitiae vindicativa, *p. 899.* n. 43
 Justitia inclinat ad solvendum primum summum, secundum ad solvendum id, quod excedit omne premium justitiae, *p. 44.* n. 214
 An secundum possit fatisficer eadem precepto & eadem debito justitiae, *ibid.* n. 215
 Justitia & misericordia in Deo habent effectus distinctos, *p. 54.* n. 261
 Qui sunt illi effectus, *ibid.* n. 262
 Justitia & misericordia habent diversa propria motiva, *p. 55.* n. 264
 Est probabile justitiam & misericordiam in Deo distinguiri formaliter, *ibid.* n. 265
 Justitiam & misericordiam in Deo non distinguiri formaliter probatur & variè confirmatur, *ibid.* n. 266. & seq.
 Cur magis propriæ in Deo ponatur justitia, quam temperantia, *p. 56.* n. 270
 Quæ sit vera justitia secundum D. August., *p. 66.* n. 36
 Justitia solus prohibet accipere res alienas, domino rationabiliter invitio, *p. 143.* n. 445
 Quid sit justitia, *p. 204.* n. 99
 Non potest homo extendere legem divinam justitiae vindicativa, *p. 880.* n. 134
 Justitia punitiva respicit commodum alienum, *p. 771.* n. 218
 Justitia punitiva non respicit gradum indivisibiliter pena correspondenter culpe, *p. 894.* n. 25
 Per justitiam vindicativam Deus constituit quemlibet hominem suum ministrum ad vindicandum in seipsum, *p. 56.* n. 272
 Per justitiam vindicativam Deus non dicitur potenter, *ibid.* n. 273
- JUS.
- Jus Dei potest aliquando a nobis lèdi, *p. 26.* n. 123
 Hoc non repugnat perfectissimo dominio Dei, *ibid.*
 Tali casu simpliciter est Deus nolens, *ibid.* n. 124
 Jus Dei respici potest ab eadem virtute ante & post offendam, *p. 33.* n. 257
 Potest Deus remittere jus ad grave odium ex fornicatione, & retinere jus ad leve odium ex eodem peccato, *p. 267.* n. 284
- Duplici titulo competit homini jus ad gloriam, titulo hereditatis, & titulo mercede, *p. 35.* n. 31
 Aliquis potest habere jus ad injoyorem gloriam, quam habeat, aut habitus sit gratiam, *p. 36.* n. 52
 Exempla in quibus aliqui invalidè cedunt jure suo, *p. 747.* n. 111
 Quid significet in jure *ly Inconveniens*, *p. 971.* n. 346
- L
- LECTIO HORARUM.
- F**inis lectionis Horarum est sollempnitas debet, quod habet Ecclesia ad Deum colendum, *p. 180.* n. 13
 Disparitas inter præceptum recitandi Horas hæc hæc & hæc dic, *p. 591.* n. 161
- LEGISLATOR.
- Legislator habet jus ne stat transgressio legit, *p. 33.* n. 156
 Quæ sit causa obligationis Legislatoris, *p. 566.* n. 10.
 Legislator quodammodo sibi ipsi præcepit & obediens, *p. 567.* n. 51
 Voluntas Legislatoris est præferenda oporti verborum, *p. 654.* n. 108
 Legislator potest materiam liberam temperante, laetare necculariam, *p. 672.* n. 113
 An Legislator divinus & humanus respicit distinctionem finium, *p. 767.* n. 201. & seq.
 Ali Legislator humanus possit iteratæ præceptationem cum animo inducendi novam obligationem, *p. 768.* n. 203
- LEX.
- Lex Evangelica est regula communissima, *p. 61.* n. 13
 Sola legis prævaricatio est peccatum propriæ dictum, *p. 68.* n. 47
 Requiritur lex ad dignissimum formalem penam, quamvis non ad fundatentalē, *p. 276.* n. 324
 Leges Ecclesiasticae non obligant cum gavio domino corporali aut spirituali, *p. 461.* n. 116
 Disparitas aliqua inter abrogationem legum & Abrogationem à peccatis, *p. 387.* n. 12
 Lex penalis respicit actum futurum, non pateretur, *p. 543.* n. 16
 Factum extraordinarium non statuit legem, *p. 38.* n. 49
 Cessante fine legis in casu particulari, non cessat lex, *p. 539.* n. 257
 Quædam leges obligant absolute ad actus omnes & singulos, aliae obligant ex suppositione, *p. 591.* n. 8
 Lex non debet necessariè omnes omnino comprehendere, quando futuræ pro certi statu hominum, *ibid.* n. 9
 Ut lex aliqua sit rationabilis, sufficit quoddam observari à faniore parte Communis, *p. 463.* n. 32
 Haustus vini ad extinguidam fidem contra legem Superioris, non est moderaurus, *p. 673.* n. 186
 Deus censetur communiter esse contentus probabiliter implitione lœvæ legis, *p. 658.* n. 114
 Quid sit lex naturalis, *p. 392.* n. 36
 Gratianus non redit loquitur de jure legis nature, *ibid.* n. 97
 Cessante fine legis negativæ in casu particulari, non cessat ipsa lex: scilicet si ceter in universaliter contrariæ in casu particulari, *p. 667.* n. 88 & seq.
 Lex debet esse honesta, justa, possibilis, *p. 788.* n. 205
 Ostensio potestatis legislative non sufficit ad justitiam legis, *ibid.* n. 207
 An actus in se malus, nondum tamen prohibitus, per legem accipiat novam malitiam, *p. 769.* n. 209

Finis

INDEX RERUM.

- ini jus ad gloriam; in illo
nerecds, p. 339. n. 31
majorum gloriam; quia
us & gratiam, p. 36.
invalidē cedunt iure, se-
nententi, p. 971. n. 346
- D R A R U M.**
effusio debet, quod
colendum, p. 58. n. 15
recipiendi Horas hoc hor-
a T O R. p. 591. n. 161
transfusio legit, p. 33.
egulatoris, p. 566. n. 50
ipsi principi & obedi-
scendere portici verbo,
p. 654. n. 168
peram temperam, p. 50
p. 673. n. 113
us resuscitare dicitur
p. 757. n. 201. & q.
iterato preciper-
lucendi novam obliga-
p. 768. n. 207
omnium, p. 61.
catur proprii dictum,
formalem ponit, quan-
m, p. 274. n. 324
gant cum gravi dan-
ali, p. 461. n. 126
statut legem, p. 38.
iculari, non celia lex
quod ad actus omnes &
suppositione, p. 542.
sufficiat, non
comprehendit, non
certo statu hominum,
sufficit quod obseruentur
caus, p. 463. n. 32
item contra legem Se-
us, p. 673. n. 196
contentus probabili ad-
p. 653. n. 14
p. 334. n. 36
e jure legis natura;
casu particulari, non
let in universali, vel
i, p. 697. n. 388. seq.
possibilis, p. 763.
n sufficit ad iustitiam
ibid. n. 107
tamen prohibitus
malitiam, p. 769
- Finis**
- Finis principalis legis est bonum subditorum, non Le-
gillatoris, ibid. n. 212
Ex divina Excellentia resultat specia l malitia in actu
lege divina prohibito, p. 772. n. 221
Lex requirit necessariam ad denominationem peccari
actualis, & tamen non ideo est pars eius essentia-
lis, p. 279. n. 347
An quoties aliquis abundantiorum solutionem offert
ea, ad quam alias est ex lege atritus impie-
legem, p. 669. n. 339
Commonis sententia distinguunt inter legem natura-
lem & divinam positivam, p. 394. n. 98
- L I B E R A L I T A S.**
Postest actus liberalitatis esse debitus ex iustitia, p. 350.
n. 123. & seq.
Liberalitas respicit sumptus honestos, sed non qua-
cumque honestate, p. 808. n. 385
- L I B E R T A S.**
In voluntate creata est triplex libertas, scilicet ad oppo-
sitos actus, objecta, & effectus, p. 50. n. 242
Quae libertas competit voluntati divinae, ibid. n. 242
Quae sit actus libera, p. 224. n. 70
Libertas, saltem participata, est conditio essentia-
formalis malitia, p. 845. n. 113
Quare actus non possit denominari liber à libertate
omnino praeterita, p. 846. n. 117
Effectus voluntatis liberae praesentis est liber denom-
inative, p. 866. n. 71
- L I B E R U M A R B I T R I U M.**
Liberum arbitrium absque gratia potest exire in ali-
quod bonum morale, p. 67. n. 39
Liberum arbitrium Proprie non peccat, si lateat veri-
tatis via, p. 68. n. 46.
Calvinus admittit liberum arbitrium, si coactione op-
ponatur libertas, p. 221. n. 54
Liberissimum tunc erit arbitrium cum peccata servire
non poterit, p. 257. n. 228
S. Aug. aliquid sumit liberum arbitrium ut com-
prehendit gratiam habitualis, p. 259. n. 242
Liberum arbitrium primi hominis non sufficiebat re-
tinendis iustitiae, p. 260. n. 243
Liberum arbitrium instruunt gratia habituali, non
potest peccare, nisi perdat illam grariam, ibid.
n. 244
- Liberum arbitrium est integrum quantum ad essen-
tiam potentiarum, non quantum ad perfectio-
nem habilitatum, p. 269. n. 270
- Quoniam ratione libero arbitrio sit necessaria gratia gra-
tum faciens & gratia gratis data, ibid. n. 271
- Non est usus arbitrii meritorius post mortem,
p. 348. n. 113
- Secundum D. Thomam non videtur necessarium po-
nere gratiam que inducit liberum arbitrium ad
volendum, p. 64. n. 24
- Secundum D. Thomam ad eliciendum actum conver-
sionis sufficie liberum arbitrium, ibid.
- L I B E R V I T A E.**
Per peccatum mortale homo quodammodo deletur ex
libro vita, & per penitentiam rufus inscribitur,
p. 209. n. 130
- L I G A R E.**
Vox, ligare, proprii sonat absolutam obligationem,
p. 924. n. 151
- L O C U T I O.**
An qui se accusat locutionis de rebus turpibus debeat
explicare qualitates personatum, quae aderant,
p. 734. n. 64
- An debeat explicare certum numerum, p. 735. n. 65
- L O T H.**
Exemplum Loth volentis profutuere filias suas, ut
impedit magis peccatum, p. 143. n. 447
Exculpat Loth ab omni peccato, p. 144. n. 450
- L U T H E R U S.**
Lutherus erravit circa integritatem Confessionis,
p. 633. n. 13
- Error Lutheri, non posse peccatorem Deo satisfacere
pro peccato, p. 851. n. 4
- M**
- M A C U L A.**
A n macula peccati mortalis pro formalis sit depu-
tatio passiva ad penam eternam, p. 278. n. 341
Quomodo macula peccati pendeat ab extrinseca vo-
luntate Dei, p. 285. n. 374. & seq.
Quare permanenda in ordine ad odium sit potius ma-
culam, quam permanencia peccata, p. 306. n. 479
- M A L I T I A. M A L I T I A M.**
- Malitia contra Charitatem, quae inventur in quoli-
ber peccato mortali, est specifica, p. 193. n. 41
Quomodo haec malitia specialiter conveniat impen-
itentie finali, ibid.
- Malicie ex modo differunt, quo bonitatem, quo de-
berent inesse, si specie, specie, si numero, numero,
p. 273. n. 314
- In actu peccati non est malitia intensiva insulata,
p. 320. n. 553
- In quo fundetur malitia formalis & moralis, p. 374.
n. 110
- Malitia reproductionis actus mali, non debet Deo
imputari, ibid. n. 112
- Si possit redire idem numero actus physicus, etiam ca-
dem numero malitia, ibid. n. 113
- Quid Scetus intelligat per malitiam ex genere,
p. 720. n. 3
- An malitia specificetur ab efficiente, ibid. n. 6
- Non quilibet malitia privar voluntate honestate virtu-
tis opposita, ut ostenditur in liberalitate & so-
brietate, p. 723. n. 15. & seq.
- Quomodo malitia sit in sermone & in voluntate,
p. 838. n. 81
- Explicita comparatio inter malum culpa & mala tem-
poralia laudabilis est, & perfectione studentibus
commendanda, p. 101. n. 224
- Sed permittuntur mala minora, ut evitent majora,
p. 144. n. 451
- Quandiu quisque in malo est, non potest facere fru-
ctus bonos, p. 254. n. 214
- Causare malum, absolue est malum, p. 619. n. 119
- Effectus mala causa potest esse bonus, ibid.
- Aliqua sunt objecta, quorum intentio licet sit mala,
consecutio tamen non est mala, ibid. n. 120
- Malitia, quae contrahitur ex loco facere, ordinarii fo-
lum est venialis, ieiunii prohibitione Ecclesiae, p. 803. n. 362
- M A N D A T U M.**
- S. August. non damnat Catholicos, qui credunt possi-
bilia esse mandata; etiam his, qui ea transgre-
diuntur, p. 523. n. 226
- M A R T Y R. M A R T Y R I U M.**
- Martyres habentur magnam & roburam Charita-
tem, quam non habuit Petrus quando Domini-
num negavit, p. 116. n. 296
- Martyr, si in illo instanti, in quo accipit gratiam
Martyri, peccaret venialiter, debetur ira ad
Purgatorium, p. 423. n. 34
- Voluntas Martyri cum opere, majoris meriti est, quia
sola voluntas, p. 842. n. 101
- M A T R I M O N I U M.**
- Christus non immutavit contracum Matrimonio, p. 460. n. 124
- In Matrimonio idem est minister & suscipiens, p. 464. n. 143
- Valer Matrimonium, tametsi consensus utriusque con-
jugis non simul physicus existat, ibid.
- Etiam in Matrimonio possit omnibus partibus essen-
tialibus, statim ponitur effectus, p. 466. n. 151
- Matrimonium in rigore nunquam ministerius sub con-
ditione de futuro, ibid. n. 154
- Contracum

INDEX RERUM

- Contractus matrimonialis** admittit conditionem de
 futuro, p. 467. n. 155
Matrimonium potest ministrari indigno, iesiis alia
 Sacraenta, p. 509. n. 161
Non valet Matrimonium contractum finē Parochio,
 eis hic & nunc foret necessarium pro bono com-
 muni, p. 698. n. 89
Quare Ecclesia voluerit ut Ordo sacer & professio
 Religiosa dirimenter Matrimonium, p. 729.
 n. 43
Quare Ecclesia statuerit consanguinitatem impedi-
 mentum dirimens Matrimonium, ibid.
Malitia supplet etatem in contractu Matrimonii,
 p. 564. n. 40
An in Matrimonio Parochus debeat esse presens,
 quando conjuges exprimunt suum consensum
 interpreti, p. 610. n. 83
An sufficiat ad Matrimonium, quod Parochus viderit
 conjuges loquentes interpreti, p. 611. n. 84
M E D I C I N A . M E D I C U S
Medicina est experititia, p. 4. n. 11
Præceptum impositum medicis, ut ante omnia mo-
 neant infirmos de facienda Confessione, p. 549
 n. 47
Non obligat in quibuscumque morbis, p. 550. n. 48
Satis est si medicus per alium admoneat, ibid. n. 49
An si infirmus renuat confitei, medicus debeat cum
 deserere, ibid. n. 50
An medicus tenetur monere, quando non fuerat fru-
 ctum, ibid. n. 51
Quia fuerit ratio illius præcepti, ibid. n. 52
Penitentia imposita contravenientibus, p. 551. ibid.
Quomodo intelligendum, quod dicitur in illo præ-
 pto de tute Confessoris in scriptis facta, ibid.
 n. 53
Quomodo obligat juramentum, de quo fit menterio in
 illo præcepto, ibid.
Medicus recte agit applicando medicinam per acciden-
 tam proutrum, p. 920. n. 134
M E D I U M
An medium possit efficaciter eligi propter finem non
 efficaciter intentum, p. 34. n. 162
Deus post lapsum Adze providit omnibus media suffi-
 ciencia ad salutem, p. 62. n. 14
Media non addunt actu specialiē maliitiam mortalem,
 nisi ipsa contineant talem malitiam, & ideo non
 nisi tali casu explicanda in Confessione, p. 807.
 n. 380.
An debeat exprimere media de se non mala, quando
 finis non fuit subfecitus, ibid.
M E N D A C I U M . M E N T I R I
Quomodo sit intelligendum quod ait S. August. *Nemo*
habet a te *suo*, nisi mendacium & peccatum, p. 69.
 n. 48
Non omne mendacium in Confessione admisum est
 peccatum mortale, p. 624. n. 163
Aliquot mendacium in Confessione admisum potest
 esse peccatum mortale, ibid. n. 170
Nunquam est omnino mendacium, p. 141. n. 431
Diversa genera mendaciorum, ibid.
An possim mentiri, ne Deus patiatur aliquid danni-
 num intrinsecum, p. 142. n. 190. & seq.
Mendacium in necessitate manet mendacium, p. 143.
 n. 446
An qui dolet de omnibus mendaciis, & non explicat
 numerum in Confessione, accipiat remissionem
 omnium, p. 482. n. 37
M E R E R L . M E R I T U M
Plus est meriti de congruo infallibilem remissionem
 peccatorum extra Sacramentum, quād de con-
 digno augmentum gratiæ, p. 87. n. 145
Nihil meretur de condigno primariae justificationis gra-
 tiæ, p. 149. n. 474
Christus non meruit unionem hypostaticam preceden-
 tibus meritis, ibid. n. 476
Neque subsequentibus, aut concordanibus, ibid.
 n. 42
Plus requiritur ad merendum, quād demerendum,
 p. 275. n. 324
Solum meritum condignum meretur nomen meriti
 simpliciter, p. 315. n. 13
Contrario aut dilectio hominis peccatorum non mer-
 tur de condigno vitam æternam, p. 316. n. 131
Sæpissime meretur homo plus supplici actu aliquo,
 quād laudis actu oppositio, p. 324. n. 171
Solius viatoris est merent & demerent, p. 334. n. 35
An actus dilectionis possit simul cum augmēto gratiæ
 de condigno mereri bona temporalia, p. 338.
Homo iustificatus bonis operibus meretur augmēto
 gratiæ, p. 339. n. 32
Gratia & gloria sunt distincti effectus operis meritorum,
 ibid.
Sententia Valsquez, ad meritum condignum non re-
 quirunt relationem in finem Charitatis, p. 87. n. 147
Quid sit ratio meriti secundum Scorum, p. 106. n. 249
Meritum debet ordine naturæ procedere præmium,
 p. 150. n. 478
Meritum de congruo sufficit secundum Scorum ad-
 quirendum regnum celorum, p. 180. n. 116
Deus vult nostra esse merita, quæ sunt ipsius dona,
 p. 236. n. 127
Quid requiratur ad meritum de congruo, p. 237.
 n. 408
Meritum congruum agnoscit D. August, pluribus lo-
 cis, ibid. n. 409. & seq.
Ratio meriti convenit actu magis, quæ est ex Chri-
 state, quād quia est à voluntate, p. 233. n. 411.
 & seq.
Quomodo peccator de congruo meretur iustifica-
 nem, ibid. n. 413
Duplex obiectio solvit, ibid. n. 414
Otentidur D. August, meritum proprie intellexisse,
 ibid. n. 415
D. August, nupsiā retractavit meritum Fidei, p. 234.
 n. 416
Meritum iustificationis afferunt D. Amb. item D. Hier.
 D. Bonavent. & Conc. Trident, ibid. & seq.
In quo conveniat meritum congruum cum finita im-
 pietate, ibid. n. 419
Quomodo intelligendum, quod ait Trident. nihil co-
 rum, quæ procedunt iustificationem, eam pro-
 mereti, ibid. n. 420
Explicatur dictum Apostoli Rom. 11. si gratia non non
 ex operibus &c. p. 295. n. 420
Sicut per Sacraenta ex opere operato, ita per pe-
 nitentiam ex opere operatis applicantur merita
 Christi, ibid. n. 425
Quare Christi meritum poterit delere peccatum,
 p. 320. n. 556
Status gratiae ad meritum de condigno solum requi-
 tur de potentia ordinata, p. 325. n. 177
In omni opere meritorio ut plurimum est humiliatio
 & devoirio, aut certe penitentias, p. 341. n. 72
Ratio meriti condigni complecti est ex ordinatione di-
 vine voluntatis, p. 356. n. 20
In manu nostra est mereti, ibid. n. 21
Deus nequit mereri, ibid.
Acceptatio divina non includitur in ratione meriti se-
 cundum quid, ibid. n. 22
Formæ morales, quales sunt merita, cum semel ex-
 erine, semper deinde existunt moraliter, p. 357. n. 23
Merita reviviscent ad totam gloriam & gratiam,
 p. 360. n. 36
Merito quantumcumque remissio debetur præmium
 essentiale, non tam gratia itarum danda,
 ibid. n. 38
Merito correspondet gradus essentiale gloriæ, p. 361.
 n. 42
Augmentum gratiæ debitum, etiam meritis remissis,
 itarum dari, est communis sententia. opposi-
 tum cenit probabile Scorus, ibid. n. 45. & seq.
 Sufficit

INDEX RERUM.

- Sufficit ad opus meritorum, quod aliquando habebit augmentum gratiae, p. 362. n. 47
- Exhibitum Hiquae gratiam semel datam, sive ex meritis, sive ex aliis mediis, numquam redire: item meritus fundare proprium titulum respectu glorie diffundit a gratia habituali, ibid. n. 48. & seq.
- Gloria est premium essentiale correspondens meritis, ibid. n. 51
- Non intencionis Charitatis seu gratiae, sed operi merito correspondet premium, ibid.
- Merita possunt premiari ultra mensuram gratiae sanctificantis iuxta Hiquae, p. 363. n. 53
- Primum argumentum Hiquae contra reviviscentium meritorum ad gratiam amissam, solvit, ibid. n. 54. & seq.
- Secundum argumentum Hiquae solvit, ibid. n. 57.
- Merita non semper applicantur ad omnem effectum, quem possunt habere, si Deus vellit, p. 368. n. 74
- Merita dum sunt mortificata, non possunt merito manu gratiam, interim aliquid faciunt pro resurrectione, p. 367. n. 78
- Meritum condignum completer accepatione divina, p. 412. n. 200
- Ad meritos de conguo non requiritur status gratiae, p. 902. n. 57.
- Quomodo distinguuntur meritum & satisfactio, p. 853 n. 13
- An valere? Possunt accipere remissionem penae aliquae solutione aequivalente; ergo etiam augmentum gratiae ab ipso merito condigne, p. 859. n. 42
- Arriaga existimat improbabile, negare actu naturali rationem meriti de condigno, p. 862. n. 53
- Non est inconveniens, aliquem qui jam est in termino quodam se, pro orationem meriti alteri, p. 858 n. 38
- Pro meritis mortificatis remanet ius ad gloriam, sed impedium, p. 355. n. 14
- Deus porro si merita nostra ad maiorem gratiam & gloriam acceperat, p. 874. n. 111
- M E T U S.
- Metus inferni est sufficiens motivum ad vitandum omnia peccata, que de facto occurruerunt per se & seclusa ignorantia, p. 165. n. 41
- M I S E R I C O R D I A.
- Ex misericordia possum velle actuum Religionis, p. 39. n. 186
- M I S E R.
- Miser & felix non distinguuntur per habitum, p. 362. n. 50
- M I S S A.
- Quod sit morivum proximum & intrinsecum auditio- nis Missae, que praecipiunt in Falso, p. 774. n. 229
- Omissio Missae ex justa causa, ne quidem materialiter est mortalia, p. 801. n. 350
- Plus est aliquam actionem impedire Missam, quam esse incompatibilem cum illa, p. 812. n. 402
- M O N A C H U S.
- Quid Monachus voto solemni promittat iuxta Cata- muelum, p. 735. n. 67
- Quid revera significetur nomine castitatis, quam Monachii vovent, p. 736. n. 68
- Monachus voto solemni promittit veram virtutem ca- sitatis & pudicitias, p. 737. n. 73
- M O N I A L I S.
- Monialis quae tactibus fine delectatione propria secu- larem pollueret, peccaret contra votum castitia- tus, p. 743. n. 97
- M O R S.
- Sibiipso, aut alteri mortem inservire, regulariter est peccatum mortale, p. 196. n. 60
- M O R T U U R I.
- Mors voluntariè accepta solvit magnam partem penae debite peccatis mortalibus dimissis, p. 352. n. 135
- Probabile est quod augmentum gratiae in meritis remi- ffs debitum, reieciuntur usque ad instantis mortis, p. 527. n. 21
- Contrarium est probabile, ibid. n. 3
- In articulo mortis non debet quis pluribus confiteri, p. 204. n. 102
- In calu qui forer periculum mortis teneretur peccator statim ponitare, p. 205. n. 105
- Mors voluntariè accepta est pena sufficiens pro pena cuiuscumque peccati ventalis, p. 887. n. 163
- Quid Ecclesia incelegat per mortis periculum in quo aliquis debet confiteri iure divino, p. 551. n. 55
- Exculat à Confessione in periculo mortis revelatio peccati à Confessario facienda, vel uni tantum, p. 599. n. 32
- An periculum obliuionis peccatorum equivaleat periculo mortis, p. 552. n. 57. & seq.
- Potest contingere ut quis subitam morte prævenitus de futuro peccatis non cogitet, sed tantum de præteritis, p. 77. n. 89
- An mors sit voluntaria sufficiens ad peccatum, quæ necessariò sequitur causam voluntariæ positionis, p. 847. n. 135
- An illa mors debet explicari in Confessione, ibid.
- M O T U S.
- Unitas termini motuum, non concludit unitatem specificam motuum, p. 114. n. 286
- N
- N A T U R A.
- Natura humana per peccatum non est totaliter corrupta, p. 69. n. 51
- An omnia peccata contra naturam sint ejusdem spe- ciei, p. 724. n. 21. & seq.
- N A V I G A R E.
- Navigantes non peccant peccato sui ciuii, p. 205. n. 104
- N E C E S S I T A S. N E C E S S I T A R I.
- Deus non necessitatur ad productionem gratiae, p. 272. n. 309
- Physice necessitatis ad non audiendum Sacrum non peccat, etiam si paret se peccare, p. 134. n. 395
- Quidam peccandi necessitas ex D. August. p. 522. n. 223. & seq.
- Quam necessitatem significant illa verba Joan. 3. Nisi quis renatus fuerit &c. p. 188. n. 9
- Multa licent in necessitate, quæ sunt illicita extra ne- cessitatem, p. 802. n. 357
- N E G L I G E R E.
- Negligere voluntariè aliquod augmentum gratiae non est peccatum, p. 196. n. 55
- Multi Beati cari multa gloria, quam possulent ha- bere ex meritis negligitis, p. 358. n. 27
- N I N I V I T A.
- Per misericordiam, quam conficerit fuit. Niniuita, possumus intelligere liberationem a subversione ciuitatis, p. 161. n. 18
- Quare Trident. sess. 14. c. 4. utatur exemplo Niniuita- rum, ibid. n. 19
- Penitentia Niniuitarum fuit proxima dispositio ad misericordiam impetrandam super excidium ci- uitatis, p. 166. n. 45
- O
- O B D U R A R E. O B D U R A T I O.
- S. August. per obduracionem peccatoris intelligit subtractionem gratiae efficacis finalis, p. 247. n. 179
- Pharao divina potestia quedammodo obduravit, p. 249. n. 191
- Quid fecerit Pharao obdurate, ibid. n. 192
- Pharao obdurate potuit obtemperare, p. 250. n. 193
- Obdurate non Dei potestia, sed indulgentia perfici- tur, p. 248. n. 185
- N n n n n. Qua.

INDEX RERUM

- Quomodo Deus aliquando obduret etiam per potentiam, *ibid. n. 186*
 S. August. numquam docuit, Deum homines per potentiam in peccata com pellere, *ibid. n. 187*
 Quid sit tradere per patientiam, & quid sit tradere per potentiam, *p. 249. n. 188*
 Quomodo hat obduratio peccatoris, *p. 255. n. 206*
 Pharao obdurate retinuit libeum arbitrium, *ibid.*
 Diferentia inter obduracionem hujus vita & damnatorum, *ibid. n. 207. & seq.*
- O B E D I E N T I A . O B E D I R E .**
 Obedientia est virtus generalis, & inobedientia peccatum generale, *p. 671. n. 178*
 Violans votum obedientis non peccat contra obedientiam, *p. 743. n. 96*
 Obedientia magis intendit bonum subditum, quam pricipientis, *p. 771. n. 219*
 Numquam obedimus praecepto humano, quin simul implicite obediamus praecepto divino, *ibid. n. 220*
 Diveritas potestis habet se per accidens ad obedientiam, *p. 772. n. 220*
- O B E X .**
 An sit peccatum mortale ponere obicem effectui secundario penitentis, *d. 307. n. 76. & seq.*
 An sit peccatum veriale, *ibid. n. 78. & seq.*
- O B J E C T U M .**
 Quid sit objectum remotum alicuius virtutis, *p. 41. n. 201*
 Objectum materiale remorum virtutis specialis penitentia est malum vindicabile à se commissum, *ibid.*
 Aliquo sensu malum vindicabile potest dici objectum proximum, *p. 42. n. 202*
 Deus quodam sensu est objectum materiale proximum Religiosum, & quodam sensu remotum, *ibid. n. 202*
 Idem formale objectum potest appeti diversa specie actibus, *p. 114. n. 287*
 Quod sit objectum hujus propositionis mentalis: *Hom. non est lapsus.* *p. 7. n. 23*
- O B L I G A T I O . O B L I G A T U S .**
 Obligatio gratitudinis est interminabilis, *p. 44. n. 212*
 Obligatio suscipiendo Sacramentum. Penitentia non est pro prima opportunitate, *p. 121. n. 236*
 Obligatio suscipiendo Baptismum est pro prima opportunitate, *ibid.*
 Neganti obligacionem, non incumbit probatio, sed affirmanti, *p. 207. n. 116*
 Obligatio praecepti affirmativi non est pro semper, *p. 541. n. 3*
 Quia sit obligatio per se & immedietata alicuius praecepti, *p. 545. n. 23*
 Non est obligatio scribendi sua peccata, est aliqui id faciant, *p. 553. n. 60*
 An obligetur quis nunc confiteri peccata reservata, si post non sit habiturus legitimum Confessarium, *ibid. n. 61. & seq.*
- O B S T I N A T I O .**
 Duplex obstinatio in malo, *p. 255. n. 217*
 Diveritas inter obligationem justitiae vel ex voto, & obligationem annuam confundi, *p. 590. n. 155. & seq.*
 Obligatio non sumit speciem ab efficiente, sed à termino, *p. 769. n. 211*
 Christus non fuit obligatus legibus civilibus aut canoniciis, *p. 463. n. 139*
- O C C A S I O .**
 Differentia aliqua inter occasionem proximam peccati mortalitatis & venialitatis, *p. 528. n. 248*
 Quia sit occasio proxima & remota, *ibid. n. 249. & seq.*
 Per se loquendo negotiatio aut militia non est defensanda est in ipsis plures sunt occasionses peccatorum, *ibid. n. 251. & seq.*
- Negotiatio & militia possunt per accidens esse occasio proxima peccandi, *p. 529. n. 252*
 Conversatio cum mulieribus potest uni esse occasio proxima peccandi; esti non alteri, *ibid. n. 254*
 Vir & mulier cohabitantes, & sepius peccantes possunt absolvi, si accedant cum extraordinary proposito, preferentiā si fine incommodo non possint separari & fine primas vices, *p. 530. n. 259*
 An possint absolvi si sepius sic fuerint confessi, *ibid. n. 260.*
- An Judith & Esther exposuerint se periculo proximo peccati, *p. 531. n. 263. & seq.*
 An cum occasione proxima peccati possit configuratio propositum non peccandi, *ibid. n. 265. & seq.*
 Probatur ex Rituall Rom. numquam esse licetum permanere in proxima occasione, *p. 532. n. 272*
 An licet baptizare parvulum aliqui huc Baptismus moriturum, si est proximum periculum peccati, *ibid.*
 Eadem ratione tenetur vitare occasionem proximam peccati determinati & indeterminati, *p. 535. n. 282*
 Facilius potest evitari causa peccati determinati, quam indeterminati, *ibid. n. 283*
 Quare occasio aliqua peccati datur proxima, *ibid. n. 284*
- Caret sufficiens proposito, qui non vult deferre occasionem proximam peccati determinati, quando commode potest eam deferre, *ibid. n. 285*
 An possit absolvi qui licet manet in proxima occasione peccati, tamen semper relabatur, *p. 536. n. 286*
 Non vitare occasionem proximam peccati veniale, quando commode potest evitari, est peccatum veniale, *ibid. n. 288*
 An qui conserteretur utrumque peccatum veniale, & nollet vitare occasionem proximam, quando commode potest eam vitare, possit absolvi, *ibid. n. 289*
 Major ratio est negandi Absolucionem pervergant in occasione proxima, quia relatio in priora peccata, *p. 537. n. 293. & seq.*
- O C C I S I O . O C C I D E R E .**
 An occiso hominis statim refutandis fore peccatum mortale homicidii, *p. 133. n. 28*
 Qui vult occidere multitudinem hominum concepit confusè aliquem numerum, *p. 344. n. 64*
- O D I U M .**
 Odium unius objecti est virtualiter amor objecti oppositus, *p. 7. n. 26*
 An & quomodo distinguatur odium, dolor & decalatio, *p. 71. n. 58. & seq.*
 Deus non potest præcipere odium Dei, *p. 131. n. 24*
 Deus non potest permutterare culpam odii Dei in culpam luxurie, *p. 266. n. 278*
 Potest Deus facere ut peccatum præteritum non sit amplius sufficiens fundamentum odii, *p. 300. n. 45*
 Quid sit odium iniurie, *p. 782. n. 265*
 Odium iniurie opponit directe amor amicitie, *ibid.*
- Odium non defumit suam speciem ab aliquo determinato malo, sed à malo in genere, *p. 783. n. 268*
 Seipius peccato odii conjungit affectus effectus aut morosa delectatio, *ibid. n. 269*
 Quo pacto odium sit speciale vitium, *ibid. n. 272*
 Peccatum odii pro objecto formaliter non reficit multitudinem particulariem, *p. 784. n. 274. & seq.*
 Quomodo odium distinguatur ab iniustitia interiori, *p. 785. n. 277*
- Quonodo pavitas materia excusat odium à peccato mortali, *ibid. n. 278*
 Dantur odia specie distincte, *ibid. n. 279*
 An sacrificatur, qui confitetur odium ad sex, quando fuit ad octo, *p. 640. n. 47. & seq.*
- O F F E N S A .**
 Quid sit offensa Dei, *p. 40. n. 192. & n. 193*
 Quomodo differant offensa, macula & reatus, *p. 42. n. 206. item p. 305. n. 473*
- Implicat

INDEX RERUM.

- per accidens esse occidit p. 532. n. 315
us potest uni esse occidit p. 532. n. 315
non alteri, ibid. n. 315
& sapit peccantem p. 532. n. 315
fatur, cum extraordina-
li fine incompodo non p. 532. n. 315
fuerit confusa, ibid.
uerit se pericolo penitentia p. 532. n. 315
peccati possit compungit p. 532. n. 315
secandi, ibid. n. 315 & seq.
numquam esse littera p. 532. n. 315
cafonie, p. 532. n. 315
un atrocius hinc Baptis-
tizimus periculum peccati
ti datur proxima, ibid.
non vult defere cap-
tari determinari, quando
defere, ibid. n. 315
in Proxima occi-
tus p. 532. n. 315
determinati, p. 532. n. 315
secuti determinati, quin
ibid. n. 315
datur proxima, ibid.
O P I N I O .
Sensui communis non potest derogare paucorum DD.
contraria opinio, p. 198. n. 65
O P T A R E .
Potest homo appetitu elicio optare carentiam propria
existentia, p. 26. n. 174
Ponitentia potest optare carentiam peccati, ibid. n. 175
O P U S .
Quodnam opus bonum secundum D. August. p. 65
n. 31
Opus aliquod tripliciter dici potest bonum ex D. Bo-
ventura, p. 67. n. 38
Quomodo defectus debiti finis reddat opus peccami-
norum, ibid. n. 41
Opera infidelium committere sunt perverso fine, &
ideo vocantur à D. August. peccata, p. 68. n. 42
D. August. non negat aliqua bona opera infidelium,
ibid. n. 43
Sine aliquibus bonis operibus difficultate inveni-
tia cuiuslibet peccati homini, ibid.
Quomodo opus infidelium peccati vocari peccatum,
ibid. n. 45
Quomodo opus infidelium vocetur mendacium &
peccatum, p. 69. n. 49
Opus bonum hominis justi significatur à gratia habi-
tuali, p. 87. n. 146
Qui proper Deum solum vult facere unum opus bonum,
non sicut D. cum tunc omnia opera bona,
p. 95. n. 194
Opera Beatorum non sunt meritoria, nec viator al-
teri in eternum gloriam, sed sibi ipsi tantum, p. 275.
n. 323
Homo ut ordinatur ad primum aut peccatum nequit
abstrahere ab operibus, p. 279. n. 343
Proxima dignitas ad primum in bonis operibus pro-
venire ex exceptione divina, p. 284. n. 371
Opus bonum duplum habet effectum, unum quia po-
nendum, alterum quia hominis justi, p. 328.
n. 10
Opera satisfactoria hujus vitæ debent esse voluntaria,
p. 334. n. 41
Ad aliqua opera in substantia naturalia requiriunt spe-
cialis gratia Dei, p. 476. n. 4
Totus valor operis non exhaustur in promovendo su-
gumento gratia & glorie, p. 853. n. 14
Opera nostra penitentia ex natura rei non equivalent
penitentia Purgatorii, d. 855. n. 24
- Implicit esse materialem offendam Dei, non tamen
materialis malum, p. 47. n. 228
Quid sit offensa, macula & reatus, p. 278. n. 340
Quid sit Deum offendit, p. 305. n. 473
Quid sit offensa illa, ibid.
Offensa non crescit arithmeticè ex dignitate personæ,
ut ne amor Dei, p. 320. n. 554
Quando circumstantia personæ aggravet offendam, &
quando non, ibid. n. 555
Offensa Dei in genere est circumstantia generalis, ibid.
MISSIO .
Si Ponatur omisso voluntaria sine volitione, illa sepa-
ratio non est explicanda in Confessione, p. 81c.
n. 393
Volatio non audiendi Sacrum, est adquata causa ex-
terna omissionis, p. 812. n. 399
Regulariter non datur pura omisso ex Scoto, p. 885.
n. 153
Dubium est, an possit dari ex eodem, ibid. n. 154
Regulariter conjuncta est omissioni positiva voluntas,
p. 886. n. 155
Omissionis positiva voluntaria, est positiva enti-
tas, p. 919. n. 130
- O P A R A T I O .
Aliud est non orare ut oportet, & aliud non posse orare
ut oportet, p. 522. n. 225
Precipit oratio tempore tentationis, p. 225. n. 122
Ex necessitate orationis non efficaciter colligitur de-
fectus gratiae proximè sufficientis, p. 236.
n. 129
Oratio Dominica sciri debet propter operationem,
p. 762. n. 179
Oratio non est merum condignum remissionis po-
ne, sed merum congruum, & ideo fallibile,
p. 860. n. 48
Qui per orationem petit remissionem peccatum, non perficit
miraculum, ibid.
Quomodo magis debet attribui remissio venialium
orationi Dominicæ, quam aliis orationibus,
p. 345. n. 97
An sic eadem ratio Dominicæ orationis & aliorum Sa-
cramentalium, ibid. n. 98
- O R D I N A R E .
Deus subinde ordinat homini altioris ordinis ad bo-
num ordinis inferioris, p. 164. n. 34
Res altioris ordinis potest ordinari ad bonum inferio-
ris ordinis, p. 696. n. 83
O R D I N I S S A C R A M E N T U M .
Quid significet forma Ordinationis: *Accipe Spiritum*
sanctum, p. 485. n. 62
Forma Ordinationis: *Accipe Spiritum sanctum* est
vera, taneti numquam decur gratia, p. 486.
n. cod. & seq.
Infans potest validè ordinari, p. 500. n. 118
Deus potuerit conferre potestare Ordinis adultis
non conscientibus, quam jam per Sacra-
mentum conferit solis conscientibus, ibid.
n. 119
Qui vovit suscipere Ordines sacros, majori iure obli-
gatur ad continentiam, quam qui non vovit,
p. 541. n. 7
- P
A R A B O L A .
Parabolæ non sunt in omnibus adaptandæ, p. 372.
n. 103
In quo consistit comparatio parabolæ Christi Matr.
18. de seruo &c. ibid.
P A R E N S .
Primi parentes occidunt, quia Deum non orave-
runt pro auxilio, p. 230. n. 98
Parentes habent aequalis jus custodiendi corpus filii
corrupta atque filii virginis, p. 748.
n. 113
- N n n n n z Parentes

INDEX RERUM.

- Parentes non habent majus jus, ut honorentur per bonos mores filiae virginis, quam corrupz,
ibid.
- Parentes habent æquale jus custodiendi corpus filiorum, ac filiarum, *ibid.* n. 114
- PAROCHUS.**
- An major requiratur notitia in Parocho, qui assistit matrimonio, quam in Confessario, p. 595. n. 13. & seq.
- PARVULUS.**
- Parvuli decedentes fini Baptismo non cremabuntur igne materiali secundum D. Bonaventuram & Scorum, p. 137. n. 412
- Contrarium videatur admittere D. August. *ibid.* n. 413
- De parvulis & infidelibus, qui nullam omnino gratiam receperunt, dici non potest, quod redimi noluerint, p. 238. n. 136
- Quomodo parvuli pertineant ad generalem Dei gratiam, etiam illi qui moriuntur absque Baptismo, *ibid.* n. 137. & seq.
- S. August. scilicet negat illis potentiam proximam Baptismi, p. 239. n. 140
- Quomodo voluntas Dei, quam vult ut parvulo non detur Baptismus sit positiva, & quomodo tantum permisiva, *ibid.* n. 144
- PASSIO.**
- Passio Christi meritorum deleit culpas, p. 318. n. 541
- Passio Christi non est simpliciter infinita, *ibid.* n. 543
- PATER.**
- Pater non tenetur alicet filium prodigum suorum bonorum, p. 748. n. 113
- Pater non tenetur filiam meretricem honestè elocare, *ibid.*
- PATIENTIA.**
- Definitio patientie ex August. p. 884. n. 148
- Quid significet *ly voluntaria* in illa definitio, *ibid.* n. 149
- Alia definitio patientie ex D. August. *ibid.*
- PATRIA.
- In patria manebit plus affectus credendi, p. 59. n. 285
- PECCARE.**
- Quomodo peccet, qui caret gratia, p. 31. n. 146. & seq.
- Vix conservandæ causæ peccare non licet, p. 125. n. 344
- Non potest esse necessitas peccandi, p. 133. n. 391
- Perplexus non peccat eligendo minus peccatum, ramets illa perp. exitas sit culpabilis, p. 134. n. 392
- Et dato etiam, quod errone invincibiliter judicaret se peccare, *ibid.* n. 393
- Perplexus eligens adulterium præ mendacio peccar mortaliter, *ibid.* n. 396
- Item qui mallet potius adulterari, quam fornicari, *ibid.*
- Quid si mallet furari, quam fornicari, *ibid.* n. 397
- Quid si furum mille florinorum præponeret furto unius aurei, *ibid.* n. 398
- Quid si furum unius aurei cum quatuor furis furto unius aurei, p. 155. n. cod.
- Quid dicendum de illo, qui non perplexus diceret: Mallem in necessitate committere adulterium, quam fornicationem, *ibid.* n. 400. & seq.
- Quid Sotus doceat de hac quæstione, *ibid.* n. 403 & seq.
- Proponitur de hoc casu sententia Henriquez, p. 136. n. 408
- Sententia Henriquez rejicitur ab Auctore, *ibid.* n. 409
- Quid sit voluntate peccare, p. 247. n. 178
- An cadens à pominentia necessariò peccet duobus peccatis, p. 371. n. 46
- Quare ille, qui semel tantum in anno concurrit, p. 55. n. 8 plus peccet mortaliter, p. 55. n. 8
- Qui peccat duplex incurrit debitum, unum pena Peccatorii, alterum encendacionis in lucum, p. 380. n. 389
- Qui peccat in aliena voluntate tantum mortali peccat, p. 339. n. 44
- PECCATOR.**
- An peccator ex stricta iustitia teneatur jus De repare, p. 23. n. 124
- Peccator tenetur Deo satisfacere ex virtute Christi, p. 24. n. 114
- Peccator penitens tenetur punire peccatum in seipso, p. 29. n. 135
- An supposito peccato in iustitiae teneatur peccare latim satisfacere, p. 27. n. 119
- Ad solam peccati admitti compunctionem aliquando sufficientant peccatores, p. 7. n. 78
- Peccator in extremis potest habere veram penitentiam, p. 30. n. 75
- An illa pominentia possit esse instantia secundum Scorum, *ibid.* n. 316
- Peccator debet velle remissionem peccati cum excepto Spei, cum ex excepto Charitatis divina, p. 189. n. 13
- Maximos peccatores aliquando converso fuisse ad penitentiam, ostenditur exemplo Marie Magdalene, Petri, Davidis & Latronis cum Christo crucifixi, p. 213. n. 17. & seq.
- Quod Deus nulli peccatori neget auxilium suum, probatur ex Apoll. 1. Timoth. 2. *ibid.* n. 10. & seq.
- Ut homini peccatori adveniat nova denominatio realis non peccatoris, sufficit realis mutatio temporis, p. 303. n. 463
- PECCATUM.**
- Quâ ratione PP. vocent peccatum injuriam Dei, p. 24. n. 114
- An omne peccatum sit notabilis in honore Dei, p. 25. n. 118
- Ad delitionem peccati requiriunt communiter punitio voluntaria, p. 29. n. 118
- Peccatum est pena peccati, p. 30. n. 142
- Peccatum esse penam peccati probatur auctoritate D. Augusti, *ibid.* n. 143
- Quomodo peccati possit esse pena peccati, p. 31. n. 146
- Peccatum non est pena nisi est voluntarium, p. 31. n. 150
- Non omne peccatum opponit iustitia vindicativa, p. 33. n. 157
- Odium peccati, quo definitur peccatum, non consistit cum amore qualicunque peccati, p. 35. n. 166
- Peccatum præteritum tantum est conditio punitionis, ut etiam Sacramenti Penitentie, *ibid.* n. 268
- Ad delitionem peccati non requiriunt actus specialis penitentie, p. 27. n. 178
- Ad delitionem peccati requiriunt punitio vel equivalentia, p. 40. n. 195
- An fuga peccati sit actus elicitus à Charitato, p. 41. n. 199
- Differentia inter eum qui non peccavit, & cuius peccatum dimissum fuit, p. 43. n. 210
- An peccatum dimissum sit materia penitentie, etiam quod actum vindicta, *ibid.* n. 209. & seq.
- Peccatum plenè dimissum potest puniri post latere, p. 46. n. 221
- Peccatum plenè dimissum est materia Absolutionis sacramentalis, *ibid.* n. 222
- Sicut peccatum Primi Parentis vocatur peccatum commune, ita gratia Christi gratia communis, p. 63. n. 20
- Peccatum est nihil ex D. August. p. 68. n. 45
- Coll.

INDEX RERUM.

- coessat id peccat diabolus p. 371. n. 404
cum in anno confiteatur p. 555. n. 404
debitum, unum peccatum mortale, quan-
tum placet bonum opus hominis iusti, ibid.
Peccatum magis directe expellit habitum Charitatis,
quam aliarum virium, p. 88. n. 157
Peccatum mortale est maximum malum Dei, & venia
maximum beneficium, p. 89. n. 158
Distincta confidatur singularum peccatorum sapientia est
moraliter imposita, p. 97. n. 206
Perfecta aversio a peccato & conversio ad Deum fieri
porec brevissimo tempore, ibid. n. 209
Peccatum habet oppositionem cum bono intrinseco
Dei, p. 102. n. 231
Cum simplici complacientia bonitatis divinae potest
stare peccatum mortale, p. 114. n. 288
Peccatum iniquum inqualiter participant motivum
detractionis, p. 133. n. 388
Si homini peccandum foret, vel graviori, vel minori
peccato, debet eligere levius, quod tunc
non foret peccatum, ibid.
Recta ratio dicitur potius faciendum minus peccatum,
quam maius, ibid. n. 389
Adducitur ad hoc propositum auctoritas D. Gregorii,
ibid. n. 390
An aliquid definit esse peccatum quando hic & nunc
est necessarium ad procurandam maiorem glo-
riam Dei, p. 142. n. 439. & seq.
Quia in necessitate licet, aliquoquin illud, non sum
per seipso peccatum, p. 343. n. 445
Peccatum vel peccatum est aversio a Deo ut Legisla-
tore, & non solum ut est caput naturae rationalis,
p. 160. n. 9
Peccatum post Baptismum commissum, dupliciter re-
mititur, per Sacramentum, & sine Sacramen-
to, p. 178. n. 167
Mors actualis peccati adserit novum malum gravissi-
mum, scilicet perseverantia in peccato habituali,
p. 196. n. 57
An peccatum sit iniquitas contra Deum, p. 202. n. 92.
& seq.
Aliquod peccatum potest ex speciali sua ratione & ma-
teria subiecta esse stricta injuria Dei, p. 203.
n. 94
Non sequitur: peccatum est injuria stricte dicta; ergo
peccator tenuit statim penitentem, ibid. n. 96.
& seq.
An per quodlibet peccatum Deus quasi colaphizet,
p. 204. n. 100
Quia peccatum dicuntur ad mortem, & quae non ad
mortem, p. 211. n. 7
Conversione deccantis ad mortem non est omnino im-
possibile, nisi intelligatur ad mortem inclusivae,
ibid. n. 8. & seq.
De tali peccato ad mortem intelligitur Scriptura,
1. Regum 2. Et peccaverit &c. ibid. n. 10
Explicantur verba Christi Matth. 12. Omne peccatum
&c. de difficulti remissione defectu gratiae, p. 212.
n. 11
Quare Deus non impediverit omnia peccata, p. 240.
n. 147
Deus propter primum peccatum justè aliquando sub-
trahit gratiam efficacem, p. 241. n. 148
Cur nemo sit in hac vita sine peccato, ibid. n. 151
Peccati causa duæ ignorancia & iniquitas, ibid.
Nullo modo est peccatum propriæ dictum quod non est
voluntarium, p. 246. n. 177
Peccatum est, cum vel non est Charitas, quæ esse debet,
vel minor est, quam esse debet, p. 254.
n. 202
An Deus poterit aliquam peccata mortalia solum re-
mittere partialiter, p. 266. n. 277
Peccatum non potest effectivè corruptere gratiam,
sed tantum demeritorie, p. 270. n. 296
Peccatum non est formaliter privatio gratiae, p. 273.
- n. 311. & seq.
Quia sit præcisa ratio peccati secundum Scotum, ibid.
n. 315
Peccatum est formaliter corruptio restitutio in actu
secundo, ibid. & seq.
Materiale peccati commissionis est actus positivus vol-
luntatis, p. 274. n. 317
Privatio gratiae non est essentia peccati, sed effectus
moralis, ibid. n. 320
An peccatum actualis & gratia sint opposita contrarie,
p. 276. n. 329
Peccatum & gratia genere distant, ibid.
Peccatum & gratia non habent se sicut calor & frigus,
ibid.
Qualem repugniam ex natura rei habent gratia
& peccatum, ibid. n. 330
Gratia ex natura sua quodammodo exigit ut Deus re-
mitat peccatum, ibid. n. 331
Peccatum ex natura sua quodammodo exigit ut Deus
auferat gratiam, ibid. n. 332
Peccatum est objectum formale odii divini, p. 277.
n. 333
Congruentia aliqua ob quam habitus Charitatis ex-
pellatur per peccatum actualis, ibid. n. 335
Videtur Deum peccata, est ad peccatum impuram, p. 278.
n. 338
Peccatum non efficit hominem inimicum Dei physice
& ex natura sua, p. 284. n. 369
An peccatum per Absolutionem prius natura condon-
etur, quam infundatur gratia, p. 288. n. 385
Mutatio a peccato ad ejusdem expiacionem non est rea-
lis, ibid. n. 390
Peccatum ponendum sub conditione, si nullo modo
actum sit, non est rationabilis causa offenditio, p.
297. n. 431
Peccatum præteritum retractatum, & tamen non re-
missum a Deo, quoad aliquid est voluntarium,
& quoad aliquid involuntarium, p. 298. n. 438
Non condonatio non ingrediens conceptum offenditio-
lem peccati præteriti moraliter permanentis, ibid. n. 441
Deus potest facere ut actus crastinus non sit peccatum,
qui a liis est peccatum, p. 301. n. 458
Impletat est verum peccatum & non veram offenditio
Dei, ibid. n. 456
Ficer potest ut maneat peccatum præteritum quoad
culpæ, & non quoad penam, & vice versa,
p. 306. n. 480
Deus aliquando in hac vita subtrahit gratiam effica-
cem propter peccatum præteritum remissum, ibid. n. 481
Posset etiam subtrahere in inferno, ibid. n. 482
Peccata sunt iniqualia non solum in intentione gra-
duali sed etiam in sua specie, p. 321. n. 558
Quare nullum peccatum sit committendum pro ulla
re, p. 322. n. 563
An in genere moris magis displicat Deo peccatum,
quam placet actus Contritionis, p. 324. n. 570
Peccatum hominis peccatoris non est majoris malitiae,
quam hominis iusti, p. 333. n. 22
Peccatum aliquod quoad culpam & penam tollitur
post mortem, p. 332. n. 136
Peccata redire videtur suisse Aliorum sententia
fundata in parabola Christi Matth. 18. de servo
&c. p. 369. n. 84. & seq.
Explicatur illa parabola de redditu equalis damnatio-
nis quantum ad durationem, secundum intentionem,
ut etiam verba Iacobi 2. *Quicumque autem &c.*
ibid. n. 87. & seq.
Peccatum dimissum reddit tamquam circumstancia in-
gratitudinis, p. 370. n. 90.
Alius modus quo peccatum dimissum reddit tamquam
circumstantia aggravans, ibid. n. 91
Exponuntur aliquæ Scripturae, quæ videntur signifi-
cante redditum peccatorum, p. 372. n. 104
N n n n n 3 De poten-

INDEX RERUM.

- De potentia Dei absoluta posset redire idem numero peccatum actualis, p. 373. n. 107
 Quomodo Deus se habet in prima productione peccati, ibid.
 Peccatum potest redire de potentia Dei absoluta ad eadem personam, p. 375. n. 114
 Per peccatum in Scriptura aliquando significatur persona temporalis, ut etiam in Conc. Trident. p. 408. n. 175
 Evertitur sententia, qua docet per peccatum intelligi obligationem confitendi, p. 409. n. 177.
 & seq.
 Aequum & iustum est, ut peccata præterita non manent impunita, & quare, p. 411. n. 192
 An omnia peccata debentur directe deleri per Baptismum vel Penitentiam, p. 419. n. 15. & seq.
 Homo pro tota vita sua potest esse aliquo ullo peccato cum gratia Dei, p. 518. n. 204
 Nemo est in hac vita sine ullo peccato, ibid. n. 205
 Nemo præter Christum est, vel fuit, vel futurus est sine peccato, p. 519. n. 206
 Expositio illorum verborum 1. Joan. 1. Si dixeritis &c. ibid. n. 209. & seq.
 Quanto tempore possit homo vivere sine peccato, p. 520. n. 211
 Deus præcipit ut nullum omnino habemamus peccatum, p. 521. n. 219
 Homines habent gratiam sufficiemtum cum qua, si vellent, abstinerent ab omni peccato, ibid. n. 220
 Peccata explicanda prout sunt in conscientia temporis Confessionis, p. 660. n. 135
 Difficilis est cognitio peccatorum in specie & significatione, p. 719. n. 1
 Definitio peccati ex D. August. explicata a Scotio, ibid. n. 2
 Peccatum consistit formaliter in negatione conformitatis ad legem, ibid.
 An illa negatio debeat vocari privatio, ibid. n. 3
 Peccatum materialiter sumptum accipit specificam malitiam ab objecto, p. 720. n. 8
 Deletabilitas non specificat peccatum, sed per se intendatur, p. 721. n. 9
 Peccatum ut est actus humatus specificatur ab objecto, ut autem peccatum est, a rectitudine virtutis opposita, ibid. n. 11
 Quomodo eidem virtutis possint opponi diversa species peccata, p. 722. n. 12. & seq.
 Cur porcius amor Dei in via & in partia species distinguuntur, quam peccatum ex ignorantia & scienter committunt, p. 757. n. 155
 Quomodo per legem definitur & constitutus peccatum, p. 766. n. 158
 Peccatum omissionis & commissionis aliquando habent eandem specie & numero malitiam, p. 810. n. 391
 Peccatum non potest esse formaliter, nisi in voluntate, p. 838. n. 81
 In voluntate est peccatum primari, ibid. n. 83
 In cogitatione, sermone & opere non est peccatum formaliter & primari, p. 839. n. 84
 An distinctio septenaria peccatorum capitalium sit sufficiens, p. 843. n. 106
 Ad peccatum actualis non sufficit voluntarium habuisse, p. 845. n. 113
 Sufficit ad peccatum actualis libertas virtualis, ibid.
 Quomodo omni peccato conjungatur inobedientia, contemptus &c. p. 371. n. 96
 Scriptura aliquando dicit peccatum solvi, p. 453. n. 88
- PECCATUM ALIENUM.
- Peccata aliena non possumus retractare, p. 48. n. 232
 An possumus de peccatis alienis dolere sicut de propriis ibid. & n. seq.
- Peccatum alienum potest esse directum & immediatum objectum meæ pontentie, ibid. n. 324
PECCATUM CERTUM.
 Peccatum certum ex obliuione vel alia iusta causa non expressum in hac Confessione, debet exprimi in sequenti, p. 667. n. 160. seq.
 Peccatum confessum ut certum, non debet iterum confiteri ut dubium, eis tali potesta deprehendatur, p. 660. n. 134
 Arguitur contra sententiam oppositam, ibid. n. 135
PECCATUM DUBIUM.
 Peccata dubia absolute, vel latitum sunt confitenda, vel nunquam, p. 659. n. 131
 Qui habet peccata dubia absolute, potest ea absoluere & simpliciter confiteri, ibid. n. 131
 An peccatum dubium sit ejusdem speciei cum peccato certo, p. 660. n. 136
 Fundamentum sententie, que docet peccatum confessum ut dubium, debet iterari confiteri certum, si tale potesta comprehendatur, p. 661. n. 138
 Fundamentum opposit sententie, ibid.
 An qui bona fide peccatum certum declarasset, ut dubium, tenet et cognito errore iterato illud confiteri, ibid. n. 133. & seq.
 An praxis Ecclesiæ & sensus DD. ostendatur Christum voluisse explicacionem certitudinis peccati, p. 662. n. 141
 An alter instruendus penitens, qui habet peccata certa, quam quæ solùm habet dubia, ibid. n. 144
 Peccatum dubium in odiosis non est simpliciter peccatum, feciis in favorabilibus, p. 663. n. 146
 Aliqui Recentiores sententia non esse confundendum peccatum ut certum, quod ante expressum fuit ut dubium, ibid. n. 147
 Vide *Dolim.*
- PECCATUM HABITUALE.
- Quid sit peccatum habituale, p. 42. n. 205
 Peccatum habituale potest deleri & delectur, p. 43. n. 207
 Peccatum habituale non est aliquid reale absolute vel relativum, p. 277. n. 336
 Potest itare peccatum habituale cum conversione hominis ad Deum, secus peccatum actualis, ibid. n. 334
 Non retractatio peccati per actum oppositum non ingreditur conceptum efficientia peccati habituatis, p. 296. n. 419
 Deus potest tollere peccatum habituale, licet ab eo præteritus maneat in ratione voluntarii habituatis, p. 298. n. 416
 Peccatum mortale habituale est actus peccati mortali physice præteritus, mortaliter præterversus, p. 279. n. 344
 Quid sit illa perseverantia moralis, ibid.
 An non remissio sit pars essentialis peccati habituatis, ibid. n. 345
 Peccatum habituale est peccatum præteritus prout hominem reddit iniuriam Dei, ibid. n. 346
 Fieri potest ut maneat peccatum præteritus quod culpam & non quod penam, & vice versa, p. 306. n. 480
- PECCATUM MORTALE.
- Peccato mortali solum debetur pena quæ de facto est, vel paulo gravior, p. 321. n. 580
 Quomodo peccans mortaliiter constitutus ultimum finem in creatura, p. 322. n. 564
 Scotus exentiem penæ debita peccato mortali re fundit in permanentiam culpe, p. 331. n. 574
 Per pec-

INDEX RERUM.

- Per peccatum mortale omnia opera meritoria mortificantur, *ibid. n. 324*
CERTUM.
 Quodlibet peccatum mortale offendit Deum, *p. 482. n. 35*
PECCATUM ORIGINALE.
 Quid sit peccatum originale, *p. 42. n. 205*. Item *p. 317. n. 535*
 Originali peccato debetur pena aeterna danni, peccato mortaliter habituall etiam aeterna pena mortis, *p. 42. n. 206*
 An peccatum originale sit malum vindicabile, *p. 43. n. 207*
 Peccatum originale est actio nostra moraliter, *ibid. n. 208*
 Peccatum originale non subiecta nostra retractationi, *ibid. p. 660. n. 316*
 An peccatum originale sit minimum omnium peccatorum, *p. 139. n. 425*
 Peccatum originale, quod moraliter meum, est minimum inter peccata mortalia, maximum, quod physicum peccatum alienum, *p. 140. n. 426*
 Car peccati originalis videatur hominibus durus & injunctus, *ibid. n. 427*
 Ratio gravitatis peccati originalis, *ibid.*
 Propter peccatum originale, cui obnoxius homo jacuit, noluit Deus ipsum, a perditionis macula deforcere, *p. 242. n. 154*
 Ex reliquis peccatis originalis sit, ut baptizatus item cadat in perditionem, *ibid.*
 Quod sit illud peccatum quod consequitur de supplici peccati originalis, *p. 243. n. 163. & seq.*
 In quo formaliter constitutus peccatum originale, *p. 281. n. 334. & seq.*
 Primum peccatum non sicut transfusum in posteros, nisi ex speciali voluntate Dei, *p. 317. n. 533*
PECCATUM PERSONALE.
 Quomodo peccatum personalis subiecta nostra retractationi, *p. 43. n. 208*
 Peccatum personalis est actio nostra physica, *ibid.*
PECCATUM PROBABLE.
 An qui probabilitate judicat se peccasse mortaliter & etiam probabilitate oppositum, tenetur confiteiri, *p. 644. n. 63*
 An lex Charitatis obligat ad Confessionem illius peccati in periculo mortis, *p. 645. n. 67*
 Quid faciendum tali casu si urgeat praeceptum Communionis, *ibid.*
 Peccatum mortale probabile esse confitendum, non satis probatur ex Cont. Trid. *p. 645. n. 69. & seq.*
PECCATUM RESERVATUM.
 Quando Superior non potest vel non vollet absolvere sacramentaliter a peccatis reservatis, potest potens communicare cum sola Confessione, *p. 598. n. 28*
PECCATUM VENIALE.
 Peccatum veniale est physicus voluntarium, originale solum mortaliter, *p. 138. n. 415*
 Conjunctione voluntatis cum Deo magis opponitur peccatum veniale personale, quam originale, *ibid. n. 416*
 Non potest quis committere peccatum veniale, ut non contrahat maculam originalem, *ibid. n. 417*
 An existens in state peccati mortaliter possit mentiri venialiter, ut ab eo exeat, *ibid. n. 418. & seq.*
 An privilegium exemptionis ab omni veniali sit praelicendum privilegio praeferentis ab originali, *p. 139. n. 421. & seq.*
 Potius peccandum originaliter mortaliter, quam venialiter personaliter, *ibid. n. 423*
 Nunquam licet peccare venialiter ad evitandum peccatum mortale alienum, *p. 140. n. 430*
 Peccatum veniale non est medium ordinatum curande salutis alienae, *p. 141. n. 435*
 An peccatum grave alienum magis displicat Deo, *p. 331. n. 24*
 Per hoc
 quod de facto est, *p. 321. n. 360*
 constitutus ultimum est, *p. 322. n. 364*
 & peccato mortaliter, *p. 331. n. 24*
 Peccatum quodammodo debita est malefactori, sicut premium benefactori, *p. 21. n. 98*

INDEX RERUM.

- In pena pro malis operibus potest Deus dispensare, ut etiam subinde *Judex humanus*, p. 22. n. 102
 Quid sit pena, p. 29. n. 140. Item p. 870. n. 90
 Pena dicit duo, malum, & ordinem ad praecedens meritum, p. 30. n. 142
 Res, que est pena, potest esse essentialiter voluntaria, ibid.
 Duplex est pena, positiva, & privativa, p. 31. n. 149
 Penitentes possunt esse voluntariz, p. 30. n. 140
 Quid sit aequalitas moralis penitentia ad culpam, p. 32. n. 153
 Quomodo pena ordinis culpam, p. 35. n. 165. Item p. 41. n. 198
 Pena est actus internum vel externum assumpitus ad vindicandum, p. 32. n. 180
 Naturalis regula Penitentie tantum ostendit unam penitentiam diligendam, supernaturalis plures, p. 41. n. 197
 Quomodo pena temporalis sit offensa Dei, p. 46. n. 224
 Diversitas inter penam peccati actualis & originalis, p. 137. n. 412
 Quomodo pena sit voluntaria & involuntaria, p. 254. n. 212. & p. 29. n. 137
 Proxima dignitas ad penam potest auferri a malis operibus abesse infusione gratiae, p. 285. n. 372
 Cur Deus magis per partem voluerit remittere penitentiam, quam culpam, p. 266. n. 276
 Quid per penam communiter intelligatur, p. 305. n. 477
 Deus de facto remittit culpam & retinet jus ad penam temporalem, p. 306. n. 478
 Potest manere actus præteritus in ordine ad obligacionem penae, tametsi non maneat in ordine ad rationabilem aversiōnem, & è converso, ibid. n. 479
 Major pena est auferre viuum corporum, quam scientiam Philosophie, p. 321. n. 559
 Exclusus in pena non debet arrendi secundum quantitatem extensis, p. 322. n. 565
 Aeternitas non est per se de ratione penae in quantum æqualiter punitiva, ibid. n. 567
 Quomodo intelligendus Scotus, quando dicit, ideo penam durare in damnatis, qui peccatum in eis datur, p. 322. n. 29
 Maxima pena est privatio maximi boni, p. 332. n. 35
 Deus unita remissione mutat penam aeternam in temporalem, in quaenam juxta iniquitatem Contritionis, p. 415. n. 217. & seq.
 Pena aeterna nunquam commutatur in temporalem tam gravem, quin possit commutari in gravorem, p. 416. n. 220
 Quia ratione Deus non delectetur in peenis nostris, p. 871. n. 94
 Non omne opus bonum videtur esse pena strictè dicta, p. 873. n. 105
 Non est stricta æqualitas inter opera penalia hujus vita, & penas Purgatorii, p. 879. n. 131
 Non est hic eadem regula observanda, quia in solutio[n]e debiti ex justitia, ibid. n. 132
 An pena hujus vita sint proportionata penis Purgatorii, p. 902. n. 56
 Unde accipiunt illam proportionem, ibid.
 Potest esse aliqui penale ab opere virtutis vacare, p. 918. n. 128
- POENITENS. POENITERE.
- Poenitens potest perfectè diligere Deum extra necessitatem, p. 121. n. 325
 Poenitens semper ordinatur ad maiorem gloriam, sed non semper refugit in majori gratia, p. 260. n. 38
 Poenitens non reportat commodum ex lapsu suo, ibid. n. 39
 An poenitens ex justitia teneatur differre Confessionem, ne complices infamer, p. 689. n. 56. & seq.
 Quanto tempore debet poenitens differre Confessionem, ne reveler complices, p. 691. n. 61. & seq.
 Etymologia nominis poenitentia, p. 1. n. 1
- Erasmus conatur verbum *Poenitentia* deducere à *Poenitentia*, ibid.
 Lutherus alijque hæretici ex bibliis suis ubique erunt verbum *Poenitentia*, substituente ly *Ripiscere*, ibid.
 Quatuor descriptions ly *Poenitentia* ex Scoto, p. 2.
 n. 3. & seq.
 Prima descriptio: poenitentia est vindicare peccatum à se commissum, ibid.
 Secunda: poenitentia est detestari peccatum à se commisum, ibid. n. 4
 Tertia: poenitentia est penitentia inflata pro peccato commissu[m] gratae aere patre, ibid. n. 5
 Quarta: poenitentia est penitentia sibi pro peccato inflata patiente sufferte, p. 3. n. 6
 Surius falsò dicit, distinctione vocis *Poenitentia* Scoti tradidit, nulla methodo aut ratione datum, ibid. n. 7
 Poenitentia modo potest esse actus virtutis, ibid. n. 8
 Poenitentis est executor legis Dei de penitentia, ibid.
 Poenitentie primo modo non est tempore actus efficiens à virtute, ibid. n. 9
 Potest esse actus specialis virtutis, ibid. n. 10
 Sola voluntas hominis peccatoris propriè dicitur poenitentie à principali actu poenitentie, ibid.
 Cujus virtutis actus sit poenitentie tertio modo, p. 5. n. 15
 Cujus virtutis actus sit poenitentie quartu[m] modo, ibid.
 Aliqui docent, detestacionem peccati esse actum patiariū *Penitentie*, vindicant autem actum secundarium; Alii putant esse unum & eundem actum, ibid. n. 16
 Poenitentie actus justitia vindicativa, p. 28. n. 133
 Probatur ex Conc. Trident. & ratione, ibid. & n. seq.
 Possum penitentie de uno peccato & non de silente habitualiter, sed insufficienter ad justificacionem, p. 98. n. 113
 An vero poenitentis debeat desiderare, ut occurat occasio in qua peccaverit, p. 103. n. 235
 Quid sit meritorum & sufficienter poenitentie secundum Scotum, p. 132. n. 382
 Non potest peccator sufficienter poenitentie solus virtus natura, p. 162. n. 11
 Nulla est obligatio formaliter & explicite poenitentie, dum peccatum est remissum per dilectionem, p. 191. n. 29
 Quare potius talis calo obligat preceptum Bæp[ist]ini, quia poenitentia, ibid. n. 30
 Quare potius preceptum Confessionis, p. 191. n. 29
 Quid sentiendum de illo, qui iustificatus est per Atritionem cum Sacramento, ibid. n. 31
 An qui determinat nunquam poenitentie nisi in extremis, peccat mortaliter, p. 208. n. 122. & seq.
 Nullibi inventum stabilis lex Dei negandi gratiam efficacem penitenti propter gravitatem aut multitudinem peccatorum, p. 213. n. 19
- POENITENTIA. VIRTUS.
- Poenitentia est per se expensiva, p. 4. n. 11
 Poenitentia resipici malum sub propria ratione, in quantum scilicet à se perpetratum & Dei offenditum, ibid. n. 13
 Detestari culpam videtur esse actus secundarius poenitentie, p. 5. n. 14
 An sit actus specialis virtutis, ibid.
 Cur Patres nomine poenitentie potissimum exprimant detestacionem peccati, ibid. n. 17
 Poenitentia specialis est virtus appetitiva, non intellectus, p. 8. n. 19
 Poenitentia specialis non est virtus Theologica, ibid. n. 30
 Poenitentia non habet pro objecto immidato Deum, p. 9. n. 32
 Quid sit placatio Dei, & qualiter poenitentia cam intendat, ibid. n. 34
 Actus voluntatis divinae non est pars intrinseca formulis objecti poenitentie, p. 10. n. 37
 Primum

INDEX RERUM.

- Primerus actus penitentiae est puniri peccatum, *ibid.*
Honestum fore agere penitentiam, licet Deus pecca-
ta noller condonare, *ibid.* n. 38
Specie venia inducit hominem ad penitentiam, *ibid.*
Quomodo Deus tenet se ex parte objecti formalis
penitentiae, *ibid.* n. 39
Insinuia perfectio condonatioris non reficiunt for-
maliter à penitentia, *ibid.* n. 40
Amicitia Dei est fons extrinsecus penitentiae, *ibid.*
Specialis ratio, quare non detur penitentia per se in-
fusa, *p. 17. n. 73. & seq.*
Penitentia specialis non requiritur ad remissionem
peccati, *ibid.* n. 75
Penitentia specialis non est virtus appetitiva ordi-
nans ad scilicet, sed ad alterum, *ibid.*
n. 76
Penitentia specialis distinguuntur à virtute Religionis,
p. 18. n. 81
Penitentia specialis non est pars Sacramenti peni-
tentiae, *ibid.* n. 82
Religio imperare potest actum penitentiae, & peni-
tentia actum Religionis, *p. 19. n. 84*
Penitentia specialis non est virtus amicitiae, *ibid.*
n. 85
Objectiones solvuntur, *ibid.* n. 86. & seq.
Quis sit finis intrinsecus & extrinsecus penitentiae,
ibid. n. 89
Penitentia per se non statim obligat, *p. 27. n. 130*
An inde bene inferatur quod non sit actus iustitiae scri-
bitur, *ibid.* n. 199
Quod sit objectum materiae proximum virtutis spe-
cialis penitentiae, *p. 37. n. 180*
Penitentia specialis ponitur de peccatis tam prater-
itis, quam futuri, *d. 33. n. 155*
Penitentia est decessatio non formaliter, sed causaliter,
p. 98. n. 113
An penitentia inclinet ad non peccandum, *ibid.*
n. 156
Quā ratione penitentia respicias satisfactionem vo-
luntariam, *p. 32. n. 150*
Penitentia dicitur iustitia vindicativa pro objecto for-
malis respicit correspondientiam penitiae ad cul-
pam, *ibid.* n. 152
Ex vi virtutis specialis penitentia per se spectare non
tolitur peccatum, *p. 41. n. 199*
Penitentia subiectatur immediatè in voluntate, *p. 56.*
n. 24
Voluntas hominis Peccatoris est subiectum peniten-
tiae, *p. 57. n. 278*
An penitentia sufficit in statu innocentiae, *ibid.* n. 279
Virtus (specialis) penitentiae non potest insinuare peni-
tentia strictè dictam pro peccato plene dimisso,
p. 45. n. 220
An actus materialiter tantum malus sit objectum peni-
tentiae, *p. 46. n. 225*
An penitentia maneat in beatitudine, *p. 57. n. 279*
Virtus penitentiae in statu beatitudinis non erit orio-
la, *p. 59. n. 285*
Poruit in statu innocentiae esse virtus penitentiae, etiam
quod denominationem, *p. 58. n. 284*
Actus penitentiae specialis non requiritur ad remissio-
nam peccati, *p. 59. n. 287*
In qua significacione Scriptura, PP. & Concilia utan-
tur illa voce penitentia, *ibid.*
Penitentiam delictum peccati extra Sacramentum
aporter esse ex dilectione Dei, *p. 61. n. 7*
Ad penitentiam fructuofam Scotus requirit gratiam,
ibid. n. 8
Secundum Scotum insinuare fructuosam penitentiam
est opus speciale Dei, *ibid.* n. 9
Duplex regula penitentiae, naturalis & supernaturalis,
ibid. n. 10
Penitentia aliqua dicitur naturalis, quia est ex mo-
tivo naturaliter cognito, *p. 64. n. 28*
Quid sit penitentia suciifera, *p. 65. n. 29*
- Scriptura non meminit propositi in illis, quos dicit
justificatos per penitentiam, *p. 75. n. 78*
Prater penitentiam de admisis peccatis requiritur
obseruatio mandatorum ad consequendam vitam
eternam, *ibid.* n. 81
Penitentia potest remittere peccata praesentia, etiò
moraliter certò alia sunt subiecatura, *ibid.* n. 82
Non sufficit peccatori continentia à peccatis, nisi etiam
adit penitentia, *p. 73. n. 69*
Explicatur hoc dictum: *Opima penitentia nova vita,*
ibid. n. 70
Non sufficit ad veram penitentiam, plangere peccata
præterita, sed insuper requiritur propositum emen-
dationis, *ibid.* n. 72
An requiritur propositum formale, *ibid.*
Sententia affirmans probatur ex Script. PP. & ratione,
ibid. & n. seq.
Perfecta penitentia semper conjunctum habet actu vel
virtute propositum mutandi vitam, *p. 74. n. 76*
Fallax penitentia est, quæ de uno peccato agitur, *p. 95.*
n. 199
Penitentia interior debet esse de omnibus, de quibus
esse debet penitentia exterior, quando illa est
pars hujus, *p. 96. n. 204*
Penitentia ponitur sub virtute iustitiae, sed non strictè
dicta, *p. 129. n. 370*
Penitentia ejus, qui peccare non potest, communiter
presumitur insufficiens, *p. 131. n. 379*
Talis penitens indiget majori conatu voluntatis, qui
tempore deficit, *ibid.* n. 380
Per penitentiam in Scriptura aliquando intelligitur
revocatio aliquius gratiam factæ, *p. 213. n. 16*
Quare Trident. sess. 6. can. 3. distinctorum numerum actum
Speci & penitentiae, *p. 162. n. 22*
Aliqui docent Trident. sess. 6. cap. 6. agere de peni-
tentia iustificativa ante Baptismum, *p. 167.*
n. 49. & seq.
Rejecitur haec doctrina ab Aliis, *ibid.* n. 51. & seq.
Penitentia potest esse voluntaria etiò non diligat,
p. 176. n. 97
Scorus non docet expresse penitentiam in Sacramento
debere diligere, *ibid.* n. 98
An penitentia ex timore sic mala, *p. 185. n. 145*
- POENITENTIAE NECESSITAS
ET PRÆCEPTUM.
- An obligare penitentia, si Deus absque penitentia
remisit peccatum, aut per eam peccatum noller
remittere, *p. 189. n. 15. & seq.*
An peccator tali causa haberet maiorem obligationem
diligendi Deum quam iustus, *p. 190. n. 19. seq.*
Ad quod præceptum Decalogi, pertinet præceptum
penitentiae, *p. 192. n. 52*
Penitentiam non obligare pro prima opportunitate,
probatur primo ex usu & iensu fidelium, *p. 194.*
n. 44
Probatur secundum ex inconvenientiis, quæ scinuntur
ex sententia opposita, *ibid.* n. 45
Probatur tertio ratione à priori, *ibid.* n. 46
Explicatur Scriptura in oppositum, *ibid.* n. 47.
& seq.
Nulla est necessitas virtutis specialis penitentiae, *p. 186.*
n. 1
Penitentia non est necessaria, nisi ad deletionem
peccati, *p. 187. n. 2*
Probatur necessitas penitentiae ex Trident. Scriptura
& ratione, *ibid.* n. 4
Potest absolute deleri peccatum sine formaliter & expli-
cita penitentia, *ibid.* n. 5
Necessitas penitentiae non est ex natura rei, sed ex
sola voluntate Dei, *ibid.* n. 6
Qui differt penitentiam ad decem vel viginti annos
non semper se exponit periculo proximo dam-
nationis, *p. 209. n. 128*

○○○○○

Coniu-

INDEX RERUM.

- Consultitur penitentia statim post peccatum commissum, *ibid.* n. 129
 Penitentia non obligat nisi ex suppositione peccati, *p. 541. n. 5*
 Darur aliquod preceptum penitentia, *p. 188. n. 7*
 An sit meritis positum, *ibid.* n. 8
 Penitentia solum obligat in ordine ad remissionem peccatorum, *ibid.* n. 10
 Obligatio penitentia videtur esse juris naturalis seu connotata gratia, *ibid.* n. 11
 An lex iustitiae obligat ad penitentiam, *ibid.* n. 12
 Redit precipit peccatori penitentia, etiam maxime obdurato, *p. 235. n. 120*
 An dilatio penitentia graviter repugnat legibus amicitiae & reverentiae Deo debitis, *p. 199. n. 76. & seq.*
 Deus non semper vocat ad penitentiam praecipiendo, sed aliquando tantum invitando & consuendo, *p. 200. n. 80*
 Duplex disparitas inter obligationem statim elicendi & fidem post infidelitatem, & elicendi auctum penitentia post peccatum ex Lugone, quam oportugnat Arraga, *ibid. n. 81. & seq.*
 Penitentia tamen obligat per accidens ratione auctorum praceptorum, *p. 205. n. 106*
 Penitentia solum per accidens obligat, quando crederit necessaria ad vincendam aliquam tentacionem, *ibid.*
 Non potest certe determinari, an, quando & quoties obligat penitentia extra articulum mortis, *p. 206. n. 108*
 Penitentia non obligat tories quoties peccata memoriae occurunt, *ibid. n. 109*
 Laudabilis est de isdem peccatis sibi penitentia, *ibid.*
 Explicantur verba Eccl. 5. *De propria peccato* *ibid.* n. 110
 Exponuntur SS. PP. de eadem materia loquentes, *ibid.* n. 111
 An ex incertitudine temporis penitendi, bene probetur incertitudo obligationis, *ibid. n. 112. & seq.*
 Quare potius extra articulum mortis obligat praeceps charitatis, quam penitentia, *p. 207. n. 113*
 Probatur obligatio penitendi extra articulum mortis ex dignitate Dei offensis, *ibid. n. 117*
 Explicantur Scriptura Prov. 1. *Quia vocari &c.* *ibid. n. 118*
 Ut etiam Scriptura Eccl. 5. *Non tardes &c.* *ibid.*
 Similiter verba Apost. Rom. 2. *An dimitas &c.* *p. 208.*
 n. 119
POENITENTIAE EFFICACIA.
 Penitentia quovis tempore fuit utilis ad impetrandum remissionem peccatorum mortali, *p. 210. n. 1*
 Nullum est peccatum mortale, quod non possit deleri per penitentiam, *ibid. n. 2*
 Explicantur verba Apost. ad Hebreos 6. *Impeditum est &c.* *ibid. n. 3*
 Penitentia de facto remittit omnia peccata mortalia totaliter, *p. 265. n. 274*
 Probabile certe Scotus non semper per penitentiam statim recuperari totam gratiam perdebat, *p. 361. n. 43. & seq.*
 Virtus penitentia se sola olim sufficiebat ad vitam, nunc autem ex precepto Christi in hominibus post Baptismum lapis requirit confortum Sacramenti Penitentia, *p. 378. n. 132*
 Frustrus dignus penitentia est Confessio peccatorum, *p. 385. n. 32*
 Virtutem penitentia praedicabat Joannes Baptista Math. 3. & Matr. 1. Apost. Petrus Act. 2. & Paulus Act. 26, *p. 387. n. 43*
 Virtus penitentia Propheta testimonium perhibuit, *ibid. n. 44*
 Quae sit talia penitentia, *p. 516. n. 193*
 Signum vera penitentia ex Hieros. *p. 514. n. 186*
POENITENTIAE SACRAMENTI FORMA.
 Forma Sacramenti Penitentia est pars essentialis, *p. 455. n. 1*
 Duplex objectio solvit, *ibid. & n. 2*
- Ly Ego non pertinet ad essentialia formam Penitentia, *p. 437. n. 12*
 Verba essentialia formae Penitentia: *Ab solvitur &c.* *p. 438. n. cod.*
 Non confitit, Christum requisivisse in forma Penitentia expressionem peccatorum vel potestatis, *ibid.* & 14
 Fundamenta oppositiae Penitentia ex Wigges, *ibid.* & 13
 Responsio ad illa fundamenta, *ibid.* n. 15. & seq.
 Quid Concilia in forma Penitentia voluntarie significare per ly Ego, *ibid. n. 16*
 Ly Ab solvitur habet sicut significationem ex infinito hominum, licet ambiguam, *p. 439. n. 18*
 Confessio & intentio Sacerdotis sunt aliquid praecisum, ut ly Ab solvitur sacramentaliter significare, *ibid. d. n. 19*
 Forma Sacramenti Penitentia confitat ex solis verbis propriis dicitur, *ibid.*
 Putant Aliqui ly Ab solvitur per Antonianam significare Ab solutionem internam a peccatis, *ibid. n. 20*
 Preces praecedentes & subsecuentes formam Ab solutionis, *p. 436. n. 4*
 Modus absolvendi ex Rituali Rom. qui tamen non obligat quoad omnia, *ibid. n. 5. & seq.*
 Omisilio invocationis SS. Trinitatis in forma Penitentia ad summum venialis, *ibid. n. 7. & seq.*
 Peccant mortaliter qui omittunt ly A peccatis in forma Penitentia, *p. 441. n. 32*
 Quando ly A peccatis concurrat ad effectum Sacramentum, & quando non, *p. 442. n. 33*
 Existimat Valquez ly A peccatis semper concurrit ad effectum Sacramenti, *ibid. n. 35. & seq.*
 Ly A peccatis, implicitè conatur in ly Ab solvitur, *ibid. n. 36*
 An Sacerdos possit differre intentionem suam & effectum Sacramenti usque ad completam pronuntiacionem horum verborum: *A peccatis tuus*, *ibid. n. 38. & seq.*
 Postea forma Sacramenti intentionis defensus debet intentionis, ut ostenditur in forma Sacramenti Penitentia, *ibid. n. 39. & seq.*
 Non potest Sacerdos profere illa verba Ego te absolvitur, cum debita intentione & suspendere effectum, *p. 444. n. 41*
 Quare Contra non exprefserunt illa verba: A peccatis tuus, *ibid. n. 46*
 Hæc verba: In nomine Patris &c. neque explicite, neque implicitè concurunt ad effectum Sacramenti Penitentia, *ibid. n. 47*
 Quia formula verborum aequivalens formam ordinariam, *p. 445. n. 48*
 Sententia Scoti, in Eucharistia requiri verba magis praescripta, quam in Penitentia, *ibid. n. 49*
 Christus in Eucharistia determinavit verba in indumento secundus in Sacramento Penitentia, *ibid. n. 50. & seq.*
 Non alter in forma Penitentia debet exprimere persona ministrorum, quæ in forma Baptismi, *p. 446. n. 56. & seq.*
 Quid significet illa verba: Ab solvitur Deus, *p. 447. n. 59*
 Sententia Lugonis de hac forma: Ab solvitur te Deus, *ibid. n. 63*
 Cur hac forma: Ab solvatur te Deus, non valeat in sensu deprecativo, *p. 448. n. 64*
 Expenditur usus absolvendi Ecclesiæ Latinæ & Graecæ, *ibid. n. 65. & seq.*
 Quare Graeci non usantur indicativa actio, *ibid. n. 66*
 Ostenditur formas aliquas Ecclesiæ Graecæ apud Jacobum Gor, non esse intelligendas de Ab solutione à sensu, *ibid. n. 67*
 Forma Sacramenti Penit. magis fuit determinata à Trid. quam traceta, *p. 449. n. 119*
 Forma essentialis Penitentia, quæ ratione vocatur oratio, *p. 449. n. 69*
 Quare potius valeat forma deprecativa in Baptismo & Extrema Unctione, quam in Penitentia, *ibid. n. 71*
 An hac

INDEX RERUM.

- iam formam Penitentie,
penitentie : *Absolvit* n. 1,
sive in forma Penitentie
orum vel poenitentie, *Ibid.*
12 ex Wiggenbach a. 12,
ibid. n. 15. & seq.
penitentie, *voluerit* significare
ibid. n. 16
rationem ex iniquitate ho-
mum, *P. 439. n. 18*
doris sunt aliquod pra-
a sacramentale signifi-
care, *et confiteretur* ex folio verbis
ibid.
a nontonomat signifi-
care a peccatis, *Ibid. n. 20*
aentes formam Abso-
lutionis, *P. 436. n. 4*
Rom. qui ramam
ibid. n. 5. & seq.
natiatis in forma Peni-
tis, *Ibid. n. 7. & seq.*
ly A peccatis in forma
P. 441. n. 11
ad effectum Sacramen-
tum, *P. 444. n. 13*
temper concurrens
ibid. n. 35. & seq.
in peccato, *Ibid. n. 36*
penitentem suam & effec-
tum compleat prolatio-
nem, *Ibid. n. 37*
defectu debet inter-
venire Sacramentum Peni-
tis, *Ibid. n. 39. & seq.*
a verba: *Ego te absolu-
suspenderem efficiens*,
a verba: *A penitentia*
neque explicite, re-
ad effectum Sacra-
menti, *Ibid. n. 41*
a formam ordinantis,
requiri verba magis
ibid. n. 42
ebebat exprimiri per-
sonam, *P. 446. n. 46*
te Dom. p. 447. n. 59
ibid. n. 59
non valens in sensu
p. 448. n. 49
et Latius & Grecz,
o activo, *Ibid. n. 66*
Grecz apud pro-
p. 449. n. 69
ibid. de Absolu-
tione, *Ibid. n. 67*
fuit determinata a
p. 707. n. 129
a ratione vocent
p. 449. n. 69
iva in Baptismo &
Penitentia, *Ibid.*
An hoc
- An haec forma: *Absolvatur talis servus Christi*, aequivalat ordinariis, *P. 451. n. 77. & seq.*
Hec verba: *Dimituntur tibi peccata*, valent in sensu im-
perativo, *Ibid. n. 78*
An illa valeant: *Dimituntur tibi peccata*, *Ibid. n. 80.*
& seq.
Non licet ut illa forma, & aliis similiiter dubiis sine
gravi peccato, *P. 452. n. 83*
Quid dicendum de hac forma: *Ego anfioritate Pape*
&c., *Ibid. n. 84*
Quare Ecclesia potius utatur verbo, *Absolvit*, quam
Remitto, *P. 453. n. 89*
Quare Christus fuerit utsi verbo, *Remitto*, *Ibid.*
Quis sit sensus horum verborum: *Ego te absolvit*, *Ibid.*
n. 90
Expofitio D. Thomas: *Sacramentum Absolutionis tibi*
impedito commode est intelligenda, *Ibid. n. 91*
Hec expofitio videtur melior: *Impedito tibi gratiam re-
missionis peccatorum*, *Ibid. n. 92*
Sufficit quod ly *Absolvit* significet collationem gratiae ut
sublatas institutionis Christi, *P. 454. n. 93*
Defenditur haec expofitio: *Remitto tibi peccata tua*, *P. 455.*
n. 102. & seq.
Quod Christus ad formam Absolutionis requireret
verba proprie dicta non inventur expreſſe
dictum, *P. 459. n. 120*
An valenter haec forma: *Absolvit illum*, *P. 460. n. 122.*
& seq.
Aliqui docent sufficere ly *Absolvit* pro forma Peni-
tentie abſque ly *Te*, sed communis Doctorum
sententia est in contrarium, *P. 440. n. 27. & seq.*
Greci non explicit peccata in sua forma apud Jac.
Goar, secus penitentem, *P. 441. n. 29*
Partialis falsitas forma in Confessione ventralium non
videtur materia gravis, *P. 510. n. 164*
An Confessorius limite suam intentionem ad pecca-
ta ventralia debet confessus, *Ibid. n. 165.*
& seq.
Forma Sacramenti Penitentie per se primò significat
personam & effectum circa illam, *P. 511. n. 173*
Quare Concil. ad formam Sacramenti Penit. adi-
derit ly *Etc.*, *P. 437. n. 10*
Quare in forma Sacramenti Penit. non requirantur
verba ita praesita, sicut in Baptismo, vel Eu-
charistia, *Ibid. n. 11*
Qua ratione praincipia vis Sacramenti Penitentie sita
sit in forma, *P. 431. n. 74. & seq.*
In Sacramento Penitentie tantum est unica forma &
unicum Sacramentum tametsi a pluribus peccatis
penitentis abſolvatur, *P. 513. n. 179*
Non est inconveniens, quod forma Sacramenti Peni-
tentie sit falsa quando penitens est indisponitus,
P. 455. n. 102
An forma Sacramenti Penitentie sit vera in Sacra-
mento valido, sed informi, *P. 456. n. 103. & seq.*
P O E N I T E N T I A S A C R A M E N T I
M A T E R I A .
Quasi materia proxima Penitentie Contrito, Con-
fessio & Satisfactio, materia remota peccata,
P. 416. n. 2
Peccata commissi ante Baptismum non sunt materia
Absolutionis saltem directa, *P. 417. n. 3*
Qua ratione Contrito, Confessio & Satisfactio di-
cantur partes Sacramenti Penitentie, *P. 429. n. 4*
Quare Concil. non probatur Contritionem & Con-
fessionem effi partes intrinsecum componentes, *Ibid.*
Scotus non opponitur Concilio, *Ibid. n. 66. & seq.*
Sacramentum Penitentie absque dolore & Confessio-
ne est invalidum, secus finem satisfactione, *Ibid.*
n. 68
In Sacramento Penitentie ipse fulciri possunt
materiam, *P. 468. n. 160*
Quare Contrito, Confessio & Satisfactio vocentur
materia proxima Sacramenti Penit. *P. 428. n. 61*
- Solam Absolutionem significare gratiam ex opere ope-
rato, docet Andreas Vega, *P. 433. n. 84*
Idem Author docet solam Absolutionem & Confessio-
nem esse partes efficientes, *Ibid.*
Docet præterea Contritionem tantum esse partem in-
tegralem, *Ibid. n. 86*
Suarus putat etiam Contritionem & Confessionem
esse signa gratiae, *P. 433. n. 88*
Suarez docet omnes partes materiales Sacramenti
penitentie habere vim activam, *P. 434. n. 89. & seq.*
Quare potius materia aliorum Sacramentorum cau-
sent gratiam ex opere operato, quam materia
Sacramenti Penitentie, *Ibid. n. 92*
Quid Trident. intelligat per penitentiam, quando
actus penitentis vocat partes penitentie, *P. 435.*
n. 95
An Sacramentum Penitentie non constet aliquam ma-
teriam intrinsecam, *Ibid. n. 96*
Quare Concilia monerint materiam extrinsecam Peni-
tentie, *Ibid. n. 97*
Quare potius in Sacramento Penit. requiratur materia
supernaturalis, quam in aliis Sacramentis, *P. 480.*
n. 28
- POENITENTIA SACRAMENTUM.**
Doctrina de Sacramento Penitentie subalternatur
doctrine de iudicis & sententis, *P. 437. n. 11*
Sacramentum Penitentie supplet defectum doloris,
p. 79. n. 104
Sacramentum Penitentie institutum est in subleva-
men penitentium, *Ibid.*
An justificatio per Sacramentum Penitentie sit magis
incerta, quam per Contritionem, *Ibid. n. 102.*
& seq.
Sacramentum Penitentie supplet defectum Contri-
tionis charitate perfecte, *P. 166. n. 46*
Fuit Deo possibile per Sacramentum Penitentie re-
mittere omnem culpam & penam, sicut per Sa-
cramentum Baptismi, *P. 323. n. 569*
Sacramentum Penitentie in recto solum importat Ab-
solutionem sacramentalem, *P. 430. n. 69. & seq.*
Nunquam fuit quartio inter Catholicos & hereticos,
an voluntas suscipiendo Sacramentum Penitentie
fore bona, *P. 478. n. 19*
Non datur Sacramentum Penitentie validum & infor-
me ex defectu doloris probatur ex Conc. Trid.
P. 495. n. 49. & seq.
Cur potius alia Sacra menta possint esse valida &
in forma, quam Sacramentum Penitentie, *Ibid.*
n. 51
Permissit Sacramentum Penitentie sit instituti, ut da-
retur validum & informe, *P. 486. n. 55. & seq.*
An possit dari Sacramentum validum & informe de-
fectu doloris vel integratis mortaliter culpa-
bili, *P. 491. n. 76*
Quid senferit D. Thomas de Sacramento Penitentie
valido & informi, *Ibid. n. 77*
Scotus uno loco videtur dubitasse de valore informi
Sacramenti Penitentie, *P. 492. n. 80*
Alio loco negat talen valorem, *Ibid. n. 82*
Scotus videtur requirere eandem Contritionem &
Confessionem ad valorem & ad effectum, *P. 493.*
n. 84
Sacramentum Penitentie est opus divina misericordie,
p. 379. n. 1
Non defuerunt olim, nec modo defuerunt negantes hoc
Sacramentum, quos tamquam hereticos con-
demnat Trident. *Ibid. n. 2*
Defectio Sacramentum Penitentie ex Scoto, *P. 380. n. 3*
Aliæ definitiones, *Ibid. n. 4*
Diversa nomina hujus Sacramenti, *Ibid.*
Possibiliter & conguiti Sacramenti Penitentie pro-
batur ex Scoto, *Ibid. n. 5*
Factum fuisse, quod potius fieri, probatur ex Scriptura,
p. 381. n. 7
Interpretatio hereticorum rejicitur à Trident. *Ibid. n. 8*
-
- Christus

INDEX RERUM.

- Christus non instituit Sacramentum Pénitentia per modum alicujus Contractus, sed iudicij, *ibid.* n. 11
- Pénitentia agnoscitur pro vero Sacramento à Conc. Florent. & Trident. item à Latio 3. c. 9. de hæreticis, *p. 382. n. 13*
- Impudens mendacum Calvinii, Romanenses anxiè desudare in reperiendo Sacramento Pénitentia, *ibid. n. 14*
- Acatolici anxiè laborare in excludendo Pénitentianum à numero Sacramentorum, *ibid.*
- Lutherus aliquando affimat, aliquando negat Pénitentiam esse Sacramentum, *ibid. n. 15*
- Melanchthon aliquando affimat, aliquando negat Pénitentiam esse Sacramentum, *p. 383. n. 16*
- Ostenditur visibilis Sacramentum Pénitentia, *ibid. n. 18*
- Per signum visibile D. August. intelligit quodlibet signum sensibile, *ibid.*
- Ubi Christus instituerit Sacramentum Pénitentia, & ei promiserit remissionem peccatorum, *ibid. n. 20*
- Verba Christi: *Accipite Spiritum sanctum &c. in pte intelligant hæretici de potestate Euangelizandi*, *ibid.*
- Sacramentum Pénitentia distinguitur à Baptismo, materia, formâ, ministro & effectu, *p. 384. n. 27.* & seq.
- An force duplex Sacramentum Pénitentia formaliter, per penitentem simul conficeretur duobus, *p. 470. n. 169.* & seq.
- Sacramentum Pénitentia est quasi determinatio formalis penitentie, *p. 477. n. 14*
- Ad veritatem Sacramenti Pénitentia sufficit sensibilis Abiunctionis, *p. 496. n. 102*
- Potuit Christus solam Confessionem requirere ad valorem Sacramenti Pénitentia, *p. 493. n. 89*
- Sacramentum Pénitentia non succedit in locum Contritionis perfectæ, *p. 646. n. 75*
- An deus Sacramentum Pénitentia validum, in quo non absolviatur directè ullum peccatum, *p. 662. n. 141*
- Quæ partes appellaverint Pénitentiam laboriosum Baptismum, *p. 387. n. 39*
- Sacramento Pénitentia promissa est remissio penitentie, *p. 922. n. 146*
- Quare Sacramentum Pénitentia non sit forum iuræ, vel penitentie, *p. 933. n. 189*
- Christus non instituit Sacramentum Pénitentia Matthæi 10. *p. 387. n. 42*
- Quare nec Christus, nec Apostoli, nec Propheta prædicaverunt Sacramentum Pénitentia, *p. 388. n. 44*
- Explicatur aliqua doctrina S. Fulgentii, *ibid. n. 45*
- Probatur institutio Sacramenti Pénitentia ex verbis Christi Joan. 16. *ibid. n. 46*
- Non erat convenienter quid prius daretur penitentia in corpus Christi mysticum, quam verum, *ibid.*
- Sententia quæ doceat Sacramentum Pénitentia sufficere ante legem novam exploditur, & objectiones ex Scriptura solvuntur, *ibid. n. 47.* & seq.
- Marci 1. quavis fiat mentio Confessionis non tamen Abiunctionis, *p. 389. n. 50*
- Illa verba: *Ego te absolve* sunt ceremonia sacra à Christo instituta, præcipue Joan. 20. *ibid. n. 51.* & seq.
- Rectè dicitur totum Sacramentum Pénitentia institutum Joan. 20. *ibid. n. 53*
- Solvuntur objectiones, *ibid. n. 54.* & seq.
- Jacobus non fuit principalis institutor Sacramenti Pénitentia, sed ad summum promulgator obligationis, *p. 390. n. 58*
- Rationes ex D. Bonaventura, ob quas Christus per se non promulgaverit obligationem Sacramenti Pénitentia, *ibid. n. 59.* & seq.
- Necessitas Sacramenti Pénitentia colligitur ex verbis Christi Joan. 20. *p. 391. n. 62*
- Duplex est portetas ligandi in Sacramento Pénitentia, *p. 392. n. 65*
- Necessitas Sacramenti Pénitentia potius colligitur ex retentione peccatorum, quam ex remissione, *p. 393. n. 70*
- P O E N I T E N T I A E S A C R A M E N T I
E F F E C T U S .
- Quis sit effectus Sacramenti Pénitentia, *p. 401. n. 135*
- Varia sententia circa efficaciam Sacramenti Pénitentia, *ibid. n. 139*
- Sacramentum Pénitentia remittit verè & propriè peccata sibi ritè subjecta, *p. 410. n. 189*
- Differentia inter Sacramentum Pénitentia & virtutem quoad hunc effectum, *ibid. n. 185*
- Sententia Mag. folium Deum dimittere peccata, *p. 402. n. 139.* & seq.
- Rejecitur a Scoto, *ibid. n. 141*
- Sacramentum Pénitentia potest dignè recipi ab articulo tantum, *ibid. n. 142*
- Quomodo Sacramentum Pénitentia sit instrumentum ad gratiam, *ibid.*
- Non est simile de Sacerdote legali & Euangelico, *ibid. n. 143*
- Quomodo Sacerdos Euangelicus delect maculam & penam, & quomodo Deus, *ibid. n. 144.* & seq.
- Sacerdos dimittit peccata in Pénitentia, sicut in Baptismo, *p. 403. n. 145*
- Responsio Scoti ad auctoritatem D. Hieronymi in contrarium, *ibid. n. 146*
- Sacerdos non tantum ostendit penitentem mundatum, *ibid. n. 147*
- Responsio Scoti ad exemplum Lazar, *ibid. n. 148* & seq.
- Ante perceptionem dignam penitentie oportet fulcari vel simpliciter, vel secundum quid, *ibid. n. 149*
- Remissio peccatorum per Sacramentum Pénitentie probatur ex Ambro. Hieron. & Cyrril. Alexand. *p. 386. n. 36.* & seq.
- Doctrina Cyrrilli Explicatur, *ibid. n. 38*
- Explicantur aliquot auctoritates PP. de remissione peccatorum per Sacramentum Pénitentia, *p. 404. n. 154.* & seq.
- Sacramentum Pénitentia est Sacramentum mortuum, *p. 406. n. 166*
- Per Sacramentum Pénitentia non tantum remittit pena æterna, sed etiam culpa, *p. 407. n. 167*
- Quid sit Sacramentum Pénitentia commutare penam æternam in temporalem, *p. 413. n. 204*
- Sacramentum Pénitentia semper remittit aliquam partem penitentia temporalis probatur ex Trident. & usu Ecclesiæ, *ibid. n. 205.* & seq.
- Quare Christus meminerit peccatorum, instituens Sacramentum Pénitentia, *p. 440. n. 235*
- Per alia Sacramenta non confertur gratia eo fine principali ut remittantur peccata post Baptismum commissi, sicut confertur per Pénitentiam, *p. 455. n. 100*
- Effectus proprius Sacramenti Pénitentia non recipiunt ante susceptionem Sacramenti, *p. 426. n. 354*
- P E R I C U L U M .
- Malum, propter quod evitandum posse quis se exponere periculo proximo peccati, debet esse reprobabile grave, *p. 534. n. 279*
- Tale malum non est amittere cenum aureos reflectu peccati fornicacionis aut oblectamentum aliquod ciborum, vel aliquod lucrum temporale, *ibid. n. 281*
- P F R J U R I U M .
- Perjurium afferitorum auctor summae Dei veracitatem, *p. 202. n. 88*
- Fictio perjurii est gravis injuria Dei, *p. 753. n. 136*
- Perjuria indelicta, quantumvis frequentata, non sunt peccatum mortale, *ibid. n. 137*
- Afflictus pejerare aut blasphemare, sapientia advertere

INDEX RERUM.

- ter id facit, tametsi ipsemet id non percipiat, *ibid. n. 138*
- PERMANENTIA.** Majus peccatum est procurare alteri permanentiam in peccato, quam sibi ipsi, *p. 197. n. 62*
- An permanentia in peccato habituali sit continuatio damni, sicut permanentia in cœtu, *ibid. n. 63. & seq.*
- Ratio quare sit gravis indecentia constituisse se primò objectum odii divini, sicut ad parvum tempus permanere tale objectum, *ibid. n. 65*
- PERMITTERE. PERMISSIO.**
- Deus permisit peccata hominum, *p. 531. n. 267*
- Ita permisit peccati aliquando est effectus prædilectionis, *p. 532. n. 268*
- An licet orare pro permissione proprii peccati, *ibid. n. 269*
- PERMUTARE.**
- Deus potest permutare offensam adulterii in offensam simplicis fornicationis, *p. 266. n. 280*
- Deus potest permutare furtum 100. florinorum in furtum 50. *p. 267. n. 281*
- Potest Deus permutare furtum mortale in veniale, *ibid. n. 282*
- PERSEVERANTIA. PERSEVERARE.**
- Primus homo ex eo, quid in creatione acceptaret, potuisse perseverare, *p. 256. n. 221*
- Perseverantie adiutoriorum quale sit primo homini datum, *p. 257. n. 222*
- Manus perseverantie incertum est, *ibid. n. 220*
- Quare Deus jam dedit aliud adiutoriorum perseverantie, quam primo homini, *p. 229. n. 59. Item p. 257. n. 226*
- Velle non est necessarium ad potentiam perseverandi, sed solum ad ipsum actum perseverantie, *ibid. n. 227*
- PERSUADERE.**
- Parato committere peccatum mortale, possum persuadere, ut potius committat peccatum veniale, *p. 533. n. 277*
- Ut aliquis evadat mortem temporalem, non possum ei suadere ut peccet, *ibid.*
- PERTINACIA.**
- Quid sit pertinacia quæ requiritur ad hæresim, *p. 759. n. 166*
- PHARAO.**
- Utor Pharaonis non moveretur patientia Dei, vici proprii fuit, *p. 248. n. 183*
- Ad hoc non fuit necessarium, ut Deus subtraheret omnem gratiam sufficientem, *ibid. n. 184*
- Pharao factus proprium peccatum, *p. 254. n. 202*
- Quomodo non impetrat Pharaoni quod non obtemperaverit, *ibid. n. 203. & seq.*
- Pharao etiam obdurate afflicitus penituit, *p. 255. n. 218*
- Quomodo Pharao non poterit obtemperare, *p. 250. n. 195*
- POLLUTIO.**
- An peccat mortaliter, qui exercet actionem, quam committatur mortaliter semper polluio, *p. 529. n. 255. & seq.*
- Pollutio prævisa in causa per se, est ejusdem speciei cum pollutione expresa intenta, *p. 734. n. 61*
- Potius desiderare pollutionem naturalem, & de illa habita speculativè gaudere proper bonum effectum, *p. 799. n. 342*
- An licet procurare pollutionem propter bonum effectum, *ibid. n. 343*
- Quare potius licet desiderare pollutionem in homine, quam fornicationem, *p. 801. n. 351*
- PONTIFEX.**
- An pontifex possit commutare votum contra meam voluntatem in iteratam Confessionem peccati mortalis, *p. 916. n. 118*
- Pontifex potest concedere indulgentiam ei, qui oraverit pro defunctis, *p. 922. n. 147*
- Pontifex in Indulgentiis uitiose potestate Clavum præcisè ad aperendum, *p. 926. n. 158*
- Pontifex sibi leges tamquam minister Dei, *p. 566. n. 49*
- Pontifex simpliciter & absolute dicitur concedere indulgentias, tametsi id faciat auctoritate sibi à Deo concessâ, *p. 404. n. 150*
- POSSESSI O.**
- Datur possesso facta etiam rerum incorporeorum, *p. 652. n. 99*
- POTENTIA.**
- Potentia animæ realiter ipsi identificantur, *p. 56. n. 274*
- Potentia cum habitu acquisito potest dare tantam intentionem gradualem actui suo, quantum potenter cum habitu insufo, *p. 106. n. 247*
- Duplex Dei potentia, absoluta & ordinaria, *p. 283. n. 365*
- Ad præteritum non datur potentia, *p. 514. n. 187*
- PRÆCEPTUM. PRÆCIPERE.**
- Scotus nufriam doceat diversitatem præceptorum causare diversitatem peccatorum, *p. 767. n. 109*
- Præcepta impostra hominibus non obligant nisi humano modo, *p. 184. n. 138*
- Præceptum non extrahit actum à propria ratione virtutis, quam ex se habet, *p. 671. n. 177*
- Magis honestum videatur facere aliquid ex præcepto, quam finchè illo, *p. 877. n. 126*
- Quando licet observare præceptum fortius, debet observari, *p. 687. n. 47*
- Multiplicatio præceptorum purè ratione temporis, non multiplicare peccata, *p. 765. n. 194*
- An augeat malitiam, *p. 766. n. 195*
- Satisfi præcepto Ecclesiæ absque intentione satisfaciendi, *p. 944. n. 237*
- Sola diversitas præcipientium non varia præceptum in specie neque in numero, *p. 766. n. 196. & seq.*
- Ratio, quare satisfiat præcepta divinis per probabiliter obseruantiam, *p. 659. n. 129*
- Deus nihil potius impossibile præcipere, *p. 522. n. 223*
- Materiam præcepti Ecclesiæ non licet mutare in meliorem, *p. 967. n. 333*
- Homo potest præcipere graviter, quod less nature lumen leviter præcipit, *p. 805. n. 368*
- De ratione essentiali præcepti est obligatio, *p. 926. n. 159*
- Deus potest rem gravem præcipere sub levi obligatione, *p. 943. n. 234*
- Præceptum leviter obligans in materia gravi, potius dicendum leve quam grave, *ibid.*
- Ex quo desumatur gravitas alicuius præcepti, *p. 944. n. 235*
- Nunquam violamus præceptum humanum, quin simul violenius præceptum divinum, *p. 772. n. 220*
- PRÆDESTINATIO. PRÆDESTINATUS.**
- Prædestinatio in Scriptura appellatur dilectio, *p. 157. n. 513. & seq.*
- Voluntas hominis lapi non discernit scipiam à massa perditionis, sed prædestinatio grata, *p. 227. n. 87*
- Quid sit prædestinatio, *ibid.*
- Quare S. August. intelligat dictum Apost. *Qui omnes homines &c. de fatis prædestinatis*, *p. 231. n. 103*
- Prædestinatio significatur etiam nomine præstentia, *p. 226. n. 129*
- Prædestinati non dimittuntur suo desiderio ut perirent, secus reprobi, *p. 241. n. 152*
- PRÆLATUS.**
- Prælati non incurunt penas à se constitutas, *p. 565. n. 46*
- Prælatus in præcipiendo utri potest tam potestate juridictionis, quam dominativa, *p. 780. n. 58*
- Quando utatur utrique potestate, *ibid. n. 57*
- Quid potestas dominativa Prælati Religionis, *p. 779. n. 254*

000003 PRÆ.

INDEX RERUM

PRÆMIATIO. PRÆMIUM.

In instanti præmissionis de condigno non potest peni
obex, p. 147. n. 468
An idem in præmio de congruo, ibid.
Præmium potest precedere causam meritoriam in effe
physico, p. 148. n. 473
Præmium ex conventione præmissum potest antecede
re meritum, p. 325. n. 576
Deus præmit ultra condignum, p. 357. n. 22

PRÆSUMPTIO.

Quid sit presumptio juris, p. 653. n. 103

PRÆVARICATOR.

Nullo excepto prævaricatores extimantur omnes pec
catores terreni, p. 69. n. 47

PRINCEPS.

Principe, qui iustis de causis non impedit usuras, non
cenetur eas moraliter velle, p. 26. n. 124

Principe supremus potest penam capitis à lege statu
tarum ex causa mutare in flagellationem, p. 413.
n. 203

An princeps teneatur servare leges, taxantes prælia
rerum, p. 567. n. 52

An Princeps, violans iustitiam, debet suam dignita
tem in Confessione explicare, p. 744. n. 101

PRIVATIO.

Ad unitatem privationis quæ requirantur, p. 373.
n. 106

Privationes distinguntur specie ex distinctione speci
fica habituum, & numero ex distinctione habi
tuum numerica, p. 720. n. 4

PRIVUS.

Impossibile est idem eis prius physicè & posterius re
spectu ejusdem, p. 148. n. 470

Non apparet major repugnancia in eo, quid idem sit
prius & posterius tempore respectu ejusdem,
quæ quid sit prius & posterius naturæ, p. 154.
n. 499

Quid sit prioritas & posterioritas naturæ, ibid. n. 500

Priora generatione sunt posteriora perfectione, p. 286.
n. 379

PRODIGUS.

Prodigus non peccat contra iustitiam, p. 747. n. 110

PROFESSIONE.

Professio Religiosa potest repeti, p. 456. n. 107

Professio Religiosa aliquam includit traditionem sui
in jus Ordinis, p. 727. n. 34

Quid significant illa verba professionis, *Promitto Deo,
et ibi Pater,* ibid. n. 35

Quare in professione specialiter exprimantur obedien
tia, paupertas, & caritas, p. 777. n. 245

Professio Religiosa adfert secum expiationem totius
peccati temporalis, p. 820. n. 56

Unde professio habeat tantam vim, p. 823. n. 57

PROPOSITUM.

Quis habeat propositum virtuale emendandi vitam,
p. 74. n. 76

Admonendi sunt penitentes de proposito emendacio
nis, ibid.

Possent absolute separari detestatio præterita vita, &
propositum novæ vita, ibid. n. 77

Distinctio propositi in formale & virtuale colligitur ex
Trident. p. 76. n. 84

Per distinctionem propositi formalis & virtualis nulla
infertur doctrina Conc. ac PP. superfluitas aut
nugatio, ibid. n. 87

Quare Conc. Trident. less. 14. n. 4. detestatio ad
adjudicari propositum emendacionis, ibid.

Experientia docet, posse coartare detestacionem pec
cati sine formalis proposito defectu attentionis,
p. 77. n. 91

Sententia Suarri, in articulo mortis non esse necessa
rium propositum vita futura, ibid. n. 92. & seq.

Potissimum hodie propositum efficax fervandi man
data divina, esti Deus sciat me eras peccatum, p. 115. n. 295

PURGATORIUM.

Orationes offeruntur pro animabus Purgatori, seclus
pro damnatis, p. 335. n. 42

Privilegium S. Francisci liberandi animas fratrum
suum ex Purgatorio, p. 818. n. 35

Confusione privilegiorum concessum Scapulari, ibid. n. 36

Solvantur objectiones contra privilegium Sancti Fran
cisci, ibid. n. 37. & seq.

Omnis liberatio animalium ex Purgatorio facta per
Sanctos, redundat in merita Christi, ibid.

Privilegium S. Francisci omnibus conveñe five plures,

five pauciora haberentur peccata, five mortuorum

in vigilia Fetti, five dñi ante mortui fuerint, ibid.

n. 38

Quomodo hoc privilegium non obscurat doctrinam

Catholicae de operibus penitentia, p. 839. n. 39

Non manent peccata impunita quando pena remitt
atur per Indulgentias, Sacra menta, & Sacrificia,

ibid. n. 40

An animæ in Purgatorio possint libi ipsi impetrare

remissionem penæ, ibid. n. 41

Quis sit fensus orationis, quæ Ecclesia orat pro ant
imis Matthei, p. 860. n. 45. & seq.

Scriptura Matth. 5. Non excedit &c. est parabolica,

et ideo non in omnibus necessariò adaptanda,

ibid. n. 46

Incertum

INDEX RERUM.

necumque parum non
p. 116. n. 397
on includit voluntas
p. 165. n. 49
tere formale propositum
p. 513. n. 187
on probatur evidenter
ibid.
formale absque dolore
ibid. n. 184. & seq.
ropotum, quin e' co.
ibid. n. 185
ex viendi omnia re
p. 523. n. 230. & seq.
solti, p. 527. n. 246
propositum ex se tan
alii, ficut mortalia,
p. 514. n. 224

Q

QUALITAS.
S Exdecim qualitates Confessionis sacramentalis,
p. 592. n. 1
Satisfactio sacramentalis respicit qualitatem delicti,
p. 897. n. 35

QUANTITAS.
Quantitas satisfactionis est relata arbitrio Confessarii,
p. 931. n. 181

R

RAPINA.
F Iceri potest, ut pava materia furti, sit gravis ma
teria rapina, p. 685. n. 37

REATUS.
Reatus pene alterius vice est materia virtutis specialis
penitentie, p. 46. n. 223

D August. videtur reatum poena intelligere nomine
reatus, p. 305. n. 474

An D. August. aliquando doucerit, culpam habue
reumentialiter esse reatum pene, p. 307. n. 483.
& seq.

RECAUS CULPE manet objectivè in conscientia delin
quentis, quamdiu se meminit delituisse, aliquin
in occultis legibus Dei, ibid. n. 485

RECONCILIATIO.
Reconciliatio pertinet ad gratiam generalem, p. 63.

REDEMPTIO.
Ut quis reconciliet inimicos, non sufficit quod dicat
se amplius non illatum in injuria, p. 72. n. 68

Perseverans in peccato mortali est indigens omni re
conciliatione, p. 329. n. 11. & seq.

Quid sit reconciliatio, p. 406. n. 163. Item p. 488.
n. 64

Revocatio offendientis tantum est dispositio ad recon
ciliacionem, p. 431. n. 78

RELAPSUS.
An frequens relapsus sit signum incorrigibilitatis,
p. 536. n. 291

Ex frequenti lapu in eadem mortalia, colligitur se
pius propositum non fuisse, aut esse efficax,
p. 537. n. 292

RELIGIOSUS. RELIGIO.
Religiosus co instanti, quo emitit vota Religiosus
potest contra ea peccare, p. 419. n. 13

An Religiosus teneatur confiteri primâ opportunitate
pot peccatum, p. 548. n. 37. & seq.

Religiosus non obligatur ex justitia ad calitatem,
p. 727. n. 33

Quis confendus perfectus Religiosus, p. 739. n. 79

An velle forniciari in Religioso, sit formaliter facili
gium, ibid. n. 81. & seq.

Religiosus qui alterum positivè inducit ad fornican
dum, peccat contra proprium votum, p. 740.
n. 84. & p. 742. n. 91

Oppositorum docet Dicastillo tamquam claram, doctum
& receptum à Plenarie, sed male, p. 740. n. 85

Quid Lugo lentiatur de hac doctrina, p. 741. n. 86

Quare Religiosus consilens matrimonium, non pec
et contra votum calitatis, p. 742. n. 94

Quare Religiosus consilens peccatum inobedientie,
non peccet contra votum obedientie, ibid. n. 95

Quilibet Religiosus potest peccare dupli peccato
contra preceptum sui Prelati, p. 750. n. 258

Multa constitutions Religionum solum obligant ad
penam, p. 944. n. 235

RELIQUIAE.

Qui in actu veneratio reliquias Sanctorum, non
debet hanc circumstantiam in Confessione ex
plicare, p. 814. n. 410

REMISIO. REMITTERE.
Scotus docet ad remissionem peccati regulariter re
quiri explicitam penitentiam, p. 90. n. 165

Cur in humanis scilicet fuit remissio odit per partes,
p. 268. n. 286

Quando Deus remittat peccatum, p. 282. n. 360

Probatur ex Scriptura de facto non remitti peccatum
mortale absque infusione gratiae, ibid. n. 361

Eadem Veritas probatur ex Conc. Tridenti p. 283. n. 362

Non implicat Deum remittere peccatum mortale ab
sque infusione gratiae, ibid. n. 364

An rebusculo culpe praedat infusionem gratiae, p. 286.
n. 376

An aliquo sensu remissio culpe possit vocari mutatio
rationis, p. 290. n. 38

An aliquis culpe peccatoris sit absolute necessarius ad
remissionem peccatorum, p. 296. n. 406. & seq.

Ad remissionem peccati sufficit moralis conversio ad
Deum, p. 298. n. 448

Quod sit objectum remissionis peccati, p. 299. n. 446

Quod sola mutatio temporis sufficiat ad remissionem,
vel non remissionem peccati probatur duplice
exemplu, p. 303. n. 467. & seq.

Peccatum mortale de facto non remitti absque com
mutatione penitentie, probatur ex Scriptura & Conc.
Trident. item ex ratione, p. 304. n. 471. & seq.

Offensam posse remitti absque remissione penitentie
probatur exemplu dilectionis inimicorum, p. 305.
n. 475

Sed hoc exemplum rejicit tamquam impertinens,
ibid. n. 476

An in humanis remittatur aliquando pena absque re
missione offense, ibid. n. 477

Quomodo peccatum veniale remittatur post hanc vi
tam ex Scoto, p. 308. n. 488. & seq.

Non recedit à Scoto, qui distinguit inter remissionem
culpe mortalis & remissionem penitentie,
ibid. n. 489

An qui non distinguit, sit damnatus à Pio V. & Gre
gorio XIII. ibid. n. 490. & seq.

Remittit de facto peccatum veniale per quolibet
actum meritorum justi, in eum finem relatum,
p. 339. n. 65

Explicantur aliqua Verba S. August. ut eriam Auto
ris de vera & falsa penitentia in contrarium,
p. 340. n. 66

Cur SS. PP. ordinarii requirant lamenta de peccatis
quotidianis, ibid. n. 67

An relatio actus boni in finem remissionis venialium
tribuit ei aliquam efficaciam, ibid. n. 68

Offenditur Scotum per actum magis acceptum Deo,
quam veniente dispiceat, intellexisse quemcum
que actum meritorum, ibid. n. 70

Non esse necessariam expiciam & formalem relatio
nem actus meritorii in finem remissionis venia
lium, videtur esse sententia D. Bonaventura,
ibid. n. 72

Quomodo Sacramenta & sacramentalia adjuvent gra
tiam gratum facientem ad remissionem venia
lium, p. 341. n. 73

P. 2

INDEX RERUM.

- Piè credi potest, Deum acceptare quemcumque actum
 meritorum justi ad remissionem aliquorum ve-
 nialium, *ibid.* n. 75
 Probatur Baptismum remittere peccata venialia ex
 opere operato, *ibid.* n. 76
 Peccatum veniale nunquam tollitur sine mutatione
 intusseca moralis, *ibid.* n. 77
 In quo differat remissio venialium à remissione mor-
 talium, *ibid.*
 Grata habitualis alio modo tollit peccatum mortale,
 quam veniale, *p. 342.* n. 78. & seq.
 An venialis in Baptismo remittantur sine aliqua dispi-
 centia, *ibid.* n. 80
 Sufficit quid homo ita sit dispositus, ut si occurrerent
 peccata, dispiacent, *ibid.*
 Quid sit illa conditionalis dispiacentia, *ibid.*
 An aliquid minus requiratur ad remissionem venialis,
 quam mortalis, *ibid.* n. 81. & seq.
 Sacramentum Pénitentia remittit ex opere operato
 peccata venialia, *p. 343.* n. 84. & seq.
 Ostenditur D. August. non sibi huius petitionis: *Dimitte*
nobis &c. tribuere effectus remissionis venia-
 lium, *p. 345.* n. 97
 Quare Ecclesia possit magis remittere reatum penit-
 tium, quam culpa, *ibid.* n. 98
 Duplex modus remissionis venialium post hanc vitam
 ex Scoto, *p. 346.* n. 103. & seq.
 Venialis remittantur in hac vita, nisi continuetur
 actus peccati usque ad mortem, *p. 347.* n. 105
 Quid sit illa continuatio ex Hiquo, *ibid.*
 Eius explicatio reicitur, *ibid.* n. 106. & seq.
 Impedimenta remissionis venialium in hac vita ex Hi-
 quo, *ibid.* n. 108. & seq.
 Actualis complacencia in peccato veniali impedit ejus
 remissionem in hac vita, *p. 348.* n. 111
 Lugo requirit ad remissionem venialis post mortem
 actum retractionis, *ibid.* n. 114
 Illa retractione non requirit ut meritoria aut iustifica-
 toria, *ibid.* n. 115
 Necessestas illius retractionis est incerta, quamvis
 indubio adit, *p. 349.* n. 116
 An peccata venialis remittantur post mortem gratis,
ibid.
 Iustus meritorum remissionem venialium subordinare ad
 augmentum gratiae, & non nisi pro illo tempore
 quando non est amplius locus propriei satisfac-
 tionis, *ibid.* n. 119. & seq.
 Quid si aliquis post ultimum peccatum veniale nulla
 habuerit nova merita, *ibid.* n. 121
 Quid si nulla omnino habuerit merita, *p. 350.* n. 122
 Quod Deus ex iustitia teneatur remittere venialis post
 mortem, non auctor rationem liberalitatis, *ibid.*
 n. 126
 Fieri aliquam remissionem peccatorum post hanc vi-
 tam Probatur ex Scriptura & auctoritate SS. Pa-
 trum, *ibid.* n. 127. & seq.
 Objectio solvit ex Scoto, *p. 351.* n. 129. & seq.
 Quare potius possit remitti peccatum veniale post
 mortem, quam mortale ex Scoto, *ibid.* n. 133.
 & seq.
 Peccata fœni remissa nunquam redire probatur ex
 Scriptura & communis sensu DD. *p. 367.* n. 79
 Non bene probatur ex Apol. Rom. 11. *Siné penitentia*
enim fuit &c. *p. 368.* n. 80
 An efficaciter probetur ex Nahum. 1. & Ezech. 18. *ibid.*
 n. 81. & 82
 Probatur ratione à priori, *ibid.* n. 83
 Eo ipso quod culpa remittitur conditionatè, homo
 potest dici mundatus ab ea, *p. 377.* n. 125
 Disparitas inter peccatum conditionatè remissum, &
 meritum mortificatum, *ibid.*
 Deus potest affluere humanitatem hominis, cuius
 conditionatè remisit peccata, *ibid.* n. 126
 An talis humanitas potest orare pro peccatis suis, *ibid.*
 n. 127
 Duplex objectio contra remissionem conditionatam
 peccati, solvit, *ibid.* n. 128. & seq.
 Remissio conditionata peccati habet sufficientem effi-
 ciam & sufficiens objectum, *ibid.* n. 129
 Quid sit illa remissio conditionata, *p. 376.* n. 124
 Non constat Deum aliquando conditionate remittere
 peccata, *p. 378.* n. 131
 Verba Christi Joan. 20. *Accipite Spiritum sanctum &c.*
 non significant tantum potestim denuntiari
 peccata esse remissa, *p. 384.* n. 133. & seq.
 Peccatum mortale & veniale non uniformiter remit-
 tuntur, *p. 392.* n. 137
 Peccata verē & proprie remittuntur, *p. 401.* n. 136.
 & seq.
 Doctrina Conc. Trident. de remissione peccati origi-
 nalis per Baptismum, *ibid.* n. 138
 Quare Scotus potius tribuit remissionem penitentiæ
 temporalis Sacerdotibus, quam remissionem culpi,
p. 403. n. 150
 Nulla est ratio verba Christi Joan. 20. *Quorum remis-
 sio &c.* metaphoricè intelligendi, *p. 409.* n. 176
 Remanere penam temporalis post remissionem penit-
 entiae & negare hareritatem, definit Conc. Trid.
 & probatur ex Scriptura, *p. 410.* n. 188. & seq.
 Plus est remittere durationem & substantiam penitentiae
 quam solam durationem, *p. 412.* n. 199
 Quare Deus non accepit quodlibet opus bonum ho-
 minis iusti ad remissionem omnis penitentiae, *ibid.*
 n. 201
 D. Bonaventura docet vi Clavium remitti aliquam
 partem penitentiae temporalis, *p. 414.* n. 207
 Hæc remissio non præjudicat divinae iustitiae, *ibid.*
 n. 208
 An fiat secundum propriam cuiusque dispositionem,
ibid. n. 209
 Non potest remitti peccatum pro instanti quo primùm
 est, *p. 420.* n. 210
 Objectio ex Conc. Trid. solvit, *p. 421.* n. 22. & seq.
 Arguitur contra responsiones Ligonis, *ibid.* n. 23.
 & seq.
 Nihil remittit peccata, quæ constitutunt eo tempore,
 quo applicatur, *p. 422.* n. 23
 An per plures Absolutiones remittere tota Penit-
 entia temporalis, *p. 423.* n. 24. & seq.
 Scotus non negat omnem fructum Sacramento pa-
 nitentie iterando de cibis peccatis, *p. 426.* n. 24
 Quomodo intelligendum, quod ait Scotus, per iter-
 atas Absolutiones non posse remitti totam pa-
 nem, *ibid.* n. 25
 Remissio peccatorum non est species donationis,
p. 428. n. 25
 Potest remitti offendit alteri nihil minus cogitanti,
ibid. n. 216
 Qui semel remisit debitum, potest iterat illud remi-
 ttere sine mendacio, *p. 429.* n. 26
 Quare potius peccatum semel remissum possit remitti,
 quam peccatum nunquam commissum, *p. 431.*
 n. 21
 Medium remissio peccatorum non est coartatum in
 legge nova, *p. 477.* n. 15
 Conveniens fuit, ut omnia peccata remitti possent per
 Sacramentum Baptismi vel Pénitentia, *p. 544.*
 n. 21
 Non remittuntur de facto peccata mortalia divisi-
 vi, *p. 268.* n. 287
 De ordinata penitentia non potest Deus remittere pe-
 ccatum mortale sine infusione gratiæ, scilicet de
 absolute, *p. 283.* n. 365. & seq.
 Deus de absolute potest remittere unum pe-
 catum mortale sine alio, *p. 284.* n. 368
 Culpa potest remitti sub hac conditione, si rectum
 homo non offendat, *p. 376.* n. 120
 Potestas remittendi peccata non exercetur inter ho-
 mines, nisi per signum visible, *p. 381.* n. 9
 Necessestas hujus signi probatur ex Traditione, *ibid.*
 Non

INDEX RERUM.

- sionem condonatam
 ibid. n. 128. & seq.
 haber sufficiens et
 um, ibid. n. 129
 ar, p. 376. n. 124
 condonante remittit
 p. 378. n. 121
 ite spiritum factum
 porcatarem denuntiati
 p. 384. n. 23. & seq.
 non uniformiter
 p. 392. n. 125
 natus, p. 401. n. 126
 emissione peccati origi
 ibid. n. 128
 emissione penitentia
 remittit, p. 392. n. 126
 remissione culpi
 an. 20. *Quorum temp
 ligendi*, p. 409. n. 126
 post remissionem pecc
 definit Conc. Trid.
 p. 410. n. 126
 subitam penitentia
 p. 412. n. 129
 ibet opus bonum ho
 omnis penit, ibid.
 tum remitti aliquat
 p. 414. n. 127
 vivere justitiae, ibid.
 usque dispositionem,
 instanti quo prima
 p. 420. n. 128
 p. 421. n. 128. & seq.
 gonis, ibid. n. 125
 inveniuntur eo tempore,
 p. 423. n. 35
 tretteretur vota Penit
 p. 425. n. 46. & seq.
 Sacrum Sacramento pa
 decaris, p. 426. n. 49
 sit Scotus, pericula
 remitti tecum pa
 ibid. n. 53
 species donationis
 minus cogitanti,
 et iterat illud remitt
 p. 456. n. 126
 istum possit remitti
 commissum, p. 457.
 non est coactum in
 p. 477. n. 125
 remitti possunt per
 centitez, p. 544.
 mortalia divisa,
 Deum remitti per
 gratiae, scilicet de
 p. 583. n. 56. & seq.
 imittere unum pec
 p. 584. n. 56
 ditio, si cursum
 p. 376. n. 120
 xeretur inter ho
 p. 381. n. 9
 raditione, ibid.
 Non
- Non est idem Sacerdotem velle remittere ius Dei, &
 velle quod Deus ipse remittat, p. 450. n. 73
REPROBATIO. REPROBUS.
 Effectus reprobationis negativa, est subratio grata
 efficacis, p. 241. n. 150
 Quonodo verum sit, quod reprobi possint salvifici, si
 vellent, p. 226. n. 84
 Quonodo licet orare pro salute reproborum, p. 526.
 n. 243
RESERVATIO. RESERVARI.
 Ex quo sit potestas reverandi, p. 977. n. 373
 Sola Absolutio est reservata, non satisfactio, ibid.
 n. 374
 Reservatio peccati non videatur facere sententiam
 magis irrevocabilem, p. 975. n. 364
 Ablata reservatione peccatorum per priorem Absolu
 tionem, manent illa peccata scilicet cetera non
 reservata, ibid.
 Ablata reservatione per invalidam Absolutionem, po
 tentia inferior abolvitur ab illo peccato, & dare
 pro ipso satisfactio, ibid. n. 365
 Solum peccatum videatur reservari, non autem satisfa
 ctio pro eo imposta, p. 977. n. 371
- RESTITUTO.**
 Minima restitutione non est adaequare reparativa iuri
 lisi, quando quis ex stricta iustitia ad aequalita
 tem debet satisfacere, p. 128. n. 360
 An sit peccatum mortale differre restitutione vita
 corporalis per aliquod tempus, p. 195. n. 53
 Omissio restitutionis rei ablatae ferre aequivalent prima
 ablationem, p. 196. n. 58
 Restitutio non est necessarii satisfactio generalis, nec
 specialis ex Scoto, p. 876. n. 125
 Restitutio requirit ante partes penitentiae, ibid.
 Non negat Scotus restitutio posse esse satisfactio
 nem, p. 877. n. 123
**An peccatum contra justitiam obliget ad restitutio
 nem, si jam celaverit omne damanum, p. 204. n. 98**
RETRIBUERE.
 Quid sit retribuere peccata, p. 391. n. 64
 Verbum retinendu non potest aequaliter intelligi de
 peccato mortali & veniali, p. 392. n. 65
 Peccatas remittendi est principalius dura
 proper peccatum mortale, ibid. n. 67
 Verba Christi Joan. 20. *Quorum retinueritis &c.* cum
 proportione applicanda sunt peccato mortali &
 veniali, ibid. n. 68
- REVELATIO.**
 Non obstante revelatione damnationis, homo tenetur
 servare omnia praecepta divina, p. 524. n. 22
 An aliqua revelatio peccati futuri impediatur liberta
 tem, ibid. n. 233. & seq.
 Peccatum revelatum a Deo non est futurum, nisi depen
 denter a libera voluntate hominis, p. 525. n. 236
 Supposita revelatione peccatum certò futurum est in
 sensu composito, scilicet in sensu diviso, ibid. n. 238
 Qui foret revelatum peccatum finale deberet sperare
 beatitudinem, ibid. n. 239. & seq.
REVELATIO. CONFESSIONIS.
 Quando equivalente licentia loquendi de rebus confes
 sis & manefestatio extra Confessionem, p. 635. n. 78
 Ex ulta scientia confessionalis de licentia penitentis
 nata sunt frequentius orti scandala & alia in
 convenientia, p. 697. n. 85
 An illa scandala sunt tantum accepta, ibid. n. 86
 Violatio signi non licet, esto summe foret necessaria
 pro conservanda fide integrum regni, p. 698. n. 90
- REVIVISCENTIA. REVIVISCERE.**
 Merita mortificata reviviscunt per penitentiam ex
 Apost. Hebr. 6. p. 353. n. 3
 Alia probatio ex Apostolo ad Galat. 3. p. 354. n. 6
 Tertia probatio ex Ezech. 18. ibid. n. 7. & seq.
 Quarta probatio ex Trident. ibid. n. 10. & seq.
 Quinta probatio ex auctoritate Patrum, ibid. n. 12
- Quare potius reviviscant merita, quam peccata ex
 Scoto, p. 355. n. 14
 Meritis mortificatis reviviscitibus an ex iustitia de
 beatur premium, ibid. n. 15
 Reviviscitibus est opus divina misericordia, ibid. n. 17
 Deus absolutus potuit impedit reviviscit merito
 rum, p. 357. n. 23
 De facto est opus cuiusdam iustitiae, ibid.
 An ex natura rei eo ipso, quod homo redit in gratiam
 Dei, priora merita reviviscant, ibid. n. 25. & seq.
 Merita de facto reviviscunt ex quadam eorum condi
 gitate, p. 358. n. 28
 Rejecit sententia, quae docet, merita solum revivi
 scere ad aliquod premium accidentale, p. 359.
 Ut illa, quae asserit reviviscit merita nihil aliud esse,
 quam retributionem ejusdem praei diversis ci
 tulis, ibid. n. 34. & seq.
 Quare magis debet reviviscere Penitentia, quam
 Eucharistia ex Lugone, p. 954. n. 65
 Quare Deus voluntarie Baptismi reviviscere, ibid. n. 63
- S
- SACERDOS.**
A N Sacerdos obligatur ad castitatem ex precepto
 Ecclesie & non ex voce, p. 728. n. 39
 An Scotus doceat Sacerdotem obligari ad castitatem
 ex precepto Ecclesie, ibid. n. 40
 Sacerdotem obligari ex voce ad castitatem prebeat ex
 cap. un. de voce in 6. p. 739. n. 41
 Sacerdos dispensatus ad matrimonium, adhuc pecca
 recte peccato fastigii si fornicetur, ibid. n. 43
 Sacerdos confitis peccatum luxurie, fasticiatur di
 cendo se habere Ordinem sacrum, p. 730. n. 45
 An Sacerdos occidens aliquem vel mulierem, peccet
 duplice peccato, p. 746. n. 105. & seq.
 Aliquando per accidens Sacerdos qui aliquem occi
 dit, debet explicare in Confessione suum ita
 tum, ibid. n. 108
 Potest fieri ut Sacerdos ferre per biduum nihil reciter
 de divino Officio, p. 585. n. 137
- SACERDOTALE ROMANUM.**
 Sacerdotale Romanum faverit sententia, quae docet, vi
 tam Christianam actam in articulo mortis esse
 sufficientem Confessionem, p. 712. n. 145
 Hugo conatus eis auctoritate enervare, ibid. n. 146
 Offendit illud Sacerdotale loqui de Absolutione
 sacramentali, ibid. n. 147
 Non errat in eo, quod dicat bonum esse confiteri Iaco
 in periculo mortis, ibid. n. 148
- PPPPP
- SACRA-

INDEX RERUM.

SACRAMENTALIA.

Enumerantur Sacramentalia, p. 344. n. 91
An immediatè remittant venialia, ibid. n. 92. 8 seq.
Quomodo Sacramentalia ex opere operato remittant
venialia, p. 346. n. 101

SACRAMENTUM.

Sacramenta per se causant eundem effectum in omni-
bus, per accidentem potest fieri contrarium, p. 365.
n. 66. & seq.

An Sacramenta cauferent gratias actuales amissas gra-
tias habitualis, p. 366. n. 75

Omnia Sacraenta nostra legis rebus tamquam mate-
ria, & verbis tamquam formâ perficiuntur, p. 416.
n. 1

Materia est duplex, proxima & remota, ibid.
In materia & formis Sacramentorum solent Concilia
magis praeceps loqui, p. 422. n. 29

In Sacramentis potest forma praecedere materiam,
p. 428. n. 62

Significatio non est forma Sacramenti, sed potius exter-
na pronuntiatio verborum, p. 467. n. 155

Sacramenta nostra legis significant & conferunt gratia-
tiam ex opere operato, quod non convenit Con-
tritioni & Confessioni, p. 432. n. 82

Essentia Sacramenti non est aliud, quam practica si-
gnificatio gratiae, ibid. n. 83

Non omnes per quod perficiunt Sacramentum, est pars
eius essentialis intrinsecè comprensus, p. 435.
n. 94

Quid sit Sacramentum validum & informe, p. 484. n. 48

Sacramentum habet easdem partes essentiales respectu
infantis & adultri, p. 500. n. 90

Peccat mortaliter, qui facit Sacramentum esse inva-
lidum, p. 508. n. 155

Sacramentum hoc ipso quo est producit suum effe-
ctum, p. 442. n. 34

Piè creditur omnia Sacramenta remittere aliqua pe-
ccata venialia ex opere operato, p. 344. n. 90

Forma Sacramentum potius determinat materiam, quam
vice versa, p. 439. n. 21

Non semper materia remota Sacramenti debet expri-
mi in forma, ibid.

SACRIFICIUM.

Sacrificium cordis contriti non mundat peccatores,
nisi vel eliciatur, vel imperetur à Charitate,
p. 80. n. 107

An Sacrificium & Indulgentia conferant remissionem
peccata existentia in peccato, p. 505. n. 66

Quare plus sacrificia conferant remissionem peccata exis-
tentia in peccato, quam Sacrificium aut indul-
gentia, ibid. n. 67

SACRILEGIUM.

An circumstantia Sacrilegii reducatur ad speciem ir-
religionis, sicuti transgressio voti, p. 674. n. 191.
& seq.

Sacrilegium ex specifica materia accipit gravitatem
essentiali, p. 675. n. 192

Datur Sacrilegia specie distincta, ibid. n. 194

Per malitiam Sacrilegii furtum rei sacra non distinguatur
essentialiter a simplici furto, p. 725. n. 24.
& seq.

Cut in furto rei sacra potius Sacrilegium sit accidens,
quam furturn, ibid. n. 26

Probatur omnia peccata externa in Ecclesia commissa,
est Sacrilegia, p. 802. n. 357

Quare potius ex loco sacro, quam ex die facto peccata
contrahant multissimam Sacrilegii, p. 803. n. 356

Placita secularia & alia enumerata in cap. *Dees. de
Inimic. Eccl. in 6. fuit Sacrilegia, p. 804. n. 366.
& seq.*

Ausferre rem sacra ex loco sacro est Sacrilegium pre-
cis propter locum, p. 805. n. 372

Multi docent, ausferre rem, in Ecclesia per accidentem
existentem, non esse Sacrilegium, & quo funda-
mento id doceant, p. 806. n. 374. & seq.

Respondet ad fundamentum, ibid. n. 376. & seq.

SACRUM.

Qui non potest audire Sacrum die Dominicino, non ter-
tur audire die Sabbathi, p. 591. n. 161

Qui properat ad nundinas non teneat, ut addat se
cum die festo, iter interrumperet, si oecula illa-
batur è manus, p. 533. n. 273

Quare ille, qui non audire Sacrum die Dominicino, non
teneatur illud audire die Lune, p. 538. n. 218

Qui die Dominicino post voluntatem non audiendi si-
cum se somno tradit peccat, hoc tamen pecca-
tum non est specialiter explicandum in Confes-
sione, p. 515. n. 101

Qui die Dominicino non potest audire Sacrum hora in-
decimâ, teneat prevenire, p. 591. n. 160

SALVARE.

Quid requiratur, ut Deus dicatur velle omnes salvi-
ficari, p. 239. n. 142. & seq.

An Deus sic potuerit disponere causas naturales &
liberas, ut omnes salvi fierent, p. 240. n. 145. & seq.

Deus etiam post peccatum Vult omnes salvi facere,
p. 243. n. 159

Causa communis & Pretri dignitas non videtur fu-
sicer ad veritatem dicti Apol. Qui nulli inno-
bentes salvos &c. p. 246. n. 171

SAMSON.

Samsoni propria mors, secundum Aliquos, non fuit vo-
luntaria, p. 533. n. 277

Mors propria Samsonis, secundum Aliquos, non est
peccaminola, quia indirecta, p. 534. n. 278

SANCTIFICARE. SANCTITAS.

Non propriè sanctificat omnis illud, quod mundat à
peccato, p. 533. n. 277

Aliqui actus ex natura rei graviter repugnant sancti-
tati loci, p. 803. n. 661

Diferunt inter sanctitatem personæ, loci & temporis,
p. 817. n. 418. & seq.

An sanctitas Dei augeat notabilitatem malitiam inter
speciem, ibid. n. 410

Proponuntur duo casus, in quibus Lugo pater ratione
temporis sacri contrahit novam gravem malitiam,
p. 818. n. 421. & seq.

An tempus specialiter sanctificetur per suscepitionem
aliquis Sacramenti, ibid. n. 413

SATISFACTERE. SATISFACTIO.

De potentia aboluta homo potest satisfacere pro pe-
ccato independenter à Passione Christi, secus de
potentia ordinata, p. 544. n. 544. & seq.

Non oportuit satisfactiōnem pro peccato Ad eadē
re omnem creaturam, p. 319. n. 146

Debet excedere amorem cuiuscumque creature, ibid.

Si placuerit Deo ponitfice unius bonus Angelus san-
tificiſe pro peccatis nostris, immo & parus homo
sanctus & innocens, ibid. n. 147

Non videtur repugnare, quin quilibet pro se potest
satisfacere, ibid. n. 148

Nusquam Scopus docuit Contritionem aut directionem
potest esse ex natura rei completae satisfactio-
nem, ibid. n. 150

Constituto potest esse aequalis satisfactio, si Deus vel ei-
bi, ibid.

Contrarium afferit Lugo, cuius argumento satisfat,
ibid. n. 551

Argumentum Lugonis, quo probat parum creaturam
non posse satisfacere qualiter pro peccato mor-
tali, p. 523. n. 568

Intellectum de potentia aboluta rerorqueor, ibid. n. 587

Conveniens fuit hominem satisfacere Deo prope-
catis, p. 411. n. 133

Christus satisfactio pro peccatis nostris, ibid. n. 134

Noluit suas satisfactioes applicare per Sacramentum
Pontificis ad remissionem omnis peccata, p. 412.
n. 194

Melius est in hac via satisfacere, quam expectare post
hanc vitam, p. 860. n. 46

Securius est opera satisfactoria referre in Deum, p. 865.
Major n. 55

INDEX RERUM.

- Major bonitas actus auget valorem satisfactionis, *ibid.*
Opus merè internum potest esse satisfactorium, *p. 873.*
n. 106
- Scotus non negat actibus interioribus omnem vim satisfaciendi, ut perperam ei adserunt Suarez & Arriaga, *ibid. n. 107. & seq.*
- Sententia Arriaga, opera interiora nullam habere vim satisfaciendi, *ibid. n. 110*
- Rejecitur, *ibid. n. 110*
- Deus non acceptat quodlibet opus ad satisfactionem pro rata penas, *p. 874. n. 112*
- Diverso respectu opus est meritorum & satisfactorium, *ibid.*
- Quia satisfactione correspondat peccato carnis, peccato superbie, & peccato circa temporalia, *p. 875. n. 115*
- Oratio merè interna potest esse satisfactoria, *ibid. n. 116*
- Quid intelligatur per orationem, jejunium, & elemosynam, *ibid. n. 118*
- Quod ex illis sit magis satisfactorium ex D. Bonaventura, *ibid. n. 119*
- Lugo existimat elemosynam esse magis satisfactoriam, quam jejunium, *p. 876. n. 120*
- Non requirit satisfactione specialis secundum speciem vel numerum ad specie peccatum, *p. 98. n. 210*
- Possunt plures satisfactiones totales vel partiales correspondere uni peccato, *ibid. n. 211*
- In quo consistit satisfactione, *ibid. n. 212*
- Satisfactionis totalis reconciliat satisfactionem, *ibid.*
n. 214
- Quid satisfactione totalis, *p. 99. n. 215*
- Deus non requirit a peccatore sumimam satisfactionem in individuo, *p. 109. n. 265*
- Majus videtur obligatio statim satisfaciendi hominibus, quam Deo, *p. 200. n. 79*
- An purus homo possit satisfacere ad equalitatem pro peccato mortali, *p. 317. n. 539. & seq.*
- Tamen si Deus acceptat contritionem ad satisfactionem aequalim pro peccato mortali, non ideo visceretur offensa Dei, *p. 323. n. 568*
- Non est contra naturam satisfactionis anticipata extincio delicti, *p. 325. n. 575*
- Satisfactione penae etiam fundatur in operis bonitate, *p. 328. n. 57*
- Condigna satisfactione compleetur acceptatione divina, *p. 413. n. 201*
- Descriptio satisfactionis generaliter accepta ex Scoro, *p. 850. n. 1. & seq.*
- Satisfactione pro pena temporali, subinde appellatur satisfactione pro peccato, *p. 851. n. 3*
- Et si nomen satisfactionis non inveniatur in Scriptura, secundum etiam res ipsa, *ibid. n. 3*
- Potest satisfactioni Deo pro peccatis definita est in Conc. Florent. *ibid. n. 6*
- Eadem veritas definita est in Conc. Trid. *ibid. n. 7*
- Putat Arriaga nullum esse locum Scripturae aut SS. PP. qui clarè loquatur de satisfactione, *p. 852. n. 8*
- De illa videatur intelligenda Scriptura Matth. 3. *Fatigatio frumentorum &c.*
- Homo potest de condigno satisfacere, *ibid. n. 9*
- Contrarium videatur damnatum a Pio V. Gregorio XIII. & Urb. VIII. *ibid. n. 11*
- Commonis doctrina Catholicorum probatur ex ratione, *ibid. n. 12*
- Solus homo iustus potest satisfacere de condigno, *p. 852. n. 15*
- Objetio diluitur, *ibid. n. 16*
- Huic doctrina non repugnat Scotus, uti falsò ei imponit Lugo, *ibid. n. 17. & seq.*
- Scotus distinguunt inter satisfactionem & satisfactionem. Item inter satisfactionem reconciliantem, & non reconciliantem, *p. 854. n. 20*
- Opera bona hominis peccatoris non revivitcum ad effectum satisfactionis ex opere operantis, *ibid. n. 21*
- Ad satisfactionem de condigno requiritur status viatoris, *ibid. n. 22*
- Satisfactione de condigno ex opere operantis requirit acceptationem Dei, *p. 855. n. 23*
- An qui minimum penam solveret, accedente promissione Dei, satisfacere ex equalitate, *p. 856. n. 26*
- Aliud est satisfacere in Christo, aliud per gratiam ejus patienter tolerare flagella, *ibid. n. 29*
- Ad satisfactionem condignam requiritur specialis Dei acceptatio, *ibid.*
- Objectiones solvuntur, *p. 857. h. 30. & seq.*
- Justus satisfacit de rigore justitiae vindicativae quoad equalitatem solutionis, *ibid. n. 32*
- Majus est necessitas penitentie ad remissionem culpe, quam satisfactionis ad remissionem penae, *p. 859. n. 42*
- Opus satisfactionis de condigno ex opere operantis debet esse honestum, *p. 861. n. 50*
- Opus satisfactionis debet esse liberum, & faltem denominative, *p. 862. n. 58*
- Plus videatur satisfacere qui actu jejunat, quam qui solum vult jejunare, *ibid.*
- Cur potius satisfactione crebat per actum exteriun, quam meritum, *ibid. n. 61*
- Satisfactione non eo modo extinguit penas, quo satisfactione passio, *p. 864. n. 63*
- Diffricilis inter meritum & satisfactionem, *ibid. n. 65*
- An actus exercitus necessarius non auget satisfactionem, *p. 865. n. 66*
- Ut opus exteriun auget satisfactionem, non sufficit voluntas bona omnime præterita, *ibid. n. 67. & seq.*
- An possit dari actualis satisfactione sine actuali merito, *ibid. n. 68*
- An ad satisfactionem sufficiat quilibet effectus, quovis modo procedens ex precedente voluntate, *ibid. n. 69*
- An requirit satisfactionem pertinaciam voluntatis, *p. 866. n. 71*
- Ad satisfactionem non sufficit bonum propositum patienter tolerandi, sed requirit patientis tolerantia, *p. 867. n. 75*
- Dormiens non potest satisfacere de condigno ex opere operantis, *p. 868. n. 79*
- Cur minus quam contrahere matrimonium per procuratores, *ibid. n. 80*
- An defunctus satisfaciat per elemosynam, quam in vita præcepit, *ibid. n. 81. & seq.*
- Probabilissimum est in tali casu elemosynam nihil addere satisfactionis ex opere operantis per se loquendo, *ibid. n. 82*
- An si pecunia danda in elemosynam futro auferatur, homo habitur sic satisfactionem, *p. 869. n. 85*
- Opus satisfactionis regulariter debet esse penale ex Scoro, *ibid. n. 87*
- Probatur ex D. August. *ibid.*
- Confirmatur ex Scriptura, SS. Patribus, Canonibus penitentialibus, Conc. Trident. & Catechismus Romano, *p. 870. n. 89. & seq.*
- Ratio a priori voluntas Dei, *ibid. n. 91*
- Satisfactione fieri potest per opus præceptum: Pro opposito Suarez male citat Scorum, *p. 876. n. 121*
- Satisfactionem fieri potest per opus præceptum probatur ex Conc. Trident. Item ex sensu Ecclesiæ & præcepto Confessiarum, *p. 877. n. 124. & seq.*
- Explicatur quod ait Apostol. 2. Cor. 9. *Vnde si quisque dedit*
- ibid.
- Opus præceptum esse satisfactionis probatur ex ratione, *p. 878. n. 128*
- Respondetur ad fundamentum opposite sententie, *n. 129*
- Objetio solvitur, *ibid. n. 130*
- Disparitas inter satisfactionem & solutionem debiti ex stricta justitia, *p. 880. n. 133*
- Ad satisfactionem sufficere mala à Deo inflata & à nobis patienter tolerata, probatur ex Conc. Trid. & communis sensu fidicium, *ibid. n. 136*

P P P P P 2 An per

INDEX RERUM.

- An per ipsa mala extrinseca proprie satisfaciamus, p. 881. n. 128
Fundamentum sententia negativa, *ibid.*
Sententia affirmans probatur ex Conc. Trid. *ibid.* n. 129
Objecio contra sententiam negantem solvitur, p. 882.
 n. 140
Quomodo in sententia negante illa satisfactio sit maximum amoris argumentum, *ibid.* n. 141
Explicatur S. August. & alii SS. PP. qui videtur facere sententia affirmanti, *ibid.* n. 142. & seq.
Respondetur ad exemplum Christi, & passionem eius, p. 883. n. 144
Ostenditur rationem Suarri pro sententia affirmante non satis probare, *ibid.* n. 145. & seq.
In quo confitatur valor satisfactionis, p. 884. n. 147
Conditio satisfactionis confitit in indivisiibili, p. 885. n. 151
An sufficiat ad satisfactionem pura omissione impatiencie, *ibid.* n. 153
An crescat satisfactio per passionem flagelli externi, p. 886. n. 156
Quid si Deus infligat penas homini amenti vel dormienti, *ibid.* n. 157
Quae sunt opera penalia regulariter requirita ad satisfactionem, p. 886. n. 88
In quo confitatur satisfactio pro pena, p. 870. n. 92
Quatuor rationes propter quas satisfactio debet fieri per opera penalia ex D. Bonavent. *ibid.*
Objectiones solvuntur ex codice Doctore Seraphico, p. 871. n. 90. & seq.
Opposita sententia placet Vasquezio, qui male pro se citat Scotum, *ibid.* n. 97
Ratio sententiae Vasquez, que ostenditur non valere, *ibid.* n. 98. & seq.
Sententia Suarez & Lugonis omne opus bonum esse aliquo modo penale, adeoque satisfactorium, p. 872. n. 103
Unus pro altero potest satisfacere ex opere operantis, p. 962. n. 312
SATISFACTIO SACRAMENTALIS.
Satisfactio non est pars intrinseca & essentialis, sed tantum integralis, p. 428. n. 62
Sententia Paludani satisfactionem esse partem essentialium Sacramenti Penitentiae, sicuti Confessio, p. 888. n. 2
Sed falso niter fundamento, p. 889. n. 3
Quid sit satisfactio sacramentalis ex Scoto, *ibid.*
Satisfactio non potest appellari Sacramentum partiale
Ponitentiae, *ibid.* n. 5
Satisfactio sacramentalis non causat gratiam sanctificantem ex opere operato, p. 890. n. 6
Explicatur Doct. Angel. qui videtur contrarium docere, *ibid.* n. 7
Ut satisfactio sit pars hujus Sacramenti, sufficit quod causat remissionem penae, *ibid.* n. 8
Satisfactio in executione, est similis Baptismi in executione, *ibid.*
Etsi satisfactio precedens Absolutionem conferret gratiam, non ideo subsequens, p. 891. n. 12
Satisfactio sacramentalis non causat gratias actuales, p. 892. n. 14
Qua ratione satisfactio ordinetur ad Medicinam, *ibid.* n. 15
Satisfactio caufat ex opere operato remissionem penae temporalis, *ibid.* n. 17
Quare potius satisfactio habeat aliquem effectum ex opere operato, quam Confessio aut Contritio, *ibid.* n. 18
Objecio solvitur, p. 893. n. 19
Satisfactio si est proportionata tollit totam penam *ibid.* n. 20
Major devotio, etiam tempore quo satisfactio impletur, suger effectum, p. 894. n. 22. & seq.
Certum videtur unum opus magis satisfacere ex opere operato, quam aliud, *ibid.* n. 24
- Probatur ex Scoto, satisfactionem equivalentem praestantem totam delere, esto non aringat penam eius indivisiibile,** *ibid.* n. 26. & seq.
Probatur etiam exemplo Baptismi, & confirmationis similis in judicis humanis, p. 896. n. 30. & seq.
Item a simili desumptu ex dispensatione voti *ibid.* n. 32
 & exemplo commutationis voti, p. 898. n. 41
Satisfactio sacramentalis respicit qualitatem delicti p. 897. n. 35
Regula differendi peccatum & satisfactionem ex H. quo, *ibid.* n. 36
Modus prescribendi satisfactionem, *ibid.*
Satisfactio non est necessaria, quando alii unde contrahit totalis penae solutio, p. 899. n. 38
Confessarius potest habere idem fundatum ad prudentem judicandum, hanc vel illam satisfactionem effice proportionatam, *ibid.* n. 39
Distinctio inter satisfactionem & voti dispensationem ex Dicast. & ad eam responso, *ibid.* n. 40
Diversitas inter remissionem penae per satisfactionem, & culpa per Absolutionem, p. 899. n. 45
 D. 45
Per satisfactionem impletam in malo statu, obtineat effectus ex Scoto, p. 900. n. 46
Probatio Scoti, *ibid.* n. 48. & seq.
Ratio a priori voluntatis Christi, p. 901. n. 50
Objecio ex Trident. solvitur, *ibid.* n. 51
Satisfactio sacramentalis homini peccatoris non est simileiter satisfactio, *ibid.* n. 52
Duae partes satisfactionis, purgatio fordiuum, & absolutione a penis, *ibid.*
Opus satisfactionis homini peccatoris potest esse meritum de conguo, p. 902. n. 52
Satisfactio non reviviscit, p. 903. n. 53
Verba aut alia signa, quibus satisfactio imponitur, potius sunt materia Sacramenti, quam forma, p. 904. n. 53
Satisfactio non praecipit requiri statum gracie, p. 905. n. 59
Contrarium nec Scotus, nec Conc. Trident. docet, *ibid.* n. 70
Non valit hie argumentum a satisfactione sacramentali, ad non sacramentalem, p. 906. n. 71
Nec valit argumentum ab aliis Sacramentis, *ibid.* n. 72. & seq.
Per satisfactionem impletam in malo statu satisfactio obligatorum, p. 907. n. 75
An opus peccatum suum venialiter vel mortaliter, potest esse satisfactione sacramentalis, p. 908. n. 82
Sententia Arrigiae, satisfactionem peccatum suum, non esse satisfactionem, rejecit, p. 909. n. 84. & seq.
Satisfactio extrinsecus peccatum suum actu movere Deum ad avertendam iram suam, *ibid.* n. 86
An culper peccato correspondat propria satisfactio ex Scoto, p. 914. n. 110
Non entitas potest alicui satisfacere, p. 918. n. 119
Satisfactionem sacramentalis conferre distinguit effectum ex opere operato; probatur a simili, p. 922. n. 146
Aliquando nulla satisfactio est imponenda, p. 926. n. 161
Obligatio imponendi satisfactionem ex genere suo est obligatio, *ibid.* n. 167
Arbitrarium videatur imponere satisfactionem ante vel post Absolutionem, p. 927. n. 165
Convenientius est, ut imponatur ante Absolutionem, *ibid.* n. 180
Tam quantitas, quam modus satisfactionis est efficiens arbitrio Confessarii, p. 931. n. 181
Ex rationabili caufa debet Sacerdos imponere leviorem satisfactionem, *ibid.* n. 183
Potest

INDEX RERUM.

- non equivalentem p. 188
et non artifici p. 188
ibid. n. 26. & seq.
artifici, & consummatis, p. 186. n. 30. & seq.
penitentia voluntaria, p. 186. n. 31
non voti, p. 186. n. 31
specie qualitatem delin-
ctum & satisfactionem ex fili-
ationem, ibid. n. 35
ionem, ibid. n. 35
& quando alunde consti-
tuunt, p. 186. n. 31
donecum fundamentum ad
hanc vel illam satisfac-
tionem, ibid. n. 35
& voti dispensatione
ponio, ibid. n. 35
penitentia pro satisfactione
Absolutionem, p. 186.
in malo statu, obtineat
ibid. n. 48 & seq.
p. 186. n. 50
ibid. n. 51
minis peccatoris non dicitur
ibid. n. 51
gacio cordium, & alio-
rum, ibid. n. 51
peccatoris potest esse re-
p. 186. n. 51
p. 186. n. 51
satisfactione imponit, po-
mentum, quidam fons,
ibid. n. 51
satisfactionem gratia, p. 186.
Conc. Trident. docet
satisfactione sacramen-
tis, p. 186. n. 71
is Sacramentis, ibid.
in malo statu facit ob-
p. 186. n. 51
et, vel mortaliter, p. 186.
lis, p. 186. n. 51
em peccaminofam, sec-
undum, p. 186. n. 80. & seq.
actu movere Deum
ibid. n. 80
deus propria satisfactione
p. 186. n. 110
cere, p. 186. n. 110
conferre diligenter,
probare, & firmar-
imponenda, p. 186.
nonem ex genere suo est
p. 186. n. 165
idem peccari venialiter,
em peccet mortali-
satisfactionem antea
p. 186. n. 179
ante Absolutionem,
satisfactionis et felicitatis
p. 186. n. 181
cordis imponere leviter
ibid. n. 181
Pecat
- Potest dari casus in quo non expedit imponere satis-
factionem condignam, et si penitentis velit eam
acceptare, p. 186. n. 217
Obligatio satisfactionis ex genere suo est mortaliter, ex
levitate materie est venialis, p. 186. n. 216
Quia materia sit levius, ibid. n. 216
Materia est gravis, quando penitentia est gravis pro
gravi peccato, p. 186. n. 217
Quid si satisfactione sit levius pro gravi peccato, ibid.
n. 218
Quod consideranda ad ferendum iudicium de gravitate
materie, ibid.
Sepe materia ex se levius est gravis ratione boni com-
muni, quod respectu, ibid. n. 219
Quid si satisfactione in se sit gravis pro levibus peccatis,
p. 186. n. 221. & seq.
In imponenda satisfactione magis attendenda est gra-
vitas criminis, quam penitentia, ibid. n. 225. & seq.
Nulla est iusta ratio praependi gravem penitentiam sub
gravi obligatione pro peccato veniali, p. 186.
n. 227. & seq.
Pro peccatis venialibus potest imponi satisfactione mate-
rialiter gravis, ibid. n. 229
Aliqui negant Confessario potestatem imponendi gra-
vem satisfactionem sub levi obligatione, p. 186.
n. 232
Respondeat coram argumentis, ibid. n. 233
An satisfactioni sacramentali potest satisficer absque in-
tentione satisfactionis? Afirmat Sanchez, p. 186.
n. 237
Contrarium docet Vazquez, p. 186. n. 238
An idem sentiat Scotus, ibid.
Sententia Vazquez probatur ex ratio, ibid. n. 239
Dispartis inter praeceptum Ecclesiae & Confessarii,
ibid. n. 240
Probatur sententia Sancti & similium, ibid. n. 242
Sufficit ad satisfactionem intentio habitualis, p. 186.
n. 243
Contrarium docet Averroes, ibid. n. 244
Non peccat, qui intra triduum implet satisfactionem
prima opportunitate adimplendam, p. 186. n. 252
Non quilibet dilato ultra triduum est mortaliter, ibid.
n. 253
Semper pacavendum periculum non adimplendi sa-
tisfactionem, ibid.
Minor mora in una satisfactione est mortaliter, quam in
alii, p. 186. n. 256
Dubius modis prescribitur tempus adimplendi sa-
tisfactionem, ibid. n. 257
Quale sit peccatum tantum differit satisfactionem
eterno tempori affixam, ibid. n. 258. & seq.
in quibus varie de hac re sententiae referuntur.
Dispartis inter praeceptum annus Confessionis &
satisfactionis in casu proposito, p. 186. n. 264
Difficiliter determinare, an haec vel illa causa sit
sufficiens ad excusandum a peccato anticipa-
tionem vel dilatationem satisfactionis, p. 186.
n. 270
An Jubileum vel sollemnitas dies, fortem justa causa anti-
cipandi vel diffendendi satisfactionem per obso-
letos dies, ibid.
Quid si praeceptum jejunium in Vigilia Beatae Vir-
ginis, & co die omittatur, ibid. n. 271
Quando satisfactione expirat cum assignato tempore,
p. 186. n. 274
An sufficit adimplere satisfactionem intra unum an-
num, si Confessarius non obligaverit intra tem-
pus brevius, ibid. n. 275
Alia est interpretatione satisfactionis, alia ejus mutationis,
sua ablato, p. 186. n. 279
Interpretatio dubius modis sit, ibid.
Satisfactione ab initio imprudenter injuncta, aut postea
facta mortaliter impossibilis, non indiget com-
mutatione, ibid. n. 280
- Oppositorum docet Hincius, qui male pro se citat Seco-
tum, ibid. n. 281. & seq.
Impossibilitas ex duplice capite oritur, p. 186. n. 282
Satisfactione physice aut mortaliter impossibilis non ob-
ligat, ibid. n. 284
Non facile imponenda publica satisfactione, p. 186. n. 288
Quia se publica satisfactione, ibid.
Navarros negat publicas penitentias seu satisfactiones
potest imponi pro publicis peccatis, ibid. n. 289.
& seq.
Respondeat ad Conc. Trident. & cap. 1. de Penit. &
Remiss. ibid. n. 290
Rationes Navarrorum & limitatio sententiae Iustus, p. 186.
n. 292
Partim vel nihil dissentit a communis sententia, ibid.
n. 293
Quomodo intelligenda communis sententia, ibid.
Responso ad rationes Navarrorum, p. 186. n. 294.
& seq.
Aliquando potest imponi publica satisfactione pro cri-
minibus publicis, ibid. n. 296. & seq.
Oblitus (satisfactionis), etiam culpabiliter, non tenetur
Confessionem iterare, ibid. n. 298. & seq.
Responso ad argumentum pro parte opposita, p. 186.
n. 300
Objecatio solvit, ibid. n. 301
Satisficer penitentem, si det eleemosynam per alium, nisi
alium declaraverit Confessarius, p. 186. n. 305
Tenetur per seipsum orare, jejunare &c., ibid.
Quid si non possit per seipsum facere, an teneatur fa-
cere pro alium, ibid. n. 306. & seq.
An sufficiat expiere satisfactionem pro alio, quando
id creditur gratius Deo, p. 186. n. 309
Non sufficiat probatur exemplo praeceptorum Ecclesiae
& ex Scripturaz, ibid. n. 310. & seq.
Deo gratius est per se facere opus imponendum minus
bonum, quam per alium magis bonum non im-
ponit, ibid. n. 312
Christus non satisfecit pro nobis sacramentaliter,
p. 186. n. 313
Probatur ex Trident. utrum hominem non posse pro
alio sacramentaliter satisfacere, ibid. n. 314
Penitentem nisi satisfacta per se, non dicitur satisfacere,
ibid. n. 315
Aliquis potest satisfacere ex opere operantis per fla-
gella alteri infida, secus ex opere operato, ibid.
& n. seq.
Sepe prudenter imponitur pro satisfactione Sacrificium
Missis aut lucratio Indulgentie, p. 186. n. 323
An substitutus existens in statu peccati posset alteri
obtinere remissionem peccata ex opere operato,
p. 186. n. 324
Probabilior Aliquis videat sententia, que docet
per alium posse satisfaci ex opere operato, ibid.
n. 325
Dispartis inter famulum, qui dat pro domino ele-
emosynam, & qui pro eo jejunat, ibid. n. 326
An penitentem proprii auctoritate possit commutare
satisfactionem sacramentalem in meliorem. Afirmat
Portel, p. 186. n. 329
Opposita sententia probatur argumento praeceptorum
Ecclesiae, ibid. n. 330
Respondeat ad rationem in contrarium, p. 186. n. 331
Fieri potest, ut propter opus melius hie & nunc peni-
tents excusat ab impletione satisfactionis, ibid.
n. 332
An possit presumi voluntas Confessarius respectu com-
mutationis satisfactionis, quando non imposuit
condignam, p. 186. n. 333
An quando penitentis oblitus satisfactionis, affluit ali-
quam secundum proprium arbitrium, hec sit sa-
cramentalis, p. 186. n. 340
Satisfactione murari potest ob causam ab eodem Con-
fessario in Sacramentis, ibid. n. 341
An etiam sine causa, p. 186. n. 342
An etiam

PPPPP 3

INDEX RERUM

- An etiam extra Sacramentum, *ibid.* n. 343
 Probatur id fieri posse, etiam post longum tempus, *ibid.* n. 344
 Dicastillo existimat id fieri non posse sine nova Confessione, *ibid.* n. 345
 An requiratur memoria peccatorum ad faciendam mutationem satisfactionis, *p. 971.* n. 347
 Ratio ob quam Arraga putat eam esse necessariam, *ibid.*
Alia ratio Joan. Sanchez, *ibid.* n. 348
 Rejicitur ratio Sanchez, *ibid.*
 Quid si satisfactione sit mutanda ab alio Confessori? Necessaria probatur notitia peccatorum, *p. 972.*
 n. 350
 Sufficere confusam notitiam non videtur improbabile, *ibid.* n. 351
 Immo probabilissimum appellat Diana, *ibid.* n. 352
 Aliqui videtur requirere gravem causam, *p. 673.* n. 353
 Fieri potest communatio, si peccata repeantur, etiam ab aequali Confessario, forte & ab inferiori, *ibid.* n. 354. & seq.
 Respondetur ad rationem in contrarium, *p. 974.*
 n. 358
 Eadem satisfactione potest esse pars integralis plurium Sacramentorum, *p. 973.* n. 357
 Secundus Confessorius immutans satisfactionem non exercet imperium in priorem Confessarii, sed in penitentem, *P. 974.* n. 358
 Secundus Confessorius communians satisfactionem, non propriè retractat sententiam prioris, *ibid.* n. 359
 Facta communio satisfactionis, manet liberum penitentem antiquam implere, *ibid.* n. 360. & seq.
 An requiratur expressa voluntas communandi, *ibid.* n. 362
 Quid si peccata sufficiunt reservata, & secundus Confessorius non habet potestatem recipi parvorum, *p. 975.* n. 363
 Suarez probat tali casu secundum Confessarium non potest communio jure ordinario, *ibid.*
 Contraria sententiam amplectitur Valquez & Alii, *ibid.* n. 364. & seq.
 Disparitas inter communiationem vori & satisfactionis ex Suario rejicitur, *p. 976.* n. 370. & seq.
 Inferior non potest mutare satisfactionem Superioris in furo extremo, *p. 978.* n. 376
 De hoc foro explicantur aliqua iura, *ibid.* & n. seq.
 Simplex Sacerdos potest mutare satisfactionem impositam pro peccatis mortalibus, *ibid.* n. 379
 An etiam possit communio satisfactionis mere præservativa, *ibid.* n. 380
 An possit validè auferri sine causa, *p. 979.* n. 381. & seq.
 Totum potest facere Confessorius in secunda Confessione, quod poterat in prima, *ibid.* n. 383
 Penitens peccat, si absque causa proceret ab actionem satisfactionis, *ibid.*
 Potest subinde licet auferri, aut mutari satisfactione medicinali ab eodem, vel diverso Confessario, *ibid.* n. 384. & seq.
 An per Indulgentias remittatur satisfactione medicinalis? Negat Suarez, *p. 980.* n. 386
 Oppositum docet Lugo, & variè probat, *ibid.* n. 387
 Confessorius potest imponere unam satisfactionem medicinali, & alteram vindicativam, *p. 981.*
 n. 390
 An possit obligare ad medicinalem, *ibid.* n. 391
 Jejunium impositum per modum medicinae debetur ut satisfactione sacramentalis, *ibid.* n. 393
 An sufficit remissio penitentis Purgatorii, possit imponi satisfactione vindicativa? Affirmat Aversa citans D. Thomam, Alensem & Alios, *ibid.*
 An possit impleri satisfactione ante Absolucionem, *p. 947.*
 n. 248. & seq.
 Satisfactione ante Absolucionem potest delere penas ex opere operantis, secus ex opere operato, *ibid.* n. 249
- Quid si satisfactione sit divisibilis, & pro una sola parte impossibilis, *p. 956.* n. 317
 Confessorius potest permittere ut penitent substituat alium, qui pro lejeunate, *p. 963.* n. 319
 Sola illa substitutio procedit à potestate proprie ligata, *p. 964.* n. 321
 An penitent sit liber si non sequatur actus substitutus, *ibid.* n. 322
 An cui pro satisfactione imposta est elemosyna, satisfacti danto eam extreme indigent, *p. 915.* n. 111
 n. 94
 An Confessio sacramentalis possit imponi pro fructuacione, *p. 915.* n. 111
 An possit imponi Confessio sub conditione relapsi in idem peccatum, *ibid.* n. 112
 An Confessio ejusdem venialis aut novi mortalium ab initio possit imponi, *ibid.* n. 114
 An etiam ejusdem peccati mortalium, *ibid.*
 Affirmat Joannes Sanchez, *ibid.* n. 115. & seq.
 Fundamentum ejus rejicitur, *p. 916.* n. 117
 An penitent, qui nollet acceptare leven satisfactionem, debet absolviri, *p. 919.* n. 172
 Disparitas inter sumptionem Eucharistie post cibum & recusationem parvæ satisfactionis, *ibid.* n. 173
 Item inter peccatum simonia & illam regulationem, *ibid.* n. 174
 Eadem hinc est ratio fori exteri & sacramentalis, *ibid.*
 n. 175
 Nolens recipere ullam satisfactionem non absolvendus ex Scoto, *p. 917.* n. 183
 An Scoto docerit penitentem per se & regulare non tenere acceptare satisfactionem, *p. 931.*
 n. 184
 Feret ubique loquitus Scoto de satisfactione condigna, *ibid.* n. 185. & seq.
 Penitentis potest rejicere satisfactionem irrationabilem, *p. 936.* n. 100
 An sufficiat voluntas satisfactioni in hac vita ex operis operantis, *ibid.* n. 101. 8. seq.
 Penitentis ante Absolucionem potest detegere satisfactionem, *ibid.* n. 104
 Argumenta Arrage in oppositum dissolvuntur, *p. 937.*
 n. 205
 Consultetur Confessorius ut in imponenda satisfactione se accommodent fragilitati penitentium, *p. 938.* n. 100
 Penitentis teneat satisfactionem acceptatam adimplere, *p. 939.* n. 114
 An eadem satisfactione possit imponi pro peccato certo & dubio, *p. 665.* n. 236
 Explici magna penitentiam in peccato, intelligenti non est imponenda nova penitentia ex Scoto, *p. 901.* n. 53
 An pro penitentia possit imponi sumptio Eucharistie, *p. 916.* n. 119. & seq.
 An abfutentia à Communione possit imponi pro penitentia, *p. 917.* n. 124. & seq.
 Quà ratione jejunium imponatur sub penitentia ex Sancio, *p. 920.* n. 137
 Probat ex praxi licet esse imponere pro penitentia sacramentali orationem pro defunctis, *p. 921.*
 n. 140
 Hanc proximam imponit Joannes Sanchez, *ibid.* n. 141
 Statim argumentum Sancii, *ibid.* n. 142
 Oratio pro defunctis imponita pro penitentia habet eundem effectum sacramentalis, & si legetur pro penitentia, *ibid.* n. 143
 Ecclesia imponit minores satisfactiones inclusi dispensatis, *p. 413.* n. 266
 Requiritur nova impositio, ut eadem satisfactione possit de servire plurius Sacramentis, *p. 506.* n. 266
 Spiritualis infinitas penitentium exculat à peccato impositionem levis satisfactionis pro gravissimis peccatis, *p. 935.* n. 178

SATIS

INDEX RERUM.

SATIS PASSIO.

- Satisfi' justitia divina & humana per fatispassionem
involuntariam, p. 334. n. 38. & seq.
Quis sit finis fatispassionis, ibid.
Deum requiūfīs pecanam voluntariam ad fatispassionem
non peccato veniali non facit probatur ex
ponit Purgatorii aut doloribus à Deo immisiti in
hac vita, ibid. n. 40
- Mala à Deo inflicta & impotenter tolerata forte sunt
sufficiens fatispassio in hac vita, p. 335. n. 42
- Ad fatispassionem in hac vita non requiriūt statu
gratiae, p. 886. n. 73
- Si ebris suspendetur, an fatispassetur, ibid. n. 159
- Sententia Modius, quae concedit flagellis à Deo in
ficti fatispassionem, negat fatispassionem, p. 388.
- n. 164
- Sufficit fatispassio ad solutionem peccati, p. 902. n. 53
- An valeat in hac materia argumentum ab homine ad
Deum, ibid. n. 54

SCANDALUM.

- Scandalum aliud directum, aliud indirectum, p. 730.
n. 47
- Scandalum indirectum non contrahit malitiam peccati,
quod scandalatus committit, p. 731. n. 52
- Quare potius in aliquo casu licet scandalum indi
rectum, quam directum, p. 732. n. 57
- In quo praeceps consistat malitia scandali indirecti, p. 733. n. 59
- Quomodo intelligendum communis dictum: Implicitum & explicitum ad eandem speciem pertinet, ibid. n. 60. & seq.
- Scandalum directum & indirectum pertinent ad ali
quam eandem speciem, ibid.
- Ratio scandali per accidentem conjungitur peccatis Su
periorum, d. 744. n. 100

SCIENTIA.

- Scientiae totales quomodo sunt à Philosophis in certa
genera divisa, p. 113. n. 285

SCOTUS.

- Manet Scotus dubius, an iustitia in Deo distinguatur
formaliter à voluntate, p. 56. n. 270
- Elogium doctrinae Scotti, p. 60. n. 2
- Cur Aliqui confundent Scottum tamquam Pelagianum
aut Semipelagianum, ibid. n. 3
- Explicatur mens Scotti, ibid. n. 4
- Scotus per illa verba: *Ex naturalibus cum communi in
fluenta, tantum excludit gratiam habitualem,* ibid. n. 1
- Offendit Scottum docuisse necessitatem gratiae
actualis, ibid. n. 6
- Scotus per ly: *Ex naturalibus cum communi influentia,*
non excludit habitum aut actum Fidei ab intel
lectu, p. 61. n. 11
- Scotus sub communi influentia comprehendit omnia
media operari supernaturale, p. 62. n. 12
- Quomodo Scottus explicet illa verba: *Vult omnes
mores falsos fieri,* ibid. n. 15
- Nufspiam Scottus docuit, hominem penitentem posse ut
opere ad iustificationem sine gratia actuali
p. 64. n. 26
- Assignant loca, in quibus Scottus videatur admittere
actum penitentiae moraliter bonum abesse spec
iali auxilio Dei, ibid. n. 27
- Scotus admittit actus moraliter bonos abesse relatione
in finem ultimum, p. 65. n. 30
- An Scottus uispam doceat, actus non distinguere specie
penes distinctionem solus objecti materialis,
p. 112. n. 282

SCRUPULUS.

- Quid sit scrupulus, p. 655. n. 114
- Unde fieri possit aliquem esse scrupulolum, ibid. n. 115

SEMEI.

- Quomodo Deus dixerit Semeli, ut malediceret Da
vid, p. 249. n. 190

SEMIPELAGIANI.

- Quae fuerit doctrina Semipelagianorum, p. 312.
- n. 507
- Hac sola non sicut damnata in Can. 3. sess. 6. Conc
Trident. ibid.

SENTENTIA.

- Sola sententia in iudicio humano significat Absolu
tionem, p. 430. n. 73
- Sententia Sacerdotis significat remissionem peccato
rum, ibid.

SERVIRE, SERVITIUM, SERVUS.

- Quomodo homo dicatur servire Deo, p. 25. n. 116
- Servitius aliquando accepit pro omni obsequio, et
iusti debito ex iustitia, p. 24. n. cod.
- Quo titulo obsequium Dei sit servitium, p. 25. n. 117
- Quo sensu dicuntur servi, qui servant praecepta Dei, ibid.

SIMILITUDO.

- In quo consistat similitudo inter vitam & Christum
palmarum, & nos, p. 156. n. 512

SOLUTIO.

- Quare non possit repeti solutio vinculi corporei, nisi
iunctum vinculum repeatatur, p. 456. n. 108

SPECIES.

- Quid sit species, p. 112. n. 277

SPES.

- An Spes ab Augusti aliquando vocetur Charitas Dei,
p. 167. n. 48

- Vetus actus Spes est difficilis peccatori in extremis,
p. 177. n. 101

SPIRITUS SANTUS.

- Frustra invocat auxilium sancti Spiritus, qui directe
in eum committit, p. 212. n. 13
- Spiritus sanctus facit dimicere peccata per hominem,
p. 450. n. 76

STATUS GRATIAE.

- An Status gratiae possit intrare ratione Penitentiae
sacramentalis, p. 917. n. 123

- Quomodo status gratiae fiat sensibilis, ibid.

- Propter immaterialitatem non est rejiciendus status

- gratiae ab operibus satisfactoriis, ibid.

STATUS INNOCENTIAE.

- Gratia habitualis fuit necessaria pro statu innocentiae,
p. 258. n. 233

- At in statu innocentiae fuit necessarium adjutorium

- gratiae actualis, & quale, p. 261. n. 251. & seq.

- P. 258. n. 233

- Quando statum est finis omissionis Sacri, participat

- ejus malitiam, ibid. n. 383

- Statum tali casu non opponitur virtuti studiositatis,

- ibid. n. 384

- Quomodo statum possit esse idem peccatum cum

- omissione Sacri, p. 810. n. 391

- An omittens Sacrum propter statum, continuat

- finem ultimum in studio, p. 811. n. 396

- Studio

- P. 258. n. 233

- Studio

INDEX RERUM.

Studium praeceps quatenus est effectus omissionis Sacrae
non videatur esse malum, ibid. n. 398
Vaquez docet opositum, ibid. n. 399

S T U P R U M.

Ex quo oritur specialis malitia stupri, p. 751. n. 127
Virgo ex metu mortis consentiens in copulam: non
cooperatur stupro quā tali, ibid. n. 128

S U A D E R E.

Non licet suadere absolue peccatum minitus Petri, ad
impedendum peccatum magis Pauli p. 144. n. 453
Licit suadere comparativē, p. 145. n. cod.
Qui suadet alteri fornicationem, peccat contra castitatem, p. 731. n. 51

S U P E R B I A.

Initium omnis peccati superbia, p. 260. n. 246

S U P E R I O R.

Potestas divina in omni Superiorē quodammodo re-
peritur, p. 771. n. 220.
Superior Religionis habet iurisdictionem distinctam
a vero, p. 780. n. 259
Superior Religionis habet in suis subditi potestatem
quasi Episcopalem, p. 781. n. cod.
Non semper expedit bono communī, quād Superior
Religionis utatur duplīcē potestate, p. 782.
n. 263

T

T A C T U S.

Tactus in honestis non sunt exprimendi, quando
copula subsecuta fuit, et forsan peccata numero
distincta, p. 829. n. 41. & seq.
An tactus consequentes copulam debent exprimi in
Confessione, ibid. n. 44. & seq.
An licet aspectus & tactus partium in honestis
causā curationis, quando est periculum proximi-
mum confessus, p. 532. n. 271

T E M P E R A N T I A.

Concedi potest in Angelis temperantia, p. 18. n. 77
Temperantia etiam alieri appetit bonum commodum
ex affectu ejusdem honestatis, ibid. n. 80
Temperantia doler de ebrietate tantum materialiter
malā, p. 47. n. 217
In Angelis potest esse habitus temperantia, p. 49.
n. 236
Idem potest esse simul temperans in cibo, & inter-
perans in potu, ibid. n. 240
Qui alieri vult temperantiam ex amore temperantia,
eam etiam sibi ipsi procurat, ibid.
Ecclesia potest impetrare temperantiam, nec dicere
abilitens qui non servaret preceptum, p. 674.
n. 189
Qui frangit votum jejunii, emissum ex motivo tem-
perantia, tantum peccat unico peccato contra
Religionem, p. 774. n. 230
Fieri potest, ut sive comedas, sive abstineas à con-
fessione, temperanter agas, p. 809. n. 328
Hoc casti potest Superior prohibere auctum temperan-
tiae, ibid.

T E N E B R A.

Eadem tenebra non potest naturaliter redire, p. 373.
n. 106

T I M O R . T I M E R E.

Non est malum ex timore poenarē fugere peccatum,
p. 164. n. 33
Quis sit servilis timor, & quis castus ex D. Augusto
p. 371. n. 70

Timor amitendi beatitudinem est timor castus, p. 171.
n. 74
Quid August aliquando intelligat per timorem servi-
lem & filalem, ibid. n. 75
Quomodo timor castus permaneat in seculum factū
ex Augusto, ibid. n. 77
De quo timore intelligatur Joannes dicens: *Timor non
est in Charitate*, ibid. n. 78. & seq.
Quid timuerit Petrus quando negavit Christum,
p. 173. n. 81

An timor mortis corporalis sit malus, ibid.
An sit malus timor quo aliquis abficit ab extremo
opere peccati, interius sibi complacens, ibid.
n. 82. & seq.

Quomodo aliter faciat quam debet, qui implerit
more preceptum, ibid. n. 84

Qui timeret privationem beatitudinis anxius pro glo-
ria, p. 177. n. 89
Hanc anxietatem solum videtur Scetus requiruisse;

Quae sit voluntas peccandi, quae secundum Bonaventu-
ram necessariō manet in timore servilis, p. 181.
n. 131

Tres conditiones timoris servilis ex D. Bonaventura;
p. 183. n. 132

T Y R I.

Tyri & Sidonii in mala peditonis relitti, ut etiam
Iudei, p. 227. n. 87
Cor Tyriorum & Sidoniorum non erat exercitum &
induratum sicut cor Iudeorum, ibid. n. 88

T R A N S U B S T A N T I A T I O.

In transubstantiatione est duplex mutatio, p. 190.
n. 395

T R I S T I T I A:

Quid sit tristitia, p. 29. n. 146
Tristitia potest esse voluntaria, p. 30. n. 141

Quae sit causa tristitiae, ibid.
Quandisque ex Charitate aliam in eam quādam deci-
statio peccati, & sequitur maxima tristitia,
quandoque non sequitur tristitia, p. 71. n. 63

Plus delet peccatum actus causativus tristitia, quam
ipsa tristitia, ibid. n. 64

V

V A N A G L O R I A:

Vana gloria potest esse motivum sufficiens ad in-
prandium actum supererale, p. 616. n. 107

V E L L E:

Licit inefficaciter & conditionate velle propriam dam-
nationem pro salute a Iohanne, p. 145. n. 454

An licet inefficaciter & conditionate velle proprium
peccatum pro salute aliorum, ibid. n. 455
Secundum D. Augusti, duo quādam sunt, velle & polle,

p. 225. n. 76
Stat bene nec volentem, nec volitum mutari, nē
volitum sit post nolitum, p. 302. n. 460

V E N E N U M.

Non est peccatum mortale bibere venenum, quando
adest adiutorium moraliter efficax contra illud
venenum, p. 192. n. 36

An qui dedit venenum debet confiteri mortem subse-
cutam, si prius revocaverit suam voluntatem,
p. 846. n. 119

An homo actualiter peccet toto tempore, quo vene-
num operatur ad mortem, p. 847. n. 123

Quando is, qui venenum dedit incipit denominari
homicida, ibid. n. 126

V E N I A:

Secundum gratiam venia datur penitentibus, non se-
cundum merita, p. 70. n. 16
Sic

INDEX RERUM.

- Sinē expresa conversione ad Deum non habetur spes
venie, p. 160. n. 13
Quid sit spes venie, p. 161. n. 16
- VENTUS.**
Ingressus venti non pendet ab aperione fenestrā tam
quam dispositione, p. 151. n. 485
Non ingreditur venitus, quia aperitur fenestra, sed
ē converso, ibid.
Quare requiriatur major virtus ut venitus ingreditur
clausa fenestrā, ibid. n. 486
- VERBUM.**
Verbis propriis dicitur non utimur, nisi ad præsentem, p. 460. n. 121
Verbum ē sumitur pro *Vel*, quoties ex subiecta mate
ria hoc colligitur, p. 605. n. 57
Eadem verba Scriptura diversa patiuntur interpreta
tiones, p. 217. n. 40
- VERUM.**
Quando aliquid sit speculativum verum & non practicē, p. 704. n. 116
- VIDER. VISION.**
Manente actu visionis codem, possunt videri & non
videri creature in verbo, p. 113. n. 232
Potest videri essentia divina, non visi. persona, &
una persona, non visi alia, ibid.
Visiones beatorum distinguuntur penes objecta secunda
ria, p. 112. n. 277
Visio essentia cum personis, nequidem numero vide
tur distinguui secundum Scutum, à visione essentia
sine personis, p. 113. n. 283. & seq.
- VIDA.**
Non licet vidua de præterita copula, nec sponso de
futuro venerari delectari, p. 795. n. 324
- VINDICARE. VINDICTA.**
Velle vindicare & detestari peccatum non est unus
actus in te, p. 6. n. 13
Vindicare non est principaliter propter correctionem
puniti, p. 19. n. 88
An vindicatio sit specialis virtus, p. 21. n. 95
Vindicatio potest esse actus variatum virtutum, sed
imperatus tantum, ibid. n. 96
Objectio solvit, ibid. n. 97
Amor vindictæ nullum includit amorem peccati, p. 35.
n. 165
Aliud est velle se vindicare, & aliud actu se vindicare,
p. 37. n. 177
Quid sit malum vindicabile, p. 42. n. 203
An peccatum veniale sit malum vindicabile, ibid.
An omisus actus perfectionis seu consilii, sit malum
vindicabile, ibid. n. 204
An peccatum habitualis sit malum vindicabile, ibid.
n. 205
Principalis vindicta peccati, est retractatio peccati,
p. 48. n. 234
Aliquis potest habere maximum actum vindicandi
peccatum, cum nullo, vel modo effectu tri
stitia, p. 72. n. 64
Major vindicta debetur majori peccato, quam minori,
p. 108. n. 259
Vindicta propriæ recipi subiectum, quod peccavit,
p. 963. n. 319
- VIRGINITAS. VIRGO.**
An debet explicari in Confessione circumstantia vir
ginitatis in omni peccato carnis, p. 747. n. 109
Fornicatio virginis non opponitur iustitia, ibid. n. 110
Natura ita providit feminis ut fave viri non possint
cognoscere fractionem clausi virginis, p. 749.
n. 120
Fractio clausi virginis potest occultari medicamen
tis, ibid.
- Fractio clausi virginis non sufficit ad peccatum
mortale contra obligationem conservandi vitam
& membra, ibid. n. 121
Casus, in quo nulla sequitur injuria ex fornicatione
virginis, neque gravis malitia contra obedienti
tiam patet debet, p. 748. n. 115. & seq.
An virgo fornicans peccet contra charitatem & pietat
em erga parentes, ibid. n. 117
Aliqui purant in omni peccato carnis explicandam esse
circumstantiam virginitatis; Alii in solo peccato
extero, p. 749. n. 118
Jactura virginitatis & aureole correspondens non
superadidit malitiam specificam mortalem, ibid.
n. 119
Qui violenter opprimit virginem tenetur virginitatem
exprimere in Confessione, p. 749. n. 122
Quid per violentiam intelligatur, p. 750. n. 122
An virgo confitens ex gravi iactu tenetur virginitatem
in Confessione explicare, ibid. n. 123

VIRTUS.

- Virtus profectiva deber habet objectum bonum,
secus avertitiva, p. 4. n. 12
Virtus debet habere objectum bonum formale, secus
materiale, ibid.
Quilibet virtus detestatur peccatum contra se com
mūnum, p. 5. n. 14. & p. 39. n. 187
Eadem virtus inclinat ad finem & ad media, p. 12.
n. 48
Distincio virtutum desumitur etiam ab objecto mate
riali, p. 18. n. 78
Cujus virtus sit decitari peccatum ut est offensa Dei,
p. 39. n. 189. & seq.
Duplex objectum aliquis virtutis, materiale & for
male, p. 32. n. 152
In voluntate increata propriæ reperitur ratio virtutis,
p. 54. n. 260
Hac virtus non est aliquid accidentis, ibid.
An sit formaliter distincta à voluntate, ibid. n. 261
Formalis distinctio virtutis à voluntate, non repugnat
perfectioni divinae, ibid. n. 262
Perfectionis virtutis non potest repetiri ubi ipsa virtus
non reperitur, pag. 43. n. 211
Aliud est, ad quod virtus obligat, aliud, ad quod
moveat perfectio virtutis, ibid. n. 210
Potest fieri ut præcepum virtutis obliget ad actum, &
non ad perfectionem actus, p. 44. n. 213
An ejusdem virtutis sit sibi velle castitatem, & aliis,
p. 49. n. 236
An in Deo possint esse virtutes morales, ibid. n. 237.
& seq.
Quia requirantur ad actum veræ virtutis, ibid. n. 240
Duplex est honestas virtutis, una ipsiusmec virtutis,
altera recitabilitas ejus ad Deum, p. 50. n. 244
Opus quod à pluribus virtutibus procedit, eō per
fectio est, ibid. n. 245
Opus virtutis moralis ex Charitate duplicitate fieri
potest, elicitiva, & imperativa, p. 51. n. 246
Eadem virtus elicit actus magis & minus intenios,
p. 53. n. 256
Virtus propriæ dicta est habitus electivus, p. 56. n. 274
Virtus est perfectio potentie, p. 57. n. 275
Quæcumque Virtus propriæ dicta subiectatur in vo
luntate, ibid. n. 276. & seq.
Nulla virtus inclinat ad finem ultimum, nisi mediane
Charitate, p. 60. n. 6
Virtutes sine Charitate informes & per eam formate,
p. 61. ibid.
Virtutes infidelium potius divino muneri, quam co
rum voluntati tribuenda, p. 65. n. 32
Vera virtus nisi in justo esse non potest secundum
D. August., ibid. & n. seq.
D. August. videtur tantum admittere veras virtutes in
iis, qui sunt verè iusti, p. 66. n. 34

Ex

INDEX RERUM.

Ex nudo confortio plurium actuum diversarum virtutum, nulla in ipsis causatur perfectio, p. 81.
n. 112
Quis sit finis interius virtutis, p. 86. n. 140
Nulla virtus infusa corruptitur in nobis per aliquem actum nostrum, quasi per naturam reprobantem, p. 270. n. 297
Eadem virtus potest inclinare in actus specie distinguitos, p. 722. n. 14
Actus, qui secundarii prohibetur per aliquam virtutem, est aliquis modus contra illam, p. 741. n. 88

Virtutes, quae sunt ad alterum, respiciunt bonum commodum alienum, p. 771. n. 217
An ejusdem sit virtutis vel virtutis, velle aliquid, & facere illud, p. 784. n. 274
An idem actus virtutis possit habere plures specie bonitatis ex proximo obiecto, p. 834. n. 65. & seq.

VIRTUS MORALIS.

Ratio, quā Aliqui probant infusionem virtutum moralium, reficiuntur, p. 12. n. 50. & seq.
Unde dicatur aliqua virtus moralis, p. 14. n. 59
An parvuli habeant virtutes morales in patria, ibid. n. 60
An virtus moralis per se infusa sit possibilis, ibid. n. 61
Virtus moralis per se infusa probatur ex Scriptura & Conc. Vienensi, p. 15. n. 62
Responsio ad Conc. ibid. n. 63. & seq.
Conc. Trident. tantum docet in justificatione infusione di Fidem, Spe & Charitatem, p. 16. n. 69
Actus virtutum moralium ut conducent ad vitam exercitam, requirunt specialem gratiam Dei, ibid. n. 70
Habitus virtutum moralium merito dici possunt dona Dei, ibid. n. 71
Perpetrā. Quidam censurant sententiam Scotti, negantis virtutes morales infusas, ibid. n. 73
In Deo est sufficiens indifferentia ad virtutem moralem, p. 50. n. 242
Omnis virtus moralis potest esse in Deo quod actus aliquos minus principales, p. 51. n. 243
Virtutes morales sunt perfectae in suo genere, secundum Fides, p. 59. n. 285

VIRTUS SUPERNATURALIS.

Virtus supernaturalis non potest probari ex aliquo actu, p. 11. n. 43
An virtus supernaturalis debet habere effectum supernaturalis, p. 12. n. 49
Quomodo Fidei, Spe & Charitatis colatur Deus, p. 19. n. 84

VIRTUS THEOLOGICA.

Virtus Theologica pro obiecto immediato habet Deum, p. 8. n. 30
Sola virtus Theologica est supernaturalis in substantia, p. 10. n. 41

VITA.

Quamdiu non difficeret prior mala vita, non est ex toto nova vita, p. 73. n. 71
Aliter conservatur vita, aliter fama vel pecunia, p. 723. n. 15

VITARE.

Est moraliter impossibile vitare omnia peccata venialia, p. 518. n. 201
An hoc sit intelligendum etiam de venialibus perfecte deliberatis, vel de aliquo determinato peccato, ibid. n. 202
An aliquis pro parvo tempore possit esse sine veniali peccato, ibid. n. 203
Impotensitatem vitandi omnia peccata non est physica, sed moralis, p. 520. n. 214. & seq.

Quid sit illa impotensia moralis, p. 521. n. 215
Trident. negans hominem posse evitare omnia venialia, loquitur de impotentiā physica, ibid. n. 217
Possum efficaciter velle evitare omnia peccata venialia, eto sciam me non vitaturum, multo magis omnia, quae confessus sum, p. 526. n. 235
Quomodo propositum vitandi peccata venialia sit efficax, non obstante frequenti relaplū, p. 517. n. 246

UNIO HYPOSTATICA.
Unio hypostatica est omnipotē necessaria ad omnem meritum Charitatis, p. 159. n. 40

VOCATIO.
Explicatur ex D. August. Scriptura Matth. 20. *Muli sunt vocati. &c.* p. 231. n. 107. & seq.
Nulla Dei vocatio est delusoria, p. 222. n. 110
Nos ignoramus cum unum potius Deus congreget vocem, quam a filium, ibid. n. 111
Non defuit Pharaoni vocatio, p. 250. n. 194

VOLITIO.
Volitio duplex, efficax & inefficax, p. 111. n. 224
Efficax non est alieus apprehensus sub ratione impossibilis, sedis inefficax, ibid.
Velle efficax aliud est intentionis, aliud remissum, ibid.
Scetus non distinguat volitionem efficacem ab inefficaci per majorem intentionem gradualem, sed per ordinem ad media, ibid. n. 275
Scetus subinde per velle remissum intelligi voluntatem inefficacem, ibid.
Estis volitio non est mutationis rationis; ubi volitio non est terminus mutationis, p. 196. n. 397
Quando obiectum sit per ipsum actum, pro eodem reputatur in genere morsis volitio & actus, p. 216. n. 394

VOLUNTARIUM.
Quid sit voluntarium & involuntarium, p. 223. n. 189
Triplex acceptio simpliciter voluntarii, p. 177. n. 102
Quomodo illud quod sic ex meo sic voluntarium simpliciter, ibid.
Projectio mecum in periculo naufragii, est simpliciter voluntaria aliquo sensu, ibid. n. 103
Non requiriunt simplex volitio projectionis, ibid. n. 104

VOLUNTAS.
Regulariter voluntas in odio mali movetur a bono, p. 7. n. 24
Potest subinde elicere odium mali, absque praevio amore boni, ibid.
Sola voluntas fibi & intellectui imperat, p. 8. n. 29
Voluntas imperat actum unius virtutis ex motivo alterius, p. 38. n. 185
Voluntas non amat eodem modo bonitatem ac ipsius bonum, p. 34. n. 160
Quomodo voluntas in puris naturalibus possit moveat ad actum supernaturaliē Fidei, p. 63. n. 22
Per ly in puris naturalibus, Scetus solam excludit habitum infusum voluntatis, ibid.
Scetus longe distat a sententia Semipelagianorum, ibid. n. 23
Voluntas creata est formale principium determinatum actionis peccaminis, p. 373. n. 109
Sola & omnis voluntas creata ex natura sua est defectibilis, p. 69. n. 49
Deus facit omnia quae justa, vel iniuncta voluntate sunt, ibid. n. 50
Sola voluntas non sufficit ad peccata praecisa ex pianda & futura vitanda, p. 70. n. 55
Quid Conc. Trident. intelligat sciss. 14. c. 4. per exclusionem voluntatis peccandi, p. 76. n. 84
Una voluntas efficax potest esse intensior altera, p. 111. n. 272

Differentia

INDEX RERUM.

- Differentia inter voluntatem bonam remissam & intentam, ex D. August. p. 115. n. 293
 Voluntas merè habitualis nihil operatur, p. 163. n. 28
 Ab eadem voluntate possum simul abesse decessatio & complacencia peccati praterit, p. 208. n. 121
 Voluntas credendi est à Deo, & quomodo, p. 220. n. 51
 Quomodo intelligendum Conc. Trident. quando dicit voluntatem posse differente gratia si velit, p. 221. n. 57. & seq.
 Deus indinar voluntates hominum quo vult, sive ad bonum, sive ad malum, p. 249. n. 190
 Voluntas creata non potest physicè defluere gratiam p. 270. n. 298
 Potest voluntas creata diversis actibus velle opposita eidem, non tam pro simili, p. 302. n. 459
 Quidquid vult voluntas creata diversis actibus, præter peccatum, voluntas divina potest velle uno actu, ibid. n. 460
 Voluntas non semper contrahit totam bonitatem aut malitiam obiecti, p. 322. n. 564
 Deo moraliter est impossibile non cooperari voluntati creare, p. 374. n. 110. & seq.
 Quæ sit voluntas efficax, p. 488. n. 65
 Duplex est affectio voluntatis justitiae & commodi, p. 782. n. 267
 Voluntas efficax contrahit omnem malitiam obiecti, simplem complacenter illam solam, quæ proponitur per intellectum, p. 784. n. 274
 Voluntas efficax contrahit totam malitiam quæ repetitur in obiecto, p. 795. n. 321
 Voluntas omniendit quæ peccatum, etiam materialiter est privata, p. 811. n. 395
 Praetantur est voluntas efficax, quæ incertificata, p. 838. n. 79
 Confessio vel differentia vocationis Dei, propter voluntarii est, p. 219. n. 47
 Utrum voluntas quæ credimus, sit donum Dei, ibid. n. 48
- VOLUNTAS DIVINA.
- Non repugnat, quid aliquis actus divinae voluntatis feratur in bonum creatum propter sc. p. 51.
 In voluntate divina necessariò est ponenda justitia vindicativa, p. 56. n. 272
 Quæ sit voluntas Dei antecedens, quæ vult omnes homines falsos fieri, p. 214. n. 22
 Quæ sit voluntas Dei consequens, ibid. n. 23
 Deus habuit generalem voluntatem benevolentie erga omnes Angelos, estò aliquis de facto damnavit, ibid.
 Eandem habuic erga omnes homines existimat Divus Damascenus, ibid. n. 24. & seq.
 Quare voluntas antecedens vocetur à Damasceno voluntas bonitatis, ibid. n. 27
 Tam voluntatem antecedentem, quæ consequentem D. Bonaventura vocat voluntatem beneplaciti, n. 215. n. 28
 Quæ fuerit mens D. Thomæ de hac duplice voluntate, ibid. n. 29
 Ad D. isti locuti fuerint de solis hominibus in statu innocentia, ibid. n. 30
 Quid de hac resenserit S. Prosper, p. 216. n. 32
 Præter voluntatem antecedentem circa salutem omnium hominum habet Deus speciali voluntatem consequentem circa electos, ibid. n. 33
 Quomodo S. August. intellexerit verba Apost. Qui vult omnes homines &c. ibid. n. 34. & seq.
 Expositione D. August. finè omni errore possunt fuisse, p. 217. n. 39
 D. August. ex damnatione parvulorum morientium finè Baptismo, probat illos non pertinere ad dictum Apost. Vult omnes homines &c. p. 218. n. 41. & seq.
- S. Propter comprehendere parvulos, qui moriuntur finè Baptismo, sub omnibus hominibus, quos Deus vult salvos fieri, ibid. n. 44
 Dictum Apost. Vult omnes homines &c. alio modo potest intelligi, quin de voluntate consequente, infinitus ipse D. August. p. 219. n. 45
 Voluntas antecedens Dei non cogit nos credere, Deum aliquid voluisse fieri, tamenque non esse, ibid.
 Voluntas Dei semper invicta est, licet multi faciant contra ejus voluntatem, ibid. n. 47
- VOTUM.
- Tamdiu manet votum moraliter, quamdiu manet obligatio voti, p. 280. n. 350. & seq.
 Pontifex potest tollere obligationem voti, tamen si votum maneat in ratione voluntarii habitualis, p. 297. n. 433
 Deus potest remittere votum finè omni sui, aut hominis mutatione, p. 303. n. 463
 An votum de confundendis mortalibus rite confessus, obligat sub mortali, p. 623. n. 167
 Votum addit materiæ specialem honestatem divini cultus, p. 671. n. 177
 Frangens jejunium ex voto debitum, non peccat contra temperantiam, ibid.
 Vota non diversificant specie ex diversitate materiarum, p. 672. n. 180
 Violatio voti est species atoma, ibid.
 Cur non orate & non dare elemosynam, quando ad utrumque tenetur ex voto, sive ejusdem speciei infinita, & non quando ad ea obligor ex precepto, ibid. n. 181
 Votum potest jesum facere materialm necessariam Religionis, secùs temperanciæ, p. 673. n. 184
 Votum solenne est specie indistinctum a voto simplici p. 726. n. 28
 Qui cum voto solenni contraxisset matrimonium, deberet hoc explicare, ibid. n. 29
 An eadem res possit secundò voveri, p. 45. n. 217. & seq.
 Votum castitatis est ejusdem rationis in Sacerdote & Religioso, p. 728. n. 37
 Votorum multiplicatio in eadem materia, non multiplicat peccata, p. 729. n. 44
 Renovantes vota sua communiter non intendunt inducere novam obligationem, p. 768. n. 204
 Qui intendit votum, necessario intendit cultum Dei, p. 774. n. 230
 Votum, quod sit Deo immediate, non distinguitur specie a voto, quod sit Deo in Sanctis, p. 789. n. 296
 Votum emissum absque temporis determinatione, obligat pro prima opportunitate, p. 947. n. 251. & seq.
 In voto Religionis & similibus, minor mora est mortalis, quam in aliis votis, p. 949. n. 255
 Disparitas aliqua inter dispensationem in voto & Ab-solutionem à peccatis, p. 982. n. 12
 Præter vota essentialia posse esse alia vota & præcepta aliquis Regule probatur ex Trident. p. 778. n. 246
 Commutatio voti in melius pender à propria voluntate votentis, p. 281. n. 352
 Cur magis votum propriæ auctoritate possit commutari in melius, quam satisfaciens, p. 968. n. 336
 Ad communionem voti non sufficit voluntas præsumpta votentis, ibid.
 Commutans votum in melius, prudenter præsumit de voluntate actuali Dei; secùs communans satisfactionem de voluntate actuali Confessarii, ibid. n. 337
 Votum non reveratur, in quod communatur fuit votum reservatum, potest ab inferiori iterum & iterum communari, p. 976. n. 369
- Votum

INDEX RERUM.

Votum non est causa per se potestatis jurisdictionis in
Superiore Religionis, p. 781. n. 259
Sicut per votum calitatis & paupertatis inducitur ob-
ligatio distincta ab ipsis votis, ita etiam per votum
obedientie, ibid. n. 261

Wiggers docet in forma Penitentie debere exprimi
peccata. p. 438. n. 12

X

XISTUS.

X Iustus IV. limitavit potestatem jurisdictionis
Prælatorum Regularium, p. 779. n. 353

W

WIGGERS.

Docet Wiggers justificatum à peccato non in-
currere excommunicationem pro foro interno,
p. 848. n. 129

Z

ZACHÆUS.

Ex qua virtute Zachæus refutetur quadruplex,
p. 43. n. 211

ERRATA.

Pag. 62. col. 2. lin. 24. à fine aliquem alium adde: moraliter bonum. pag. 71. col. 2. lin. ult. dif. 4 dete-
Pag. 90 col. 1. lin. 3. à fine imperatus 1. imperans. Pag. 107. col. 2. lin. 29. à fine Scriptura. L Scriptura.
Pag. 129. col. 2. lin. 19. à fine omnium adde: solvitur. Pag. 139 col. 2. lin. 22. à fine affidam lefadem. Pag. 139.
col. 2. lin. 30. altera. Pag. 142. col. 1. lin. 13. à fine satis dele: Pag. 168 col. 2. lin. 4. à fine diligi-
1. diliget. Pag. 176 col. 1. lin. 13. voluntarii 1. involuntarii. Pag. 176 col. 2. lin. 24. à fine effi pani 1. effi-
1. pena. Pag. 195 col. 2. lin. 12. oblationi 1. oblationem. Pag. 203. col. 1. lin. 10. quidam 1. quem. Pag. 207.
n. 116. in marg. obligatio 1. probatio. Pag. 270 col. 2. lin. 19. predicatio 1. predicator. Pag. 300. col. 2.
lin. 10. à fine iuste 1. iustis. Pag. 318. n. 141. in marg. debet 1. debet. Pag. 375 col. 2. lin. 36. preced. l. 5.
Pag. 395. n. 103. in marg. judicata 1. judicari. Pag. 419. n. 13. in marg. communi 1. communit. Pag. 432.
col. 1. lin. 24. à fine Abolutio 1. ablatio. Pag. 472. col. 2. lin. 22. à fine 1. 14. Pag. 534. col. 1. 130. à fine
eisti. & si. Pag. 610. col. 2. lin. 9. à fine tenuis 1. tenuum ut. Pag. 738. col. 2. lin. 23. à fine multus
1. multus. Pag. 812. col. 1. lin. 26. external extremitate.

